

T. 41265H C. 21226062

וזאת הספר הנפש החכמה

הרב הגדול לחכמים עטרת:

ולאנשי השם והגדולים הוא צמרת: הנאון
רבינו משה בר' שם טוב מעיר לאיון בעיר וארל
הנארה משנת חמשת אלפי וחמשים לבריאות עולם היה
כסוס חתום באוצרות סמונות ומרגליות בכתב ישן נושן
ובו ינחו ויגיעו כח ויסצאו נופש לנפש: הצריך וסועול לכל
גוף ונפש: הקורא בה יעיד הודו ברי לבב ונפש: ומוציא
מנוחה שכת וינפש: אם כעל נפש אתה ושסתה ספרוה
בלועך: זאב לאו אכדה הנפש: ובפרט

החיבור בביאור סודות הדינים

הצריכים לבית האדם

גוף ונפש:

ברפס פה בזילאה פי קונרט וואלרקירך

במנת סלח לליך

במצות אכא בן חרר שלמה שליטא הדר לעע נקק בוססיל:

THE GREAT WALL

THE GREAT WALL OF CHINA

THE GREAT WALL OF CHINA is a long wall of stone and brick, built by the Chinese to protect their country from invasions. It is one of the most famous landmarks in the world. The wall is over 13,000 miles long and is built on a high mountain range. It is made of stone and brick, and is very strong. The wall is built by the Chinese, and it is one of the most famous landmarks in the world. The wall is over 13,000 miles long and is built on a high mountain range. It is made of stone and brick, and is very strong. The wall is built by the Chinese, and it is one of the most famous landmarks in the world.

THE GREAT WALL OF CHINA is a long wall of stone and brick, built by the Chinese to protect their country from invasions. It is one of the most famous landmarks in the world. The wall is over 13,000 miles long and is built on a high mountain range. It is made of stone and brick, and is very strong. The wall is built by the Chinese, and it is one of the most famous landmarks in the world.

קנה חכמה ואל תמנור הקדמה

אני הנבר תולעת ולא איש. אפרוח שעדיין לא נפתחו עיניו. בראותי ביד איש חרזה הספר: וראיתי ספר מגיד אמרי שפר: דברים חדשים ישן נושן אשר מרוב לא יספר: על קלף לשונם המחברים חקוקים בעט ברזל. ואמרת האח יקיר לילמה תמנע טוב מבעליו נתן תתן לידי ספר הזה ואוציאו לאורו למען זכות בו הרבים על רוב עתירת בקשתי להשיב פני דיקס לא יוכל ונתן הספר הזה לידי ואפור ממוני ער יש מפזר ונוסף עוד בחפצי שמים ועתה העיר הרוחי בקרבי: ואמץ את לבבי: ויש אלי חסר לתת בליבי: להדפיס חבורי המפואר הזה לפתוח ולהוציא ממסגרי אסיר לפקוח עיני העורות: בו עיי הגולה למען צדקו גדיל תורה כדילזכות את הרבים: אשר רעולמים לא הושם ברפוס: ולא שזפתו עין איה הוא רק בחמלת ה' עלי הקרה לפני בימי הייתי מתנועע ומתנודד: כציפור בודד: מנוה חפצי מנור: וטלטה גבר טללתני: וזיכני למצוא מציאה אחת מאכני שוהם אוצרות: טמונות ומרגליות נסתרות וספרי מספרים שונים שונים: שיצאו מלב חכמים: אשר בעפרם שוכנים: וידוב שפתי ישנים. חוכרות: מפותחות: משוכצת: בכרך אחד כתובים באצבע לזרון בכתב: ישן נושן: ובהיות שרדברים המחרדי בערבובים ובלולים בבלה יוכאו בספר הישן היו בלותי מסודרי: כי המחברי זל כל אחד כתב אותם כפי ההזרמן לו: לכן אני תלמד לתלמיד יצאתי בעקבי הרועים: לרעות בננים: וללקוט שושנים: פרי מגדים: נרדים עם כפרים: כדברי ר' אלהו לעבור בין גברי

לנבוא בן כתר המבארי: המפשרים צנא רב סדרתי הרברים
איש על ידו ועל הגלו באותות והצבתי להם ציונים למען יקל לכל
מורה למצוא את אשר יבקש ושלחן ערוך בסודתיו מצות עשה
ולא רעש קצר הקומ ויקר הערוך בכיאוורו לפני זה השלחן אשר
לפניה מכלי את ככר בעבודתי לכבודי ולכבוד ב' אבא בהיותי
לכר ככותב דברים כתבו המחברי כבר עברו אם מהדורא קמא
אם מהדורא בתרא כי לא באו בו דברי אל אשר יפנה שם הרוח
רק גם את הכל לקחתי ולקטתי ממיטב ומחלביהו כי איני רק
כמעתיק מספר אל ספר ומגלה למגלה: כי אין בלשוני מלה:
ורבים מן המורים אשר בקשו ממני העתקתם לכן אשר בלי ספק
רוח חכמים נוריה הימנו: עב הנני מפיל תחינתי זאת לכל הקורא
כי אם ימצא בו טעות או שניאורת שירין אותם לכף זכות כאשר
דרך הדפוס תמיד עלול לכך וישים העקוב למישור ואם ימצא
דבר משנה או בלתי מונה הרעה בשלי מירי היתה: אבל באמת
שהספר שהועתק ממנו מחוק ומטושטש היתה וראיתי
להקדים המשה חלקים בתחילה **ספר הנפש החכמה**
להאשל הגדול הנאון רבינו משה בר שם טוב מעיר לאיון איש
ספרדעי בנינוח יגיעי כח וימצאו נפש לנפש: אם בעל נפש
אתה ושמתה ספר זה כלועך ואם לאו אנרה הנפש: ואחר כן
אחל בכיאוור סודות מצות עשה ולא תעשה: כי אין מוקדם
ומאוחר וידעי רבנן ומחלי ויען כי יאחו צדיק דרכו גם מצאנוהו
מקושרים בכרך אחד אמרנו סימנא מילתא היא למען ינוח גורל
הצדיקים יחד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים יחד: גכ קראתי
שמו ספר נפש החכמה מאחר שהספר הנפש להאשל הגדול
והנאין הנל איננו משלים תכליתו כל הצריך לשמירת הנפש:
עכראיתי לחבר עוד מאמר המלאכות המביאות לידי אוכל נפש:
והאיש המחבר הזה מוכרח שהיה עניו מאוד מאחר שלא נזכר
ונתעלם שמו בחבורו ולא רצה להתגדל בעטרה וגדולה הראוי

לו ואנחנו דרוש דר שנו לדעת היש שם בקרבינו אם אין יגענו
 ולא מצאנו אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים מאן הוא מרמז
 דשמעתא: רק מצאתי דרשות וביאור על ההגדרה של האשל
 הגרול הגאון לר' יוסף גקטילה זל ובהיות שאני הויה מזוכב
 המתעורר להוציא את הספר הזה עכ אתה הקורא כאשר תתן
 שכחא המחברי זל גם אותי תכרכני נפשך ובכן עושו חושו נושו
 אמת קנה הקונה ישמח והמוכר אל יתאבל ועיניכם אל תחוס
 על כיסכם בטוחי אתם לא תשרו זוזיכו בכרי אלה דברי מתאבק
 באפר רגליכם ותלמידי תלמידיכם: אבא בן לאדוני איש חיל רב
 פעלים אבי כהרר שלמה יצו הרר לעעבבקק כומסלה
 במדינת פיהם:

אלו ואלו הם שמות המעשרים והתרומות והעשרות והתרומות
 והעשרות והתרומות והעשרות והתרומות והעשרות והתרומות

בראותי אותיותם אותות עליונות ספיר
 גזרתם והמכתב מכתב אלהים ומה יקרו לי אמרות אמרות
 שהורות כוללות היקרות והאמורות כלולות בשם הערבות והסתק מתיקים מדבש
 נופת צופים לי נודעו עכ אנכי אשא דעי אל דביר קדשו להודות ולהלל
 ולשיר ולזמר בשירה לה לשמו הגדול על כל הטובה
 הוואת אשר הנן לי:

- א ל נשא ארנן בהת עלסה באהבים: פתח דברי ותחילת אמרי וראשית בכורי
 שבחות לה וקודש הלולים:
- ב סוד אשר יצר האדם בצלמו והתקין לו סמנו בנין המפואר לדעת כל רוי התורה
 בסודות עמוקים: בגזות ותיקים: והשכלם והחכים בתורתו קדומים:
 אלהינו אל זים אצת ותורתו אמונים: אשר קדמון הוא ומעשיו הגונים:
- ג אונים מיוחד הוא כלכם: אשר הוא בלי גוף: בלתי תסנות וצרות דפנים:
 ששתימי בראשית הם מעידים:
- ד ורש כלחי יהיו כחד כל הלבנות יחד ויחד וסיוחד לפיכך הרכבה להם:
 תורה ומצות חיקים ומשפטים: למען יגדלם ויאדירם:
- ה וד והרר אדנותו במעלה ובמטה מספרים ושונים: מקבלים שבת ומועדים:
 זמנים חדשי ימי ושנים:

- ו** ערך ערך מעין שבת להוני נפש משיבת ה'תמימים : **ישלם ה' גמול איש ולא**
יהיה פתחון פה לטוענים :
ז כות זכור ושכור בליל שמורים : **המליא אומן עצות עמוק ונעלם :**
זכו באומן נינו משעבוד העלם :
ח זקן דעה לנו בלנה השכילנו לעם מכל עם נפרשים : **חכיבים בנים :** גחלודת
מורשה טנא ביכורים : בזריות להפרושם :
ט וב טעמי תורתו ברבי תורות נתחכמו נעמים : **תעשרו נכתרו כתרים מסימים :**
בראש השנים יכתבו לשוב להם כל הימים :
י פה תפילותיו ומצותיו בשעתם בעתם להחישם : **ישנים תעוררו נתון שיר**
ושבת למעביר עונות ופשעים ביום הכיפורים :
כ בוד גלותינו יראה אל עושינו על עם האביונים : **ברכתך תשפיע ממרומים :**
סכה תהיה לנו לצל ישע עולמים :
ל טוענים וצועקים בגלות ישלח אלדים : **משיחו ויגאל מעונים :**
ומתים יחיה ארם : וידאו פלאיו אנשים נכונים :
מ צותיו חיקיה ומשפטם : **נאמרו לסריסים :** אשר ישמרו מים רבים
אדירים : דם בחסדו שמרם סוף כל צוררם :
נ חילנו בכנפי נשרים : **אל ארץ טובים :** שא על הזרים :
דגל עמך תרים : אסוף המפורים :
ס רבנים החרבם : **שופטינו השיבם :** יועצנו הקריבם : **שוכן ברום אורים :**
ע קר המלשינים : **מגר המסטינים :** יזכר כל המינים : **פאר על כל העולמים :**
פ דיון תן לחסידים : **תשמור את הידידים :** ליתידים : **רב טוכך תשפיעם :**
צ ור בין עליו נים להחתונים : **ושקף ממעונים :** מי ישועתו קרובו לבוא הוא
יגאל נפשו וקרובים :
ק בצינו מפי מאויבים :
וישנו מסנו שבים :
ך חם כרחם אכ על בנים : **חופיע על עמך בית ישראל אורים ונהורים :**
ושלח לנו לארץ טובים :
ש ועתי חאוניה קולי תשמע ותוליכני לשלום : **ותביאני אל מחוז הפצי לשלום :**
אבינו שר השלום :
ת ברבת אחוונים על עם האביונים : **שים שלום :** ברך אה' ושה השלום :

א כתוב הוד והדר מילי הנחמרים ימלאו לאור עולם אוצרות טמונים

ימסור להם כל רו נסמן :

ב זאת אבא אל הקודש הקדושים : ושוררו בכשרון ויוכיר המעלות לבנים :

יפיקו לחיך כדבש ומן :

א ל הים יצרים הדורים וברים : בצרו אותם כבוצר ענבים : ימריץ לכבש

מעשה אומן :

ב רא כל החומר לתת להם זמרים : שתולו בבית ה בהצרות אלהינו יפרחם :

סכה הרים צלה וענפיה הארזים :

ך או לשמם להודות לשאי רות ישראלים : ימשוך לכם אל טוב טעמם מדבש

נופת צופים : ימורה לכם סודות עמוקים :

ה נה יהיו אתי סועדים : ימלאו אסמך שבע ותירוש יקביך יפרצם :

יעטרו בכתרי כתרים :

ך דמו להשיגם עמרו על סודם : זכו במקח טובים לעשירים ואביונים :

ימצאו מצות ודתות לך מכוניים :

ך בטובו ישפיע מלך על כל בנים : ימשחו במשיח רקת לבונה וסמים :

יקטירו מפיטום הקטורת כל ראשי בשמים :

ש קדו ובואו אחרי מסילותהם : לדעת תורת אמת משפטים וישרים :

סודות ורזי הכל לכונן הסדרים :

ל הורות משפטים אדיקים : ליראה את השם הנכבד והנורא ולא להמיר אמרו

להיותם מווקקים : שבעתים :

פ י זה יערוך אליהם וימשלם : ואת מי נוער ויבינם : יהי אלדים עמם

בגן עדן להשלימם :

ה וגי בתורה לסדו יראים : זכים וברים : לשמור אנוש את פיהם ולשונם :

ש מעו חנמים מילי ורוונים : לי האוינו וראו נבונים : חיכי אמת יהנה ואמונים :

וזיו תכונה ויקר אמונים :

ל הארזים הגבוהים : אשר בעפרם שוכנים : יראת אלדים חכמי תהילותם :

בזכותם הופיעה לנו אורים ונחורים :

י דברו בדרכי נבואות להעמ לנו על ענינים : לא שערום ראשונים ואחרונים :

ענינים מענינים שויים :

א וב טעמי תורתום הם יורה לעדתום : עמו פועלתם : בותם הוא יאל

נפשי וקרובים : ושלח לנו לארץ טובים : אטן

מפתח למצוא המבוק ז

א סומן : החלק הראשון הוא בעניין הכפס ועניין הסודות :
 ב סומן : החלק השני הוא בעניין סוד הכפסה אחר כאתה מן הבוף :
 ג סומן : החלת הפליטי הוא בעניין דין עונם הכפמות בנהכס של מטה ומחו הנהכס של מטה :
 ד סומן : החלת הרביעו בעניין סוד העולם הבא ומה הוא סקראו חזל הקדמונים העולם הבא :
 ה סומן : החלת החמשי בעניין תחיית מתים שהקבה עתיד להחיות מתים :
 ו סומן : סדר תחיית המתים וכו'

והא לך הסימנים על סודות הדינים

א סומן : סוד טעם פזיכית הזה כזה הקבה לורע הקודם :
 ב סומן : סוד טעם של ארבע כפפות :
 ג סומן : סוד טעם של החואים :
 ד סומן : סוד טעם של רצועה :
 ה סומן : סוד טעם של התכלת :
 ו סומן : סוד טעם של ורחתם אנתו :
 ז סומן : סוד להתעטף בראשונה קודם הנחת תפילין :
 ח סומן : סוד הקשרים שהם חמשה :
 ט סומן : סוד טעם אחר וביאור איך תרבי מצות הלויין וכו' :
 י סומן : סוד טעם התפילין הם ארבעה בתים וכו' :
 יא סומן : סוד טעם ד' פרסיות :
 יב סומן : סוד טעם למה מביחין תפילין של יד תחלה :
 יג סומן : סוד טעם כסנחלוך התפילין מתחילין של ראש תחילה ואחר כך של יד :
 יד סומן : סוד טעם תפלה של יד מכולה בבית וחדר :
 טו סומן : סוד עניין אחר מהלכות תפילין :
 טז סומן : סוד טעם להכית תפילין של ראש במקום הגובה הראש :
 טז סומן : סוד טעם ד' פרסיות על עניין אחר :
 טז סומן : סוד טעם כריך פיהיה מן המותר בפיך וכו' :
 טז סומן : סוד טעם הפח ביכתים עבירה גדולה היא בידו :
 טז סומן : סוד טעם אס כריך לברכס שתייהם אס לא סת :
 טז סומן : סוד טעם תפילין על הקלף ומזוזה על דוכסוקמות :
 יז סומן : סוד טעם מזוזה וכו' :
 יח סומן : סוד התפילה וכוונת התפילה וכו' :
 יח סומן : סוד ביאור סמל סראל וכוונתו בעת קריאתו וכו' :
 יח סומן : סוד ביאור על ברכת ההנים וכו' :

כוד טעם כי בו טבת מכל מלאכתו :

כוד טעם אל מול פני המכורה יאירו טבת כירות :

כוד טעם הגלות על החלול הטבת וכו' :

כוד הטביעות וכו' :

כוד טעם החודש מה טאכו מקדשין הלבנה בכל חודש וחודש וסוד ענין

קרבן טראש חודש :

כוד טעם הפסח מה טארס חייב לאכול מצה ולא חמץ בפסח :

כוד טעם מה שמברכים אותו ב' ברכות :

כוד טעם טביעי ליל ' של פסח טנקרא עזרת :

כוד טעם נוטל כרפסא או חטא וכו' :

כוד טעם ענין ג' מצות וטני מיני תבטילין וטטיקומץ וענין ד'

כוסות :

כוד טעם וביאור יפה על הגדרה מתחילה ועד סוף ומכאן ביאור יפה

של רבינו יוסף קטליא על הגדרה וכו' :

כוד טעם של ראש השנה :

כוד טעם החודש הטביעי וכו' :

כוד טעם ענין אחר על ראש השנה :

כוד טעם על תקיעת סופר וכוכתו הסופר :

כוד טעם ענין סוכה וכו' :

כוד ענין אחר על סוכה : עוד ענין אחר על סוד סוכה :

כוד הלולב והאתרוג :

כוד ענין אחר על סוד לולב וד' מינים :

ע' ענין אחר על סוד לולב :

כוד טעם מילה :

כוד טעם מילה טימולו בן שמונת ימים :

כוד טעם מה טכזה בתחילת ילדותך להתחיל בברית המילה :

כוד טעם כלאים וטעטנו :

כוד טעם ענין עבוס וחליצה :

כוד טעם ענין אחר על חליצה ויבוס :

כוד טעם בסר בחלב טכאקר וכו' :

כוד טעם כיסוי דם :

כוד טעם מה טהיה המסכן עטר יריעות וכו' :

כוד טעם מה טכאמר במסכן פרוכת להבריל בין הקדשן בין הקדושים

ובמעשה בראשיתן יהי מבדיל בין מים וכו' :

כוד טעם ארון טבו מנחים תורה טככתב וכו' :

כוד טעם הטלחן וכוד המצורה הטורה וכוד מנבח הקטורת

טס
טס
טס
טס

קימץ יד
קימץ טו

טס
טס
טס

קימץ ד'
טס

טס
קימץ טו

טס
טס
טס

קימץ ז'
טס

טס
טס
טס

קימץ ח'

קימץ טב

קימץ טז

קימץ ד'

טס
קימץ כז

קימץ כב

טס
טס
טס

סוד טעם הקרמים מהם מלח וכו' :
 סוד טעם ארוץ וכפורת וכרובים מזבח הזהב ומזורה מזבח עולה :
 סוד טעם לחם הפני' ומה שהיתה המזורה מקפה וכו' גביעיים :
 סוד טעם היו כ' לולאות :
 וטעם ח' בגדים של כהן גדול :
 וסוד טעם עכיון אורים ותומים וטעם מה שאמר כתיביו לזכרון זכרון :
 באפוד יותר מבחושן :
 סוד טעם היין גסך שנאמר פביעה :
 ועכיון העבל :
 סוד טעם הקרבת הנשיאים וכו' :
 סוד טעם מה שנאמר פרשת כסכים לפרשת מרגלים :
 סוד טעם פרה ארומה וכו' :
 סוד טעם שמלחוחו האבות את בניהם יחידים :
 סוד טעם רועה רחל וכו' :
 סוד טעם למה לא נזכרה מיתת רבקה בתורה :
 סוד טעם בז זקונים :
 סוד טעם י"ה שלא הלך יעקב לחברון :
 סוד טעם פרעה ואבי מלך מעשה עכס שבא על ידם :
 סוד טעם שלא כתבצ אבימלך כמו פרעה :
 סוד טעם מפני לא נאמר במעשה בראשית לחיות ולבהמות כמו שנאמר :
 לדגים ולארס :
 סוד טעם מצות עשה איך בהם מיתה ומצות לא תעשה יסבו מיתה :
 סוד טעם מה שאמרו רז"ל בתורה שבעל פה :
 סוד טעם בעכיון הקרבנות וקרבן וקרעיו ירחץ וכו' :
 סוד טעם עכיון עולה שכולה כליל וחטאת איך כליל :
 סוד טעם עכיון שלמים זכר או נקבה :
 סוד טעם עכיון אשמות כל האשמות זכר :
 סוד טעם עכיון תורים ובני יונים :
 סוד טעם עכיון כשי שפירים יום הכיפורים אחד לה' ואחר לעזאזל :
 סוד טעם עכיון מנחות קוטה פעורים :
 סוד טעם טבע ברכות :
 סוד טעם בעכיון מעשה בראשית :
 סוד בלעם כו' :
 סוד טעם איסור עולל מצות עשה ומצות לא תעשה :
 סוד טעם מה שאמרו כי הארס עולם קטן :

סוד טעם מה שאמר ר' אליעזר כל מענית סלא סקעה עליו חמה לאו
טמיה תענית :

סיד טעם מה שאמר סלם פעמי קדוש :

סוד טעם אנשי דור הפלגה זהו שאמרו נעשה לנו סס :

סוד טעם מה שאמרו חזל לא די להם לרשעי' סעוסין וכו' :

סוד טעם הביכורי' כיוה הק'בה להביא בכורי' מן הסעורי' בפסח
ומהחטה בטבעות :

ועניין שאמרו ולקח הכהן הטנה מדרך ובכל עניין הקרבנות לא בא
אלא לסוף סל :

סוד טעם מה שאנו מתפללי' בתפילת ערבית ברברו מעריב ערבי' ובמה
סאנו אומרי' ודברך אמת וקיי' לעד ובראש הסנה אומר זכרון :

סוד ביאור סל ר' יעקב רבוריין זל פירוש שאסרי העס יודעי תרועה :

סוד טעם מה שאמרו חכמי' זל סביה כבראו סכי עולמות :

סוד טעם בראשי' ברא אלהים כי כל עניינו הסופר באי' כגד ידיעת
העולם :

סוד תקיעה ותרועה וסלסה סברי' :

סוד יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו :

סוד באמרו יעקב ה' כינו ע'ה ברוך סס כבוד מלכותו ברוך כבוד ה'
מתקומו :

סוד מה סתיקן סדר תפילת יוצר :

סוד מה סל ר' יוסף קטילה זלל על ברית מילר ועל יוס מתן תורה ע'ר
הקבלה ועל תלמיד סמת וחיי לכא סבק :

סוד מה סל ר' יוסף קטילה זל על דרך כסתר עניין מה שאמר זל ראוויה הייתה בת
סבע לרוד מססת ימי בראסית :

סוד טעם על עניין ויקח לו יעקב לח ולו וערמוץ ויפכל בהס פכלות
לכנות מחסוף וכו' :

הקדמה המחבר

חלקים למען יהיו הדברי' על מתכונתם
ועל תכונת' כל דבר ודבר בסוד החכמה
הנתונה למטה ממיני מודעה כפי דרכי
התורה הקדושה והחלקים המחולקים
בלא אריכות אלא כל דבר ודבר על
אופניו ועל ענייניו : ועתה יעקב
אשר אהבתוך ית' לך לדעת 'הסכיל כי
דרכי החכמות הפנימיות הם דרכי
פנימיים ועמוקים שאין כל אדם יכול
להשיג ולדעת מדעתו זולתי מפי אדם
בזון וחכס בסודות החכמה ואין לך
להכנס זולתי ממדרגה קטנה בתחלה
ובלולוס יעלו אל התיכונה ומן התיכונ'
אל הסלישות וכך ממדרגה למדרגה
ועתה השמר לך ושמור את נפשך מאד
ען תעשה בדברים דעות זרות מדעתך
כי אין הדברים בני אומר הדעת ומ
ומחשבות בני אדם ועל זה הזכרתי
לכתוב לך ענייני הנפש בסו' מחלקותי'
וקודושה ומלקחיה ומחמתותיה כולם
בסודות המשקל החכמה שקולים לבלתי
ימעדו אלא ואכא במלי' ומפני כי האדם
הבא להכנס בהיכל המלך פנימה צריך
בתחלה לדעת אה נפשו ולדעת אורות
משפט הנפש אשר היא בפנימה ענייני'
ומשפטה ומה זה הדרך יוכל להכנס

בעניינים

זירי תאות נפשיך להכנס בסוד נפלאו'
החכמה ולדעת ולהשיג מחקי דבס
המתוק הנה חמלתי עליך ונשאתי פניך
הואיל ותסקותך לעבודת הבורא ית' על
כך ראיתי לחבו חבור אחד בסוד ע
עניינים ידועים וחלקים נחלקים בסוד
משקל הקודם וסיהי' לשון פתוח לרוחה
למען תוכל לעמוד בהיכל המלך פנימה
ולהכנס בשער החכמה : זה השער
לוי' דריקים יבאו בו על כן חברתי חבור
זה ברמזים ידועים ועניינים ס' ומים
זאני מביא בברית כאמנה לכל המעניין
בכשר זה והמעתיקו והקור' בו לבל'
ימחה שמי מחלתי זאת כי חברתי אות'
לחבר הכחמד כליל מרות ר' יעקב שמ'
בו למען יוכל ללמוד וליראה ולדעת
בסוד דעת הבורא ית' ועל כן הקורא בו
אל יעשה דעות זרות כי אין זה כשאר
דעות בני אדם ואין כוונתי כפי אומר
הדעת אלא שיהיה הכל ממקור החיים
הדברי' כחכב' ומענייני כסברי החכמה
כשאבים ואעפ' שקראתי שם הספר
ספר הנפש החכמה מפני שהוא מחובר
על ענייני הנפש בסודותיה ומשפטיה
בתחלה אבל שם הספר קראתי אותו
שם המשקל וחלקתי אותו בחמשה

בעניינים פנימיים הם בדוגמת בוראה
אמר בראה כענין אמרם זל ברכי
כפר אתי ועל כן בהיות האדם יודע
מעלת הנפש וענייני מעש יבין ויתפשטו
רעיוניו בקורות ענייני המלוכה ויזכר
לטהר עצמו לכונן במשפט ובבדקה
נפשו ולסעדה במשפט ובבדקה וכך
לדעת אי זה הדרך יסכון אור ואכה
תלך הנפש אחר באתה מן הגוף כפי
אשר נפרם בעה כי כל העניינים ההם
יש לדעת בתחלה ולפוס רעיוניו כדי
להעלות במעלות הקודם ואשרי אדם
מבא חכמה ואדם יפיק תבונה :

ספר המשקל

לבלתי יהיה בו
משפט מסקל ו
והוא ספר הנפש החכמ' וסודות החכמ'
בענייני ידועים ואעפ' שכתבתי במרוצה
זאת העכה היעוצה להרחיק ממני דרכי
המליצה ולא לעשות בתים באריכות
דברים כבתי החכמים אשר איך בהם
תועלת ואם איתה לירי על פי ענין
בכתיבה ככונ' כיון ראתה להווי במנייני'
אבל איך דעתי וזלתי לרוץ אורח להכנס
בארחות התורה ומהללה כפי החכמה
בקורות דרך הקבלה ומתפשט אשאלה
מענה לפון כאמרו לאדם מערכי לב
ומני מענה לפון וכאמ' יי' ספתי תפתח
ופי וביד וגו' נפשי אוימיך בלילה אף
רוחי בקרבי אשחרך כי באשר משפטך
לארץ כריק לזרו הל יושבי תבל ברכי
נפשי את יי' אלהי גרלת מאד הוד
והדר לבבתי :

ספר הנפש

החכמה ועניין סודות
מעלת הדומ' ומזכאה
ומובאה ועניינה ותבונתה אשר להגיד'
החכמים לאו ויבקשו ולא מצאו על כי

מעלתה עלומו ונסתרת סודות ומסודות
זולתי החכמים הקדמונים אשר היו
כמעלת עליוני' אותם אשר קבלו קבלות
התור' מיניו וכך סוד ירדת הנפש הזאת
לעולם הזה תועלתה בהכנסה בתוך
הגוף האפיל והנחשך טיפה כרוח' אשר
למחר יתבלה בעפר ויכסהו תולעת
ורמה חרם את חרטי הארמה : וכך
סוד דינה ועונשיה אחר באתה מן הגוף
ולמי היא ואכה תלך ואי מקומה ומוסבה
אחר כך וכך סוד ג' ערך ומחלקותיו
וענייניו ותכונותיו אם הנפש תכוח
עם ואם היא המנוחה והנחלה וכך סוד
ג' היסוד ומשפטיו ועד תיו להיות הנפשות
החטאות נדונות עם כדי רשעתן :

וכך סוד העולם הבא ומ' הוא סקראונו
החכמים זל עולם הבא וכך סוד תחיית
המתים וענייניו ואם אותו הגוף ממם
ינער מעפרו ואם הנפש ההיא תשוב
אליו ככראשונה ותניח מנוחת העולם
הבא וערוכה ומעלותיה ותשוב אל
הגוף הזה אשר במדבר שממה לגור
עם כאשר בתחלה הלא זה מקום לעהות
פיהם לסכלים הטפשים לומר הלא דרך
הוא לחלהינו לשחק בנו הלא משחק
הוא עם בריותיו על הדברים האלה
אשר זכרכו נערתני חכמי ועוררתי את
רוחי : אל' מש' בר' ע' טוב מעיר
לאיזן וכונתי הספר הזה בשנת חמשת
אלפים וחמשים לבריאת עולם בעיר
וארל הג' ארה למען לא יכסלו בני אדם
בדברים האלה ובקשתי ומצאתי כי
מאמיתת מציאותו ית' נמצאו כל ההנאות
ומתוכה דמות ארבע חיות וכי כל ה
העניינים כולם מסוד התורה נכונים
וכל הפתרים וסודותם הם במצפוייה
להאיר

להאיר אל אבר פניה ועלכן חלקתי
הספר הזה בחלק סמרי הדת והתורה
מול המכורה הטעורה :

החלק הראשון הוא בעניין הנפש

כאשר התעוררתי
בתחלה כי עניין הנפש הסכלית היא
עלומה ונסתרת בסודותיה ומלקחיה
ומחתותיה ונקראת בסוד דרכי התורה
נשמה מעולה מוחלטת על כל שאר ה
השמות הסכליים האמתיים כאשר נפרס
ואומנם כי הפילוסופים קראו אותה
נפש הסכלית על כל פנים לא נתרחקו
מדרך האמת כי עירטו חכמים מהם
שמעלת הנפש הסכלית היא המסכת
אור הסכל הנמסכת מפעל הפועל על
כל פנים לפי המגת דעתם קרובים
מעט אדרך האמת אבל על דרך האמת
ומסוד דרכי התורה נפרס כפי יכולתנו
בעה והכני כנסם בבאור העניינים בעה
למען ירוץ קורא בהם ויוכל עלות
במדריגת הסולם ומדריגה אחר
מנו ויה להכנס בפרדס נפלאות החכמה
ויי' אלהינו ירכנו ויורנו מדרכיו ונלכ
בארחותיו ונזכה לאור באור החיים :
סוד הנפש נחלק לפלטה חלקים
מתיחדים באחרותם ואלע
מכאנים מוחלקים בחלוק שמותם והם
סוד אחר נפש רוח נשמה פלטה אלה
הם רוחות של מעלה והאדם ככלל מהם
מן ה'טהה ההי' כסדר ואומנם כי הכל
סוד אחר בלי שום חלוק והפילוסופים
חלקו סוד הנפש בסוד פלטה מדריגות
וקראו אותם בשמותם כל אחת בסודה
ועיניינה נפש הזומחת נפש הבהמית
נפש הסכלית וחלקו כל עניין אחת מהם

אבל בדרך סוד התורה בחלק דרך עץ
החיים הוא על תוכן אמתת הדבר ודרך
עקר פרטי האמו' אשר ממחזק הק'רס
נחזכו הדברים הכל הוא בעניין אחר
כפי הדרך אשר התעוררנו בו והכני
נכנס בחלק הספר ומהלכיו וזדיק יי

בכל דרכיו
ה' השכל ובסם החכמה יש לדעת
בסוד מענייני ככברי ה

החכמה עניין הנפש ואתה שמע וחכס
כי בסוד אמתת מציאותו ית וידעת שמו
תמצא סוד גדול המסכת הדברים
הפנימיים אשר ממקור החיים נחזכו
ויס להקדים עניין הקדמת הדברים
אשר התעוררנו בתחלה בסוד נפש רוח
ונשמה בעניין הדרך האמתית אשר האד'
כתהווה מסוד מציאותו כי תוכן
מציאות הוימו מכח הבור' ית הוא
דברים מוחלקים במחלקותם ומתיחדים
באחרותם והוא סוד בריאה יצירה
עשיה פלטה מעולה באחרותם בלי שום
חלוק וגם כי מוחלקים הם העניינים
בביאור כי סוד מעלות הללו אשר האדם
מתהווה בהם מכל שאר הנמצאים אשר
הם מתחת גלגל הירח ועל זה כבחר
האדם לעבוד את יוצרו ולכבודו בראש
בעניין מה שכתו' כל הנקרא בשמי
לכבודי בראיתו יצרתיו אף עשיתיו הרי
בכאן סוד בריאה יצירה עשיה ופן
תאמר בלבבך הנה הדבר כקל הוא
חלילה חלילה כי דבר רק הוא אלא עניין
הוא גדול ופנימי יותר ממה שהלב רואה
והאוזן שומעת והדבר עמיקים פנימית
גזרת ספרים ועל זוד זה העניין במעלו'
הדברים הללו יוצר אור ובורא חסך
עושה פלוס הרי בריאה יצירה עשייה

פתם בדברים עליונים ומרתן האדר
 ועל מדם עקר החכמ' הפנימית הדבר'
 עו"י' וכנסים בהוכל המלך פנימה
 ולמעלה מכסא כבוד חנוים והיו נכונים
 ובסבתם הכסא עומד על תכונתו על
 כסא רוד ועל ממלכתו ובהתיחד האור
 והחשך והגלוס באחד חזי ומבא כי
 הוא ית אחד מיוחד במעלותיו בלי סם
 שתוף רק והקול נשמע באחרותם כפי
 אשר הם יוצאים מחדר הורתם ואמנם
 כי קוד בראיה יצירה ועשייה שלטתם
 מתיחרים בסוד אחד והם מוחלקים
 בענין בראיה הוא קטן מסוד יצירה כי
 יצירה עולה על ענין בראיה עשייה
 כולל את כולם ונכללת בה והדברים
 מוכרחים כנגד נפס ורוח ונשמה שהם
 עולים זה למעלה מזה נפס הוא קטן
 מסוד רוח כהרוח עולה למעלה מסוד
 הנפס נשמה עולה על כולם וכוללת את
 כולם ועכשיו הכני בכנס בביאור ה'
 העניינים בסוד החכמה הפנימית יהיה
 ונחר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו'
 יש לרעת ולהשכיל כי דרכי החכמות
 הפנימיות אשר הם בסוד המקרה
 במים עליותיו והם בתוך החכמה
 העליונה אשר היא מסורת למטה מקיני
 כל רודפיה הסיגוה בטרפיה חזקים
 במעייני נכבדי עמוקים מיוסבת לבינה
 על גבי ארוח חומה גבוה דלתיים יברית
 ותקח לה היותת ודפתילים ובינת
 סכל הפסלים וממננס בפשתי העץ
 בתוך חנוי הסלע בסתר המררינה
 ולפיכך אשרי ארץ מצא חכמה ואדם
 יפיק תבונה ויש לך לרעת כי קוד
 הנהר האיסקלריוה המאירה אשר
 בערו חיתו פרי יתלונן והוא כבדום

רענן עין החיים אשר לנו יסועות יפות
 ובו מתברכין כל מימי בראשית ומהלכו
 חמש מאות שנה בסוד מדה נכונה עד
 סכת החמפי שנה והוא האילן אשר
 הוא מוגבל בשנים עשר גבוליו ולכסוף
 ובשנים העשר האלכסונים ים כנגדם
 פקידים והם יב וישראל שהם קדושים
 נטלו גוף האילן שהוא לבו וכנגדו חוט
 הסדרה בארם שהוא עיקר הגוף וסוד
 מסוד ללב כתיבות פלאות החכמ' ובכל
 כתיב מהם נורה עומרת דכתי' לשמור
 את דרך עץ החיים ועל הסוד הזה נאמ'
 ואני כבדום רענן ממנו פריך נמצא
 מסודו פורחות הנשמות כלן שהם פרוי
 של הקבה והם נתיבות בסוד גן ערן
 ומשם יוצאות כל אהת כפי קוד דמיו'
 יסוד מעלת הבנין הנאיל והם עוררנו
 בסוד זה והנהר אינו פוסק לעולם והגן
 פרח בפרחי סנסניו והנשמות עומדות
 על תכונתם ים לרעת ולהת עורר קוד
 הנפס הרוח והנשמה הנפס כח משתוף
 הרגשות הגוף בכל עניינים סבותיו
 בדם ובכל סבות סובלות הגוף בל
 קיומם בהרגשת העולם הזה בכל מה
 פיטרף הגוף וזהו קיום הגוף ועל זה
 הנפס היא נזכרת בכח הדם בהרגשת
 הגוף נאמ' כי הדם הוא הנפס דמו
 בכפסו אך את דמכם לנפשותכם לעולם
 כזה הוא כח קיום הגוף והרגו שותיו
 הרוח הוא כח המקיים את הנפס ל
 להתקן בגוף כי ל קיום הנפס
 זולתי בכח הרוח בענין הרוח הנשבת
 ובסבת הרוח הארם מתקיים בכח
 הנפס ההיא ובהמוט הרוח מן הנפס
 חזי סבת המות כי אין הנפס יכולה
 להתקיים בגוף הנשמה הוא ענין

והסכל האמיתי אשר מקור החי' כחצבו
ממעין הסכל והחכמה בא לספן כבוד
הגוף לקיים הכל לעבודת הבורא ית'
להחילוי ימים לדע' לך שהאר' הוא רובת'
אלהי' כאומרו בצלם אלהים עשה את
האדם וגם אשר התעוררתי בקפר אור
זרועי על כל פנים האדם הוא בסוד
דוגמה עליונה אמתית על כל שאר
הנבראים כי הוא עולם בפני עצמו
ולפיכך קר' עולם קטן ועל אשר אמרו
פי' האדם כתהוה בצלם ולא בצלם יור'
הא' ואו' הא' ולא בצלם שר' ולא בצלם
צבאות על כל פנים כך הוא כי אינו
עולתי בצלם אלהים בהיותו עם כלול
גוף וזור' ביחד לא אשר הוא גוף כשאר
הגופות חלילה דהא' כתי' אל מי תדמיוני
י' ומה דמות תערכו לו אבל כדילסכך
את האנוח במה שהיא יכולה לשמוע ומה
שאמרו עם זה שהוא כלול הוא בסוד
כח המאכל כח גדול ממנו וכתן בו טעם
כפי הראוי אלהים עם משוח' בכל
ענייניו וכל צדדיו אמנם כי הקיבה
רמת הוא עם משותף אליה פני שמות
משותפין ביחד כח נוסף כח טובל כח
בהיותו הפסם הפני עקר הכל ושרטו
היתר התקועה הנכונה והוא הפסם
המכהיב הספינה ובהיותו עם עליון
מסוד האור שהוא על סוד המחשבה
הנכללת בסוד קדם הקודמים פנימה
בעניין סוד גדול למסכילים אשר נחה
עליהם הרוח. על כן הוא סוד השם
העליון ממעלה נכונה על ה' כי הנותן
בו כח לעשות חיל כנגדו מוח האדם
באדם אשר הוא מקיים דירת החכמה
והדעת והוא מקום הראש אשר יסתחו'
בו האדם אכל ראש העליון והוא מוכן

לכוף באמתן ראשו על המוח הראש
והדעת והחכמה הסרויה בתוכו ולא
ידע מאיז הוא כך הוא עניין שחרמה
העליונה הפנימיים אשר היא ראש
וראשית הכל אשר מפסם כתהוה כל
ההויות על תכונתן ועל מתכונתן ומפני
כי הסוד עקר לכל ההויות נקראת
חכמה העליונה אשר ממנה כתפטטו
העצפים המאירים אל מול פני המכורה
הטהורה ואמ' כי מסוד הנקודה הזאת
יתפטטו אור ההיכל הפנימי וצאים כל
ההויות בסוד מציאותו ית' כאשר כפרט
קצת עניין זה ברמז מועט וכחזור למה
שאמרו בביאורו בעניין שזה הוא עם
משותף על כל פנים והאדם בצלם זה זה
הוא העקר הפנימי המכהיב את הכל
אל' הוא עם הסופע מתוכו והמניע
מכוחו והוא דמות הגוף בצורה כי עם
זה הוא דוגמת הצורה המניע הגוף
ועם אל' הוא דוגמת הגוף המתנועע
מכחה וסבתה ובלתי הצורה איך קיום
הגוף כלל ועל כן הכל תמצא בסוד עם
זה אלהים ואם תאמר מה עניין השם
על כל פנים אות זה מורה על גרעון
הגוף בלתי הצורה כי כשהצורה בתוך
הגוף הוא מתנועע מכח הצור' וכפי איך
הצורה בתוכו אלס לא יפתח פיו ועל כי
כסתלק ממנו הצורה שהיא דוגמת ית'
ואמנם כי על דרך הפנימי הוא עניין
גדול בסוד סתר' התיירה ויש לעיין
ולדקדק ולחקור מי הוא הנקרא אדם
אם הגוף אם הצורה כי אם תאמ' שעל
הגוף הבא מטפה חרוחה בסר מלא
דמה ומולעת פנ' בצלם אלהים חלילה
לא יעלה על לב ה' רס חכם לעולם ואמרו
בסמרי התורה עור ובשר תלבשיני

ובעצמות

ובעצמות וגו' וזה תשובתי אם הפור
 והבשר הוא מלכות עיני מי הוא הא
 כי הפנימי הוא הנקרא הארץ בשם זה
 והוא העקר והעור והבשר הו' המלבוס
 והסכוך העולה על הארץ כי הפנימי
 הוא הנקרא ארץ והגוף הוא המלבוס
 החוסף עליו ואמרו על ענין אמרו על
 בשר ארץ לא יאך בשר ארץ ודאי כי
 הגוף הוא הבשר והארץ הפנימי שהוא
 דוגמת אלהים ועל דרך זה יתפסטו כל
 יתר הנבראים למיניהם אשר המטכת
 רוח בה' בין מדר טהר' בין מדר הטומא'
 כי יש רוח הנמשך מדר טומאה ו
 יש רוח הנמשך מדר טהרה ומתם
 יתפסטו שאר כל הנבראי' בעולם הזה
 והפנימי הוא העולה בשם והגוף הוא
 המלבוס ועל דרך זה בשר פור בשר
 חזיר כי הגוף הוא הבשר והפנימי הוא
 העולה בשם ומפני זה האר' הוא הפנימי
 והוא לזה העולם בסבת כח אלהים
 ועליו נאמ' ויבראה אלהים את הארץ
 בכלמו כי על כל פנים מסוד פס אלהים
 נמשך בכח הנשמה בסבת הנהר היוצא
 מערן על כי משם פורחות הנשמות
 והוא סוד ענין האילן שאמרנו רז' אילן
 יש לו להקבה והוא מוגבל וכו' וענין זה
 פרטנו כבר ואמנם כי המטכת הסכל
 הסכל הקרום המקיים כל חלקי כתות
 הגוף הוא הנמשך מסיבת זה האילן ועל
 זה נאמ' מ' פ' י' כמזא ומה הוא
 טכאמ' אפי כפרום רענן כך הוא כי זה
 הכח הנמשך ממנו סבת קיום חזק סלא
 תכלה מעלתו לכולם והמבונן כי בהיות
 חבור זכר הנקבה ה' המטכות הכחות
 המקיימות את הגוף בקיומו ומכיר פס
 ציורי אותיותיו בסודות כח הנשמה

המקבל הגוף בקיומו והבן כי הכל פור
 דוגמא ומאחר שזאת המדרג' הנקראת
 בשם זה כל סוד הנשמות נשפעות
 בצורה וכלם מכיירין בציור רק פנימי
 נעלם עד אשר הניעת מור' אחת
 ואחת לבח להתלבס בזה המלבוס ו
 ולעשות פעולה באילו האבר' ולהראות
 פעולתה בהם כי האומן צריך לכלו
 והכלים צריכין לאומן להוציא כלי ל
 למעשהו ולפעול פעולתו הצריך אליו כך
 הנשמה צריכה להראות פעולת' ולהתלבס
 בזה הגוף ולפעול בו פעולת העולם
 הזה ועל כן הנשמה היא דוגמא ממע
 כענין אמרם ז' ב' ג' וק ברכי נפשי את
 יי' ואמת מה הקבה רואה ואינו כראה
 גם הנשמה רואה ואינה כראית מה
 הקבה קרום אף היא קרום מה הקבה
 ז' את כל העולם כולו אף היא זנה את
 הגוף להורות כי בכלם אלהי' הוא ומה
 הדרך מוכל לרעת ויברא אלהים את
 האר' בכלמו ומה שאמרנו סוד ירדת
 הנשמה לזה העולם יש לרעת ולה סכיל כי
 סוד ירדת הנשמה לזה העולם ולה כנס
 בתוך זה הגוף שהיא טפה סרוחה כל
 הנשמה העליונה היא דוגמת בוראה
 כדוגמת הבן מן האב כי הוא בנינו
 ממש כך הנשמה העליונה היא בכיין
 בוראה והוא כלם אלהים כלם בוראה
 כי איך הגוף כלם הבורא' י' כי הרבר
 הרוחם המוגבל מכל מאורעות הגוף
 איך הגוף כלמו ומי ה' כלמו ודוגמתו
 על כל פנים היא הנשמה והיא דוגמא
 ממש בכל פעולותיה ומעלותיה וסיתריה
 הגוף נטלו הקבה מזה העולם ומפני
 סכתהו' בזה העולם כל תנעותיו וסכתיו
 הם מכת הנשמה והגוף הבינו הוא י'

כסנטל אותו העולם להיותו רומא
 בארס ולפיכך הנסמה נמסכת לעלות
 אחר בוראה והגוף נמסך לרדת אחר
 מינו וטבעי הדברים הגופניים ולפיכך
 הארץ שהוא סוד הכורה העלוכה הוא
 בעלם אלהי והגוף שהוא הלבבוס מבחון
 הוא דמות העולם הזה והוא זית כדי
 להמסך אמתת מציאות מעלה ומטה
 בכל העולמות נתן הנסמה הקדושה
 שהיא מקור אמתת מציאותו ב'ו' העולם
 זה הכניסה בזה המלבוס כדי לפעול בזה
 העולם פעולותיו ולפיכך נמצא כי ה
 המסכת מציאותו מעלה ומטה בכל
 העולמות ובכח סג' זו הנסמה הקדושה
 יכול הארס השלם להמסך המסכת
 טוב של מקום ב'ה למטה והספעתועל
 כל העולם ועל כל פנים כר אלהים נסמת
 ארס להאיר למטה ולהמסך המסכת
 הספעתו זית מלמעלה למטה לעולם
 הזה ואם הגוף יתבלה בפפר הארמה
 וישובבום ורמה והתפסט הנסמה ממנו
 לאחר זמן אותו הזמן סיהיו סניהס
 כאחד בעולם הזה איך העולם יכול
 להתקיי'בלתי סניהס וכל תועלת העולם
 וטובו בסבה זו נמצאת כפי אשר אמרנו
 ותועלת הגוף כל ימי קיומו בעולם וכל
 טובו והדר ג'אונו בסבמה הוא ואינו כי
 אם אפס ותוהו בלת' כדי לקיים כל שאר
 הרחות כפי אשר אמרנו ותועלת הנסמ'
 בהכנסה בזה הגוף הוא כדי להראות
 כחותיה ופעולות' בזה העולם מפני
 סכמת לכלים כפי אשר אמרנו וברדת'
 לזה העולם תוסף כח וספע כדי להנהיב
 העולם הז' הספל ותתקן בתקון מעלה
 ומטה להיות' במעלה ימיר' ויתר בהיות'
 סלולה מכל הכרדין ואם אינה סלולה

מסוד מעלה ומטה אינה סלימה נמצאה
 ג' ונסמ' היא נספעת קודם סתדר לזה
 העולם מסוד מעלה עליו' וכס' היא זה
 העולם נסלמת וככללת מזה העולם
 התחתון וכספתא מ'ו' העולם היא סלימ'
 בפלימות כל העולמות מעולם של מעלה
 ומעולם של מטה ואזי היא הנסמה
 בפלימותה מה שלא הית' בתחלה קודם
 סתדר לזה העולם כי ג'רועה הית' קודם
 סתדר וברדת' לזה העולם נסלמת מכל
 כרדין ואזי היא בפלימותיה ועל כן
 לתועלת הנסמה ופלימות' ברדתה לזה
 העולם כל סכך האר' הירא לקונו וכולל
 לזאת הנסמה בכמ' מעסים טובים ואזי
 הנסמה סלימ' מכל טוב ומזה תועלת
 לרדת' בעולם הזה ופלימות' כראזי ודוי
 בזה לכל המסכיל אשר נחה עליו רוח ז'
 כפי אשר אמרנו

ב הח'לק השני הוא עניין סוד הנסמ'
 אחר זאתה מן הגוף
 לרעת למי היא ותניח ללבוס הזה אשר
 לבטה בזה העולם תרע לך כי במה יקפ'
 בעלי הטבע והעופקים בדברי ה
 הפילוסופים מה שאמרו בכמ' מקומות
 ומביאין רא' מן התור' על עניין הנספס
 אחר זאתה מן הגוף ויס' אנשים מבני
 תורתנו שהס מחזקים תמיד בכל דברי
 הפילוסופים על כל דבריהם הס בסד
 דעות בני ארס על כ' אשר מציגין יותר
 מכדי המחשב' אשר בהס ואומר' אותו
 הדרך הוא דרך אמת ממס וחוסבים כי
 על תורתנו הוא באות' הדרך ממס' ומ'
 סמוכיא אותס מזה הדרך כאילו מוכיח
 אותס מדרך החייט ולא יסיגו אל לבס
 לא דעת ולא תבונה לאמור הלא הוא ז'
 איך

איך דעתו ומחשבתו כדרך דעות בני
 אדם והתורה סכל בנו העולם מאמתו
 אורה אומרת כי כבונה שמים מן האר'
 כן גבהו דרכי מדרכיהם ומחשבותי
 ממחשבותיהם היאך דעתינו ומ
 מחשבותינו יכולם להשיג דבר שהוא
 חוץ ממנו והיא מחשב' הבורה'ית ודעתו
 השלמה ואם אינו כן למ' הוצרך המקו'
 את כשתן התורה הזאת להרגיז שמים
 וארץ אף שמי' כטפו והים ראה וינס והר'
 סינו עטן כולו והקולות והלפידו' בדברו'
 הללו: הלא ארסטוטלים ראם
 המדברים בכל מקום יגיד לנו את כל
 דברי התורה בלחש בלא קולות וברקים
 וענן כבד וקול סופר ובלא התרגזות
 שמים וארץ אף חלילה כי איך אדם ודאי
 שיוכל להשיג מחשבתו ית' ולפיכך הוצר'
 משה רבי' עה' לאחר כן לקבל בקבלה
 דברי פירוש התור' שהיא מחשבת ודעת
 הבורה'ית ואעפ' סכל בני אדם יודעים
 שמה רבץ של כל הכביאים לא כחרבו
 את מפני שהיה חסר דעת ומוחו ריקם
 ולא היתה דעתו שלימה כדעת אדם
 טוטלים וחכמתו כחכמתו והצרך לדעת
 פירוש התורה ולקבל בקבלה מה שלא
 היה הוא יכול להשיג אפילו שנס דבר
 ממנו בדעתו ומחשבתו ובכל יכולתו
 מפני שהיא דעת המקום ית' ואותם בני
 אדם אומנותינו המאמיני' היו' בדברי
 הפילוסופים ודנין בדברי רז'ל על אותו
 הדרך כאשר רואים דברי התורה או
 דברי רז'ל חושבים באומד הדעתם מעב'
 לדבר ולהשיג כל אותו דבר למען לא
 יהיה בלא מענה ולא ישימו גרעון
 בחכמתו ועם כל זה אעפ' שמיביין
 מענה למון בינס לבינס אינם מאמינים

על אותו דבר מדבריו רז'ל ומדבריו אחר'
 שהם אמת וזלתי כרו שלא יראו עצמם
 מחוסרי אמונה: ויש לנו לדעת כי כל
 התורה כולה היא דעת המקום ית' ולא
 תמצא ספור ומעשה ודבר ועניין בתור'
 שאינו דבר סכל העולם כולו תלוי עליו
 וסוד שמות ית' שהוא סוד שם המפורס'
 בכלל אותו הספור ובאותו המעשה
 באותו הספור והמעשה כנויים עליו:
 ושם באותו הספור או המעשה נראה
 סוד השם המפורס' וסוד המעלו' המרכב'
 והחכמות הסכליות כנויי' עליו וכראים
 בתוכו מה שלא יוכלו להשיג כל בני
 הטבע ובעלי האומ' אפילו רמז ממנו
 ואפילו רמז מכל הרמזים שבעולם ולמה
 יעמלו לרוח ההבל ולקרב בדרכי ת'
 תורתינו לדבר אפילו ברמז אות אמת
 כי ליוסבים לפני יי' יהיה פתרה לאכל
 לשבעה ולמכסה עתיק ולמכסה דברים
 עתיקים שבלה יומין עתיק: וכחזור
 בזה שהיינו בביאורו על עניין סוד
 הנסמ' אחר באתה מן הגוף והשתוללה
 ממנו למי היא ואכה תלך ומה עניינה
 וחס היא יודעת מן הגוף אשר הכיח' או
 אם היא זוכרת ממנו או אם היא שמה
 בדאיתה מן העולם הזה ומה עניינ' ואם
 יש לה מן הנפש ובמה נדוכת ודיכה מה
 הוא: עשרה דברים הללו יש לדעת
 ולחקור בהם על אשר אמרנו לדעת פשר
 דבר ויש לחזור על עניין בתבונת הנסמ'
 כאשר אמרנו כי הענין חסור לקדמותו
 המורס והעקר בסוד הסכה הראשונה
 כי יש לך לדעת כי הוא ית' ברא העולם
 והמציאו לפי חסר ולא לכורכו כי לא
 לצורך שלא ית' המציאו עליו כים ותחתונ'
 כי לא באו לעזרת יי' וזלתי לפי חסר

ולמה מציא חסדו עמהם בראש והמציאם
ועל כן יהיה המענה אמרתי עולם חסד
יבנה ולפיכך בהיותו מציא עולמו לפי
חסד יש לחקור ולרעת על סוד דרכי
תורה כי וענין סוד אלהותו את המציא
חסדו עמו ונתן בנו סוד הנשמה הקדושה
ממקום הקדוש נחשבה ומהר הסכל
הציב רלתייה מקוד החיים : ורע והבן
כי בעוד סוד הכבודה היא משפעת
לסוד קדוש הקודשים אזי כל ההיות
יובאות על תכונתם והספע יורד על
הראש שהוא סוד הימין וכהן גדול נוטל
חלק בראש ומעט יורד על פי מדותיו :
סוד המידות העליונות אשר הם מתחת
הכהן הגדול ויש כולם עומדים בסוד
הכבודה העליונה אשר נמשכו המעלה
האילן אשר הזכרנו שהרי מונבל בפנים
עמר גבולי אלכסון והוא בסוד ארבע
רוחות העולם ומה הוא אילן הנשמות
הפורחות וזה אמרו רז"ל תכיאר' יוסא
אומ' אילן יש להקבה והוא גובל
לארבע רוחות העולם ובו תלויים פנים
שחר גבולי אלכסון ובכולם יש פקידים
וגבירים מופקדי להנהיג העולם השל
וישראל שמש קדושים נטלו גוף האילן
והאלכסונין הם לרוח מזרחית תשעה
לרוח צפונית תשעה לרוח דרומית תשע'
לרוח מערבית תשעה והם לו' ומעט
פורחות הנשמות על אותו האילן רכתו'
אני כבדו רענן ממני פריך נמצא
מלמד שהנשמות הם פרי מעצמו של
הקבה וזהו שכתב במעשה בראשית עץ
פרי עושה פרי למינו אילו הם הנשמות
שהם פרו של הקבה ועל כל פנים מערע
זה האילן הנשמות פורחות ואילו הם
נשמתן של כדירקים שהם נתונות עמו

במרום ואם תאמ' כי סוד הסלמה
מדרכות אשר אמרנו כלם רוח נשמה כי
הכל ממקום אחד בא : יש לרע כי
סוד הנשמות העליונות לבד הם ממקום
האמ' ומנע פורש האילן באמת נגזרו :
ועכשיו הנכיככסם בבי אור כל הענייני'
הואיל והתעוררתי בזה כי סוד הנשמה
העליונה בסוד סכל אמתי נמצא סכל
מתוך סכל בכח סבה הנחר אשר לא
יכזבו מימיו וזהו כח המקיים כל כחות
הגוף והגניע לזה העולם הספל : ואם
תאמ' בלבבך אם כן סבת נפשו הכופרי'
והרשעים מאיזה מקום באו אם מסבת
זאת המעלה הנאמרת אם כן כל אפיא
שוין ומקרה אחד לכל חלילה כי אין
להאמין בזה כי כרחוק מזרח ממערב
כן רחוק הקדוש מן הטמא והנקלה מן
הנכבד והואיל והתעוררנו בזה יש לנו
לפרט על העניינים האלה בדברים
מועטים : תדע לך כי מעלת
הקדוש הם מעלות עליונות וסבות
ככונות אשר כל קיים האמו' תלוי בהם
וכולם נמשכו ממעלת הפנימי הנקדרת
קדש ראש כל המעלות חומה נגבנה
זה וזהר הסתום מעין יוכא ובה הנמשכ'
מסוד האור הוך הנעלם בסודו וכסתר
בחקירתו ושם נמשכות כל מעלות
הקודש למיכה וסיבו וסבותיהם ובהם
תלויים כל קשרי האמונה בקיומה ויש
מדרגה מצד אחר בסוד הרע והוא
מקום הנמשכה וזר הרע והוא מקום
הטומא' הטמא' יסוף בשקובי טומא'
וסוד טומאתה וסבתה נקראת אלהים
אחרים ומעט נחשטנו כל חלקי סבות
הטומאה והכופר' והבאים לטומאת
עבמ' ממסכין כח מאותו הצד ורוח

הכופרי' ממס הוא ועל כן הכופר בעוד
אשר בו הרוח טמא ומטמא את כבר
יבאה טומאתו ועל כן אינו מטמא
בחיו אשר טומאתו בתוכו טמא ומטמא
במותו יבאה טומאתו ממנו ואינו מטמא
ונחזור למה שהיינו בבואורו בעניין סוד
הנפשה אחרי העררה מן הגוף אם
יודעת וזוכרת לגוף אשר שכנה בתוכו
תרע לך כי הנפש אחר זאת מן הגוף
ארזל שהיא זכר ומתאבלת עליו כאמרו
אך בסרו עליו יכאיב וכפשו עליו תאבל
תאבל עליו על העררה ממנו : ואם
תאמ' הואיל והנפש כבר יבאה מן הגוף
והגוף נשאר ככלי אין חפץ בו היאך
תאמ' בסרו עליו יכאיב והו' דבר חוץ מן
הטבע ומן הנראה לעין ואם תאמר
שאינו כן הרי התור' העיר' אמרו באמת
בכמה מקומות הענין הזה אמרו אין
אומריץ בפני המת אלא דבריו של מת
ואם הגוף הוא כאבץ דומם מה איכפת
לו בין לומר דבריו בין דברים אחרים
כי אינו יודע ואינו מבין ולא מרגיש וכן
אמרו באותו מעשה דר' חייא ור' נתן
דהו' אזלי בבית קבריו וכו' והודיעו וראו
שהמתי' יודעים ומרגיש' ואלע' שהנפש
יבאה מהם : וגם אשר הוקפה ר' נתן
בעניין סוד אמרו כי החיים יודעים
שימותו והמתים אינם יודעים מאומה
והשיב לנו אם קרית' לא סג'ת וכו' להודיע
ודאי כי יודעים : ואמ' עוד בתעניות
למה הולכי' בבית הקברות כדי שיבקשו
מתים רחמים עלינו על כל פנים חכמים
גדולים קדושי' עליון היאך אמרו דברים
בטלים שאינם אמת אלא על כל פנים
הגוף אלע' שהנפש יבאה מתוכו יודע
ומרגיש ודאי כי קבלה נכו' קבלו וידיע

גמורה ידעו בעניין זה והעניין ידוע
למסכילים הקדושים משרתי עליון כפי
הקבלה הנכונה ואומנם כי על כל פנים
הנפש יודעת מקום רדתה בעולם הזה
והיא מתאבלת עליו ורואה ומע' זומם
ומתאבל באי זה מה מתאבל ובאי זה
גוף רואה דבר שאינו כורה ופסוטה בלי
כד שמוך אחר על זה יסתקו והטפפות
נשאר בהם שאינם מסיגים ויודיעים
פועל הט' ומעשהו דבר זה כתבתו
אותו בספר הרמזן שהוא ספר המכות
ופרשתי בו כל הבורך כפי אשר הסיגה
ירי ועל כן אין לחזור על העניין בכמה
מקומות והאמת הנכ' דברירזל אמתית'
וקיימים ונאמנים דבריהם אמריהם
ואשר השומעים דבריהם :

הנפ'ש

אחר זאת מן הגוף היא
מתאבלת עליו לאחר כן היא
נרונת כדי רשעתה בכאן יש לשאול
ולרעת ולהכיר מה עניין דיכה וענייניה
כי כדר התעוררנו בתחלה שהנפש
גזורה מאותו מקום המעלה העליונה
והנפש רת והנשמות הן פרי מעשו של
הק'בה והיא דוגמא ממס כאשר ה'
התעוררנו בסוד אמרו ויברא אלהים
את האדם בצלמו ואם הנשמה היא
בצלם אלהים והיא נגזרת ממנו היאך
הוא ית'ן לעצמו לעצם מציאות הויתו
שהוא דבר שלו ממס אלא אמרו בכאן
קצת מבעלי החכמ' ואמרו כי הנשמה היא
בעולה הזה במאסר הגוף ומתלכלכת
בלכלוך הגוף וכשהק'בה רוכה להעביר
לכלוכה ממנה ולטהרה איננה רוחצת
אלא באם והוא אם של גהנם כאשר
כפרם ב'ה : ואמנם כי העברת הזוהמ'
או לכלוכה אינו זולתי בהיותה כנשמת
באם

באם ויש לנו ללמוד מסלמנדרא שאומרין
פעוסין מכמר קטן סבה בגד ואתו
הבגד אינו כרחץ זולתי באם מפני
שאותו הבגד בא מאותן סלמנדרא
שהיא ויה כמו עכבר הנמכח בתכורי
הזכוכית ותולדותה אם מכח סבת האם
והבגד הפשוט ממנה אין רחיבתו זולתי
באם הנשמה שהיא ממע תולדת האם
ומתקום האם על אחת כמה וכמ' שאין
טהרתה מלכלוכה אלא באם ועל כל
פנים כי יפה אמרו ועדיין נפרס בסוד
זה בענין גהנס ועכשו ודיכיו כפי אשר
מטיג ירי בע"ה : זכחור למה שביארנו
בתחלה והתעורר בו בסוד הנשמה
למי היא ואכא תלך כי הנשמה אחר
באתה מן הגוף אם היא ברה וזכה
כלולה במעשים טובים בעולם הזה היא
הולכת בגן עדיו של מקום להתעורר
עם ולזכות באור החיים וכל בני העולם
יש להם הכול הזאת וכולם מודים עליה
אבל ראיתי בדברי חכמי ז"ל זכור
המחזיקים במוסר בני אדם וניסרם
ביוסר השכל אמרו ענין גדול והוא
האמת וראי כי העלמות כולם הם דומי'
זה מזה ואעפ שהעולם של מעלה הוא
צד בזכות האור העליון יותר במה וכמה
פעמים אבל במורד המעלות והמררגות
אלו תאלו כולם הם דומים אחת ומה
שים בכאן בדומתו יש בכאן כפי מה
שאמרו ר"ל בענין ירושלם הבנוי כעיר
שחברה לה זה ירושלם שיש למעלה
ברוב מעשים יש למטה בגן עדן יש למעלה
והוא בגן עדיו של מקום : והנהר
יוכא מעדן להסקות אותו כאשר נפרס
אותו בע"ה : כענין זה יש בגן עדן
למטה במקום חלקי העולם וזה אמת

ומדרו אורכו ורחבו והפתחים שלו
בכמה מקומות הם ואמר פתח אחר
יש לו לבן עדן סמוך למערת המרזלה
ומגעת לאדם הראשון ובכאן דרשו
דרשות ועניינים אשר אין ראוי לדבר
בהם ולהאריך בהם ואמרו שמעם
הנשמות נכנסות בגן ההוא שהוא
בעולם הזה וסם מתערכות ויטבות
באור כפיין דוגמת אור העליון להתעורר
כל אותן זמן הקבוע עליהם : ואמנם
כי כבר הקדמתי כי אין לנו להתעורר
דעתינו לדעת אחר' זולתי לדעת מפרתי
עליון אשר קבלו זוהר הפנינים קבלה
ידועה מסיני אים מפי אים וכל דבריהם
פנימה בהיכל המלך : ואמרו כי וראי
הנפש שהיתה מורגלת בזה העולם
המורגש וסוכנת בזה הכלי כסיוכאת
מתוכו אינה יכולה להכנס מור לתוך
הזוהר הגדול העליון ולסבול ה
הספק לראו' עליונות שלא הית' מורגלת
בהם ועל כן הוא אמת ממשיך אותה בזה
גן עדן שבארץ שהוא מעין העולם הזה
ודוגמת מעין העולם של מעלה ובכאן
גלו סתרים גדולים ועניינים נסתרים
אשר אין ראוי להזכירם ולכתוב אותם
בכתובה : והימים אשר עומרת
עם זרוחה ויודעת ומגנת עד שתהיה
מתגדלת באותם ציורים והעניינים
הפנימיים שהם דוגמת עולם עליון ואמרו
היאך מתלבשת בכלבוס והיו קוראים
לאותו המלבוס חלוקי דרבנן עדן לא
כשלים חלוקו דר' פלוני כי וראי סתרים
גדולים יש בכאן אשר לו לנו זל וענייני'
גדולים ידועים למחכילים משרתי עליון
ואמנם כי הנשמה מתערכת עם כל
אותם הימים והזמן הנגזר עליה עד

יום עלותה בית יי ובוים מלאת הזמן
עולה למעלה לחזות בנועם יי ולבקר
בהיכלו וסם תוסיף כח והדר וכבוד מה
פלא היה לה קודם שתרד בעולם הזה
וגם תהיה כרורה בצרור הסוים אשר
עין לא ראתה מעלת הכסף וכה זהב
ואל יקסה בעיניך באמרי לפעמים נפס
ופעמים רוח ופעמי בטמה ואינו מדרקק
על מה שאמרתי כי הואיל ודרקקתי
בתחלה טוב לא חששתי באותו דקרוק
זולתי בסעת הצורך : ואם תאמר
הואיל והנפס לא תעלה מיד למקום
מרומים להיותה כרורה בצרור תחיים
אלא שהיא יורדת למטה לארץ מה הפרס
ים לה ממה שאחר חכם הרזים ומי יורע
רוח בני אדם העולה היא למעלה כי על
כל פנים הוא אומר : לה ואתה אומר
סיורד למטה לארץ אם בן איץ הפרס כי
על כל פנים שמענו וכדעם ואבזקיבו
ספרו לנו כי בסמת הכרוק הוא עולה
למעלה מיד בלא שום עכוב כלל ואמר
חכם ראיתי בני עליה והם מועטים וכו'
וסיים העניין ואמר האי מאן דלא עייל
בלא בר והאי מאן דעייל בבר ועוד
אמרו על עניין שבהה של ארץ ישראל
הדר בארץ ישראל רומה כמי שיש לו אנה
והדר בחובה לארץ רומה כמי שאין לו
אלנה כעניין שאמר דוד כי רפובי היום
מהם יפח בנחלת יי לאמר לך עבוד
אלהים אחרים על שהיה נדרש מנחלת
יי בתוך רשות אחר ואומר כסיובאת
כפס הארס בארץ ישראל היא עולה
למקום מנחות מיד ואין לה טורח אחר
לעלות כי אין עליהם ופליט זולתי הוא
את ולפיכך היא עולה מיד והמת בחובה
לארץ מת ברשות אחר והנשמה אינה

יכולה לעלות מיד כי מחבלגלת בכמה
גלגלים עד שתבא מרשות אחר ואמר
על ר' אליעזר שהיו עולים בו וראו
ארוכות של מתים שהיו מביאין קברן
בארץ ישראל אמר ר' אליעזר מה הופיל
לאילו שיבאה בסמתן בחובה לארץ
בחייהן לא זכו ובמותן זכו אבל קורא
אני עליהם ותבאו ותטמאו את ארבי
ונחלתי שמתם לתועבה : הרי לך
בכמה עניינים כי ודאי בסמתן של
בדיקים עולה מיד ואתה מעכבה
לעלות ומרד למטה לארץ על כל זה ים
לדעת יי עמך הטוב : למאול ופאלתך
ככונה וככונה מיושבת על אופן
החכמה : והכני מסובך אמרים וקוצר
עניינים והכל נקתם בדבר אחד כי
בכל השאלות שאלת לא הבאתה לי
ראיה שעולה היא מיד אלא שעולה
ואני מורה לך שעולה ומה שאמר החכם
ראיתי בני עליית והם מועטים ב
בדאי כן הוא כי מועטים הם אותם
הנכבדים בלא רשות בסעת עלייהם
וכבר ידעת כי הוא את איץ מי שיוכל
להכנס לפינו מיד אפילו בדיוק כמסר רעה
עד שירגיל עכמו מעט מעט להכנס לאור
העליון בתחלת כבואתו של משה מפני
סעדיין לא היה מורגל לא נבלת עליו
זוהר האםפקלריאה המאירה זולתי
אםפקלריאה שאינה מאירה עד שהיה
מורגל ולאחר כן עלה דהתי וירא מלאך
יי אליו בלבת אש מתוך הסנה ועם כל
זה וינסתר משה פניו כי ירא מהביט אל
האלהים הרי לך כי בתחלה חלפ פנא'
לו באיש פקלריאה שאינה מאירה וראה
ועד בכנסו בו מפני שלא היה מורגל
לאחר כן עלה ואל יעלה ברעתך להיעת

קבל בעיניך עניין גן עדן שבארץ כי מי
ומי הזוכים להכנס בתוכו ועם כל זה
יראה ורעד גדול ים בתוכו ומה נורא
המקום הזה ואין זה כשאר מקומות
שבפולס כי מקום מנוחת הנשמות
מובדל הוא במעלתו כי אומנם כל ביורי
ועניינים אשר הם בתוך גן עדן של
מעלה הם בגן עדן של מטה ואותם
הביורים והעניינים הגדולים והנוראים
הם לנשמות אשר הם להסתכל בהם והם
דוגמת העליון ועל כן הנשמה תוכל
לסבול העניינים והנוראים ההם מי
שהיה רגיל לסבול בחסד אס נותני לו
האור לפי שעה מטרף דעתו עליו ויאבד
הכל אלא כותנין לו ומורגלין אותו מעט
מעט ולא יבדל כל כך מן החסד ולאחר
פיטא מורגל יבא מאכלה לאורה ועל
כן אין נכנסין מיד לזוהר העליון ואמ'
כי קוד זוהר של מעלה והטוב הבנוי
לכדיקיים עין לא ראתה אלהים זולתך
יעשה למחכה ויש לכו להאמין ולרעת כי
גן עדן של מעלה הוא קוד כרור החיים
ואותו הגן הוא שהקבה חפץ בו תמיד
ונשמת הכדיקיים כרורות בו וכהנין
חזיונו וחזיון גן עדן של מעלה אינו זולתי
תאור ויו הנהר היוצא מעדן הנכנס
למכו ומשפיע בו אור וזוהר הפנינים
מסוד זוהר העולם הבא שהוא קדם
הקודמים שלמעלה ועליו נאמ' עין לא
ראתה אלהים זולתך גן עדן זה הוא
קוד בנו לחכמים המקובלים יודעי חן
ומביני מדע וכוד אולמיו ונכניו ושעריו
והאבנים היקרות בכמה מיני מסורתי
והנשמות שהכותם ומשבחות זה בקוד
ירושלים הבנוי זה ושערי פתוחים כנגד
שבע כהנות עליונים אשר עליו עמודי

הבית ככונים ועל זה הסוד ארזל על
ירושלים של מטה שהיא עומדת על
שבעה הרים דכתיב ירושלים הו ים
סביב לה והם שבעה הרים אשר הם
קיומה והורה והדרה ועליהם אמ' נעים
שמירות ייראלל אסא עניי אל ההרים
מאין יבא עזרי : ואמנם כי אותו הנהר
כולל את כולם כמורה הטהורה אשר
שמת קנים מאירים אל עבר פניה ועל
זה הסוד אמרו שהעולם על שבעה
עמודים עומדים מכאמ' חכבה עמודיה
שבע וחזרו לומר שעל עמוד אחר עומד
זכדיק עמו מכאמ' זכדיק יסו עולם והכל
קוד אחר ועניין אחר ומי יעלה בהר יי
ומי יקום במקום קודסו ודרסו רזלמי
יעלה בהר יי ומי זה גן עדן של מעלה
ומי יקום במקום קודסו זה גן עדן של
מטה שזה מכוון כנגד זה ומי שזכ' בזה
יזכה גם בזה כי על כל פנים אין עולה
ונכנס בהם זולתי כדיקיי גמורים כעניין
אמרו פתחו לי חצרי כדק' אבא ב'ם
אורה יה : זה השער ליו כדיקיים
יבאו בו : ואמ' עליה בהר יי נאמ'
קיימה במקום קודסו עליו בהר כן כדיק'
כי הנה הטוב הנה הנהר חמד אלהים
לשבתו הוא ה' השכל ונבצעת הלבונה
אשר הנשמות כרורות בתוכו הנה המור
נקרא וכר רים באשר ויי סם והוא הנהר
הכולל שבעה ההרים בלי כחד על ידי
כדיק' אחד : ועל כן ים בו עלייה
שהנשמה יוצאת ממטה למעלה ונאמ'
קיימה במקום קודסו ודאי כך הוא כי גן
עדן שבארץ אחר שהנשמה יוצאת מן
הגוף כשפור כוד ית מן קיכ' ודאי ים לה
קיימה בזה הגן עדן שבארץ שהוא מקום
מובח' מכל חלקי העולם מכוון תחת גן
עדן

ערץ של מעלה וכספע ממנו כפי וכלתו
וקבלתו מן ההרים הרמים והנכסאים :
ועל ה' יפ לה קימה גדולה להתערץ עם
בהתכוננות גדולה לרעת ולהשכיל
ולהרגיל ברבילות כיורים של מטה :
ואחר הוא מורגלת עם מעט מעט תעל'
למקום העליון להיות כרור : בצרור
החיים להתערץ עם מזיו העולם הבא
הנמשך לפס דרך המקורות : ומה
כחמד הנכנס בהיכל המלך פכימה ועיר
בלבבו לפאול הלא אומרים ומורים
שהנשמה עולה למעלה שהיא נשמת
הצדיקים להיות עם כרור בצרור החיים
לחזות בכופס יי ולבקר תמיד בהיכל :
ובאמת ידענו כי אברהם יצחק ויעקב
ושאר חסדי ישראל ראויים הם לעלות
נשמתן למעלה ולהיותה כרורה בצרור
החיים אם כן ראוינו כי רבי יהושע בן
לוי ורזל אומרים על גן ערץ שבארץ
שאברהם יצחק ויעקב עם בהיכל ירוע
בראש הקרואי ובהיכל אחד כל אותם
חסדי ישראל וכל הנותם שקבלו שמר
עשרה הרובי מלכות : ובהיכל אחר
כל אותם שקבלו יסורין בזה העולם
וכמה עניינים גדולים אמרו : ואם
תאמר שעל גן ערץ של מעלה כאמ'
חלילה וחם כי לא היה יכול ר' יהושע
להכנס עם בגוף ובויה כאשר נכנס :
אם כן אם אתה אומ' פכל נשמתן של
צדיקים הם מוב רום כרורות בצרור
החיים למעלה מי נתן אותם למטה
חקוקים בהיכלי גן ערץ זה כי ראויים
הם לעלות בין יוד בין בכמה פנים
ולהיות נשמתן כרורות בצרור החיים
למעלה ולא להיותם למטה הרי כראה
שאין זה מה שהתעוררו בו עד עתה

ולא מה שאומרים רוב העולם מדע לך
כי הבא להקשות זה יתעורר דבר גדול
מה שלא יוכלו להשיב על דרך האמת
זולתי מה פטעם הרבם ואכל דיו וידע
המעט על בריו : דבר גדול שלא
ונסתר אשר הזוכה לפמנע ונתמה תמה
גדולה ידע העקר והפורש על כל
העניינים האלה אשר אין ראויים לעלות
בשתיבה כל כך : ונחזור למה שהיינו
בביאורו על עניין הנשמה הזוכה להכנס
לסוד גן ערץ של מטה ויש לומר כי גן
ערץ יש בארץ והוא בניו בהיכלות
מרוקמות בייפי ובכל מיני אבן יקרה
כעין העולם הזה בשמים ואילנות
ורוחות טובות ובו עץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע ויש בו דברים
פכימיים וכיורים כאדם וכנראים וכנאים
וסתרים מעין העולם הבא הבנוו של
מעלה שהוא סוד גן ערץ של מעלה
ואומרים כי יוסבי הארץ הלזו רואים
מרחוק זה ורואים עם עץ החיים בתוך
הגן ועץ הדעת טוב ורע ורואים עם
להט החרב המתהפכת : ואומרים יי
הכתיבון הקדומים בראותם בחכמתם
בעניין שקל חלקי הישוב ידעו המקום
הזה וראו הארבע כהרות היוכאזי מטם
ולקחועפתם ביחד אם יוכלו ללכת עם
ולקחת מעץ החיים אשר בגן שיחיו
לעולם ויאכילו גם לאחרים והתחילו
להלך דרך נהר פרת למעלה עד
שהגיעו קרוב למקור כחצי מיל :
ובהקרבתם ליהטה אותם להט החרב
המתהפכת ונשרפו ואז אברהם חכמת :
ועם חכמי תורתינו היו מתקרבים תמיד
ושומעים ולומדים וחכמתם הית קרוב
אצל האמת : ואחרי כן באו אחרונים

אריסטוטלים וחבריו ולקחו חכמה
 בדרך אומר הדעת ואין להם ברעיון
 בתורתו ובדרכיה כלל: והנה גן
 ערץ זה שבארץ ויש בו דברים נפלאים
 ונורא על כיוון כלול מסתי רובמות
 כרובמה העולם הזה והעולם הבא כי
 גן ערץ של מעלה רובמתו זה גן ערץ
 של מטה: ועל סוד אחר עומדי שניהם
 כפי אשר אמרנו בתחילה זה למעלה וזה
 למטה רובמא אחת להן וכל אחד מהם
 עולם הנשמות נקרא וראוי במה שאמ'
 והתעוררנו בעניין זה לכל משכיל וכבוד
 אשר נחה עליו הרוח:

החלק השלישי

הוא בעניין דין
 עונם הנשמות
 בנהנם של מטה ומהו בנהנם של מטה
 יש לדעת כי בנהנם יש למטה בארץ
 כרובמת בנהנם של מעלה וכמו ש
 שהתעוררו שים גן ערץ למטה בארץ
 כרובמת סוד גן ערץ של מעלה כמו כן
 וס' בנהנם למטה בארץ והוא הנקרא ג'
 בן ה'ם ועל שם זה נקרא בנהנם כפי
 הסוד הנכון למשכילים יודעי חן והוא
 אם דולקת: והעניין הזה הוא סוד
 גדול נכון למוצאי דעת כי האש הגדולה
 הזאת מוכנת לנפשות הרשעים להצניע
 אותם שם: ואמנם כיון האש נמשכת
 על דרך הוויית הבוראית מעם המשכת
 האש היסודי של מעלה שהיא מדת שמה
 הנקרא פחד ינחק וזהו שהתעוררו בו
 אל בפסוק אמרו מפחדה של בנהנם
 טרומה לל'ה כי מאותו הפחד נמשך
 המשכת בנהנם של מעלה וזהו שאמרו
 בנהנם נכרח בטני: ואמרו כי לאחר
 נמשכת מעם נמשכת ההמשכ' לנהנם

של מט' להיות הכל מעם סוד ראש היסוד
 אשר אמרנו שהוא אש דק פנימי וחוק
 יותר משאר אשיות ועל דקותו ותוקף
 גבורתו יש בו יכולת לשרוף כח הנשמות
 אע"פ שהם דקות ברקותם כי מעלת
 זו האש הגדולה יותר מהמקום היוצא
 הנשמות זמם וממנה סובב המקום
 ההוא ועל אותה האש כאמ' ה'ם בערת
 יי' חמה יצאה וסער מהחולל ע' ראש ר'
 רשעים יחול: והכל מאותו יום שהוא
 בוער בתכור: וארז' על ראש רשעים
 בנהנם כי אומנם עניין בנהנם של מט'
 והאש הבושרת בקרבו מהמשכת
 האש היסודי של מעלה נמשך שהוא אש
 דק פנימי יותר משאר אשיות ועל כן יש
 יכולת באותה האש לאכול ולשרוף דבר
 דק שהוא הרוח כפי פניו וסודו:

ואמנם כי כבר התעוררנו בתחלה כי
 אותה המקום שהנשמות יוצאות מתוכו
 מכח הנהר היוצא מערץ אותו המקום
 ממש הוא מקבל כח וספע מאותו האש
 היסודי ומכח אותו הספע הנשפע
 מתוכו יש בו יכולת לאכול אש אחרת
 כעניין אמרו ל'י חלה'ך אש אכלה
 הוא אל קח אש אכלה ממש כי יש אש
 אוכלת אש: וכמו שהמקום הזה אוכל
 אש מכח האש היסודי כך אוכל ממש כח
 שהיא גדול מרוח בני אדם: ואמרו
 שהמלאכים לכבראו ביום שני שהם
 סבתם חיבונה יותר משאר המלאכים
 שכבראו בכח שאר הימים של מעשה
 בראשית ואותם המלאכים נקראים
 רוחות באמרו עושה מלאכיו רוחות
 משלתיו אש' ליהם: והם מתקרבו אל
 המקום הזה שהם מקבל מכח האש
 היסודי פחד ינחק כאשר אמרנו

ובקרבתם

ובקרבתם אל המקום הזה בטע' סירה
האם הזה מלהטת אותם ומתוחו כנמוח
הנמורת באם ולאחר כן חוזר ומזיח
אותם כמתחלה וחוזרין על משמרותם
ואומרים סירה ובקרבתם הולכים להם
באותה האם וכך בכל יום : ועל זה
כאמ' חרשים לבקרים רבה אמונתך :
והתבונן כי כסם פכה האם ההיא ים
בו כ' יכולת לאכול רוח גדול מרוח בני
אדם כל עכן המסכת האם ההיא למטה
שים בו כח לאכול רוח השוכן בעולם
הזה בתוך גוף בשרי : ואמנם כי על
המקום הזה התעוררו ח'ל בכמה
מקומות וכמה פתחים ים לו ואותם
המדרגות אשר לו בסוד שמות ירועות
שהם סוד דירות ומקומו' מסוכות וזמון
להכניס עס הרשעים כפי חיוב חטאתם
כיוס רשע שהוא נכנס בדירה העליונה
למעלה ויש רשע שמכניסין אותו למטה
ממנה וכך לכל אותם המקומות החסכ'י
להעניט עס רוחות ונפשות החטאים
כדירשעתן מכח האם ההוא : והבן
כי כל האשיות אינם שוות בכמה מינים
נחלקות כולן : והתבונן כי האם של
מזבח אינה מן שלנו ולפיכך לא היתה
כריכה להתכבות תמיד דכת'י אט' תמיד
תוקף על המזבח לא תכבה : ואותה
האם מלמעלה היתה סדרה מן השמים
והיתה אוכלת על גבי המזבח : ואם
האם הזאת היורדת מלמעלה אל התמ'
על האם של בהנס שתרד מן השמים
מהמסכת בהנס של מעלה ומכח המסכ'
האם היסודי שהיא בכת לאכול אש ורוח
כמו שאמרו : וכמה עניינים גדולים
הורונו ר'ל על ענין האם של מזבח
מה שאין כן בשאר אשיות כראמר

בגמרא במסכת יומא ובמקומות א'
אחרות : ואמנם כי מתוך
אותה האם היו נראים עניינים גדולים
ורמים כענין שאמר בטענה שאין
הקרוב מתקבל ברוח היו רחובי מתוך
אותה האם דמות כלב רובץ עס אוכל
הקורבן ואין העס היו יודעים שאין
קרבנם מקובל וכל זה ענין מוכרח
וידוע בסוד אותה האם אשר על המזבח
שאינה האם שלנו והיא אט מיוחדת
בסוד מעלה : במתן תורה ראוי ישראל
אט נורא מאד במראה ומראה אותה
האם נפלה בהם יראה ורעד מתוך
היראה ממש דכת'י "את הגדולה הזאת
לא אראה עוד ולא אמות : להודיע
שאין כל האשיות שווה : ואמרו אותה
האם שראה ישראל במתן תורה היא
האם שנתנת חיים לנשמתן של דדיקים
הדבוקות בה כדי לנהיגות מזוהר החיים
דכת'י ואתם הדבקים ב'י אליהם
חיים ר'לכם היוס : כסם שיש אט
אוכלת אט ואוכלת רוח וסורפ' ורולקת'
כך יש אט קלה דולקת בשביביה נוראה
במראה ואינה אוכל כלום שאין בה כח
לאכול ולשרוף והיא האם הנראית
למטה בסכי בסכה דכת'י וירא והנה
הסכה בוערת באש והסכה איננו אוכל :
מפני שהאם היתה קלה משונה משאר
אשיות : הלוחות היו כתובות באש
שחורה על גבי אט לבנה ארבע מראות
אט למילה וכל אחת יי סינוי וזמון והן
אט שחורה ואט אדומה ואט ירוקה ואט
לבנה וכל אחת מאלו ים לה כח בפני
עמה בשנוי וזמון : ולפיכך יש לרעת
שאין כל האשיות שוות ועל כן אין לתמו'
על האם של בהנס שיש בה כח לאכול

רוח כמו שאמרנו : ואמנם כי הנפש
כלן יבאומן האם והאם תכלס לאות'
הטאות וכנסות בנהכס של מטה
ונדונות עם כדי רשעתן וראיתי
אומר כי ריח הנפשות כך זולתי של
כדיקים עולות מיד אל האלהים אל
המקום אשר היה עם אלה בתחלה
ונזונות עם מזוהר זיו האלהים ה
האספקלריאה המאירה ואינה יורדות
כפר הדעת כאשר אמרנו : וכפפות
הרשעים רכות לעלות אל המקום ההוא
ומפני אשר הן חוטאות מעכבות אותן
וכוטל אותן בלבב החמ' שהוא סובב כל
העולם ודוחף אותם ומלטל אותם
בטב' כל העולם מעלה ומט' וכדחפות עד
מלאת להם עונם כדי רשעתן ומביאין
ראי'מה הפסוק ואת נפש איביך יקלע'
בתוך כף הקלע כסביב הקלע להסלק
האבן וזהו ריח הנפשות ואין זה הכוכב
והרעות הללו הן רחוקות מדרך האמת
כרחוק מזרח ממערב והכוכב זר אמת
הוא האמת אשר התעוררנו בו :
אמנם כי סוד זאת נפש איביך יקלענה
בהיותם נשאים ממקום למקום בנהכס
ונדחפים מרע' אל רעה ועל כן אין רעה
כמוה כמו שהתעוררנו : ועל אשר
אמרנו בתחלה בסוד גהנם אשר בארץ
ואין רשות לשו' רוח בעולם להמלט משם
יש רוח כריק שהיא מלוכלת מעון או
מחטא כריכה שתלכזן באם ותעלה
נקיה וטהורה ור' חכמת למעלה באותו
גהנם של מעלה כמי שנרחץ בטבילה
להיותו טהור ומלובן כפי הראוי ויש
רוח הכדיק הפלס שתעבור כמי שעובר
דרך העבר' בזה האם וכנסת בגן ערן
של מטה ובעלותה להיות' כרוה בצרור

החיים תעבור כמו כן דרך העברה
למעלה באותו האם ונרחכת וטהר
להיותה צרור' בצרור החיים : ואמ'ה
שאין רחי' לנפש כלל זולתי באם בבוא'
לזה גן ערן שבארץ ונרחכת ומתטהרת
בלבון האם קודם שתכנס כדי שתבא
עם טהורה באותו מקום קדוש בעלות'
לראות את פני האדון ייבאאות ורוחפת
ומתטהרת בלבון : האם של גהנם
של מעלה קודם לפני המס ועל כן יש
שני בני ערכים מטה ומעלה פני גהנם
מטה ומעלה גהנם של מטה לתקון גן
ערן של מטה : גהנם של מעלה לתקון
גן ערן של מעלה והכל מתוקן לצורך
כפי הראוי ולתקון הנשמות : ועל כן
אל יעלה בלבך פים אדם בעולם שיוכל
להמלט משם ועל סוד זה כח' מי גבר'
יחיה ולא יראה מות ימלט כפשו מיד
שאול סלה : ועל כל פנים לכדיקים
הוא תקון לקבל מרגוע ונופש בכל
הכדיקים כפי אשר אמרנו לרשעים הוא
עונם : ודע כי מזה הדרך תוכל להבין
כי במה שהב' מוחץ לזה כן הוא מרפה
לזה כענין אמרו מרפה לנש' יראי שמי'
שמם כד'קה ומרפא בכספי' : כדיקים
יש להם בה רפואה : רשעי' כרונין בה :
ועל כל פני' כי הענין ככזן למוצאי דעת
כי סוד גהנם של מטה הוא דומא ממם
כעין של מעלה כמו שאמרנו והתבונן
הענין הכוכב כי סוד גהנם של מעלה
הוא סוד ככזן ואעפי' כי הרבה דעות
מחלוקת בענין זה יש דעות שאומרים
כי סוד גהנם של מעלה כפי הדעת
שאמרנו מאותם הדיעות שאינם כ
כוכבותהם רחוקות מדרך האמת יש
דעות אחרות שאינם יכולים להשיג דרך

אימר ואומרים כי ענין שאמרו חז"ל
הכתוב כה"ר דיוכר כג"ד וכפיק מן
קדוהו : שהנפשות העולות למעלה
להיותם כנורות בצרור החיים שנכנסו
באנתו הכהר של אש שהנח כהר דיוכר
ואין זה הכוכב כי כבר ארז"ל שבהר דיוכר
ואינו אלא מוצע של חיות : ואם מוצע
של חיות נעשה הרי אינו גהנס כפי
העניינים הנכונים וכל דבריהם פימ'
מן הכראה ומה שאמרו רז"ל בענין זה
הביט דברי הרפז והפז מאותם
העניינים שהם סוד ימי התשובה :
ומהתשובה הם שבע והם ימים נכונים
ודועים למוכחי דעת : וכאשר תסתכל
במה שאמרו שבעת ימי תשובה מוכל
לדעת כי סוד ימי התשובה הם עניינים
נפלאים וכרחיים נכונים למוכחי דרך
דעת וסוד התשובה היא מעלה ומדרג'
הנקראת תוכחות חיים עומדת על
משמרת גס רובצת על אפרוחים בשע'
בנים לתוכה לשמחה : ואמנם כי ימי
תשובה הם שבע והם הימים שאמרו רז"ל
שבין ראש השנה ליום הכפורים הם
הימים היודעים ויום הכפורים הם היום
יום התשובה ושבעה ימים הם של יום
הכפורים שבין ראש השנה ליום הכפורי'
הם אותם השבעה והם שבעה והם
ששה והם חמשה והכל ממה שאמרו רז"ל
הכל שם שבעה ימים הם כנגד ז' קצוות
והם המדות הידועות ועל סוד זה כאמ'
ויבנהו שהם שני' שהם השבע הנזכרות'
ששה הם סוד שש קצוות בלתי המרה
העמידה את כלם שהיא עליונה עליהם
הנקראת יום הכפויים ובלתי אותה
המרה של מטה חמם הם ואין ראש
השנה ויום הכפורים בכלל והחמם הם

בין זה ובין זה : ועל סוד זה אמרו
שהם עשרה ימים שבין ראש השנה
ויום הכפורים ואם תאמר הואיל והם
חמם היאך הם עשרה : דע ודאי כי
החמם חמם הם עשרה ועליהם ודאי
אמרו רז"ל שהם י' ימים כי אותם החמם'
כל מדרגה ומדרגה כלולה בחברתה
וכל יום ויום כלול בחברו ואותם החמם'
הם עשרה והכל במקום אחד דברו :
ואמ' רז"ל והכל חמת ואותם הבינוניים
נכנסים בימים האלה שהם מוכנים
לכפרה ונקראים ימי תשובת חזרו הקבה
מוחל לעונותם ונחמיץ לחיים בענין
אשר אמרו שהתעוררו בו : וכל
הדברים האלה נכונים למוכחי דעת ודי
במה שרמזנו בזו והתעוררו בו :
והנני מפרש לך ענין נפשות הרשעים
כי האדם שבא להיות רשע ולטמא עצמו
אעפ"י שהיה צריך בתחלה ועכשיו בא
לטמא עצמו כיון שמוטף הטומאה רוח
הקרוסה מסתלקת ממנו והטומאה
נמשכת עליו וזהו אומרים רז"ל מטמא
גסו מלמטה מטמאין אותה מלמעלה
כפי דרכו כך ממשיך עלי' רוח ודי למבין :

ד החלק הרביעי בענין סוד העולם
הבא ומה הוא
סקראו החכמים הקדמונים העולם
הבא כל ישראל יש להם חלק לעולם
הבא שנאמר ועמך כולם צדיקים לעולם
ירשו ארץ כנר סוד אמרו כולם שלנו
להתעורר על ענין הזה כי התור תורת
חמת וחיי עולם כי אם תאמ' היאך
התורה העידה כול צדיקים וכמ' רשעים
גמורים אשר אין להם חלק אף אמר'
תור' שכולם צדיקים אלא שפט המקרא

וכל אדם שהוא במעלה הזאת הוא
 הנקרא דריק וזה פירושו לירש ארץ
 החיי לראש בראש הנוהר האיספקרית
 המאירה ועל סוד האמת ועמך אותם
 המובחרים שלך נקראים דריקי' שומרי
 ברית ה' : והעך זה אותם המושכים
 עורלתם והם רחוקים מיראת ה' השם
 ומכניעים אבר הקודם במקום שאינו
 ראוי ומשחיתים חותם המלך אוי
 להם כי השחיתוהו שהוא חתום בבשר
 אלה הם שנכנסים בבאר טחת וכדונים
 עם לרורי דורות וטבת המיתה שנקנסה
 על כל העולם כולו בעניין של נחם הוא
 עניין חלול השם ברית קדם מלמעלה
 ועל סוד זה אמרו רז"ל בבראשית רבא
 אדם הראשון מוסך בעורלתו היה כי
 על כל פנים איך הרהר אחר יביר כפיו
 של מקום שהוא ברא אותו במעלה
 חשובה על כל שאר הנבראים הבאים
 אחריו ונתן בו כח חכמות מעלות
 הפכליות וזהו כוח אלהים עליו ואין
 לחשוד אותו בעניין זה כפי הנראה
 אבל הסוד החטא שעבר עליו אדם
 הראשון הטבת הנחם הקדמוני ונמסך
 אחריו אותו העניין שהוא כמסך אחריו
 הנקרא ערלה ועל טבת אותו כח הפולא
 על העולם ונקדם על העולם להיות
 במכא על כל הדברים קודם הכח האחר
 של הקדושה וכל האילנות הנטועים
 קודם עד שלשה פנים נקראים ערלה
 בהיות אותו כח מוקדם ונמסך הכח
 ההוא עליהם עד אותו זמן ומש' והלאה
 כמסך על אותה הנטיע' כח אחר שהוא
 כח חילולים לה' : והוא כח של קדושה
 ועל טבת זו אדם הראשון היה כמסך
 באומה טבת הנקראת ערלה וגרם

מיתה

בתקון המפרטים כלומר ועמך אשר הם
 כולם דריקים לעולם ירשו ארץ אבליים
 פסט נכון יותר כמה שאמר ועמך כולם
 דריקים כי אותם הנקראים עם יי' הם
 עם נבחר ונבדל משאר עמים כעניין
 אשר אמרנו עם יי' אלה והם עם מובחר
 לכנסת ישראל הכלולה ועליה אמ' הכתו'
 ועמך כולם דריקים הואיל והם עמך
 נבחרים והם כולם דריקים לפיכך ירשו
 ארץ והנכון והאמת במה שאני כנס
 עכשיו בביאורו תדע לך כי אין מי שירש
 ארץ להיותו נכרר בזרור החיים וולתי
 אותו הנקרא דריק ואל תחשוב בלבבך
 שאותו הנקרא דריק הוא דבר בקל
 להיות האדם הנכון בסוד מדרגה זו
 להק' דריק בטם בוראנו גם כל מעלות
 המדות הם נכונות במדרגות זו למעלה
 מזו כי דריק וחסיד החסיד בשלמות
 המדות יותר מדריק : ועכשיו הנני
 מפרט לך בדרך קצרה וברונו דבר תדע
 לך כי סוד דריק הוא מעלה ומרה ידועה
 ומדרגה ידועה הנקראת כך ואין נקראת
 כך וולתי אדם עכור מתאוות החיצונות
 טהם רעות וקשות הדוחות האדם
 בבהם והאדם העבור מאותם התאו'
 כגון תאוות המשגל במה שאינו ראוי
 להתאוות והוא שומר הברית כי אוהב
 את המקום שלא לחלל בריתו עם אשה
 אחרת שאינה ראויה לו ונא לידודבר
 עברה ולא רצה לחלל הברית ונעצר לפני
 המקום ונפרט ממכה אוי נקרא דריק
 כעניין יוסף שבה לידו דבר עברה ולא
 רצה לחלל הברית ושמו אותו בבור על
 כך זכה להקרא יוסף הדריק כי על כל
 פנים אין נקרא האר' דריק וולתי שומר
 הברית שלא לחללו במקום שאינו ראוי

מיתה לכל העולם ועקב אורח בדיק
 הנקראת ברית אחר הערלה ולפיכך
 פון הברית ממס בדיק נקרא ודי למבין:
 ועל סוד זה רמזו רז"ל כל ישראל יש להם
 חלק לעולם הבא כל ישראל להורות שכל
 המחלל ברית של מקום אינו בכלל ישראל
 ועל סוד עניין זה הורינו ז"ל בכמה מקומות
 לממור דברי סוד הברית ואחריו כל
 המוניא זרע לבטלה אינו נכנס בעלמדי'
 ואינו רואה פני שכינה לעולם ונקרא
 רע וכו' כי לא אל חפץ רשע אתה לא
 יגורך רעו וכו' מה אזהרות ועניינים
 גדולים הורנו ז"ל בכמה מקומות
 באזהרות הברי' הזאת והתבונן קבאת
 המקום לדורי דורות על עמלק להיות לו
 מלחמה בזרעו לעולם והוא על ענין
 סוד הברי' ז' ופלא ידו בבריתו של ישראל
 ועל כן אמרו ז"ל שפלה ידו בכסא ועל זה
 באמר כי יד על כס זה והכל תלוי בענין
 סוד הברית בהמשכת הרבון והחפץ
 ונחזור במה שהיוו בביאורו בסוד
 העולם הבא וכמה הם אשר חשבו
 מחשבות לפי הסגת דעתם שלא יכלו
 להשיג דרך האמת ואמרו מפני מה
 נקרא העולם הבא מפני שהוא עולם
 הבא לאדם אחר כמותו מן העולם הזה
 והוא טוב לעבר האופן אבל העיקר
 הנכון והאמת הוא בדרך אחר אמרו ז"ל
 בכמה מקומות עניינים גדולים על סוד
 עולם הבא וז"ל בן לא אכילה ולא פתייה
 ולא קנאה ולא תחרות אלא בדיקים
 יושבים ועמדותיהם בראשיהם ונהנין
 מזיו השכינה : ואם כדברי אותם
 המושבים פסוד העולם הבא הוא בא
 לאדם אחר כמותו מן העולם הזה אם
 כן כך בא לרשעים ולבדיקנים

ולכל אדם בא אחר כמותו מן העולם
 הזה ומה שבח הוא על אותו עולם -
 אלא חלילה מהיותו ברעה הזאת כי סוד
 העולם הבא הוא סוד עליון גדול וכורא
 ונפלא מאוד ואין מי שיכול להשיג
 מעלתו כי סודו גדול ורם והעולם הבא
 ממנו תוצאות החיים וכל השפעים וזה
 המעלות משם באים והוא בא תמיד בלי
 הפסק להאיר נרות המערכה הטורה
 והוא הנקרא כחל אשר לא יכזבו מימיו :
 ועל סוד זה העולם הבא אמרו ז"ל במד'
 חגיג' עוד יש לרקיע כעין הקרח הנורא
 נטוי על ראשיהם וזו דכתי' ודמות על
 ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא
 ומה בא כל טוב וכל צונג וכל החיים
 הבנויים משם באים אותם החיים אשר
 אין להם הפסק ולא הפסק ולא ברעון
 והחיות מהם חיות הקדש ממנו נשפעי'
 ונזונים מזה האיספקלריאה היוצאת
 מתוכו : ואותם הנשמות הברורות
 באותו צד החיים אינו נהנין אלא
 מאותו הזוהר מעם העולם הבא והוא
 רעם זיו התהילה ועל אותו טעם הי' ד'
 העולם הבא אמר דוד אחת פאלתי
 מאת ה' אותה מבקש שבמי בבית ה'
 כל ימי חיי לחזות בנזעם ה' ולבקר
 בהיכלו ועל זה באמר ויהי נזעם ה'
 אלהינו עלינו והכל הוא מקוד העולם
 הבא וכמה שמות יש לו לעולם הבא על
 עולם מעלותיו ותוקף רום הדרתו אשר
 עין לא ראתה אלהים יעשה למי יראה לו
 והוא העולם הבא הוא אשר קדשנו בכל
 אותם הקדושות אשר לנו מתקדשים
 ובסוד קדושתו יפרד והיה לארבעה
 ראשים הם סוד החיות העליונות אשר
 מלמעלה החיות נמוכות והעולם הבא

כדייק והסוד כן לא ראה כי ככות ברמה
כתבאם בעלם בקודו כסתר בחקירתו
אבל יש להם חלק בין הקרואים מעלות
קדושי אשר בקוד כמכאים והכסמות
יבוא ושוב פמראה הבזק ברוח מעלה
הדומה גדול וחזק ופס ירכו ולא יעשו
ולכן בזהר העולם הבא וכהנים מזיו
השכיכי הנהדרת כי אזוהר ואספקלריאה
ההיא סוגרת ומסוגרת ומה נחמד
העניין להבין ותאזה הוא לעינים ותור'
האל ברה מאירת עינים : וקוד העולם
הבא איך בו לא אכילה ולא שתייה כי
המקום גורם כי ממנו תנאחת חיים
כמצאים וכל השפעי ינאשים מעם רזים
ושבים ומתוך מקורו בשאבים וכלם
כריכים אליו והוא אינו כדיק אליהם
ואיך לו לא אכילה ולא שתייה ולא שום
דבר מאותם הפכללים בפה ולפי מעלתו
הכל מצפים אל מכונן כעני העבד אל
אדוניו : והדדקים יושבים ועטר'
תפארת על ראשיהם מלמעלה וכהניס
מוזיו הבא עליהם מן הטבעת הגדולה
והיא העולה בחבה הנקרא עולם הבא
ומה שאמרו יושבים איך ישיבה למעלה
והלא כאמר ונתתי לך מהלכים בין
העומדים האלה על גדל ישוב מעלתם
בנועם זיו התהילה היא עבדי ה'
וכדקתם העומדים במלאכת הקודש
המסתכלים במלאכת הבורא בעולם
הזה איש ממלאכתו אשר המה עושים
להיות לאחד ככוכבים יש קונה עולמו
בטעה אחת ויש קונה עולמו בכמה
פנים יש שכיר וכסדר העושה כל ימי
השבועה ואינו עושה בערב שבת ויש
שכיר וכפסר שאינו עושה כל ימי השבוע'
ועושה בערב שבת מי שמשתדל

בעבוד בורא כל ימי חייו ובטעת פטירתו
שבע וכפסר לקבל שכר הוא שכיר
וכפסר מי שהולך בתשכים כל ימי חייו
ושוכח בוראו וכפסר אליו יום אידו עת
פקודתו לרבר אליו קמות והוא ערב
שבת בין השממות מכין כלי העבודה
ואז יעבוד שכר הוא שכר שאינו כפסר
וכפסר במלאכת ההיא כי מה תועלת
באותה מלאכה גם כי טובה היא אבל
אינו כראוי ואמרו רזל משל לאדם אשר
היה רעב לאכול והסיגו לפניו לאכול
ובא עני ועמד לפניו ולא הסגיה עליו
והסיגו אליו לאכול עוד ואכל ולא הסגיה
על העני וכך בכמה פעמים עד שמלא
כריסו הם מנישים אליו והוא מושק
בבטנו לאחר כך הסיגו אליו עוד בלי
לאכול והוא שרע ורפה שנים והגרוף
והלחיים ובטנו וכריסו מלא ממרות'
הסגיה על הקערה בעין דעתו וירא כי
לא יוכל לה ירע בעיניו כטל הקערה
ונתנה לעני פקח אחד היה גם אמר
לו אי עני מה תועלת עכסיו ומה שבהך
כאשר לא יכולת כתתה לעני שער שלא
כתמלא כריסך לא תתן לעני עכסיו
כאשר לא יכולת כתת לו הלא טוב לך
בעוד תאונתך לאכול לתת לו חלקו'
כענין זה האדם בזה העולם הוא רעב
להרויח ולמלא כריסו ואינו משגיה
בעבודת בוראו ובזמן פטירתו הוא
משגיה על ממונו אשר עיזל וירא כי לא
יוכל לו והנה יניח לאחרים יגיעו ועמלו
ויכר לו במלאכת ספקו ולאיס אשר לא
עמל בו יתכנו חלקו אז יאמר תנו כך
וכך לפלוני עני כן וכך להקדש הלא טוב
הוא אבל איך לו שבה לפני הקבה
באותו זמן שהי' בבריאותו ורעב לאכול
וללכת

יתירה על המלאכים שאינם משוטטים
 לחזות וסואלים מקום כבודו והנשמה
 חוזה ויודעת דכתיב לחזות בנועם ה'
 ואם תאמר אך אחר מהמעלה היא
 והעונב ההוא יש לדריקו באותו העולם
 מה תועלת בחזרת הנשמות בתוך
 הגופות המתכלות בעפר אשר נתהווה
 עיקר יסודם מטופה סרוחה דבר ימאס
 ועצבו העונב והטוב הבנוי המעלה
 ההיא והלא דייב' סנתרוו ב'הז בעמל
 ובכמה עונסין אשר סבלן ויחזרו
 כבתחילה כאשר היו בראשונה הלא זה
 גרעון וחסרון הנשמות ונראה שחוק
 כמשחק עם בריותיו ועוד כי כל זה
 העונב והטוב והמעלה הם תאמר
 שאפילו מלאכי השרת אינם משיגים כי
 מעלתם גדולה מהם הלא נאמר על
 יהושע הכהן הגדול שהבטיחו בוראו
 באותו העול כענין אמרו אם בדרכי
 וְלֹךְ וְאִם אֶת מַעֲמַרְתִּי תִשְׁמָר וְנִתְּתִי לָךְ
 מהלכתי בי' העומדים האלה הרי לך כי
 העומדים הם מלאכי השרת וההבטחה
 לריות ביניהם להיות לו מהלך ביניהם
 ולא יותר וזו היתה הבטחה גדולה ואת'
 חות' כי למעלה מהם שאפי' הם אינם
 יכולי להשיג והבאת לי מסוד אמרו עין
 לא ראתה אלהים זולתך יעש' למחכה לו
 ע' כ'א' שאלת השואל :

תשובה על זה בסוד הענייני האלה
 מה טובו דבריק וענייניך
 ומתוק מדבס וכופת שפ' ויחזי הרואל
 והמשיב דברים יש לי להשיב על ענייני
 האלה תדע לך כי הנשמות כפי אשר
 אמרנו מאחר שהם צרור' בצרור החי'
 שאין מלאכי השרת משיגים לסוד
 המעלה ההיא כפי אשר התעוררנו

וללכת בהבלים זהו סכר ונפקד כי
 פנויותיו כולם חקוקי' על עצמותיו וולתי
 בה' למ' ה'עליו' יש קונה עולמו בשעה
 אחת והוא בתשובה טוב אל בוראו
 כענין שאמרו רז"ל בכמ' מקומות במקו'
 סבעלי תשובה עומדין אפילו דריקים
 במורו' אינם יכולים לעמוד סכ ותשובתי
 ברמתה כי פס ביתו ופס יוטב הראש
 הקרואים והתשובה היא בסוד עולם
 הבא והכל עניין אחד : והדריקים
 יושבים וכו' עניין זה ידוע לכל משכיל כי
 טוב הבנוי לדריקים לעתיד לבא עין לא
 ראת אלהים זולתך אשרי למחכה לו :
 ואמרו רז"ל עונב הדריק לעתיד לבא אפי'
 מלאכי השרת אינם משיגו' והוא האמת
 כי נשמות הדריקי' יותר שלימות כלולות
 מקוד שני ר'ולמות ממה שאין להם אחד
 כלולה בתורה ובמצות מה שלא נתן
 להם וזהו הסך ממה שאומרים בעלי
 האומד כי על כל פנים אין לך מלאך
 ושר פיוכל לעמוד ולהשיג מעלת
 הדריקים באותו העולם ודקדקו על זה
 רז"ל בפסוק אז תתענב על ה' ודו למשכיל
 סבף המתחטא על אביו ועושה לו רכונו
 והו עין לא ראת אלהים זולתך יעשה
 למחכה לו : ואם תאמר המלאכי'
 שהם מעלה יתיר' על האדם והם למעלה
 והאדם למטה לארץ איך מעלתו גדולה
 עליהם באותו העולם : תדע לך כי
 כבר התעוררך על היות האדם כלול
 בסבת הנשמות על שהיא מסבת שני
 עולמות ובהיות הנשמה כלולה מכייני
 עבריה עולה למעלה מקוד המלאכים
 אשר אינם כלולי' ובה ותו צרורה בחוק
 המעלה ההיא אטו משוטטת לחזות
 בנועם ה' ולבקר בהיכלו : והיא מעלה

בתחילה ומה שאמרתם מה התועלת
בחזרת הנשמות לתוך הגופות שנתכלו
בעפר יט לרעת כי הקצה עתה להחיות
מחיים האשר נבאר בעה ואותם הגופו'
המתכלים בעפר הם הם אשר יקומו
כבתחילה ויתעצרו מעפר' כאשר נפרט
בעה ואומכם כי אותם הנשמות ממש
תשוב' לקדמתן לאותם הגופות ואשר
אמרתם היחך תבא לידי חסרון חלילה
חלילה כי יותר שלימו להיות הוא יתברך
אמכא בעליונים ובתחמונים בהפגת
שלמות העולמות כלו בסוה בתחילה
בהיו הנשמות נמשאות בעולם הזה
במציאות המקטרג והוא סוד יצר הרע
והיתה הנשמה העליונה עוסה עמה
ימיד מלחמה ערוכה והכדיק לא ישליו
ולא ישקוט ולא נח ויבא רוגז וכלימי
חיוו הוא עמו בכער ובאותו זמן הקצה
יעביר המקטרג מן העולם ויבלענו
ממקומו ואז הקצה יקוים הגופות
וינערם מעפרם לאחר שנתכלה כל
זהמתו יעבירה מן הגוף הזהמה היא
ועכסיו הגופו' יקומו בלא ליכלוך וזהמ'
ויהיה הגוף זך וכפי יותר כסם שיצר
הרע מתעבר מן העולם כך זהמתו
תשוב ממנו וישאר זך ומנוקה ואז
הנשמה סכבר כמעברה וזהמתה ממנו
וקודם עלותה אל מקום הסבתה והיא
ברה וזכה ונקיה חדר לסכון במקור זה
הגוף ומכא הגוף קיי מנוער מזהמה
זהעולם מנוקה בלא יצר הרע ומקטרג
אזי תהיה שלימותה לעבוד את יי'
בשלימות הדעת הככונה ועל סיבתה
יהיו הנשמות בסקל הקדס' והקצה
נמשא מעלה ומטה בשלמות הדיעות
הנכונות ימי תתקיים הכבואה דכתיב

ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש
את קרובו לאמור רעו את יי' כי כולם
ידעו אותי מקטנם עד גדולם מעמי
שהנשמה והסיגה ברום סבתה הדעת
הנכונה ותזכור את בוראה ומקום
מוטבה בלא עיכוב ובאין מי שימחה
בירה כאשר עתה שאנו מוטבעי' בתוך
ליכלוך וזהמה המקטרג ואז יקראו
כולם בשם יי' לעברו סכס אחד:
בתחילה ברא הקצה לאדם הראשון
והיה יצר כפיו וברא אותו זך ונקי בלא
סוס לכלוך ובלא סוס זוהמ' כלל מפני
גובה מעלתו והנשמה שהיית בוטהורה
היה מסיג זוהר המעלות העליונות
והחכמות השכליות ולא היה מתעכב
סוס דבר על ידו עד שראה הנחש מעלתו
וידע פניו ונא ירד בזוגו שהו' רוכב
נחש וקטרג עמו עד שהטיל הנחש בו
זוהמ' וכל דורותיו אחריו וכשחבא בה
אותה הזוהמא בעולם שלט מלאך
המות: ואמנח כי בהטיל הנחש
זהמתו בעולם על סבת רוכב נחש והוא
איש בליעל מדבר אליו וסודו נקרא איש
סעיר ועל כן סעיר המשתלח ביום
השפיר' ונשא הסעיר עליו את כל
עונותם ודרסו רזל את כל עונותם.
כי אומכם זהמת הנחש על טמאתו
כטמאת המת כן דרך אספה מנאפת
אכלה ומחתה פיה ואמ' לא פעלתי און
ודרסו רזל אוקיר עלמא זהו' דהא בני
עלמא גרמי והבן זה: והקצה באותו
הזמן מעביר אותה הזוהמ' בתוך העפר
מן העולם והמחיים קומו בלא סוס
לכלוך ויחדרו לעניין אדם הראשון שהי'
יציר בפיו של מקום להיות כלם נקיים
בעניין ההתחלה כך תהיה סופה
ההתחלה

ההתחלה היית בלא פוס לכלוך וזהמא
כך תהיה עופה להיות ההתחלה והסוף
בענין אחד וכל ההיו' תשב' לקדמותו
בחדר גיבת ביתך ואזי יהיה הכל ביחוד
סלימ' בלי כחד יי' אח' וטמו אחד. השאה
השנית על ענין שפאלת בתחלה בסוד
הנשמו' שהן במעלה ומדרגה יומר
שאפי' מלאכי הסרת אינם משגיה תדע
לך כי ענין הצדיק הפלס יהושועי
הכהן הגדול שהבטיחו הקב"ה בענין
אמרו ונחתי לך מהלכים בין העומדים
האלה. והם מלאכי הסרת אם יהושוע
הכהן הגדול לא היית לו הבטחה יותר
מדה כל סכך שאר בני אדם יש לך לדעת
והנני מבלה אונך בסוד הנסתרות אמרו
בסוד התור וסתמה ענין עמוק גדול
בזה הענין, כי יש צדיקים גמורים והם
במעלו' השלימות באותו העולם ואצפי
שהם לשם באותה מעלה הקב"ה שם
אותם להיות מנן וכינה על זה העולם
וכפישראל בצער נשמת הצדיקים
הנתונים עמו במרום הקב"ה עושה להם
מחילות תחת כסא הכבוד והצדיקי'
עומדים ומגיבים עליהם לפני המקום
והקב"ה אומ' מאן דקרא פתקא הוא
יהא שליחא כל מי שקורא האיגרת הוא
יהיה שליח מי שמתחנן על בני אדם הוא
יעשה השליחות והקב"ה עושה להם
כנפים בין מלאכי הסרת וטטים על
העולם לעו'ות נסים לישראל בכמה
מקומות וזאת ההבטחה לצדיקי' גמורי'
השלמים בענין זה יהושוע בן יהוודק
הכהן הגדול שהבטיחו הקב"ה הבטחה
זה וזו היא מעלת גדולה על מעלתו
להיותו מושל ביראת אלהים הצדיק
מושל העולם כל סכך באותו העולם

שהוא קרוב למלכות פעמיים שאמ' רז"ל
הקב"ה מושל באדם ומי מושל בהקב"ה
כביכול הצדיק דכתי' צדיק מושל ביראת
אלקים כביכול הקב"ה גזור גזיר' והוא
מבטלה כל סכך וכל סכך באות' המעלה
ועל זה אמרו רז"ל הצדיקים הקב"ה עושה
להם כנפים וטטים מכוף העולם עד
סוף העולם כלומ' נותן להם רובמת
מלאכי הסרת שהן באיזן להגין על
הדורות והן מהלכים בין העומדים
האלה כאדם ההולך ממקום למקום
שאינו מתקיים במקום אחד ולפיכך
עושים כם במאמר בוראם וחוזרים
למעלה. ואל תתמה על זה כי מלאכי
הסרת הם יורדים לנסה לעשות נס
לעולם הזה לאחר כן הם עולי' למקומן
כעין המלאכים שבאו לאברה' וכענין
מלאך שראה מנחם כיימו שלחמה וחזרו
למקומם ועל כן איז לחוש לענין זה כי
הכל אמת והקב"ה עושה נס על ידי
שלוהו על ידי הצדיקים או על ידי
המלאכים והכל על דרך הנכון ודי
דרמו זה לכל מטייל אשר נחה עליו
הרנח: וכחזור לענין מה שהיינו
בביאורו כי נשמת הצדיקים מעלתם
גדולה ורמה בהיותם משמשות לאחר
כן בעולם הזה פיהיה העולם ברור ווד
ונקי ולעמות שלימות בעולם הזה פיהיה
עד היום הזה בחסרון גדול וברעון ועל
ידי נשמתן של צדיקים יסתלס העולם
ויחזור לקדמותו הראשון שנשחת אב'
נשמת הצדיקים הראשונים ועל סבה
זו העולם ישוב לקדמותו ועל הצדיקי'
הראשונים אשר מעלתם גדולה ורמה
לשבי המקום בגון משה ואהרן ודוד
אברהם ויחזק ויעקב ושאר הצדיקי'

כולם יבטרונו להחזיר העולם בעולם
בתקונו הראשון כמו שהיה קודם שחט'
אדם הראשון ואז כל העולמות יהיו
בשלמות ויחודו ית מושל באחרותם
מעלה ומטה בקוד אחד והיה יי למלך
על כל הארץ וגו' :

החלק החמישי

בענין תחיית
המתים שהקב"ה
עתיד להחיות המתים שבכריכים הכל
להאמין שהקב"ה מחיית המתים ועתיד
להשיב אותם חיים בגוף ונשמה כאשר
בתחילה ואלה הם אשר איך להם חלק
לעולם הבא המתין והאפיקורוסין
והאומר איך תחיית המתים כלם יורדים
לבאר שחת וגדולי פס לדורי דורות עד
שכלים ויהיו אשר תחת רגלי הצדיק כי
ודאי כלי ישראל יש להאמין גדולי וקטני'
שעתיד הקב"ה להחיות מתים ולהקים
אותם ולנער אותם מעפרם ולהשיב
רוחם אל קרבם כאשר בתחילה דבר
זה הוא מן התור והנביאים והכתובים
מן התורה דכתי' וכרקה תהיה לנו כי
כשנמור לעשות את כל דברי המכור
הזאת לטוב לנו כל הימים ולחיותינו
ביום הזה הרי כאן הבטחה לתחיית
המת' מן התור' ואעפי שהרבה פסוקי'
אחרים יש בתורה מן הנביאים דכתי'
יחי מתוך כבלתי יקומון הקיכו ורננו
שוכני עפר כי טל אורות טלך וארץ
רפאיה תפיל איה' מתי חברון' ועוד
דאי' מיוחזקל דכתיב הכה אנכי פומת
את קברותיכם והעלתי אתכם מ
קברותיכם עמי וכתי' וכתתי בכס רוח
גזייתם' מן הכתובים דכתי' תוסף
רוחם יבועזן ואל עפרם ישובון' תשלח

רוחך יבראון ותחדש פני ארמה * והמי
פסוקי' אחרים כגון בדניאל וכן בכל
מקום * והרי לך ראייה מכל המקו' ות
יש להאמין שהקב"ה עתיד להחיות
המתים ולנער אות' מעפרם ויקומון
באותם הגופות ממש כפי אשר נכנסו
כך יקומון להאמין שהם אותם אשר
מתו בתחילה והקב"ה יבנה אותם בניין
גוף כאשר היו בתחילה : וראייה לזה
ממתי יחזקאל : ואם תאמר מוטב
שיחזקאל היה מוציא דבר על שיבנה
שהרי הבקעה מלאה עצמות היית
ומתוך יסוד יוכל להקים בניין אבל
משנתבלה מעפר מהיום כמה פנים
והעצמות נמוחו ושבנו עפר ולא כראה
מהם שורש ועכף הרי הקב"ה יקום בניין
אחר מן העפר כבניין בני אד' הראשון
דכתי' ויזר יי' אלהים את האדם עפר
מן הארמה הרי שאינו הוא אותו אשר
נת' אלא אחר ברא יי' בדונמתו של
ראשון אשר מת וזהו בניין אחר חדש
שהקים מן העפר * אל יעלה על לבך
הדבר הזה כי אחר הוא שבנה הוא את
אלה אותו ממש הוא ואותו ממש הוא
סיקום ויבנה מהיסוד הראשון ואעפי'
שעצמות נמוחו עכס אחד כשאר באדם
שאינו מתכלה לעולם ואינו נרקב והוא
עכס תחתון שבפדרה וקורין לו רל'
תחד רקב ואומרין עליו שהוא חזק
מאר כפטיס יפוצן סלע * להורות
שעל דבר שורה דבר של מענה ועל כן
איך מברכין על הפולחן ריקם כאשר
כפר' בעה' ואמרו מעשה על אדם אחד
טרצה לנסות תוקפו והביא עליו במרזב
ונסברו כל הכלים ובו לא נעשה רופס
כלל ועל זה העכס עתיד הקב"ה לבנות
בניין

בכנין הגוף ולהחזירו לבכנין הראשון
 והנה הורונו רז"ל ואמרו כי לאחר שבעי
 סנה סנפטור האדם לבית עולמו שדרתו
 של אדם כעשה נחם והני מולי רלח כרע
 במודים עכסיו ים לרעת מהו העניין
 הזה תרע לך כי כבר אמרו רז"ל שאין
 מברכין על שלחן ריקס ואין דבר של
 מעלה חל וזולתי על פוס דבר ולא על
 דבר ריקס וראויה על זה על אשתו של
 עזרביו דכתי' ואסה אחת מנסי
 הנביאים וגו' אמר לה אלישע הגידו לי
 מה יש ליכי בבית דהא אין דבר
 שלמעלה חל שלחן ריקס ותאמר אין
 לספחתך כל בבית וגו' אמר לה תנוח
 דעתך טהנח' דעתיה הואיל ויש לך עלמה
 שירכה שישרה דבר של מעלה לה להורו'
 שאם אין גזר מלמטה אין עושה הקבה
 בכנין עכסיו זה בכנין האדם אינו זולת
 על דבר להיותו פורם כבתחילה והקבה
 משאיר באדם זה העצם להיות הבכנין
 עליו והוא עצם השדרה וכשאין האדם
 כורע במודים להורות על אמונת בוראו
 מאותו הפורם כעשת בריאה אחת
 מקולקלת שה' בריאה שאין לה רפואה
 לעולם ולעלמי עולמים שהנחם תמיד
 בקללתו וכאשר מאותו העצם כעשת
 בריאה זו אינו חוזר הקבה ומכפרה
 לבריאה אחרת ומעולם לא יקום ולא
 יבנה ולא יהיה אדם עוד עם יוסב חלר :
 ועל כל פניו מאותו עצם יבנה הגוף
 אם כן דמי' הגוף מאותו עצם היאך
 אמרו שעתיד האבה להוריד טל מאור
 של מעלה ויכנס למטה בתוך העפר
 ויביע לאותו עצם ומחרטב וכעס' כעסה
 בתוך העפר כסאור בעסה ויתפסט
 לכאן ולכאן וימתקו מתוכו כל האיברי'

סדר תחיית המתים

ר' יהושע בן מנסיא אומר המתי'
 פעמיר הקבה להחיות בתחילה וסיני
 חברון הם טל' בהם יחי מתוך אילוי וסיני
 חברון אדם הראשון אברהם ויזחק
 ויצקב וזוגותיהם עמהם ואחר כך חזר
 הקבה ומטהר ארץ ישראל מנבלות
 ומטומאות הכותי' ומנער אותם מתוכ'
 כאדם המנער טליתו מלכלוכו שנאמ'
 לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים
 ממנה ואז יקום לאותו זרע קודם
 הנקברים בתוכה שלא קבלו מתתם
 על סבת המלאך המשתי' כי אין פלטונו
 בארץ החיים ולעולם חיו רוח ט. צאה
 טורה בארץ ישראל ועל סבה זו כתי' כי
 קבור תקברנו ביום ההוא ולא חטמא
 את ארמתך שהרי אין טומאה טורה
 בארץ ולא ככנסת פס תחת רשות אחר'
 ולפיכך המתים שבארץ ישראל הם
 ברטות

ברמות המקום ולא ברמות אחר כבלתי
יקומון אילו המתים שבחובה לארץ
ישראל ר' שמעון אומ' לאו הכי אלא יחי
מתיד אלו המתים שבארץ ישראל ס' כ'
בהם תחייה כבלתי יקומון אלו המתים
שבחובה לארץ ס' כ' בהם קימה ולא
תחייה לפי שאין מקבלין תחייה אלא
בארץ ישראל. הקיצו ורכנו סוכי עפר
כמי שסוכן במקום אחר ולאחר זמן
יובא משם ולפיכך אין בהם לא קימה
ולא תחייה אלא הקיצו ורכנו כמי שהוא
ישן ומקץ מסכתו ועל דא קרינן להון
ישינו חברון ולא מתי חברון ולפיכך
הקיצו וארץ רפאים תפיל תפלוט אלו
מתי כותיים שבארץ ישראל שהארץ
תפלוט אותם ממנה לפי שהן טמאים
ותפיל אותם לבאר שחת שלא יקומון
ולא יעמדו ברוץ לעולם מפני שטמאו
ארצו של הקבה כתי' הכא רפאי תפיל
וכתי' התם רפאים כל יקומו בתחילה
יחי ומתי ישראל ויקדימו לכל שאר מתים
שבעולם ולפיכך הנקבר בארץ ישראל
יום תחילה לתחיית המתים. וכי
עניינים גדולים הורונו על מי שזכה
ליקבר בארץ ישראל כפי אשר התעוררנו
ובלבד שהוא לפס בעת שמת ויהיה רר
בארץ וחוז' מכל הענייני' הגדולים
והרמי' שזכה הדר בארץ ישראל והנקבר
עם הרי התועלת הגדולה שיקדים
תחייתו לכל שאר המתים שבחובה
לארץ. והודונו ועדיין הרברים
במחלוקת בין החכמים כמה זמן יהיה
בין תחייה לתחייה והדברים שתומים
ברביהם ככונים למוצאי דעת ואין
ראוי להשיב על דבריהם: ואחר כך
יקיצו ישינו חברון. ואם תאמר מפני

מה אינה נקדמים להקץ אותם מהם
במוך המערה שהרי אה' הראשון נקבר
לפס. תחילה ואברהם ויחזק ויעקב
קודם המתים לארץ אלא כרי סיקינן
ויעוררו בשמחה בראות בנייה קמו
מקברם וארץ מלאה מכמה צדיק'
וחסידים הנקברים בארץ ועל כן ירכנו
כעין שפס הקבה שלא הביא ארם
הראשון בעולם עד שהיה העולם מלא
כך הקבה יחיה המתים שבארץ ואמ'
רז' בת קול תפוצץ במערה ותאמר
הקיצו ורכנו סוכי עפר לבא על הארץ
מלאה ובניכס יראו וישמחו על רוב
שלוט ושמחה בעולם ואמ' ר' אלעזר
אפי' המתים שבחובה לארץ יקומון
תחילה ואחר כך ישינו חברון לראות
כל העולם בשמחה ברוב ה' ויחיי
כח אים לא נעדר ואמרו הרבה מפושעי
ישראל יקומו באותו זמן שהם פושעי
ישראל בנפשן קרקפתא דלא מנח תפילין
מעולם ואותם ירשעים מבני עמינו
שבאו וקלקלו את התורה ומתי בלא
השובה ולא הכיחו מורם בעולם שיכפר
עליהם. ואותם המלויים ברביית לישראל
והרבה כמותן כפי התגלגלו ויבאו לארץ
ישראל לקבל כשמתן הם לא יחי ולא
יעמדו ואמרו שהארץ תנער אות' ממנה
ואעפי שמי' בארץ ונקברו עם הואיל
ומתו בלא תשובה שאין לך דבר שעומד
לפני התשובה והרבה מה' שהורהו
בתשובה ומתו ולא יכלו לשוב ויקבלו
עכשים והקבה מחייב אותם ונותן רוח
ויהיו לחרפות ולרראון עולם עד שישובו
ליזכרם בתשובה שלימה ועליהם הכתו'
אומ' ורבי' מי שמי אדמת עפר יקיצו אלה
לחיי עולם ואלה לחרפות ולרראון עולם
אבל

אבל כל ישראל הם בחוקת בעלי תשוב
חוץ מן הערובי ועושי פני שבכל דור ודור
ממקומם עורף אפי' בטעת מיתתם :
וכל העולם כולו יקומו ויעמדו לדין חוץ
מאנשי דור המבול ודור הפלגה ואנשי
קדום : דור המדבר יש להם חלק
לעולם הבא ויעמדו לדין ויתנו לתחיית
המתים וראשיהם עליהם מלמעלה מטה
ואהרץ : וכל אותם המתים בקרבם
וכל המתים עתידין לקום ולעמוד בדין
ואהקבה ינקם מהם נקמת עולמי על כל
הרעות אשר עשו לישראל ודווק המתים
עממו בחוכה לארץ הא כל המתים בארץ
אין להם תקומה שכא' רפאים בל יקומו
כמו שאמרו : וכל הדברי האלה
כתובי וכתורי ומפוזרים בדברי רז"ל
פירעו הדברים ופזרו אותם אחת הנה
ואחת הגה : יש מן החכמים העושים
את כל מלאכת הקודש התגשרו על
הענייני והורו וסכל זה באלף הוא בזה
האלף הסמי והורו ועל הענייני שאמרו
פתא אלפי הוועלמא וחד חרוב והסבעי
הוא שמטה ליי וכל העולם כולו שבת
לוי ויש בכי אדם החושבים במאמר רז"ל
שאמרו וחד חרוב סכל העולם כולו
יחרב ואין איש ואין אדם ואין דבר
שבעולם וזלתי הוא את כעניין אמרו
ונסבב וי' לברו ביום ההוא יש לרעת
כי העניין הוא עניין גדול וסוד מופלא
למבין והכביא ליה התכבאו חלל על
ימות המשיח ומס' והלאה לא היה כביא
סכבא פוס : ובר זולתי על אותו היום :
שהוא יום שמטה שאמרו והיה יום אחד
הוא יודע לוי לא יום לא לילה וזהו אלף
הסבעי שהוא יום שבת לה' ועליו נאמר
לא יו' ולא לילה : בכל מעשה בראשית

נאמר בכל יום ויו' יום וזלילה דכתו' והיי
ערב והיי בוקר יום אחד ובטבת לא
נאמר לא ערב ולא בקר ועל זה נאמר
והיה יום אחד הוא יודע לה לא יום ולא
לילה אותו היום שאין בו לא יום ולא
לילה וסוד סתרי החכמי מחריבת בגלמי
מעט מן הנסתרות הללו כי אותה
המדריגה הסקראת שבת היא תלקוט
כפסות המענוגי' באותו האלף הסביעי
כי באלף הסמי יכלו כל הכסמות סבנוף
יוס הסביעי תסלוט זאת המדריגה
ותעלה ללקוט כפסות התענוגים אשר
לא לקטה בזמן הגלות כי מן המפע
ססיה לה קוד' ומן הגלות אינה לוקטת
שפע ואינה מתחברת מעלה סכבר
כטבע הקבה שלא יכנס לירושלים על
מעלה עד שיכנסו ישראל בירושלים על
מטה כאמרו בקרבך קדום ולא אבא
בעיר וכטיכלו כל הכסמות בן דור בא
ואי' והיי ימי המשיח ובתחיית המתים
תשובתנו כשמתו אל חק אחד ואחד
ותשאר המדריגה היא בלא כסמות
לגולרים : והרמז על זו המדריגה כמה
פיתרנו וחד חרוב כששאר חרוב בלא
כסמות כי זו מדריגה באלף סביעי
נקראת וספה קנים יוכאלי מכידיה סוד
שפת אלפים סנה והסביעי הוא שבת
לה ללקוט כפסות המענוגים לתת
לישראל עמו ככנר זה שפת אלפים סנה
למטה אחד הוא האלף הסביעי שיסאר
העולם בלא תולדות עד שתחפוץ ההיא
המדריגה בחבור על מעלה ותלקוט
כפסות לתת ואי' יהיה העולם חרש
להיות תולדות בעולם בלא פרעור וכלא
יכר הרע שאם תאמר קודם זה יעשו
תולדות בעולם אי אפשר מפני שמי

דברים האחד כי ביטול יצר הרע יהיה
לתחיית המתים דכתי' ובלע' האות לכנח
וגו' וכתי' והקרתי את לב האבן מ
מבטרכס והסני כי איך נסמות באותו
גוף שכבר נכלו קודם בא המשיח ועל
סך איך תולדות בעולם על אשר בא אלף
שביעי ללקוט רוחו' ונשמות' ואל ישיך
לבך בדברי הבלי' ברעות אחרות לומר
שהעולם יחרב וימותו כולם באותו אלף
שביעי והאזמה תפאר שממה ולאחר
אלף שביעי יחיה הקבה כבתחילה עד
סקראו לפי דעתם תחיית המתים
האחרונה חלילה חלילה' להיות
המשכילי' יודעי' וזן ברעת הזאת שאפי'
לדבריה' כל הטיב העתיד לישראל באלף
השמי הוא ויבא משיח קודם חורבן
השביעי ויבנה בית המקדש ויחיו המת'
אם כן לדבריהם מעט תהיה השמחה
והשלום כרגע הואיל וימותו מיד ומה
תועלת בסבלנו הרעות והזרות בגלות
הזה וכמה שמד ורעות משונות זו מזו
על הבטחת ימי המשיח וכל אותם
התשובות שנבאו הכביא' הואיל ויחרבו
וימותו כמתחילה מיד והטוב לא ימצא
אלא כרגע' טוב תשוב אליך ועל דעתך
על ענין גלות בבל סגלו ישראל מארצם
לבבל ויסבו עם שבעים שנה ולאחר כך
כפעלו לא עלו מעם אותם המיוחס'
וראשי עם קדם זולתי מעט מוצר וכל
יתר דלת העם עלו אותם המיוחס' שלא
עלו אמרו הוא' ובית המקדש עתיד
ליחרב' כמתחילה ולא יהיה קיים טוב
לנו להפאר הנה מאי רדוש פטטתי את
כתנתי איככה אלכסנה רחמתי את
רגלי איככה אטכסם כל סכך וכל סכך
גלות החל זה שהוא ארוך כאשר עינינו

רוחות וישראל סובלים הרעות והזרות
הגדולות על אותם ההבטחות והואיל
והטוב יהיה כרגע הלא טוב להאחר
בתוך הגלות אלא חלילה חלילה מן
הרעות ההיא כי זאת ההבטח' הגדולה
המפורסמת בכל התורה ובכל העולם
להיות שמחת ה' עם בניו דכתי' ישמח ה'
במעשיו שמחה גדולה וארוכה וכל אות'
ההבטחות שהבטיחו בתורתו איך
תהינה בעולם ועד וכמו שכתארך
הגלות כך תתארך השמחה והטוב אלף
אלפי' ורבו רבבן אבל עכשיו בזמן הזה
סעדיין לא נכלו הנשמות שבגוף הרוח
הזאת אינה ממקיים בגוף על סבת יצר
הרע מיוס סנגודה גזרה דכתי' לא ידון
רוחי באדם לעולם כיון שיכלו הנשמות
קודם בא המשיח אותם הנשמות
החוזרות אל מקומם לתחיית המתים
תהיה להם קיום כפי אשר אמרנו:
והואיל ואותו גוף כלי הנשמות ממנו
מאיך יבאו הרוחות לעסות תולדות לזה
העולם שהרי איך עם כי כבר הוא חרוב
אלא יעלה לרכוז ללקוט רוחות חדשות
של קיום להתקיים בגוף להוריד מעם
והלחה לזה העולם ועל זה הדבר כתי'
ורוח חדשה אתן בקרבכם וגו' ואז
תקיים באותו הרוח נבואות הכביא'
דכתי' כי הנער בן מאה שנה ימות וגו'
עד ישבו זקנים וזקנות בשערי ירוסלי'
כל יליו ההבטחת מ' נקיייר' וזהו האמ'
ובמה שרמזתי לך תבין כל י' ענין ואינו
כפי החושבים מחשבות' ונעתם עד
אשר' אומרים כדמות דעתם באויר
כי לאחר תחיית המתים האחרונה איך
עם לא פריה ורביה' אלא יהיה כמלאכי
השרת ומכאן פסוק דכתי' והיה הנשאר
בנין

בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו
 כל הכתוב לחיים בירושלים חסיו וחלילה
 כי עניין הנכון בזה הפקוק בהיות
 בני האדם בסבת יצר הרע המפתה
 לבני אד' לחטוא לפני הבורא ומתלכלכי'
 בחטאים ומתרחקי' מקדושתו של מקום
 כאשר צו' לורע קורם דכתי' והתקדשת'
 והייתם קדושים עד אשר המה רחוקים
 מן הקדושה ומתקרבין אל הטומאה
 לטמא עצמו אבל בזמן ההוא שאין
 המקטרג נמצא ואין מי יפתה אותם
 כלל כולם יהיו קדושי' ובתוכם ה' והנשא'
 בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו
 כי יתקרבו אל הקדושה וירבקו לכס
 דכתי' ואתם הרבקים ב'ה אלהיכם מה
 הק'בה קדוש אף אתם קדושים ואז יהיה
 ה' אחד וסמיו אחד. ודי בזה לכל מפסיל
 להסויף לקח ונכזף תחבולת יקנה :
 סליק

והחוטאים שלמים וסחים על סוד ירוש
 מנין הנתיבות הנספעים מוזהר חכמה
 העליונה וכו' הכסא המתנשא כלולה
 מתוכם ונספעת מתוכם מסודותם וכי
 ירושת ספע כולם ירושת עולמים וסוד
 הכסא רשום בעניין בסוד התכלת
 הדומה לים וגוון שלו עולה למעלה עד
 מקומו באמרו ר'ל תכלת דומה לים וים
 דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד
 וסם עמד הגוון על מכונו ועל סוד
 עניינו ומסם יתפסטו הענפים הנאחזי'
 בה בסבכי היער בסוד התכלת ועל כן
 זה המקום חותם הסג' ושלמים נתיבות
 כאשר הם חקוקי' למענה בסוד מחשבה
 רצוים ובאממר תלוז : ואמנם כי
 אצפי ססוד התרלת רמו על הכסא
 המתנשא בסתרי הקורה יס דבר אחר
 עומק נכזף למוכחי דעת כי סוד התכלת
 הוא כסא לכסא רוד הכלולה והיא סוד
 ידת הדין המכלה יורד ועולה ועל סוד

סוד הציצית העניין הזה כזה
 הקבה ית לזרע
 הקדש להיות להיותנו כרשמים בין כל
 העמים ונתן לנו סוד מצותיו ועטרנו
 בהם לטוב לנו כל הימים ולזכותינו
 בסוד העולם הבא וכל המצות סכתן
 הק'בה לישראל כדי להנחילם יס כאמרו
 להנחיל אותה יס ואזכרותיהם אמלא
 הציצית כבר אמרו ר'ל סוד מצותיו
 ועשייתו ואי' לכו לל' אריך בנה אלא ציוה
 הוא ית לזרע הקדש להתלבס בו בארבע
 כנפי' והחוט והתכלת הכל לעניין ידוע
 כי סוד עניין הסג' הוא כד' לזכור אותו
 בעירדותיו העליונות וזה הוא ית יושב על
 הכסא על מזנות הכול יו' והחוטאים
 תלוים בתוכו וסוד התכלת בתוכם

וזכרתם ועשית' ואם לאו הרי הרצועה :
 והארם כריך להתעטף בראשונה קודם
 הנחת תפילין בסודתיו ועניניו וסוד
 מתקשרים שהם חמשה בסוד החמש
 מאות שנה של עץ החיים שהם מכללו
 ומתקשרים בסוד הכתיבות ומתפשטים
 בסוד החמשה חומשי תורתו שהם
 בכנף זה כלל ענין ידוע מקוד חמשים
 פערי בינה יתיר הקרנאים והכל רמז
 ידוע ככז למזכיר דעת : הציצית הוא
 העול הכתוב על צוהרו בתחילה כדי
 לישר מעגל רגליו והוא כסא לעלות
 התפילין עליו כי הציצית הוא מצוה
 והתפילין קדושה והקדושה חלה על
 המצוה כה משמטה כל הימ' כי התפילין
 סוד הרוכב על הרסא ועל כן אנו
 צריכין להכין כסא למול הרוכב והכסא
 צריך בתחילה להכין אותה לסעד בסוד
 מהללה לבא הרוכב לאחר כן וישב על
 כסא כבודה להיות העבודה נכונה בל
 שלם לעבודו ולעולם נכנסים ממדרגה
 קטנ' לגדולה ומעלין בקדם ולא מורידין
 לעולם מוסיבין הקדושה על המצוה כי
 איך ראוי לבא להכנס לסוד המעלה
 העליונה שהיא הקדושה בידים ריקניות
 חלילה חלילה כי יש לנו על כל פני' לתקן
 עצמינו בעול המצוה תחלה ובה העול
 נכנס לשער העליון ואיך ראוי לאדם
 להכנס בסוד שער העליון בלתי זה
 העול וסודו פתחולי פערי דרך אבא
 בב אודה יי' ש. הוא שער העליון ואפי'
 בסוד הקדושה יש להכנס מקדוש קטנה
 לקדושה גדולה כבר ידענו שתפילין
 סבראש הם העיקר הגדול השרויץ על
 המוח ואמ' רזל וראו כל עמי הארץ כי
 שם יי' כקרא עליך ויראו ותיא ר' אליעזר

אומ' חילו תפילין סבראש ולא הכניסו
 בכלל תפילין סביד כי אינ' במעלה אחת
 ורמז לשל ראש המספיע לשל יד כי סוד
 תפילה של יד מקבלת משל ראש ונאחז'
 סנייהם בכבת זכר ונקב' ומפני שתפלה
 של יד היא וקטנה בקדושה משל ראש
 אנו נכנסין בה ומקדמין אותה להיותה
 מעלין בקדושה מקטנה לגדולה וסימין
 זה לאותם החושבים כי סוד המדרגה
 האחרונ' למדרגות העליונות אנו צריכ'
 לתת באחרונה כמו שהיא אחרונה
 למדרגת חלילה חלילה מדעת נקל כפי'
 כן האחרונה היא לנו ראשונה להכנס
 בהישל המלך הואיל ואנחנו נכנסין ואנו
 יוצאים ככא מן הגדולה תחלה כמו
 שאנו עוסי' כשנחלוץ התפילין מתחילין
 לבאת ממעלה העליונה שהיא של ראש
 בתחילה ואחר כך של יד באחרונה
 ולפיכך הציצית שהוא מצוה בראשונה
 ולאחר כך נכנסו בקדושה שהיא עליונה
 והיא תפלה של יד להיות' רוכבת על סוד
 ציצית שהיא מצו' ולאחר כן אחרון הכל
 סוד הרוכב הגדול תפילין של ראש שה'
 קדושה עליונה על הכל ולעולם מעלין
 בקדושה ולא מורידין :

טע' הציצית וביאור איך תר'ב מצות
 תלוים בין הציצית רמז למשך
 ולנתיבות החכמה העליונה כיצד לב'
 נתיבות יוצאות מן החכמה שהם אבות
 כל מצוה עשה ומצות לא ית' כיצד לב'
 נתיבות עשר ספירות שהם עמיות וכב'
 אומיות הרי לב' נתיבות וכל נתיב כחלק
 לפתי נתיבות' טוה' ורע מצות עשה
 ומצות לא תעשה' שהם יוצאים החסד
 שהוא הרחמי' מן הפחד שהוא הרין
 הקס' הרי לך סוד נתיבו' וכל נתיב ונתיב
 יס' לו

וּמִלּוֹ בּוֹךְ וּנְפֶס וְהַנֶּפֶס הַיְהִי כְלֹלָה
 מֵעַמֵּר סְפִירוֹת הָרִי תִלְמַת כֹּחַ מֵהֶם כֹּחַ
 אֹתוֹת וְעַם מִכְצֶטֶךְ סִכְתּוֹ לִנּוֹ הָרִי לְךָ
 תִרְיָב וּכְנֶגֶד לְבָב נְתִיבוֹת יִם בְּצִיבֵית
 לְבָב חוֹטֵיץ וּכְנֶגֶד חֲמֶסֶה חוֹמְטֵי תוֹרָה ה'
 קֶשֶׁרִי וְעֵכֶּ כֹּחַ וְזִכְרָתָם אֶת כָּל מַצּוֹת
 ה' כִּי כָל הַמַּצּוֹת כְּרַמְזוֹ בּוֹ כְּמוֹ סְבִיארָנוּ
 הַיָּהּ מִלֵּשׁ יוֹד הַיָּהּ וְזוֹ הִי אַחֲרֹנָה
 נִקְרָא חֲכָמָה מִלֵּשׁ וְסַבְעִי וְכַסֵּת הַחֲסִיבּוֹן
 ה' פְּעֻמֵי יַעֲלֹו עִסְהָ וְהֵם כְּנֶגֶד מַכּוֹת לֹא
 תַעֲטֶהּ וְגַם הַנּוֹן נִקְרָאת חֲכָמָה וְהִיא
 נִתְּנָה לְשִׁלְמָה עַל וְיִתְּנָם חֲכָמָה לְשִׁלְמָה
 הַעֵה גַם נִקְרָא לֵב וְנִתְּנָה לְבַבְכֶּלֶל
 וְלֹא הֵלִיחַב עֵלֶּי מֵלֹא אֹתָם חֲכָמָת לֵב
 וְנִקְרָא לֵב בִּי וְעֵלִיָּה כֹאמֵר וַיֵּאמֶר
 ה' אֵל לְבוֹ עֵלֶּי

יִשְׂרָאֵל הַנִּקְרָאִים קוֹדֶם רְמוּזִים בְּאֹתוֹת
 יוֹד מִלֵּשׁ : פֶּרֶשָׁה סְנִייה וְהִיא כִּי
 יִבְיֹאךְ רִמְזָה עַל סוֹד בִּיכָה סוֹד קֶדֶם
 הַקֶּדְמִים יוֹבֵל הִיא סִכְתּוֹ הַחֲמִימִים פְּנֵה
 וְהַפֶּרֶשָׁה הַזֹּאת הִיא עֲנִיין יִבְיֹאךְ מִכְרִים
 כְּלֹלָה יוֹבֵל קֶדֶם כִּי יִם לִנּוֹ לְהֵאמֹר
 סְכוּד יִבְיֹאךְ מִכְרִים מִסוֹד הַיּוֹבֵל הִייתָ
 הַעוֹמֶדָת עַל עֵסֶה בְּכִיָּה בְּסוֹד עֵסִים
 רְבוּא וּבְסוֹדֵה הִייתָ יִבְיֹאךְ מִכְרִים וַיֵּאמֹר
 כָּל כְּבָאוֹת יִי מֵאֲרֶץ מִכְרִים וְלִפְיֶכֶךְ סוֹד
 הַפֶּרֶשָׁה הַזֹּאת כּוֹלֶלֶת עֲנִיין יִבְיֹאךְ מִכְרִים
 רִאשׁוֹן לְסוֹד הַמְדְרִיב הַיְדוּעָה אֲסֵר הַזְכָּרָנוּ
 וְהִיא רְמוּזָה בְּאֹתוֹת ה' מִלֵּשׁ הַמִּיּוֹחֵד :
 פֶּרֶשָׁה שְׁלִשִׁית סְמֵעַ וְזוֹהֵבֶת הוּא עֲנִיין
 עַל יִסוֹד אֶהְבֵּת חֶסֶד הַיְרוּלָל יִחַדְדוּ הַנֶּחֱאֵה
 וְהַעֲלִיין וְחֶסֶד אֲסוֹדֵתוֹ אֲסֵר עֲלִיו מִמֵּנו
 הוּא בְּמַהֲלֵינוּ : פֶּרֶשָׁה רְבִיעִיָּה וְהִיא
 סְמוּעַ תִּשְׁמַעְנוּ וְהוּא סוֹד מִידַת הַדִּין הַקָּטָה
 וְהַכֵּל כְּלָל מִסוֹד אֹתוֹת וְזוֹ כִּי וְהִיא אִם

סוֹד הַתְּפִילִין הֵם הַתְּפִילִין הֵם
 אַרְבַּעַה בְּתִים וְהֵם
 בְּסוֹד מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה רְמוּזִים עַל יִסוֹד
 הַעֵס יֵת כְּפִי אֲסֵר הַתְּעוֹרָרָנוּ בְּסוֹד
 אֲמָרוֹ וְרִאשׁוֹ כָּל עֲמֵי הָאֲרֶץ כִּי עַם יִי
 נִקְרָא עֲלֶיךָ וְגו' אֵילוֹ הַתְּפִילִין סְבִירָא
 לְסוֹד אַרְבַּעַה בְּתִים הֵם אַרְבַּע פְּרָטִיּוֹת
 פֶּרֶשָׁה רִאשׁוֹנָה קֶדֶם לִי כָּל בְּכוֹר וְהוּא
 רִמְזָה עַל סוֹד הַקֶּדֶם סוֹד מַעֲלַת הַמַּחֲסֵבָה
 הַעֲלִיוֹנָה הַכּוֹלֶלֶת כָּל עֵאֲרֵי הַמַּעֲלוֹת
 הַנִּכְסוּנוֹת בִּרְדוּסָמָן וְאֵן הִיא הַנִּקְרָאת
 קֶדֶם וְכָל הַקֶּדְמוֹת מִמֶּנָּה יוֹכֵאִים
 לְמִיכֵיהֶם : רִאשׁוֹ כָּל הַמַּעֲלוֹת מִסְבֵּת
 הַחוּר הַזֶּךְ הַסְתוֹר וְהוּא פֶטֶר כּוֹלֵם וְכָל
 הַטְּבַעוֹת מִסְתַּלְמָלוּ וְנִכְאָחוֹת מִתּוֹכָהּ
 וְהוּא סוֹד מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה גְבוּזָה סְתוּמָה
 נִקְוֶדָה רְסוּמָה וְלִפְיֶכֶךְ כָּל בְּכוֹר בְּכִי

אִם אֲמוּעַ תִּשְׁמַעְנוּ הִיא פֶּרֶשָׁה רְבִיעִיָּה וְסִמְלָה
 אֵלֶּי הַפֶּרֶשִׁיּוֹת וְסוֹד פְּסוּקַי הַיִּחַדּוֹר כּוֹלֶל
 אֹתוֹת וְזוֹ מִלֵּשׁ הַמִּיּוֹחֵד עַד סוֹד
 הַפֶּרֶשִׁיּוֹת מִלֵּשׁ תְּפִילִין מִלֵּשׁ בְּסוֹד פִּי
 הַמִּיּוֹחֵד יֵהוּ וְאִם תֵּאמֵר הוֹאִיל וְהוּא
 אַרְבַּעַה פְּרָטִיּוֹת וְסוֹד מִלֵּשׁ הַמִּיּוֹחֵד ד'
 אֹתוֹת מִפְּנֵי מַה הֵם מִלֵּשׁ אֹתוֹת וְלֹא
 יוֹתֵר תִּדְעֶלְךָ כִּי דִבְרָה יְדוּעָה לְמַסְכֵּלִים
 יוֹדְעֵי חֶץ כִּי תְפִילִין מִלֵּשׁ הֵם בְּסוֹד
 עוֹלָם הַנֶּסְתֵּר הַעֲלִיין וְהוּיָתוּ כְּתוּמִים
 בְּסוֹד יֵהוּ וְאֹתוֹת וְזוֹ כּוֹלֶל יִחַדְדוּ יֵת וְהוּא
 סוֹד מִלֵּשׁ הַזְכָּר וְאֹתוֹת הַאֲחֲרֹנָה הוּא
 סוֹד רְבִיבָת עוֹלָם הַנִּקְבָּה הַכּוֹלֶלֶת כָּל
 הַדְּבָרִים הַעֲלִיוֹנִים וְהִיא כְּלָלֶת בְּסוֹד
 תְּפִילָה מִלֵּשׁ יֵד הִיא כּוֹלֶלֶת כָּל מַה שֶּׁ
 סְבִיבֵתֵי תְּפִילִין סְבִירָא וְכּוֹלֵל בְּבֵית אֶחָד
 וְאֵמֵר לֹא תוֹתִירוּ מִמֵּנו אֲפִלּוּ אֹת אֶחָד

מכל מה שבתפילין סבראם ולפיכך היא
כלולה מכל הדברים העליונים למעלה
ונכתב ונחתם בטבעת המלך הגדול
רם וכסא וכרמן בתפילה של יד אות הי'
וכל וזוהם בשלימותו עם ככלל : הרי
לך כי סוד התפילין הוא יסוד השם
המיוחד ממם קרקפת' דלא מנח תפילין
מעולם יורד לבאר סחת וכדון עם והוא
מפוסעי ישראל בגופן ולפיכך אשרי אדם
המתקן עצמו בחומת המלך להיית סוד
דוגמה העליונה בקדושתו של מקום על
ראשו מלמעלה והרי לך ברמודבר כל
העניין על תוכו האמת ושורם בשרטי
החכמה בלא סוג אריכות :

ענין אחר מהלכת תפילין
אזמון לך עניני כי הם דברים עליונים
ככונים למבין וישרים למובאיר דעת כבר
ידעת מה שאמרנו רז"ל מניין שהקב"ה
מניח תפילין ס"כ כסבע"י בימינו ובזרונ
עונו וימינו זו תורה דכתי' מימינו וסדרת
למו זרוע עונו אילו תפילין ס"כ יי' עונו
לעמנו יתן וזכו בתורתו הקדוש' והלכת
ברכיו אילו הטוטפו' בין עיניו במקו
מעין שכליו בגובה ראשיו ואילו
הטוטפו' הם מלסון טטפות שארזל
במסכת שבת והוא תכסים של זהב ודע
כי ה' פרשיות אילו כסדרן בתורה כן
סדרן בתפילין וסדר כך הוא קדם לי
כנגד חכמה עליונה לא ידע אנוש ערכ'
והיה כי יביאך כנגד בינה הנרדאת
יובל כי חממי' מערים עלה פתח הקב"ה
לשמוע חכמת אפי' היינו ישראל ולקבלם
בתשוכה ולהוציאם ממכרים ולרמוז לך
זה הסוד הנוכח בתורה הקדושה כ'
פעמים וביאת מכרים : שמע ישראל

כנגד חסד לפיכך כתי' בה וזהבתי לפי
שאברהם אהבי אחד בחסד וחתם
תשמור דרכו' והיה אם שמוע כנגד
גבורה לפיכך כתי' ישראל עושים רצוני
בשמים יורדים בגבורה ואם חס ושלום
אינם הולכי' בדרך טובה מה כתיב
וזהו חף' : בכס ועצר את השמים וגו'
ושמרתם לזה דברי דכתי' ושמרתם את
דברי אלה' : וכבר אמרנו במדרש כי
תפילת ראש כנגד תפילה למטה איש
האלהים ותפילה של יד כנגד תפילה
לעני כי יעטוף וכבר ידעת ענינו של
מטה למה נקרא איש האלהים ונסתלק
למעלה התפארת' : ואל תתמה על מה
שאמרנו כי נכח ישראל מדתו כי כלול
הוא מפייהם וכן אהרן אעפ"י שאמרתי
שמרתו הוד והוא כהן גדול אחד במדת
החסד כי כלול הוא בפייה' ולפי זה היה
בראה כי נכח ענף הגבורה והוד ענף
אחרת מן החסד אבל ים לנו ראוי
ברורות נעלמו בפסוק מוליך לימין
מטה זרוע תפארנו כי נכח לימין והוד
לשמאל וכן הוא לכלול שמאל לימין וימין
כשמאל ונחזור לענין התפילין על מה
שא רז"ל בברכות בסעוד ונחפרות
בגידין הלכה למטה מסיני וכריך סיה'
מן המותר בפיך ומכזה מן המובחר
מבהמות הקרבו' על גבי המזבח לקרב
ולקטר הדברים עליוני' ים לנו לקטרן
ולכרכן כי כן הלכה למטה מסיני כדי
שלא יקרב אל הקדש ערל' : וזו שאינו
ראוי ולא יפסיק בין ישראל כאביהן
שבשמים והם מקדושים תחילה מן
הברכה העליונה ב' אפס שהוא יסודם
האבות למעלה ומ' שאמ' סיני הארס
של יד ואחר כך של ראש לפי כסם

כסכונם האדם בסערי העזרה בתחילה
 מונע במובח העולה ואחר כך נכנס
 בהול לפני' וכן בדין כי כבר רמזתי
 לך בתחילה פתחו לי שערי צדק ואחכ
 אבא בה אודה זה וכבר ירעת כי זה הוא
 ראשית' חכמת' למעלה ראש לכל והתפילה
 על זה רומזת ליד כהה מלכות בית דוד
 ותפילה על ראש רומזת למעלה ראש
 לכל עתה שים לבך למבא המקדש
 בכל מובאיו ובכל מובאיו וכל חקתיו
 וכל צורתיו כי הכל לפניך כשלחן ערוך:
 ועכ השח בינתיים עיברה גדולה היא
 בידו לפי שאין להופריר בין תפילה
 למס' בין תפילה של עני כד פוטול העני
 מטאת טובה כפולה מלמעלה וברכתן
 להניח תפילין ועל מצות תפילין על ממס
 וכבר נחלנו גדולי עולה על זה אס צריך
 לברכס סתיה' אס לא סח ונהנו העולם
 לברך אכי' לא סח והקב"ה למען שמו
 ידריכנו בדרך אמת: וטעם תפילין
 על הקלף ומזוזה על רוכסוסתות קלף
 במקום בסר רוכסוסתות במקום פער
 לפי שהתפילין רומזי' למעלה למקום
 נסתר עכ ראוי להיות במקום נסתר
 ומזוזה בגויל מזוזה היכל ה' במקום
 נגלה כי היא המראה הגדולה עכ:

ודרים כדי לסייר להיטייר ולהדריך
 גופינו ונפשינו: ועל הכל כדי סכר' וכוד'
 וכסיר באמת' בכל לבנו ובכל מחשבותי'
 ובכל נפשינו בכליכו ובנסתרינו
 אמונת אמתת מציאותו וקדמותו
 ואחרותו ושהוא לבדו חידש וברא כל
 הנבראים עליונים ותחתונים כולם יש
 מאין ושהסגחתו בכלום בנסת' ובנראה
 לנו ובנעלם: וכן סנאמין בלי שום
 ספק בעולם בנתינת התורה ושהיא
 כולה מאתו ובה הודענו מציאותו ויחודו
 כי אין בלחו וכדי סנתן בלבנו תמיד
 בלי הפסק בבחיכו בבתיכו ובצחנתו
 שהסגחתו בנו תמידית ועל זה אמר הכ'
 לא יכום ולא יסן סומר ישראל ועל קיוס
 האמונ' אמר עולת תמיד על עולת תמיד
 כדי סנאמין באמת בהסגחתו שהיא
 תמידית בלי ספק עליכו ועל זה אמר
 הפסוק תמיד עיכי ה' אליהיך בה: ועל
 בטע בליבנו נטיפה תמה וסלית' בתוך
 לבנו וינחסבותיכו אמונה זו כוה ית
 סנשים מזוזה בפתח בתיכו לזכירת
 מציאות ואחרות אלהיכו ושהגחתי
 עליכו: וכן כדי סנודה למלכותו
 ואמונת וארנותו אנו מטימים הפרפה
 הכתובה בתורתו הכסרה המעירה על
 ארכותו והסגחתו וירוע הוא שהעולם
 ברא הקב"ה בכח עב סמות הנספעים
 והיוצאים מסוד סמו שהוא המספיע
 לכל הנבראים עליונים ותחתונים והס
 מעיריכ מציאתו ואחרו. ו מלכותי כי
 חסר הוא ויכלו הס עב והסין והמס מן
 סמע פרי כו והע סבעים הרי רמז לעב
 סמות שהס ברא ית העולם: ואמר זל
 סשמע הוא כנגד אלהיס לפי סכל פער'
 הרברות ככללות בקריאת סמע: ויס
 לעיין

סוד מזוזה ארכי יסתבח סמו סל
 מלך מלכי המלכים
 הקב"ה וזכרו לעד ולנכח סבחר בעמו
 ישראל מכל ו אר האומו' ומרוב אהבתו
 אותס קרחו בניו ועס סגולתו וכתן
 להס את תורתו התמימה והיסרה
 והנחמתה שהיא מלה: וסלמה בדרך
 ארץ ומסריס מצות טובים וחקיס
 ומספטי' יסריס יקרוס מלשמים וסוהמי'

לענין על גדולת הענין מן שמש ועל
גדולת הד' מן אהרן ים לומר שבאו
להורות על עדות הסם ית שהוא לברו
הער הגדול וענין באמרו על ענין שמואל
בהתכבדו לישראל שהוא נקי מכולם
מקטנם ועד גדולם: ואח"כ מיבנתה
בת קול שאמרה עד וכך אמרו במסכת
אבות הוא עד והוא דייקן והוא אומר
שוב ל' קורס כמו עד לא עסה אר'
וחוכות וכך מן העולם ועד העולם וטר'
סכברא העולם שהוא ית במציאותו
ובקרמותו ובאחדותו קורס סברא
העולם והוא עתה ויהי לעד כמו שאמר
על כוכב זו ה' מלך ה' מלך ה' ימליך לעולם
ועד וכן ג' פעמים ק"ק וידוע באמת
שהתבין הס כחמ' וכחכמים לעינינו
גדולים ועצומים סתומים ותתומים לנו
שהם נעמים בספר התורה ים לענין
אולי מתוך הענין וחדרישה ומקיר כריח
מריח עליהם ובו נכיר מעלת סדריהם
ופריהם אשר הם חיים למנוחהם
ולדורשים אחריהם מקצת נמשעמיהם
י' ה' ועל הענין מן שמש ו' תבין שיש
לומ' שמורים שהם יתוית לברו הית
חדשים ובראש והוא עליון על כולם וע'
והוא קושר בתרים לכל מלכי מעלה ולכל
סריהם כי כולם פקידיו וזבאיו ושלוחיו
ומשרתיו וכלנו מעותרים למכותיו
וע' ושי' הוא שלם להורו' שהעולם בראו
שלם בשלימות ובר' של אחר ג' תבין
מורים שהם י' וזכרו המיוחד ית שהוא
בן ד' אותיות ברא ג' עולמות והוא לברו
בנשוא וסובלם ועליו עומדים ונשעמים
ולכלם ממנו כח ועצמי' ואונים וברכונו
כחם ומטמם מתהככים ומתיימרים
ומתקנים וכלים מכלים מונים: והכל

ברכונן בזרת כח חכמת הבורא ימים
חדשים וסכ' ועל זה אמר ה' שמך לעולם
ל' שמך קיום העולם על היותו וז' פו
ובבורתו וגדולתו להודיע כי איך בלמו
כי כולם בחכמה עטה ופעולת החכמה
הז' הן המעירות על חכמת פעליהן כמו
סגדנות אור השמש מעירה על גדולת
אור מ' סבראה ומי הים מעירים על
גודל המקור והפעמתו כמה הוא גדול
כי מה שאנו רואים תמי הים אינו כלום
כנגד מה שאינו נראה לעינינו ועל גדולת
פעולתיו אמ' ולגדלתו איך חקר' ואמר
ולתבונתו איך מספר כי סגולת כח חכמ'
הנבראים ועשייתם בתבונת וברעת
הם עדות לנו על גדולות כח חכמ' השם
ית שהוא וחכמתו וברעתו הכל אחר
באחרותו כי מכל העינינו האלו איך
פוס ממודע ונברא בו כי כולם קדומים
לו בקדמותו ואחרתו באחרותו כי בכל
הוא לברו אשר ומאת כח אחרותו הכל
באבר ונתייחד על כן איך פוס דבר
ממנו נסתר ונכחד: ואמר חכם
רבינו שלמה גבריאל ז"ל אמה אחר
וסובל הרבי באחרותך ועל הסכי נוכח
של וסכמתם ו' תבין וכבר אמר זל
שבזכות התורה ברא הקבה העולם אל
השמה תבין מראי' סכברא העולם
בעבור סג' ולמוד התורה והיא נתנה
ללון יום וכן מורות לון ברבות עדות
גדולה לתרום העולם ריא ביום לון
המקורס' כנגד כ' עדותה וז' סתרויח
העולם הבא בזכות התורה כמו שכתב
משיבת נפש שהראש משיבת נפש
עופקיה ומקיימיה וז' למה למקום שרש
סממנה כוקרה ונמשכה וכן ב' ובע' של
ובמעריך ו' תבין שבאו להורות לאדם

שיתעבב בלבו בביתו ובביתו שהשם
 זה רוחא ומטביח מטערי השמים
 ומדלתיה וחלוניהם עליו ועל כל עיניו
 ויודע מכיון חדשיו ושכניו ואפי' מה
 שחושב בלבו ורוחא בעיניו ועומ' בידיו
 וכפ' יש לומר כפי מה שאמרתי למעלה
 ב'ט' וב'ע' של ש'מע ועל שהמונה עומדת
 זקופה ומעירה לנו יביאת מכריי' וחרוש
 העולם מאת השם ית' ושהטבתו בו כי
 ערות נעשה מעומד וכפ' אנו אומרים על
 זה ויכלנו מעומד שהוא ערות בחרוש
 העולם וכפ' ספירת העומד וברכת סוכה
 מעומד וזיכית ותפילין ועל ה'כז' וה'
 תן דג'ך ה' תגין שמורים שעל שמירת
 מצות התורה שהיא ה' חומשי תורה
 והיא נב' קריים ושומרי מצותיה זכים
 לה לבג עדין וכפ' כו' אונ' ות' את שימורים
 התורה הם ג' ועל ה'ע' שעל לבבך ג'
 תגין להורות על ג' בולמות א'ע' שזה
 עליון על זה ומדרגתם ומעלתם גדולה
 שלא יכול אדם לטעם ולידע מדתם
 א'ע'כ' הסגת הבור' ברוך הוא בכלם
 והוא עליון וכורא וכטב על כולם ויודע
 פרטם וכללם מקטנם ועד גדולם
 בנסתרים ובגללים ועל השמי' טי'מין של
 לטוטפות ו' תגין לרמוז להבין שאם
 יכיר וירמה המוח והלב מהאדם אם יש
 בורא לעולם ארון יחיד ומטביח שיטיב
 אל העיני לבו ומתקבתו ולכיוורו מוחו
 לעיני במה טוב בפרטיות שנושא על
 מוחו ועל' עו' כנגד לבו והם יעידו
 ויראו להאמן א'ר' הוא בלי שום השם
 וספק לא בכרה הזנא הסתרי ומטבין
 ב טי'תין שהוא ית' ר' לחי העולם או
 א'ר' שנתן ה' חומשי התור' או'ה' עברא
 עולמות או אחר בה בראש ו' ועל

מוונות הראשון ב'ב' הזיכין ה' תגין
 שרומזין על ה' חומשי התורה או על
 גבורות כח ההטבה כי הספירה
 החמישית הוא גבורה כי כח גבורת
 השם והיותו והטבתו נראים בה כי
 בהם הרב בכורי מכרים ובכורם הכל
 לישראל ובראשון ו' אחד ובסני' ב' וי'ן
 מהראשון כלמד בבית אחד חיוב המו'ן
 והסני' כלמור חיוב כל הבתים וב' וי'ן
 הם יב' והמונ'ות העליונות הם מסכבות
 ומתגלגלות ב'יב' יב' מזלות יב' חדשים יב'
 טעו' ביו' ובלילה יב' בוליו יב' אכסנון ויט'
 לומר שעל זה כיון מט' רבינו ע'ה כאמרו
 זה אי ואנוהו על יב' קרעי' שקרע הקב'ה
 את היס לפני ישראל או על הנם טעפה
 ברוך הוא ליב פג'ים ובאמצע הש'ן
 של כס'עב' תגין וסוד ע' טין שלם וב'
 פעמים כו' שבאים בתחילת יג' מדות
 כב' רומז אחד הוא שבו תלוים ועומדים
 ג' עולמות או יהיה כס'ע' ע'ב' שמות
 ושדי וכו' ועשרה מאמרות של בריאת
 העולם או ה'כז' רמוז לתורה שנתנה לכו'
 י' ו' תורה שבכתב אחת והתורה
 שהתלמוד שיתא סיררי ובזכותה ברא
 הקב'ה ית' כרו'ג' עולמות ובה עומדים
 וכס'מכים ואומר בשבע ה' בימינו ואומר
 בימינו א'רת למ'ו תלמוד בעל הארץ ג'
 תגין שרומזי' על העולם העליון המכוב'
 ארץ החיים ארצות החיים שבו עיקר
 ויסוד החיים האמתיים לכפ' המסכלת
 שפס לא תראה מות ומסכלת אורת לק'
 ברכות שחייב אדם לומר בכל יום כי
 האמרים בהכרח הוא זוכר מציאות
 השם ברוך הוא והאחדות והחרוש
 והטבה וכפ' יג' אחד פ'ו הרי ק' כאם
 הגבר הוקס על' או רמוז לתשובה

שמבואה בעליה להרויח העליון כאמרו
 הוא את נפשו יחיה חיה יחיה חיה
 בעולם הזה יחיה בעולם הבא ודרשו
 רז"ל על הוקס על פעלה עלתה של תשוב'
 כמו שכתוב בכמה מקומות בהפירו ועל
 הדריק הפשוטה של על הארץ ג' תנין
 רמז לעולם הפשוט העליון שהוא עליון
 ית על ג' עלמות דלמעלה מהם ונפשות
 הטהורות אשר בצרור החיים צרור'
 לל תחת כסא הכבוד יש להן שם
 מטות ופלחנות וכסאות ומלכות
 ביום ובלילה בסנה מאירות והוא
 העולם הארוך הפשוט של אורך ימים
 אסביעהו ויש לעיין איך ולמה ועלמה
 בא שם שלי בתפילין ובמוזה חוץ
 מכתובתה יותר מהש' המיוחד אומסאר
 כנוי שמוותיו ידוע הוא לבעלי הקבלה
 שכנוי שם שלי הוא מרת הקס' של מעלה
 והוא בא בפסירה החמישית שמתחילה
 גבורה ורצה השם ית זכרו להראונו
 רוב אהבתו וחבתו לישראל על כל
 האומות וכך רצה להראותם שכל
 נצח שיעשו מכותיו ורצונו שהוא יהפיר
 להם מרת הדין לרחמים כי על זה הוא
 ית וית מכונה במדותיו שבידו כולם
 מהדין והרחמי' לסנות ולהפכו ולמידן
 כי באמור משה רבינו ע"ה יגדל כא כח
 ה' ידוע הוא שכל השם ית אינו מתגדל
 ומתרבה ואינו מתחסר אלא מידת הדין
 היתה מיד מתוח' לכלות ישראל והתפלל
 משר לשם ית זכרו שישוב מרת הדין
 לרחמים שבידו לעשות כן כי כל סינוי
 וממורה והפוך ויכירה ושאר כל התארי'
 הכל בא על המדו' ואומר כמו בני אדם
 דברה מורה כלסוף בני אדם כי חלילה
 ואם ליעול ולבוא על השם ית שום תואר

וכנוי וסנוי ותמורה וע"כ המדות לחסבון
 יב' שהם לחסבון אחר כי בידו למנוע
 ולעבור כח המדות ולהשפיע ולהעדיף
 כפי גזרת כח חכמת הסגנותו: עקר
 יהוה הוא השם של ע"ב שמונו יוצא
 ומשפוט לכמה חלקי' וזהו עיקר יציאותו
 מיהוה יוד' ה' ו' ו' ז' ה' ו' הדימ' ד'
 וכשתחשוב חסבון השם כולו ארבע
 אותיות הריע' כדי שיטוה פני חסבונו'
 כאחד ושתי אותיו' של פס הנעלם שהם
 אה' הרי ע"ב ואלו הע"ב מתחלקים לכל
 פס ושם מהשמות המפורש כדי שישים
 כונת הכל וכח הכל בד' אותיות וזו היא
 הידיעה הנכונה שיתחיל קודם מע"ב
 אותיות ויחכם ויבין וידע בס' כיצד יבאו
 מד' אותיות על ידי צירוף וכיצד יסתוו
 וכיצד כל המר'מות הנמ'בים מהם
 ומפני מה נקראו אותיות על ידי צירוף
 ומפני מה נקראו אלו אותיות מקובצת
 שמות ומה הוא לסוף פס': ואחר
 שיסתוה דעמיכו על הידיעה הנכונה
 אלו כתחיל חקירת ידיעת ע"ב שמות
 ואחריהם כ"א שמות ואחריה' י"ח שמות
 ואחריהם י"ג שמות ואחריהם י"ד שמות
 ואחריהם י"ב שמות ואחריהם ד' אותיות
 כדי שיתוה שיסתוה על הידיעה כולה
 על ד' אותיות:

יא סוד תפילה מהרזח להחפול

יכנס שיפור שני
 פתחים ואחר כך יתפלל ג' רצת הרב
 ר' משה ב"ר נחמן ז"ל שאר כי כל כונת
 התפילה לתשובה יתפרם הכי יכנס
 פעור לתפארת שני פתחי' לסני העליונו'
 שהם השמונו' והתפערה רמז לסני כתיב
 שהם החסד והפחד ור"ל יכוין דעתו
 אליהם

סיפרע מעמלק ותפילה היא שאנו
מתפללין שאותו הסם יתגדל שבאותו
בירול יסועתינו תלויה טכ ועלנו מושיעים
בהר כיון וגו' וכתו' בתריה ביום ההוא
יהיה ה' אחד ושמו אחד: והבן זאת
המלה יתגדל ויתקדש שמים רבה כלומ'
סם ה' כי בחילה שמים הוא יה' ויתגדל
בו' ה' ביום ההוא יהיה יהוה אחד
ושמו אחד שיתחדו אלו האותיות יוד'
היא ויו' ה' ה' סהם שמו סנכזה בסבועה
שמים רבה וכי אפשר לומ' סם ה' רבה
לאחר סנכזה שיקראו גדול אלא כל
דבר סנכזה או נתמעט מפמליאה של
מעלה אי אפשר לומ' עליו מיעוט כי אם
ריבוי וכך אנו מוכיחים ברוח הקדש
לאחר שלקחן משה רבינו ע"ה שקוראו
בלשון רבוי שאמ' ואכלתי מן הרוח
ומתרגמינן ואירבי מן דרך רוח ועל
הדרך הזה מה שאמ' בקדיש שמים רבה
אעפ' שנחלק אנו קוראים אותו בלשון
רבוי שאי אפשר לומ' מיעוט כלפי מעלה:
כרל מעניין ברכות האמצעות של
יה' ברכות כגון אתה חונן
וכל האמצעות כוונתו לתפארת ביום
אבל בלילה לתשובה שהיא הבינה ראשי
חרטי לתשובה אפילו ביום והברכות
הארטוכות של יה' והאחרונות ובעשרת
ימי תשובה בין יום בין בלילה לתשובה
אבל כל חתימות סבעולם צריך שיכלול
עשר ספירות וכל הברכות שאין להם
חתימה כגון ג. ד. א. פרי הגפן ובהמובי'
וכיוצא בהם כולם לתשובה אבל כל
ברכה ספופה ותחילתה ברכה תחילת'
לתשובה וסופה לעשר ספירות:
ושמענו שאמ' רבי' משה בר' נחמן הרב
הגדול זל כי לעולם יכוין אדם לתפילה

לתפארת חוץ מעשרת ימי תשובה' סיכוין
לתשובה וחתימת הברכה לעשר ספירות
וכשאמר בברכות באי' אמ' חוץ חוץ
לתפארת ובאי' אמ' חוץ לתשובה
ונקרא עולם על קצוות כי הוא מעמיד
קצוות ברכות סבת הסבות ובהמטבתו
הסופע עליו:

פירוש עושה שלום במרומיו ולא
אמר במרומים במרומיו
הקרובים אכל כבודו והודו ולו מהם
ארבע גלגלים העליונים גלגל העליון
ערבות הסנייה המעולה זבול השלישי
המסולה מעיון הרביעי הממולה מכון
ערבות מים אמר ר' עקיבה לחביריו
כשתביע אצל אבני שיש טהור א' תאמרו
מים מים חרד הוא דכתי' דובר סקרים
לא יוכל יכון לגד עיני פירוח מים כלול
ווד זבול הוא גלגל השני אינו כך מים
אינו אלא חיים ואין אם אלא אור ואין
עין אלא סולטת בו סנאמר והמים אשר
מעל השמים שלום בין אם ומים דרך
משל הוא אין מים ואין אם והם חסבו
בדעתם כי מים דוקא ולכך נעכסו
סנכנסו לפירוש ר' עקיבא אומר בדרך
משל אבני שיש טהור אין מעלת זבול
במעלת ערבות ואין סם מעלת מים
דוקא ואין ערבות זבול מים כאשר
חסבו פירוש כי עזבו מקור מים חיים
את ה' הקרוב אצל המעלה והפסוק הזה
כאמר על מה שאמרנו דענין ידיעת
יוצרינו יה' בדרך המשל ס' יינו מושלים
מים חיים וזה הטל איר כפי פשוטו
ברוך היודע אם דגם הרב היה כך כי
הוא אומר בספ' ו הטל אינו כפשוטה
טל אורות טליך אור' הגדול מים חסבונו
אור נכרמ' בוילוף ד' ? בחילוף א' ועוד
מ' בחילוף

מ' בחילוף ד' הרי תפעה ור' של אור
מחלפת בב' הריט' ממית במים ומחיה
במיה כו לא יראני האדם וחי ראויין
האבות אכדריקים במורים וחקירים או
זבול או מעון או מכון כי כולם אור
הגדול וחיים לעתיד לבא יהיו מתוך
הממים מירך יצאו התועים שלא חזרו
בתשובה ואם תאמר כי הכסא והקבה
הוא דבר אחד כי הוא הא והוא הכסא
הרי אתה מכחיש מיד היחוד כי הרוח
אחד ונחלק לכמה שמות המביץ יבין
הרוח אחד ובגבורת השכל נאצל ונחלק
לערבות וזבול ומעון ומכון ומטט לכל
זבא השמים והרוח תשוב אל האלהי'
אשר נתנה כי רוח מלפני יעטוף ומן
גבורת השכל שהוא האליזת כחגבל
רוח חיים הרי לך עהר ידיעת יוצרינו
ועקר ורוח אלהים מרחפת על פני המי'
מרוח שנאצל נעשו ערבות וזהו מים זה
הכלל הרוח שנאצל הוא ערבות' וזבול
ומעון ומכון ומטטרון הרוח יקרא מים
חיים אור השכל ופלוני' קרא שכל נגזר
משכל זה העקר כן תמצא רוח האדם
היא המתפשטת בכל הגוף ומצא בכמה
שמות רוח נשמה נפש הרי לך עיקר
הדברים ומי הוא שאמר חי לעולמים
אינו אלא טועה כי חי לעולמים מכחיש
הייחוד אלא חי העולמי' לרבות עולם
הארוך עולם החיי' שהוא לפני ואחור:
סולו לרוכב בערבות ביה שמו חשבון
ערבות' יא' בחשבון הקטן ואומ' סולו
סולו פכו ו' ד' הרימו דרך' מכסול זבול'
סיהוה פכו מינו הרע ויזכה לחנות
ולנהיג' לרום ערבונ' מהערבה זו שאין
בה מכסול אלא דרך ישראל שלא יכסלו
בה כן דרך ספר' להיות לבות בני אדם

ועלנו לפניו זה מטטרון שחשבנו חזק
וחשבון חזק כחשבנו עלו' ולכך אמר
יעלנו חקירים בכבוד כבוד חשבנו לב'
שאין שמחת אלה בפס ית' שנאמר ואני
ב'י אעלה אבילה באלהי יצטע ועל
התפילה כריכה כוונת הלב כל מי שאינו
מתפלל בכונ' הלב אין תפלתו מקובלת
ויקרא רשע וכך מצינו שהחשן מכפר
על ההורי הלב שהחשן היה על לב אהרן
לשרת והיה זר'ת ארכו וזר'ת פירוש ר'
משה הררי זר'ת זבח רשעים תועבה לפי
שאין מתפללים בכונת הלב ואסור
להתפלל עמה' שאמר כי תבואו לראות
פני מי ביקם זאת מירכס רמוס חזרי
פירוש זבח איש תועבה כן כריך הלב
לעלות בעבודת הבורא סכ' ואני ב'י
אעלוה זבול זה בית אל ואולם ל'ז' פס
העיר לראשונה ולכך אמר בנה בכיתי
בית אל זבול לך מכון לסבתך עולמים
:כך מקום לסבתך פעלתה ה' מקדש ה'
כוננו יריך וכשמתפללים בכוננה הקב'ה
עושה שלום וכך אמר החכם זל על מי
שאינו מתפלל בכונה אם לא כוון להו
יחזיר ויתפלל ואמר החכם דרך קושיא
וכי חברותא איכא כלפי שמיא אלא
מחינן ליה במרזפת' דנפשיעד דמתכוון
דעמיה' פירוש וכי יעלו' לאדם שאינו
מתפלל בכוננה פעם ראשונה חבורה
כלפי הפס ית' סיחזיר ויתפלל פעם
אחרת כמו דרך שחוק חלילה מעשות
זאת. אלא כריך להכות. בפסוק של יפח'
עד שיתכוין דעתו ויתפלל בכל פעם
בכונה שלימה לפני הבורא ית' ויעמוד
כעבר לפני רבו באימה ולא כאותם
שבאים לבית הכנסת ועומדי' עזיפנים
ומדברים בתפילתם ואינם אף כבהמות

ואין תפילה לבהמות ואיך במים בתוך
הנמכים והמבין יבין וזהו יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ועל מי שאומר
בתפילתו בישראל ומתפלל בשוא ביראה
הוא עשה שלום תומלאך אחר ישעמו
שלום והוא עומד לימין הקב"ה ית' ולימין
האדם שכאמר מימינו אט' ר"ת למן שדי
שלום ואל יעלה בדעתך כי מלאך אחר
שעמו שלום עומד לימין הקב"ה והלא
אמרנו כי ב"ד הגלגלים אינם עם שום
מלאך אלא כבוד יוצרינו ית' אלא ימינו
של הקב"ה שלום והוא עושה שלום : אך
דע באמ' כי מלאך אחר נגזר ממטטרון
ועומד והולך לימין של האדם ושמו שלום
ולפי דעתו זהו הסכל הנגזר לאדם ממנו
כי הואיל ויש לו סכל ישתדל ללכת בדרך
טוב ויהיה לו שלום פירוש בהררי וכף
אח"ל שני המלאכים המלווין לו לאדם
בערב שבת אחד טוב ואחד רע וכו'
והוא הסכל מושכל ומלאך אחר אכזר
נגזר מן מלאך הממונה על הבהמה וזהו
יצר הרע העומד לכר שמאל שאיך לו סכל
ויל כן הוא עושה עבירות : וזהו
הנקרא מלאך רע עוכה בעל כרחו ארץ
ר"ל שכנע אותו יצר הרע מפני הסכל
ונחור לשכלו ולבלב בדרכים טובים
ונתרחק מן האדם שהוא טהיה כפוף
בלבו שכאמר זאת הכפוני ארמית
מעליכם ואנו אומרים שמאלי בימין של
הקב"ה שהוא שלום ולכך כתוב ראה
כתתי לפניך ה' הרע ואת הטוב זהו
מלאך שעמו שלום כי הסכל הטוב הוא
החיים והוא מולך האדם לחיים ולטוב
אשר הם לחיי העולם הבא שכ יראת ה'
תוסיף חיי ולכך אמר מולך לימין השם
השם שהוא שדי ואת המות ואת הרע

זהו מלאך האכזרי שעמו כפוני ומטטין
לאדם להפילו בביהמס ולעקרו מחיי
העולם הבא : ואע"פ כי בדיני נתן
הדרך הטוב והרע כריכין אנו להתפלל
לפני הקב"ה שיעזור לנו בדרך התורה
והישרה כמו שאח"ל בא לטהר מסייעין
אומנו וזהו בערבנות ביה פירוש ערב
ובוקר וצהריים אשיחה ואהמה לרוכב
בערבנות ואז ישמע קולי כל העיקר הזה
הביכוני והרוכב כתוב ומפורסם :
בטכ מלו :

בסוד עניין שבת ויום טוב
תדעלך כי בהכנסך בפרדס נפלאות
החכמה תוכל לעמוד על תוכנו העניינים
ברמזים מועטים דברים גדולים טובים
ורמים וברמז חמט תוכל לביין דבר
מתוך דבר והכני מעוררך ברמז מועט
אם תוכל לעמוד על סוד עקר האמת
בסוד השבת : השבת נתן לנו הוא ית'
סקול כנגד התורה כולה בעניין סוד
אמרו בעזרא בעניין התורה דכתי' ועל
הר סיני ירדתה ודברת עמהם וכתי'
ואת שבת קדשך הודעת להם מלמד
ששקולה שבת כנגד כל התורה כולה
כעניין זה לכך ראו את הארץ ואת יריחו
סיריחו כנגד כל הארץ ועל כן עניין
השבת יש מפרסין בה הרבה ענינים
ובלשון קתום ובאריכות דברים ואני
כדי להעמיקך על תוכנו העניין אני מדב'
ברוחה ובלשון פתוח בשעור בת רבים
ובקוצר לשון ובלא אריכו : כנל :
עניין השבת תמצא עט נסוף זכר פעם
לשון נקבה בעניין סוד התורה וכל
המכות כי יש מכות ככללות בזכר ויש
מכות ככללים בשמור וכל המכות כולט
ככללים

ככללים בזכור ושומר וזכור לזכור ושומר
לנקבה ובעניין זה קודם הסבת זכור את
יום וסבת ושומר את יום הסבת זכור
לזכור ושומר לנקבה ואמנם כי הכל קודם
אחד כל פירוד והנה תוכל לרעת מה
סאת' ושמתם את הסבת כי קרם היא
לכס מחלליה מות יומת כי היא קודם
הנקודה המחשבת שהיא הנקודה
העליונה ומס יתפסטו העניינים
בסודתם עד סוף המחשבה שהיא
הנקודה האחרונה קודם ברית קרם והיא
בין אוכלוסיה עומדת בסוד הנקודה
אמצעית שהיא התחלת הבניין בתוך
העגול כי אין העגול סובב על מתכותו
זולתי בתוך הנקודה האמצעית שהיא
בחלל העגול ומתוך אותה הנקודה יב'
הכל על מתכותו והעיקר היא הנקודה
העומדת בחללה כך היא קודם הנקודה
העומדת באמצע והיא התחלת הבניין
ומסיתפסטו העכפי למטה בכל צדדיה
והיא הנקודה הנקראת ראשית חלתו
על עולם תרומה לוי קרם כאמרו ראשי'
עריסותיכם חלה תרימו תרומה בעניין
קוד' ועל קוד זה מחלליה מות יומת
מי שכתבם בחלל נקודות הבניין לעקור
שום דבר מכל תקוניה ומכל ענייניה
מות יומתן ואמנם שלום שבתות כנגד
ג' פעמים שביעי' שכ' בפסוק ויכל אלהים
את יום השביעי וישבות ביום השביעי
ויברך אלהיה את יום השביעי וכבר
אמרו העירי' רזל ותדע לך כי אילו שלם
שבתות הן ג' הנקרא שבת דמעלי
שבתא ושבת היום וזבת הנקרא שבת
הגדול והוא הקודם הנקרא
עולם הבא :

סדר יום הכיפורי' וכל אחד ואחד
הוא שבעי לסו'
המדרגות ונקרא שביעי שבת דמעלי
שבתא היא הנקודה סוף המחשב' וסר
אמרנו ובממשלתה השתפכנה השמות
בתוספת רוח מעם הכהר היוצא מעדן
ויורדות ופורחות בעולם הזה על ראשי
עם קרם ועל עניין קוד זה ים חובה
ואזהר' גדולה על סעוד' הלילה ההוא כל
הבא מזרע הקרם אותו ים לו חלק באהי'
ישראל ולטמוח במתנות עליון באותה
הלילה כי על כל פנים ים להאמין אמנם
ישרה וידועה שתוספות רוח ונסמה
יורדות לעולם לזרע הקרם' ואין
איש מאנשי האמונה שאין אותה הרוח
כוחה עליו ואותה הרוח יניח י' לעם
הקודם מעכבו ומרוגזו מן העבודה
הקשה אשר עובר בה ובשעת שנתקדם
היום בזה הלילה לא כתן ממסלת לשום
שר וסליט זולתי לה' לברו והוא קודם
הנקודה אשר אמרנו כסא הממשלה
קודם המעלה והכבוד תוסף עליה והיא
עומדת על משמרת' זרע הקודם מכתתו
וכל העולמות בשלום בלא שום קטיגור
ובלא שום דין ואפי' רשעי' שבהנכס
ישוב בשלום ושקט ומנוחה כי קודם
המעלה מוסלת ואין שטן ואין שבע רע
ולא שר ומושל זולתי י' לברו והמעלה
הזאת פרושה מעלה ומטה ועל כן
נקראת זאת המעלה סכת שלום ועל
דרך האמת והנכון כי אותם הטועים
אשר לא ידעו ולא יבינו בחשיכה יתהלכו
ואומר' בלילה הזאת שומר עמו ישראל
לעד הם טועים ומטעים לעם הקודם
מדרך האמונה וכותמים חסרון ודרעון
באמונת

באמונת ישראל הלא טוב לחזקו המטעני
את העם אשר לא יבינו ולא יסבילו
סיחריסו ולא סיוציהו מילין כאשר לא
ידעו וארזל משל לרועה באץ כל זמן
שהכחן במדבר בתוך הוא בים מתפלל
על שמירתם כי ירא עליהם אבל כל זמן
שהכחן בתוך הגדרות אינו ירא ואינו
כריך להתפלל על שמירתם כך כל ימי
השבועה נתן רשות לזאבים ולשרים
ולממוניה על כל האומות על העולם
השפל וישראל באץ מרעיתו של מקום
ביניהם כריך להתפלל על שמירתם שלא
יוכלו להזיק להם כיון שכנס שבת וקדש
היום כולם מתעבדים ממעלתם והקבה
כקדש על כסא כבודו ואז כל העולמות
תחת יד השומר והכאף תחת כנפיו
וסוכת שלום חופפת עליהם ככשר על
גולו ואין כריך להתפלל על שמירתם
שאלמלא כך מורה שאין שמירה עלינו
וכי אין המעלה פולטת ואורה שהשמי
הם על מעלתם ולא הוא את ולפיכך
הוא ירא בענין שאמרו רזל בפסוק
ידו הים ה' בקרבינו אם אין כי על כ'
פנים סוכת שלום פורסת כנפיה על
ישראל ורע הקודש והם תחת ידיה ישראל
בשמרים ויש לומר הפורסת סוכת שלום
עלינו וגו' כדי לאמת האמונה והיא
פרושה עלינו באמת בלא פוס ספיקא
כלל אלא ודאי על כל פנים וזהו קיומ
האמונה לאמת אותה בעולם וכמו כן
בפי הענין הזה יש לנו לדעת כי כל
השבועה בדונין הרשעים בהגם כדי
רשעתן ומלאכי חבלה מטרידין אותם
במקלות כפי מה שהודיעו זל ועל סוד
הענין הזה אמרו בפסוק פנים גבורי'
קביב לה וגו' וכת' אים חרכו על ירכו

מפחד בלילות אמ' רזל מפחדה של גהיב'
סדומה ללילה וזה מפחד בלילות ועל זה
אנו אומרים והוא רחום יכפר עון
בתפילת ערבית מפני שהדין מצוי
בעולם והיא דינא של גהינס וכיון
שכנס שבת וקדש היום והוסרו בעלי
הדין ממקומן ואין פלטון אלא מסוד
מעלת המקום בלבד והדין מתלק מן
הרשעים ויש להם מנוחה אין אומרים
והוא רחום כי כבר בא הארון ונתן
מנוחה לכל ובוה תודע מעלתו והדרך
באזנו בקומו שכל העולמות והרשעים
כולם הם במנוחה ופקט ושלום ואומר
שכל האומר בשבת והוא רחום מורה
שהדין לא כסתלק והארון אינו בא וכות'
מנוחה לכל העולמו' כביכול כאילו כופר
בעיקר שאין סוד האמונה פולטת בעולם
פעושה דבר זה ונתן נחת רוח ומרגוע
לכל העולמות ולפיכך אסור לו לאדם
להיות גורע מסוד האמונה כלום כי זה
הוא סוד האמונה המש ואמרו כי כל ימי
השבועים שלשה ממוני' בגיהנס מתחת
יד רומה האחד בקרא משחית והאחר
אף והשלישי חמה כנגדם אנו אומרי'
והוא רחום שיש בו ולא ישחית כנגד
אותו ונקרא משחית והרבה להטיב
אפו כנגד אותה הנקרא אף ולא יעיר כל
חמתו כנגד איתו הנקרא חמה וכיון
שמתלקין כשכנס שבת אין אנו ראו'
להעיר אותם ולכזור אותם הפוס פנים
בעולם ממעלות העליונים המתלקים
מן העולם ערב שבת ה' כי בא כל
שכן ממעלות אילו הם בבית חבונות
ממונים להרע ולא להטיב ולפיכך
אומרי' ברכי את ה'
בערב שבת:

בשמורת יתירות יורדות ומתפכות
תלמעלה על ראשי עם
קודם כפי אשר אמרנו ומפני שארם
מתעטר במבת ים לנו לסבא לזכרונם
באות נטמ' ממם בענין שאנו מתחילין
מסוד כח אותה הנשמה לסבא ואומרים
נשמת כל חי נשמה היתירה ושורה על
כל הנקרא חי והם הדריקים שבישראל
מפני שהדריק נקרא חי הראוי לפרות
עליו אותה הנשמה ועל כן אנו מתחילין
לסבא לזכרונם מסוד אותה הנשמה
הפרויה על מי שהוא חי בענין שאמר'
ר' לבוד אמרו ובניהו בן יהודע איש חי
מפני שהיה בדיק נקרא חי בכוח עליו
יתמיד הרוח ומפני כך אמרו נשמת כל
חי וכו' : שבת היום בהיות פולגת
מדת היום . ועם כל מה מדת הלילה
נכללת במדת היום והכל הוא שבת
ומעלת היום יתירה על מעלת הלילה
בשירות ותשבחות ותפילה ובמעלות
העליונות ואעפי שהכל אחד כי הלילה
מהיום הבל אחד וענין הלילה אצל היום
הוא בענין הלילה הנכבדת לחופה עם
חתנה ובמהם ביחד הכל הוא סוד אחד
ולפיכך היו חכמי' אומרי' כפנככם שבת
וקדם היו בואי כלה כמי שממתין הכלה
ליכנס לחופה וביום היית שבת הטל
בביב ראשיהם מעוטרת בעטרת צבי
הפארה לפני יוצרינו להיות ישראל עם
קודם בענין אמרו כי עם קדם אתה
לה אלהיך בחר ה' היום הזה הוא
מובחר מבני ימים מפני שהכל מתיחה
ומשתלשל משם הטבעת הגדולה
כשלת אחת ולפעם בסוד היום הן
שלם תפלות מיוחדת בסוד יחוד
אמונה שהוא יודע קדם והקרופה

היחוד ה' אלהינו ה' אחד הקרופה קרק'
ה' שהוא אחד בענין זה שלם תפילות
להתייחד ביחוד אחד בסוד אחד ולפיכ'
הפליטית אנו מתייחדו הכל לומר אתה
אחד ושםך אחד ומי כעמך ישראל וכו'
שלם אחד כנגד שלם תפילות להתייחדו
בסוד אחד ומדת הלילה כשקדם היום
ומתייחדת בהם ומתקדשת בקרופתם
בהיות הכל אחד :

שבת הגדול הוא המעמיד את
הכל ומקיי' את הכל ומפיע
את הכל והוא שבת שהוא מנוחת לחי
עולמים מנוחת הנשמו' העליונות בסוד
עולם העולם הבא ואין זה מנוחת הגוף
זולתי מנוחת הנשמות העליונות כפי סוד
מעלתו ורוממותו לאחר שהנשמות
בשללות מן הגופות והנשמות הן זכות
וערות אזי יסלחם מבושה ועונב באותו
שבת כפי אשר אמרנו ויש לי להגלות
אלך סוד ענין אחר הואיל והיינו
בפרופטיה מדע'ך כל החכמי' הראשונים'
אשר נחה עליהם הרוח בעלי השמות
המפורשי' הם העולים על כל מלאכת ה'
בהיותם מפרשי' על דרבי האמונה כפי
הקבלה הנכונה אשר בסיני כתנה פירושן
סוד האותיות וכתריהם כפי מעלת
החכמה הפנימית אשר מועטים הם
היום בני העליה היודעים אותה ובתוך
דבריהם אומרים על סוד אותם נתיבות
שלאות החכמה שהם סוד העשר ספירי'
וכן לתינות שהם כב' פנים עליונות
ואמרו כי אותן ב'ת היא אות הפועלת
הדברים כולם והדבר הוא כן בסוד
החכמה והיא בהתחברת בסוד אלף
בעשת דבר על מתכותו מוכן להוליד
אב אב לכל המולדות הנתהוים לאחר

כך אוח ב'ת נספעת מעם ויולדת נכע' רחם ונתחברה עמה אוח הכל' אמכע' לאותיות הרי המולדה צ"ן כי אוח ב'ת פעלה ועל סבתה ים בכל האותיות סוד גדול בהיות פועלת אוח ב'ת בכולן וככנסת בהן ופועלת בעולם העליון ובעולם הזה בכח האותיות היא לפעול מנוחה בעולם הזה לאדם הסוכן בתוכו אותן הראוי להכנס בהיכל המלך היא ככנסת בין האותיות ופועלת עד סמב' למך קר ככנסת בינתיים להפליך הנסמ' מן הגוף ואזי היא קב' מכנסת הגוף עמה והנסמה עולה פהיא אוח ב'ת פועלת לבקש המנוחה וככנסת בין שתי האותיות הנשארות ס'ת להגיע לאור העליון מנוחת הנשארות עם הוא סבת ואזי עמדה מלדת ומלפעול כי מזה הסב' והלאה איך פעולה נמצאת והכל גנוז וסתום ובהגיע עם הנסמה היא מוכנת לחזות בכועס ה' ולבקר בהיכלו :

ועל סוד הגדול התחיל בתורה ב'ת לפעול במעשה בראשית בעולות זה ונש יכחו בכור כח האותיות בענין הלב נתיבות החכמה שהתורה נכללת בהן ועל כן סיום התורה למ'ד סוד הלב נתיבות החכמה והס סוד התורה ממם כפי מה שאמרנו והתעוררנו והסוד האמ' על זה הדרך הוא לט' וסוד סב' הוא סוד שמו של מקו' כמו אשר רמזנו וטעם את סבתותי תשמרו כל הכתרי' נקראי' שבאות חכמה סבת הגדול בינה ראש הם בעיות הטר' סבת הוא שביעי למבין ממטה למעלה גבורה ותפארת וכח' וההוד כד' זמנין מקרש הם סבתות למקום הנקרא שמור : ומה שנבמדך למען פרשת סבת לומ' שאינו נדחה

מפניו כי סבת גדול ממסכן ומה שנבמדך לעגל לפי שהסבת ממנו כמסך מלאך הטוב ומחללו נקרא רע ונדבק לו לאף הרע והוא אשר אמו פרה סוררה :

שתי נסמות שאר'ל שים לאדם בסבת פירוש הרב הגדול רבינו יעקב נזיר'ל כי הנסמה החכמה מלמדת האדם לעשות רכוז הבורא ית' וית' תמיד ואומר' לו עונב סבת והוא מוסף תאוה על תאותו ובמוכאי סבת אומרת אל תוסף על מאכלך ועל סיגריה תאותו מוספת לו חולסא ועל כן אר'ל סיברך על הבטמים וברמז בזה כי שלש נפשות ים לו לאדם נפש החכמה מתאוה לעבוד וי' יתברך סוכנת במוח האחרון ונפש החיה מפעעת פרה וכבוד וסוכנת בלב ונפש הברמית המתאיה לאכול ולשתות כל ימי השבועה שאדם עוסק וסוכנת בכבד לכך השמר לך ושמור לך ושמור נפשך מאד ואל תתן אמתך לפני בת בליעל במאכלות אסורות וים אומ' אפילו במאכלות המותרים ואינם מועילין כגון פיהיה טבעך קר והס קרים או פיהיה טבעך חס והס חמים אסור לך לאכול מהם לפי פחלאו אותך ותמע מלמוד ולא תכיר בוראך כי הסולם ים בו מדריגות לעלות ומי שלא יתחיל מן המדרגה שלמטה לא יסיג אל למדריגה של מעלה ולכן כזה בתחלת ילדותך להתחיל בברית מילה כדי שתמצא סיוע כמו שמצא יעקב אבינו ע"ה עם המלאך ט"ו וישר' המלאך ויוכל ותקע כף רגל יעק' ורזל כלומ' בהאבקו עמו וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו כלומ' סלחם עמו ונכח יעקב אבינו ומלא אותן אבק כינ' כשהיה המלאך

לבו עליו ועליו נאמר בקבלה חסם לב
 ויקח מכות והוציאו עמו מעם כי היה
 יודע הסוד כי אינס ראוים לזאת מעם
 אם לא יוציאו דריק תחילה שמכרזהו
 והיה עם בארץ טומאה שבאמר ויקח
 מעה את עצמות יוסף עמו והדר ויסעו
 מסכו' כשבאו לים הים ראה וינס ראה
 ארובו של יוסף ונס ממנו כמו שארזל
 הים ראה וינס מה ראה ראה ארונטל
 יוסף וארון שכינה זה עם זה היה הולכי
 במדבר והיו עוברים ובאים אומרים
 מה טובו של פני ארונות הללו אומרי'
 להם קיים זה מה שכתוב בזה כשבאו
 למרה עמרה מידת הדין לפני הקבה
 ואמרה לפניו רבונו של עולם היאך יבאו
 אילו מן הגלות והלא כבר כתבת
 בתורתך כי שבע על טמאתם יש להם
 לסבול על הבר הקדש הזה שחללוהו
 ודחוהו לארץ טומאה אמר להם הקבה
 מתכה טובה יש לי בבית גכויו שבת
 פמה היא תקפר עליהם אם ישמרו
 אותה כי כבר רמזתי לך כי שבת הוא
 דריק ואם ישמרו אותו הריני מוחל להם
 ואת העון מדה כנגד מדה הם חללו
 שבת במוכרם דריק למטה ישמרו שבת
 ועל כן אמרה תורה ברברות אחרונות
 שמור את יום השבת לקדשו כאשר בוך
 אלהיך וארזל כאשר בוך ה' אלהיך במד'
 ואמרינן מני שבת ודיני' במרה כתבו
 וארמו' לך ענין גדול למה כתבה טעם
 שמירה שבת ברברו' ראשונות כיפסת
 ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ
 וברברות אחרונות אמר' תורה כי עבר
 היית בארץ ויוצאך ה' אלהי' מעם ביד
 חזקה ובזרוע נטויה על כן בוך ה' אלהיך
 לעשות את יום השבת אלא כדי לרמוז

פוסט זרועו לתפוס וזהו טעם מילה
 מימולו בן שמונת ימים כדי שיתמעט מן
 הדם שבלב ויקל הארמונית ויתלבן אז
 תוסס כח הנפש הסוככת בלב ותחבב'
 הנפש הסוככת במוח הראש ועל זה
 העניין אמרינן בכל עת יהיו בגדיך
 לבנים שיש לך גם כן להמול עזלת הלב
 כדי להסיר את לב האבן מבפרכם
 שנאמר' אם יהיו טמאים כשני' כסלב
 ילביכו וזהו טעם מכות ממכות לא תעש'
 והיא על כן לא יחללו בני ישראל את ביד
 הנפה ל' שהוא מתקנא מתקומו ועולה
 טעם אחר בברכת מילה שאומ' חתם
 באות ברית קדש כי שדי הוא חותמו של
 הקבה וכשראשו של אר' ופתי ורועתיו
 זקופות למעלה נראה כדוגמת טיף
 וכשהזרוע השמאל פסוט והימיני נח
 נראה כדוגמת דלית וגדית מילה ככורו'
 עד הרי שדי ולכותי' שאין להם מילה
 יהיה סד ושדי הוא יסוד עולם ועל כי
 התקרבן אל העטרה והיא מדת הדין
 וענין ספר הברית קרא באוני העם
 הוא תחילה והלא עדין לא כתבה התור'
 ומה הוא ספר הברית בכאן ארמו
 ענין שבת על הנכון : דע כי בשעת
 שמכרו השבטים את יוסף כגזר עליהם
 גלות מרה כנגד מדה הם דחו דריק
 מארץ החיי' במכרם למטה דריק והקבה
 מכרם ביד גוים וימשלו בהם שוכאיהם
 ובשעה שיבאו ישראל ממזרים עדיין
 לא נמק יחה אותועון אלא פזכר להם
 את ברית' את אברהם את יצחק ואת
 יעקב והוציאו מעם ביד רמה ומשה
 רבינו עה כשראה על ישראל עסוקים
 בביות מזרים ואחר מהם לא נתן לב
 הוציא דריק מארץ טמאה הוא כתן

לכו כי לכפר אותו עון הגורם לנו להיות
עבדים במצרים על אותו צדיק
מוצרכנו לעבד לפס כתן לנו שבת ועל
מלא שמרנוהו כראוי גלינו וכבר רמז
לכו יו"ת הכביא ע"ה באומרו השמרנו
בנפשוכם ואל תשאנו משא ביום השבת
והבאתם בשערי ירושלי' אחר להם
השמרו כנפשותיכם מלא תשאו עליכם
המשא ההוא בגלות על מלא שמרתם
אותו השבת ושעשעו אינו אלא בשערי
ירושלים כי כבר ידעת כי הצדיק כנס
בשערי ירושלים של מעלה ולא אחר דכתי'
זה השער לה צדיקים יבואו בו ואמ' להם
חס לא תשמעו לילקדש את יום השבת
ולבלתי הבי' משא בשערי ירושלים ביום
השבת והצמי חס בשעריה ואכלה
ארמנות ירושלים ועל עון זה גלו
שבעים שנה ורמז ענין גדול ועל זה
ארז' אותו היום שחרב בית המקדש
בראשונות ובשני' שבת היית ומוצאי
שביעית היית ומשמרתו של יהודי"ב הי'
והלויים היו עומדים על דוכנם ואומרים
חירה ומה שירה היו אומרי' יגורו על
כפס צדיק ורם כקו ירשיעו ויהי' משו"ב
לי ואלהי לכור מחקי וישב עליהם את
אונם וברעתם יצמיתם ה' אלהינו ולא
הספיקו לומר יצמיתם ה' אלהינו עד
שבאנו ביום וכבסום ודע כי בזאת הברי'
רמזו לנו סוד נעלם לא כתן לידרסק
ליחידים שאימת בוראם עליהם ובוסים
ונכלמים מעורתיהם וחרדים לדבר
חכמה ובתחילה חקפה לך על זו הברית
למה אמרו מוצאי שבת היה להם לומ'
אחר השבת היה ועוד מאי נפקא לן מיכ'
חס היית משמרתו של יהודי"ב ועד מה
ענין שירה של רביעי בשבת באחד

בשבת ואעפי שזאת הקנטיא תרצות
הגמרה באומרו מילתא חלוא בעלי'
הוא הפל בהו כפומיהו ועס כל פני
הקנטיאות ראשונות חזקות והנה פותח
לך שערי צרה כדי שתדע ומשכיל ענין
שבת ומה היא מנהג טובה כבר רמזתי
לך כי הימים העליונים שבת הוא כל
והוא צדיק מרת יוסף ונתנה לישראל
לכפר אותו עון של חטאת הצדיק לארץ
טומאה ואמ' להם הקבה כל זמן שאתם
שומרים אותו איך אומה ולסוף סולעת
בכם לפי שאתם אוחזים בעץ החיים
וכשבמר העוף ולא שמרוהו כמו שאמר
להם הכביא מיד חרב הבית ועמדה
בחרבנה שבעים שנה ורצתה הארץ
שבתותיה ורמזו לנו חכמים באמרם
מוצאי שבת היית סיכאו מכלל שבת
מלא שמרוהו כראוי ומוצאי שביעי'
היית סיכאו ולא שמרן שנת השמיטה
הנקראת שביעית והיא הנקראת כנסת
ישראל דכתי' מקץ שבע שנים תעשה
שמיטה ומשמרתו של יהודי"ב היית'
בסוד מה שכתב עוד אריב אתכם כאום ה'
ואת בני בניכם אריב וכשהיו אוחזים
במעשיהם ועל כך היו אומרים זה הסיר'
יגורו על כפס צדיק ורם כקו ירשיעו
להודיע כי זה העון גורם להם הגלות
וכשנשוב מן הגלות אותו הצדיק טוב
עמנו דכתי' ובאו האובדי' מארץ אשור
זה צדיק וכנסת ישראל צדיק דכתי' הצדיק
אבר כנסת ישראל דכתי' על מה אבדה
הארץ ולעמיד לבא שבים וגל זה אמ' ר'
לוי חלולא ישראל ה' שומרים שבת
אחד מיד היו כבאליס פל' היו חס בקולו
תשמעון וכתי' חללוהו היום כי שבת
היום לה ועל זה קו' אותו ספר כפ'
הברית

הברית ודאי וסבת בל נקראת ברית
 דכתי' לעשות את הסבת לרירותם ברית
 עולם ודי במה מעוררמך בסוד סבת
 ושלש מעורות רומים לסוד גדול לא נתן
 לכתוב אלא למסרום אותו בעל פה :

סוד השבת

על דרך נסתר כדו י
 לזכותך אחי לחנות
 באור פני מלך חיים ולזכותך בטעם
 המתנה הנקראת העולם הבא והוא
 הסבת הנקרא עולם הבא והוא הסבת
 הנקרא עולם הנשמו' כי בו יסבתו מכל
 ענייני העולם הזה ואין עם כי אם כחות
 מכתרות עומדות בכתר המסכ' העלוכה
 כאדם הנכר מביתו ימים רבים ועכשו
 חזר לביתו ויניח מטרת הדרך ועל כך
 יש לך אחי להכנס בסוד הסבת שהוא
 לשם ית' אומ' בתורת ית' וסמרתם את
 הסבת כי קדש היא לכם : יש לך אחי
 לדעת ולהתבונן בטעם שביתת הסבת
 ומדוע נכטווינו בה וארצה לפרש העניין
 בדרך שואל ומשיב : שאלה מדוע אמר
 ית' זכור את יום השב' לקדשו אם תשיב
 משבת דגלך כי ששת ימים עשה ה' את
 השמים ואת הארץ : הכני שואל
 בפטאמי עמקיס כי מפני טעמה בו
 מלאכה כאדם שסובת ממלאכתו אחר
 היגיעה והעמל והוא סמח סכבר גמר
 מלאכתו ועתה ישוב וינוח על מה טעשה
 הרי היה לו לשמו' בו אבל מה טעם
 לקדשו ולדרכו ולהדרו לשם ולמהלה
 ולתפארתו ודי יום כבוד בלי ראוי ומכה
 בלא טעם ולא יזיב כל זה עשה כדו
 להיות לבעלים גופיח ראייה כי בו סבת
 מכל מלאכתו כגון שאומ' כי אות היא
 ימי ובימים וי' כך כזה אילנו העניינים

בס זה תכל מבלי מלח אבל כמנסתתמו
 טענות המטובה הנני שואל למשיב :
 דע אחי ידיד נפשי כי בהיות האצילות
 הראשון עניין כח מופלא כח נחבא
 בחביון השם ית' שהוא האויר ג' אינו
 כתפס ולפי היותו עניין מופלא ועמוק
 עמוק מי ימלאנו הוצרך לעשו' תחבולה
 ועניין כדשיטה' סמוך לעורים המגמטי'
 קיר סביב וכדו לעיין מתוך העיין בעל
 העינים המעיינים בתפוחי הזהב אשר
 במשכיות הכסף ולפיכך התחיל ית'
 במעשה בראשית בעניין טעה ספירות
 הנאכלת מכח חביון העוין : ונקראת
 הספירות ימים וסוד ימים ידוע שהוא
 נגלה ונסתר והנה הוא מרכבה אם
 תבין מרובעות ולפי היות הענין כך
 אמ' ית' כי האצילות בכל יום ספיר' דבר
 פלוני האכול בספירה פלונית : ואם
 טעמעלות לכפא על כל פנים הרי הכפא
 יגול והוא סוד הנקודה הסביעית
 הנקראת סבת בכתיס והיא סכ' בה כי
 בו סבת סבת היו' לה' ואבאר לך הענין
 על ככז דע כי בהיות השם ית' היחיד
 האמיתי הוא לברו באחידות השו' שאין
 בו שום רבוי ותוספות וחכרון בסוד
 המציאות הקדמונית יתחייב למכא
 ממנו זולתי פעולה אחת שיה בלא רבוי
 מצד הפועל ית' : ואם תשיב ותאמר
 הרי האכלל שיה עם המאכל ספניהם
 שוים באחדות השוה מבלי רבוי והוא
 המצוי תמיד במציאות השוה אינו כן
 אבל פעולתי היא האצילות הראשונה
 אעפ' שהיא יחיד מצד האצילות סנאכלה
 מן השם ית' יום בה רבוי ותוספות מצד
 מציאותיה : כיצד אעפ' שהוא פסוטה
 ויחידה מצד המציאה באמת יש לה

שני דברים לפחות בהברחה אחד העצם
הפשוט היחיד הגוה מצד הממציאה
שני רבוי היות' נמצאת אחר שלא היתה
מצויה ולפיכך יתחייב ליהיות הנאכל
הראשון פשוט מצד המאכליו והריים בו
רבוי ומולד לכל ההפכים כולם מצד
היותו מצוי אחר שלא היה וזהו פנים
ואחור ולבן ושחור וכך כל ההפכי ומצד
האמתו האחר יתחייב שהרי הסם לא
המציא כי אם יחיד ואם כן נמצאת
הבריה שהיא באמת מצד כח יחוד הסם
א'ת וכד רבוי הנאכל ממנו מצד עצמו
ממם: ואחר פתרע זה דע באמת כי
המאמץ הסם א'ת ריבוי הספירות
בתחילת האצילות הרי כפר בעיקר
מאור והוכיח רבה על הסם ומאץ דבר
בהיותו מיבה עליו מרות כי כפי מרות
רוב פעולות יתרבו המד' בפועל והיאך
יאמרו על ארון הכל ברוך הוא סוכר
בעמל וביגיע' וטרח עד כיעושה תלחה'
בשפת ימים ושבת בסביעית כיוצא דומ'
בודאי למוצא מהכח אל הפועל פעושה
פעולה בזמן ידוע ועת אחר עת ומרה
אחר מרה: ולפיכך זה המאמץ כפי
בעיקר וקטיות האפיקורוסים ו
והאפילוסופים אמתיות עליהם בהיות'
אומרים שאי אפשר מחרס לעולם בלי
מחדש שאל' הרי הוציא מסבת מהכח
אל הפועל כשלא פעל קודם לכו ופועל
עמה: ויותר התחוקה הטענה
והקושיא באו"י"ס שפעל בזמן קצוב
ונספר ששת ימים ויותר תגדל הרבה
כששבת ביום השביעי כאשר שטרח
זמן רב במלאכתו ועכסיו מתענה מרוב
גייעו וניח מרוב טרדתו ולפי ענין
זה דע האמת האמתו ופקח עיניך לכך

והאמץ באמת אמונת יחוד הסם א'ת
ובסודותיו הנסתרים בנפס האמת
האמצעית הירועהו לשאר כל הנשמות
והיא כקראת עולם הנשמות: דע
והאמץ בסוד הסבת כי הסבת ממם
הוא הבריה הדקה הנמשכת מכת הסם
א'ת והיא הנשימית והאור העליון הדבק
בה' א'ת הקדמונית לכל הברואים
הנמצאים אפר אי אפשר להרהר אחר
מהותה ומצד היותו א'ת הוא לבדו יחיד
האכיל הספיר' הנקרא' שבת וכשאלה
הרי מאתמה נמצאו עמה שם ספירות
אחרות מההוות ממאמתתה:

והמופת על העניין הקבלה הזאת
ומהטבע שאין נקודה בלי שביעי וזהו
שאמר שם כנפים לאחר וכשנמצאת
השבת הראשונה הנקראת ראשית
מאתתה נמצאו עמה שם קבות שהם
מעלה ומטה וארבע רוחות ואילו העסה
מופכלים וגם מורגשים וקדם לקדם
ומקדם למקדם: ומפני שהוא א'ת
האכיל ספיר' אחת יורה שלימה ותקנה
בתיקון שלם עשאה כדמות בריכה
המספקת לכל עדוונות הגן: ולפיכך
אמ' ויברך אלהים ביום השביעי: כי
בהיו הקן האמצעי מבורק אזו יתברכו
שם קצוותיו עמו כדמיון מן השורם
והענפים שהם מבורכים בהתברך
השורם: וזהו טעם ויברך אלהים את
יום השביעי כדי שאר דילוקים מהיותו
א'ת באמצעות הקרובים לו: והודיענו
בזה כי הרבה שפע מים וטברכה
העליונה סירבק בספיר' הנקראת שבת
ומסם יקבל תוספות וברכה במה
סיתקיים מצויותו וטעם ויקדם אותו
ידוע הוא כי כל קד' מובדל מובדל
ולפי

ולמי שאין עיקר בכל הסעם ספירות
הנאכלות דוגמות הסודם שהם ענפים
לבר יונקים מהתכלית כי הסביעי הוא
קרום אבל הספת: ואמרו חכמי זל
מאי ויקרם אותו שאין לו בן זוג ובעדו
ברורה כן הוא כי אין לו בן זוג לסביעי
מזד הטבע ומזד הקבלה מזד הטבע
כי כל עם קצות נכללות בשלטה קוים
מלמעלה בקו של מטה גרום בקו של
צפון מזרח בקו של צפון מערב ואז
נמצא הסביעי שאין לו בן זוג והוא עם
כולם ונברלה עמה ובה תעשה כל
השבת בעליונים ובתחתונים: וגם
מזד הקבלה הרי אמת אחד נמצא מכת
יחיד שאין בו רבוי ולפיכך נמצא מה
שאמר ר' זל הכל נברא באחד מן קורא
אני אלהים יעמדו יחדיו בנקודה
הראשונה מבראתי נמצא מיד כל העולם
וכל נמצאיו ולזה הזכירו חכמי זל
להביא מעשה הגבוה הזורע מיני הרב
באחד וכל אחד ואחד זומח לפי הראוי
לו בטבעו ואין זה מתעכב מזה ואין
החסרון בזורע אלא בזרעי ממנו שהוא
קשה לקבל התולדות: ואם תבין זה
תזכה לדעת מאי ויקרם אותו ואחר
שמדע זה ראה סוד אחר נאה וטוב
אחר היותו סתום וחתום בענין כי בו
שבת מכל מלאכתו: דע כי כפי המלות
האלו הפך אמונת ההמוץ אומנם דע כי
בו השבת האמיתי היושב על כפאו כי
בו שבת כל מ' בהאצילות ויברך הנקודה
הזאת לבר מיד עמד הכל וכמו שאין
בבורא ויברך ש' רבוי כך לא עשה
אלא פעולה אחת יחידה ולא עוד:
ומתוך פעולה יחידה שלו נמצאו כל
הנמצאות תלויות בה כי כך יתחייב

להיות ממליך שלם כי אם פעולה שלמה
שאין בה שום חסרון ועל זה אמר הגור
תמי'ם פעלו כלומ' בפעולה היחידה
פעל הצור נמצא כל העולם בכללה
שלם: ולפיכך אומ' כי בו שבת וזהו
שאומ' קורא אני אלהים יעמדו יחדיו:
והטעם בה לומר כי בו שבת הוא כי
הפעולה היחיד שלו היא תכלית השבת
כנגד זולתי שאין לו ית' וביעה ועמל אלא
הכל בחפץ פשוט לבר: וזהו האמת
והכחזן שאינו פועל לו ית' בעמל וביעה
עד שז' עליו שהוא ית' אמת לברו וחפזי
היא פעולתו וזהו שאמר כי בו שבת:
ואמה פקח עיניך ודוק ותשכח ולפיכך
זוה ית' אעפ' שבו עשה וכלל הכל ביוה
לבוש בו שהוא תכלית השביתה אצלו
אומנם זוה לעשות מלאכה בסעתימים
הנאכלים אחר אמונת מציאות האצילות
הנמשכת ממנו ית' וסוד המתכ' הגדולה
יהיא השבת הכתובה לנו לטוב לנו כל
הימים לחיותנו ביום הזה שהוא יום
השם הגדול ולפיכך אומר בו וביום
הסביעי שבת ויכפס כלומ' טעם היות
השבת נמצאות בתכלית עליו האצילות
נמצאו עמה הנשמות הזכות והטהורות
ומזה אמרו חכמי זל כדרם ר' נחניא
בן הקנה אנו ה' עושה כל אני הוא
מנטעתי אילן זה וקראתי שמו כל
ורקעתי בו הכל שממנו יוצא לו ולי צופי'
ואליו מחכים ומטם פורחות הנשמות
לבריי היותי כשנעטעתי ולא יגדל עליו
מלאך לומ' אני קדמתי ע'ל: ואתה
ראה והבן סדרי עולם היחך הם סדורי'
לפיכך בסוד כל שהוא הנקודה הסביעי'
שבהיותה נמצאו עמה כל הסעם ספירות
והוא הכלל הגבוה ועם רוב עליו הוללת
הכל

הכל ולפיכך כל המאמץ חמונת הסבת
האמת וזכה להיות נפשו רבוקה בשורש
עלה ואינה נפרדת ממנה ולפיכך אמרו
חכמי' אל כי הסבת הוא דוגמת העולם
הב' והבין הטוב' ולפיכך ראוי לך
שדע מה שאמרו חז"ל כי בסבת נפשה
יתירה כתופפה לו לאדם בסבת ואמת
הוא כי הנפשה ספירות כנגד הגוף
הטבעי שהוא קודם כי הוא כח הנפשה
ונפרטה ומשם הוא נמצאות ודוגמות
הנפש בימיו החול דוגמת אכסנאי בלא
ביתו ודוגמת נפש יתיר' בסבת דוגמת
להיות כל איש פורר בביתו: ולפיכך
הנפשה בטבעה בכח ובשלמותה וזהו
יונפם והמקיים הסבת המפורסמת:
וזה הוא אמרם אל סבת אחת מפס'
בעולם הבא וזהו שאל' מזמור סיר ליום
הסבת ודע כי עיני הסכל בנפות לסבת
בשעת הימים וזהו שאמר מחד בסבת
לסבתך ולא על הנפשים לבד היו
מתפארים הלל ושמיאי וזהו סוד אל מול
פני המכורה יאירו שבעת הכימות
באמצע פשה הקיים היוצאים ממנה
ומעץ החיי' אור השמש כלומ' אור ה'
אל' באמצע ויאמר אלהים יהי אור ואמרו
ד' אל גבל החמה כובלת אורה של מעלה
וזהו היא האורה הנכונה לדריקים לעתיד
לבא והסוד כולו נכלה בהיות המאורות
ברביעי' שלשה לפני הסבת והסבת
בינתיים ואין מפלוגין בספיכה פחות
משלשה ימי' קיים הסב' וזה הוא שאומ'
זהו ככוכבי' לשלשת ימים: ואז היו
ראויין להדבק בסבת העליון ולפידרך
זה דוק ומשכח סכל הנמצאים בסבת
הם תלוים וכולם נקראים חול כנגדו
והוא לבדו קדום: ועתה ארמנו לך

סוד סתום וחתום כל חול חלול וחלול
וכל חלול וחלול סביב הנקודה והיא
הפנימית ולפיכך אמ' את בסבת מ' ליה
מות יומת כלומ' העושה הנקודה
הראשונה האמצעות חול ראווה לו
להסרת נפשו ממנה מפני שכפר בעיקר
וזה הוא שאמר בעונם שבת חיוב כרת
כלומ' הענף תכרת מן השורש כלומ'
הנפש תכרת מהסבת על שלא הבין סוד
הפ' ביתה שהיא מבית הנפש בטבעי
שהוא קיומ' חי הנפס וחי כנפך כי הנפש
היא תלויה בטבעיית וזה הוא שאמר כי
מכבדי אכבד ובזוי יקלו: ותבין
וכברתו מעשות דרכיך וגו' ואחר
סידעתה סוד הפ' בסבת כי האות
בהעומרת בין כל הפ' שהיא בורד'
ג' מוני כריתות הנמצאות ממנה בסוד
חסר ואמת שהוא באמצע בסוד התכול'
אורך ועומק ורוחב ולפיכך אמר אות
היא לעולם: והטעם כי שפת ימים
עשה ה' את השמים ואת הארץ תבין
שפת' ולא אמר בשפת' ולפיכך אמרו
חכמי' אל שבזכותה ירחם עליך ויחזירנו
הסם חלים וזה טעם הגלות על חלול
הסבת כלומ' גלות ישראל מהנקודה
לקנות בענין שאמר אם יהיה כרחך
מקצה השמים ויהו סוד אז תרצה הארץ
את שבתותי' וזה הוא בסמיטס ויובלני'
ואמנם סוד הטבעיית כולן תלויין
בטבעיית בסבת וכן בחרסום באמר
ובחרס הטבעי' באחר חרס' ויום
הכפורים וסבת בוכמים וכך בפנים
מקץ טבע פנים מ' סמיטה וכל מי
שאינו עשה שמיטה ראוי לשחטה וידוע
כוד השמטת הכספים בטבעיית ואמנם
סוד: שבתות פנים האמנים ושמיט'

קרקעות

קרקעות ויום חמישים ויום מתן תורה
 שהוא שמת הארץ התחתונה ובטני
 אלו הפירות סוד קתום וחתום בענין
 שבע נקודות כאבלות וכל נקודה ספירה
 גדולה ונקראת היכל השם זה סוכן
 באמצע בהיכל שבעי וידוע כי טע
 מעלות לכסא והשם סוכן ל הכסא
 והוא מתכסא מהיכל כי בהיות שבע
 היכלות הרי מט נקודות וכל היכל שבע
 והיו שבע פנים שבע פעמים ולפיכך
 באמר תשע וארבעים יום סנה בסדר
 מט ובסוד שבע שבעיות גלגל חזר
 פנים ואחור וכלל ספירותיו וגלגלותיו
 ושב אל האבילות הרא סנה להרבך בה
 לקבל ממנה שפע כאשר בתחלה ולאחור
 ולהשפיע בשם קבוצתיו וזה הוא סוד
 יובל גלגל חזר פנים ואחור וכלל
 ספירותיו וגלגליו נשוב אל האבילות
 וזה הוא שאמר ביובל לא תזרעו קרם
 תהיה לכם : ואסור בעבודת קרקעות
 כי סנה העבת לקבל אבילות ממכילה
 כדי לשבות כח האילנות העליון המאביל
 כמו עליו וזה הוא כי לז כל הארץ העליון
 ותחתון ואמר רוד עה לזי הארץ ומלאה
 כלומר הארץ המקבלת שפע ממנה וכן
 כל של מעלה ממנה עכסיו סבת לקבל
 והידוע טעם זה יגיע לחקור בסוד ועל
 יובל ישלח שרפיו כי בהיות היובל נדבק
 בהוזה אזי יתברכו הפרטים והענפים
 וזהו גלגל גלגול הספירות בשבעיות
 וחזר הגלגל פנים ואחור : ואחר כך
 יתחילו אחר היובל לעבודת קרקעות
 אחר שקבל השם כח עליון אז ישפיע
 בכל מה שהוא חול ותבין בזה מפני
 שהוא ראש כל האמות : וסוד היות
 שבת יום מיו לשם ת וזה הוא כי

בז סבת זכר נפסה הכל והשמת חול
 ואין קדש עומ' חול לא כמו שהוא קדוש
 כן קרם מעשיו ובין במראה ותורע
 ותעין הטוב ואז יבלה לך הסוד השם
 העולם הבא אם תמציאנו בכח ואם
 תסמר שבת השם תשמרנו למחר :
 וזה הוא שאמר אכלונו היום כי בו שבת
 היום לא : אבל אמנם סבתן שבת
 קודם לה מחר : ותבין למה כפל
 השמן כי השבת הנעלמת היא היא קרם
 הקדמים לה ואם תזכה להבין בידות
 המן כל ימי השבועה ועמד לגלגולת
 אחד המרבה ואחד הממעיט ותדע בני'
 הששי למה כפל הדבר : שמענה ואתם
 דעי לך ותבין מה הנגלות הנסתרות
 בעזרת הגלה בספרות סליק :

יד סוד החודש מה שאנו מקדשין
 הלבב בכל חדרם וחדם שהלבנה
 בגימטרי' אהיה ארזים רבה בתורה
 מפני שנמתעמה צריכה חינוק גכ
 בחשבון קטן יה בגימטרי' שו ירח
 בגימטרי' לב דיעקב בוראי כן הוא
 ריינו דאמרינן אילמלא לא זכו ישראל
 אלל להקביל פני אביה בכל חדרם וחדם
 והיינו דכתי' ואם בהרת לבנה היא
 בהרת זכר כריק לברכה ורי למבין :
 לבנה בחשבון קטן דוד והיינו דאל
 רבינו הקדוש לר חייא זל לפין עוטם
 וקרסיה ופלא ליה סימנים דוד מלך
 ישראל חי וקיים :
 ירח בגימטרי' ריח ואותיו דרין בהותני'
 דרין והיינו דאמרי הביאו עלי כפרה
 שמעטתי את הירח ולא את הלבנה :
סוד עניין קרבן פל ראש חודש רמז
 לעטוה כי היא כח הלבב כאשר

ביארנו וראיה לרבר מדרם ר' יוחנן לא
ראתה חמה פגימתה של לבנה מפני
חולשתה של לבנה הכונה בזה לרמוז
על המעיינות הנמשכות והמספספות
ובה. זמירות אל יסוד עולם ומה שארזל
דבר שיבא מן הכלל לא ללמד על עצמו
יבא אלא ללמד על הכלל כולו יבא
ולחכימא ברמיזה :

סוד הפסח מה שארס חייב לאכול טו

מזה ולא חמץ בפסח
חמץ רמוז למדת הדין שהיא חמוץ וקסה
ומזה רמוז למדת רחמים שהיא התפארת
ובעבור כי יצו את מצרים היתה בסתי
המרות שמרה תפארת נתנה כחה
בעטרה להכיל האוהבים ולהפיל ה
הסוכאים ובטביל סלא יקצץ ארס
בנטיעות אחר אכילת החמץ לאמור כי
היכולת בעטור מפעל להם כי היא קצת
ממדת הדין כיוה באכילת מזה סלא
תזון כוונתו מן התפארת שהיא מדת
רחמים כעין שאינה חמוצה וקסה וזה
שארזל כל מיטנו בכל מאכל חמץ ישנו
בקום אכילת מזה וזהו סוד אכילת מזה
ואיסור אכילת חמץ בפסח :

ליל ראשון של פסח דומה לכלה בכניסת
לחופה וגם פסח כולו ולכן מברכין
אותו בז' ברכות ככלה ותחילת הברכה
בורא פרי הגפן שהוא מצד הגבורה
כדי לעורר את הזוג ואם חתן וכלה
מפירר הפסח. זה מעורר היינו כניסת
ישראל לסע הבדול סכ עורי עורי לבטי
עזו וכאמר התנערי ומסיר הסירי כלמד
הדבר סכ דודי לי ואני לו אשר בחד בנו
מכלעס סכ כי יקרב בחר לו זה להיותו
דמותו חקוק אשר מעס ישראל לבגולתו

ורוממו מכל לסוף כמו פנאמר ואסא
אתכם על כנפי כשרים ופירוש ואסא
כמו הארץ אשר נסאתי אזי אי ארץ החי'
שהשיא אותו כי סוד אשר לו הארץ הוא
מגדל ירושלים ועפ ואסא לל בענן סבך
רק הסוכה היה נוסא אותם והוא יסוד
וקדשנו במכותיך העטרה כיוה לנו
דברים ומכותיך סכהיה מעין דוגמ'
העולם אשר עשה לנו ואשר קדשנו ואז

אנו קדוסי' כמו מדרם ר' זל והתקדשת'
אלו מים ראשונים והייתם קדוסי' אלו
מים אחרונים אם אתם עושים מצוה
מה אני קדוש אף אתם קדוסי' כמוני :
מועדים לסמחה הם מועדים עליונים
הם מועדים לפעולתם חגים בעבור
הקפתם השבעה זמנים כי הם זמנים
לכל זמן ימים כולל עליונים יתחתונים
טובים כי כל אחד מהם נקרא טוב עד
ו' ימים בראשית סכולס כי טוב מקרא
קדש ראשון ואחרון קדושים קדש בלי
פום פעולה הרומז בחסד הבנוז ביסוד
כלו קדש ושמיוני ביסוד הבינה קדש זה
בסוכו אבל בפסח ראשון רל יום ראשון
של פסח רמוז לחסד היונק בביני בחסד
הביני קודם ושבועי ליל ז' של פסח סנקרא
עצרת רמוז ליסוד עצרת ביסוד קודם
בשבת לוי והיימים שבכתו יהיו פעולים
בעולם החול לכך יקראו חול לכבוד חלו
היום ראשון ואחרון קודם בלא פום
פעולה בעולם החול את יום חג המצות
הזה מצות רמוז לחסד או לו חמי' וראשון
ראשון קודם חסד ראשון לימים ואברה
ראשון לרגלים כתבך בבת כל רמוז
להא אחרונה גהיא לחכמת שלמה
ואמת כי כל הפסח רמוז ונקרא מלכות
עטרת זו שהוא סבוכה אחרונה אב'
יום

יום ראשון של סוכות בפסח כולו לענין
 פרה השמינו אבל לענין ימים העליוני
 יום ראשון רמז לחסד דסוכות גנוז
 ביסוד כולו קודם לכן איך קרבץ פסדו
 משתנה כאשר משתנה בסוכות ומן
 חרותיכו חירות הגוף בפסח שהוא
 בסבוע וחירות הנשמה בחג הסבוע
 לעולם הבא והולך ועולה זכרו עד חג
 הסבועות בסעוד הכוכר ליציאת מצרים
 עליונה מקדש ישראל והזמנים ישראל
 מקודש אל עליונות ישראל מקדש השם
 האחרים שמקדשם ומיוחדם לעצמו כי
 הם מזומנים לאחר : ושער התשובה
 נקרא שער החמשים עד כ' פעמים
 שמוכרים ליציאת מצרים בתורה כי כ'
 פערים נפתחו אכתתם על ישראל ועל
 חיי כן אדם להזכיר ויציאת מצרי' באילו
 הימים כדי שיפתח שער התשובה לקבל
 הברכה והתפילה ברצון שהיינו ו
 נקיימנו והיגענו יי חיינו ויגיענו באותו
 העולם על אשר שעשה לנו וקדשנו :
 ונוטל כרפסא או הא אמר רז"ל זכר
 לטיט מצרים ואמת כי היית מלוכלכת
 עמנו בגלות שבעמנו אכתי בברה ונאמר
 אכתי ארר עמך וזה הברכה בפרי
 האדמ' רמז לארץ עליונה כי מן הפירו'
 שלה נהנים הדריקים דכתיב ממני פריך
 כמכא ואמר ר' זל הוא המרה סבו וזרעי'
 הסככים ומזלות כי כן משה בבע שדות
 אילנות ועשבים וכו' ירקות : ונוטל
 מזה ענין מכות רמז לב' קופות של
 כיבור מן הסקלים וראשון ראשון קודם
 ועל זה מסתמים יתפ' וזה דעת יחיד
 והטעם הוא רמז כל ג' אהנים והם
 פסח מלך מרור וטני ויכו מבטלין רמז
 צנינה והפסח ו אפיקומן רל אפיקו

חיי מוזן רמז לפסח וחגיגה הרמז
 למכות שמורות ולסעודה רמז לתפארת
 ועטרה ועקר הכוונה הפסח וכדי שלא
 תזוז כוונת מן התפארת צויה לאכול מן
 המצה אחר הסעודה לל שאעפי' והכל
 כעשה בענין הכל מיוחד לתפארת כי
 הפסח והמכ' היא עיקר כי איך להפריד
 מן ב' כוונת הללו וזהו טעם מזה בפיו
 אחר הסעודה שהיא במקום החגיגה
 רמז לענין הזן את העולם כולו :

וענין ד' כוסות רמוזות לד' גלויות והוא
 טעמדה בכל גלות ובכל דור ודור ובזמן
 הגאולה הוא לוקח כוס של ברכה
 ואומר כוס ישועות אבי' ואומר עתיד
 הק"ה לעשות סעודה לדריקים מן
 הלוייתן ולבסוף נוטל כוס של ברכה
 ואומר לאברה' ולכל הדריקים טול וברך
 וכל אחר אומר לא אברך עד רוד אומר
 אכי אברך ולי כאה לברך שאומר כוס
 ישועות אשא וגו' והוא רמז למד' אחרוב'
 שעליו נאמר ואשא אתכם על כנפי
 כשרים ואביא אתכם אלי לעתיד :

הא לחמא עניא

לחמא רז"ל כדי שלא יבינו הסדים ויבלבלו
 הסעודה שנאמר בה כל מאן דכריך
 ייתי ואמת כי בדבר זה יש סוד נכבד
 רמז הוא בתורה שבעל פה ואם הדבר
 ארוך צריך לקצר בו דע כי בתורה
 שבכתב רמז לתפארת יש בה דברים
 בעלמיה ונוראים ולפני כולם נכורא
 מאוד ודרכים בעלמים מאד אשר לא
 יבינס ולא ידעם ענין חכמה תתאר כי
 תפאר הוא קבלם מחכמה עליונה ולא
 ידע מהם עמ' תתא' כי אם נכונ מתהפך
 אחר שהבין לו לענין חכמה עליונה

וגם הביט מן התפארת ודרכיו מקבלה
מהתפארת פי הביט וגם חכמה תתאר
יש לה תורת וחוקים ודרכים עליוני
וכעלמים מאור ולסוף מפונה ובעלם
מאור אשר לא ידעו ויבינו המלאכים
ולא ידעו כל שאר כחות עליוני לא לסיכ'
ולא כורת כתובתה ועל זה נאמר כי
גבהו דרכי מדרכיכם :

והקבר באהבתו הגדולה עם
ישראל בזה לתתא ותתא
בזה למטה כל דרכי עליונים ונוראים
והודיע כל תורותיו ומדותיו וכודותיו :
וגם תורה ולסוף עילמא ותורה ולסוף
תתא כדי שיהולנו דרכים ומדות הרומי'
לציורים עליונים וחקים ותורות אמת
להתמיתו דביק' במחבר שאנו מחובבים
ממס ובה אנו עושים רכז קונינו מכוש'
אל מקום שאנו מחובבים ממס והיה
ממס אחד וסמו אחד והדבר מקובל
בפני כוונת במסכך של מטה ושל מעלה
ובנשמה לאצילות ובה כבין סוד ב'
תורות בכתבם ובלשונם ועל זה מדבר
הלשונה כי היא לזכר הא לנקיבה כעניין
הא לחמא עניא ונקרא לחם עני כיו
שאמר כי אם הלחם כי הייתה עמנו
בגלות בעניינו וכשיצאה אמרה עיר
העירים עיר שהפלוס שלו רמז לבין
ולירושלים : וזהו שהקבה אמרו בכל
יום ואז היא שמחה עם בניה מנאמר
אם הבנים שמחה הללו ואז היה מקבל
הפיפ העליב והטוב מכל האצילות
ומשפיע ברכה לבניה ולכל העולם :

מרה נסתנה לילה הזה מכל הלילות
רמוזי לבנות וזאת כולה בגאולה
הרמוז זה לאור כבר בחסד שכל הלילות
רמוזים ברין ורחמים וזהו הלילה כולה

חסדים בלי מס דין ושאר לילות רמוזים
לכל מין ירק הרמוז למיני כחות סבעטר'
וזהו הלילה כולה בכח אחר מר יקס
למכרים ושאר לילות רמוזים לבנות בלי
הפלא' וזהו הלילה לבחלה רמז לפסיכה
בפלימות בעניין ליל שמורים הוא הלול
הפלאה והלילה הזה כולנו מסובין בני
הודין וממס מתעלה הפסיכה מעילוי
לעילוי עד היוכל אשר לו הארץ ומלואה
הנקרא יציאת מצרי' פעדים והוא עולם
הבא ומס דריקים גמורים ועטרת
בראש' שהוא הלילה ההפלאה ומדרש'
אל כן וזמא תבין אס תפכיל :

עברים היינו לפרעה במכרים
וינציאנו ממס ביד חזקה
שהוא הקפה נסוי שהוא הרפה מהס
ב' מרותו מקבלת הקפה שאין מבחי'
והרפאה מבחי' בין טוב לרע בין דין
לרחמים בין קדש לחול בין ישראל לעמים
כבר אנו בנינו ובני בנינו ברך דור
הולך ודור בא כי כולנו היינו מס וכמו
גם במעמד הר סיני בעניין את אשר
יפנו פה עמנו היום ושמא מזה הטעם
גם מהם עמנו בגלות ואותם שלא נבאו
בג ימים הם נבאלין בשאר הגאולת
כאמ' ממכרים העליונים משער הכ'
ועל זה מצוה עלינו לטפר ביציאת
שהוא טבח :

מעשרה בחכמים שהיו מספרים
בטבח זה שהוא עיקר
עולם הבא בביט' כל הלילה הרמוז לבני
ומילת כל רמז לעולם הבא כי סוד כל
עליון בפער המשובה ממס כל חיי
הנשמה שתשוב אל אחוותו מדור דור
בראשונה וממס בא הגאולה למכר
וביובל יצא עמנו יתומ' שיח עלין :

לו יי' אמר אלי בני אתה לכך לא אחרתי
 אלא בפסח והגדת לבכך ביום ההוא
 בעבור זה עשה יי' פסח למיכה אמת
 כדמה למיכה וכדבק בה יוכל קודם
 הגאולה זמן הגאולה יכול קודם פסח
 לכך לא אחרתי אלא בפסח פסח ומרור
 מנחיל לפניך לל' חסר ודין הפלימו ונעשו
 רחמים לפניך כי בפסח נגאלו ובפסח
 עתידין להגאל: מתחילה עובדי עז
 ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו על
 התפארת כמו אשר קדשנו במזוונותיו
 ושל תפארת ונקראו מקום מפני שהוא
 מקום לעולמו כמו הנה מקום אתי
 ונקרא מקום כבוד יי' ממקומו שהוא
 הרחמים כמו מפסח רועה אבן ישראל:

וקריה אבותינו עובדי עבודה זרה
 כוחות חוץ עד שבחר הפסח
 באברהם ובזרוע אחריו בהיות אלהים
 גלות בסוד עמוק כאשר נרמז לו בין
 הבתרים בסוד פתחא סכינה עמם כי
 הוא הגזירה האור הגדול לב' אורות
 גדול וקטן: ולכן הקול רחל ברמה
 והיא קבורה חוץ עס בניה ואין להרהר
 כמו שדרשו באבני טיש טבור מים מים:
 כי הכל דבר אחד ולעבור ברא הפסח
 חדש בארץ נקבה תסובב כל דרכי גבר
 העליון ותהיה אור הלבנה כאור הננון
 ולמעלה מזה כמו הביאנו אלי כפרה
 בעבו המיעוט שתתעלה בקרבן חטאת
 הבא מצד חמדה כי עס הקרבן יטהרו
 המקארגים מתבטלו אז היא טהורה
 וראו למעלה האם עס בניה לרית כוח
 לשם הגדול: ואל תסבני הביאנו כנסת
 עלי בעניין הקרבן כמו פרנסונו בני
 פרנסונו דכתיב את קרבני לחמי במעס'
 קרבנס אחי ואתם נגאלם משמיטה

ברוך המקום ברוך הוא עפל יר
 סכיהם כמנה תורה לישראל
 רבנים פואלים בידיהם מצרים כל אחד
 כפי חכמתו ומקומו כי הם נגד רגלי
 המרכבה חכם מצד ימין רסע מצד
 סמאל ובניהם איש ת'ס ופאיכו יודע
 לשאל זה דוד שאמר תורה כי אורח
 חיים חכם שואל בעבור היחוד וכולל
 עצמו בו כי קבל וידע שהיה נגאל ואף
 עתיד הוא פגאל או בגוף או בכפס
 ואתה תשיב לו בהלכות הפסח שלא יזון
 כוונת מן התפארת בעניין הפיקומן
 ולא יפרד בין מרות כמבואר למעלה:

רשע הוא הבא מצד הפח' שמאותו
 הגד עסו הרסע סכפר והוכיח
 את עצמו מן הכלל לי יעשה יי' כמ' ולי
 אחי עבדך לל' עס' אחי פאס היה עס לא
 היה נגאל כי היה את עס אותם שמתו
 באפלה או פח' הוא מאותם שאמר ר'
 עקיבא עזי פנים שבדור אף אבותיו לא
 עמדו על הר סיני כי שמה בא מטיפת
 אסר ולא עמדו ונא יעמדו או שמה
 מאות' פעמד וסתלם בכל דור ודור
 ולבסוף נגאלים אחר גאולתם כי שמה
 אינם ממזרים גמורים אבליהיו מאותם
 ממזרים על' טיפות איסורין על בהם
 ממזרים ולא ממנו כי העזי כח סיבתם
 הראשונה ועמוד וסתלם לסוף נגאלם
 פעליה' נאמר וממערב אקבכך שהעריב
 שמש כבר ואנו הגרים פעתידים
 להתייר מהם בתוך הטומאה:

ת מה הוא אומר שואל מה זאת
 ואמרת לליו בכח נכח בעטרה
 הוכיחו עטרת תפארת ממזרים:
ושאינו יודע לשאל זה דוד שאמר
 תו יעני אורח חיי' שכאמר

לשמיטה עד אשר לו הארץ ומלוואה תרח
אבי אברהם היה מכשמות פנמייות ולא
גלה היחוד עם אברהם יצא ברור
מזרים ומיזחק יצאו ב' פנים אחת
לאזילית מזר ימין מדת יצחק ועשו מזר
שמאל המדה פעמנו כל השעירים של
בדרך השמיטה פכולם בעלי סיער
ושעירי ירקדוסם ולכך ירוסתו של עשו
הר שעיר הר ושר של שעירים וקליפות
כולם אבל יעקב ובניו ירדו במקום
גולתם שבמקף יהיה מקום גאולתם
העליון :

ברוך שומר הבטחתו של ישראל מכ'
כי גו יהיה זרעך בגלגול
בארץ לא להם לא לחובות של מזרים
שהוא חוץ מארצם שהוא ארץ החיים
וגור להם דורות גלות וגלגול ויתענו
ואחר כן יצאו וישובו אל העם ושומר
הבטחתו וחשבונו עד לילהפסח שהיא
הגאולות ולעפנות דין ומשפטים ובחזו'
ובאלה מזרים אעשה שפטים כי עדיון
ירם היית חזק מאד עד שבא העם
ונלחם במזרים והראה גבורתו עליהם
בשפטים גדולים למען ידעו כל ברוא
מעלה ומטה כי אין כמוהו בכל ארץ
ואין כמעטיו וזיו' לנו לשחוט את הכבש
שהוא אלהי באין תקפנו ומעלתו העליון'
ושחטנו אותו כל קהל עדת ישראל ונכבש
ונשפל כחו והוביא העם את עמו
מתוכם ביד רמה לעיני הגוים להיות
להם לאלהים :

והי פעמדה לאבותינו ולנו בגלו'
מזרים ובכל הגלויות והקבה
בעצמו מצינו למעלה באלהיהם
ומטה בגוים :

צו ולמד מהביקום לבן שמרעה
השוב לבטל את הזכרים אומר
שהיא רבוקה בעליונו' העליונו' וישארנו
הס לבד וחשב כפי בטלו הזכרים יבטל
הכל ולא ידע כי בכפא הכבוד ימתינו
הזכרים לנקיבות ועוד ירדו ויבנו כ
כבראשון אבל לבן בקם לבטל ולעקור
הכל ליעקב שהוא שורם ועקר הכל
וחשב שיהיה הוא במקומו במשפחתו
תחת משפחתו ולא ידע כי זבח רשעים
מועבה ותפילה ישראל רכונו :

וירדו מזרים מלמד שלא ירד לתוך
גלות של מזרים ההיכונה לא
סיהיה גר גולה בה מוז אל זן ויהי חלקו
כפנו ימין של מזרים הנורא שהוא גוף
של לזן הוא שנת הכ' שנה קדום יהיה לך
ב'ע כשפת תחילת בואם מן האזילו' מטה
ע"י יעקב שבא הו' ע' כשפות היכואים
מיעקב ובעבורו ומיד נשקע שהיה עת'
בגלות כי כשקברה רחל חוץ לארץ
נמכה ע' כנגד ע' דייקים שהם ע' כוחותי
כי יעקב שבא ב' ימות אחת בחוץ
לרעות' הזאן אשר לאביה ואחת בפנים
מלכות עם מפארת בעלה בארץ ישראל
בנוכילוס שער לוי' ואילו הב' אחיות
רמות למלכות שמתיהם הן נשים
ליעקב שבא גדולה וקטנה מעליה נאמר
אחות לנו קטנה וב' מלאכים מהם
מטטרון פנדרפון וגם רמותים לשכינה
ולכנס' ישראל פכולם חד בגאולתם מכ'
אשר פדית גוי ואלהיו וז' זרעם מל
גבעות הלבנון חמי ואת פוליס לבנון
בכוכבי השמים פעליהם נאמר כאן
יחד בכוכבי בוקר חשם מאירים לישראל
בזמן הגאולה הו' מכ' הללו כל ככבי
אור והם ככבי ישראל' כככבי השמי'
ונגמר

ונגדם כתות מלאכים שכאמר וירעו כל בני אלהים הם כב' אותיות התור' שאין המרינה סורה פחות מהם דכתיב טובה ה' סוכו ישראל להיות בחייליהם של הכיתות כולם :

והירא פס לבגוי גדול מלמד שכדמה לטכינה כשמקבלת מיד הגאולה בחסד ומאמתו הכר פרו ויפרצו מלמד שאז יבאו מגלות בהמות ופרו' ופרצים מרבוי בריאו' עצמים וחוקים ותמלאה ארץ החוצות מהם בגלותם אלו ולעתידי ותמלנו הארץ כמו וימלא כבוד ה' את כל הארץ : ורב כמו שאל' כי רבו למעלה ראם שמים נכונו את ראוי שתתקר בעליך :

ואתה ערום מזויררם עליוני וממזות תורה שכתב ובעל פה ויריעו אותנו המכרים כמו לנו ולאבותינו ככ למעלה :

ויענונו המדה הקפה היית' סולטת בישראל ושרי האומות מריעים להם בעבודה קפה כי כיונו לבנות להם ולאלהי' ביכיינים חזקום כח לאלהי' מן העליונים וזה למעלה ושרי האומות וזרה לישראל כמו שאל' ויעבדו את מצרים בני ישראל בפרך כי כוונתם להרבות בכחם וליחליט כח ישראל כי בעבור שהגאולה מתקרב הגלות מתחזק וכל מוקשי' המדה :

ונצעק אל ה' העלו תפלת' לתפארת וראה בעוניינו וראה כי צריך הבונה בזה כי שמיעות התפארת בתפארת וחזק הגאולה בבינה לכן הוא צריך עוד לצועק לבינה כי כל להם מאוד מן העבודה ויצעקו ומעל סועתם ול האלהים פהוא הבינה כמו ונסמות

סדי תבינס ומיד נפתחו חמיסי' סערים סלה וישמע יי' ונפתוח כל הסערים קבל קול תפלתינו וראה האבות במעלותם ויזכור אתם והסבוע' שנשבע להם עד סיהא כנסת ישראל דבקה בצרית האבות בהקף כל הז' עד בעניין :

וירא יי' את עוניינו כי נחטך דרך ארץ מהם והגאולה מתאחרת בסוד איך בן דוד בא וישראל וטכינת מצטערים :

וירא אלהים את ישראל היא הבינה וידע התפארת וטכיה' כתובים בדין כי כבר כתעורר הדין באלהי מצרים ולידע ולחזן את ישראל ואומ' במדרס כי קירב אותם אל הדעת וקרבתם וחכמ' וחבקם כדכתיב שמואלו תחת לראשי ונאמר בקרב פנים עליונים שהם רחמי' ברונג רחס תזכור ומאי תזכור אלא זכור לאברהם אבינו אשר ירסנו שאמ' ארחמנו יי' ומה עשה חזר את הבנים כזכור את הבנים זכר את אמת ההד' וירא וירע :

ואת עמלינו העטרה הפסדת הבנים שעתידין לקבל תורה וירם את הארץ :

ואת לחינונו טורה פיעבורס ועמלם פנס פכינה בעמלם כמו עמו אנכי בצרה ולכן כאמר ואזכור את בריתי :

ויוצאנו יי' בצמתי מדות בקס' וברפה הקסה שאין מבחין ו והרפה במבחין בין ישראל לעמים ויוצאנו יי' ממצרים לא עי' כחו' עליונו' ומלאכים העוסים כל דיני סבתחמונים ולא עי' כחות הסורפים מכד הפחד ולא עי' מלאכים סורפים בעניין אלהי בסרי הכל' ולא עי' סליח המנהג להיות פליח במגפס

במגפות בענין ברוד וסכחרב אלא
הקבה בעצמו ובכבודו שהוא עטרת
תפארת סכ' ועברתי בארץ מזכרו' אנו יי'
ועברתי בארץ מזכרו' אנו ולא
המלאך הנוהג במגפות
בענין רוד וסכחרב והוא גבריא מלאך
המות והכתו אנו ולא שרף ל' פנס
המדה לא תהיה עי' שרף העופה נקמה
באויביו הם הפרפים שמהם תבא אם
סורפים באויבים סכ' בענין אלהים
בשרי החמישי' ובכל אלהי מזכרו' אעשה
ספטים בשרי' וכו' ובהארמה אנו הפליח
סיהא הפליח בגאולות אנו הוא יחוד
מיוחד ולא אחר

ביר חוקה היא מדת הדין המדה
הקפה שאיז מבחין הוא סכ'
הנה יד יי' הויה במקנך דבר כבוד
ובזרוע נטויה היא המדה שהיא מבחנת
שממנה בא גם כן דין ולא לכ' חוקה כי
היא מקבל מן הקס ומהם יבא מלא'
גבריאאל שהיה חרב שלופה ביד נטויה
על ירושלים ועמד בין השמי' ובין הארץ
כי הדים את חרבנו מהכות את ישראל
והויה עולה דרך גבולו על הסולם ודרו'
אותו רוד חרבנו שלופה בידו נטויה על
ירושלים וירא מאר' והבין כי הסולם שמ'
לאביהו אלהי שראשו בשמים ורגלו
בבית המקדש ומפס עולם ויורדים
מלאכי' משורת' ותפילות וכשמות וכל
דין ישפע עליון כי הוא שער השמים
מחדש נגד קדם לכן כרץ אדם
המתפלל שיהיו כוונתו מעלה ופניו נגד
ירושלים דכתיב וכוזן פתחיו וגו' ולמה
בכתב פסוק זה כאן להודיע כי עו' היה
ידו הנטויה שפעולה במזכרו' והכס
לאותם שממו' בג' ימי אפלה :

ובמורה גדול זו גילוי סכינה
סגולה להם לישראל
כאומר זה אלי ואלקי בני מקרב כל חוב'
שהין סכוופי ומרוסקי' ומסופעי' בתוב'
והזכיאס מתוכס בכח גדול וכיד חזקה
כי היו סקועים בעומק המדה הקפה
בחוכות הקפה דכתיב מכור הברזל
והקבה בכחו החזקה והנטו' להפעילם
ולהשמידם בכל אשר עשה וגו' :
ובאותות זה המטה כי היה סס
המפורס חקוק בו :

ובמופתים ונתתי מופתי' בסריה'
בשמים והגוי' בארץ
דס ואס חסר נהפך לרס סכא ונהפכו
כל הגוים והגבור' נתחזקה כאסן הקס
ותמרות עשן הם כיכזי אס רזל כחות
סל הגבורה קסין כעשן לאדם כולה
נעשו אויביו למזכרו' דבר אחר ביד
חזקה עתה נכפלו כל יוד' ספירות וכעשו
כמין ה' הויון סכולס נהפכו לדין ונחמו
כחם להיות אחרון ומהם כחם כותכ'
העטרה בעטרה כחות גדולות שתחת
ידה סהם הנספעו לככבי' וגלגלים
ומזלות ונקראים סכלים עליונים ובא
גם מטטרוז ומחץ סר פרע' מכח הביני'
דכתיב ובתוכתו מחץ רחב ואלו הן
העשו סכפלו לדין ביד הזקה ובזרוע
נטויה ובמורה גדול באותות ובמופת'
לסוף רביס סניס :

אילן עטר מכות מכי' ספירות
סכלי' ספירו' נהפכו לאויביו
בשרי' מזכרו' והיו מכיס בהם וכל אחד
הכה בשריהם ובכל הגוים וכל המכה
היו עי' העטרה הסכר ראסון לפי שהוא
ראסון לז' פועלים והוא כילו מים זכוס
בלולים והסך לרס וכו' קפה להם הסכר
לו

לו החכמה שהיא בצדו ולמעלה ממנו
 והיוראוי שיתחיל בו למעלתו והחכמה
 סלר כפרעים הבריות שלה הנסכרות
 הם דגים ונצטו ספרים סרוחים הבאי'
 משל כחות פחותות המדה וקטנות
 ועוללות ללב האדם דכתיב כי היות'
 הרווח והכבר את לבו: ואחר כך
 הבינה הקרובה לה שלח הכינים אשר
 ממנה בריות נוראות ונפלאות ובהיות
 גדולות מאוד כגון נשמות הצדיקים
 ומלאכים גיבורים ונוראים ופוליה היה
 הענין הפועל כל עניניו ומפוליה פוליה
 העטרה כל כחות חוץ עד לצדדי קטנים
 אשר כנגדם בריאות הסדים כי הברי'
 הקטנה שבכחות חוץ הם הסדים
 ובנשמות הכינים כי כח הסדים והכינים
 דומין לאלו ואלו ההגתם באדם
 לכן אין הסר יכול להדמות קטון מן
 הכינה ובעבור כי אלו בריות כמו מן
 העטרה בכח הכינה כי הם פוליה פוליה
 הענין ולכן פחדו ואמרו אכבע אלהים
 הוא לל העטרה שהיא אכבע וכח מן
 הבינה והסדים פרים ורבים ככינים עיי'
 העטרה כל מין יפירה בעולם: ואחכ
 העטר שלח ערוב בעבור כי מן העטרה
 כל תערוב' כי היא כלולת ומלאת ירה
 כל מיני חיות קרושות ונאינו טהורות:
 אחכ הגבורה שלח מכת דבר כי היא
 מדה הקטה שאיז מבחין בין צדיק
 לרשע והעטרה קרמה לה לפי שהיא
 פליח לבינה: אחכ בצדו הוד' שלח
 שחין והוא לאהרן המרפה נבעי והפכ'
 מדת' אחכ מדת' הוחתמים הכתר שהוא
 עליון ורך שלח ברד והוא מין שלב זך
 ג'בו כמים היו וכתקפה לאבנים ברד
 ואבנים ומתלב הוך נעשו כקח הכבוד

כחמ' רזל ומאותו מלב יבא חס ברד
 בירידתו פגע בו המדה הקטה באסו
 הגדולה פנא' ואס מתלקח בתוך הברד:
 אחכ הנכח שבו מים טהורים וטובים
 בחסר שלה ארבה ובארבה ז' שמות ז'
 מינים כך ז' פרי גדולים ובהיות מאור
 מחד הנכח מהם פרים עלע' פרי אומות
 מהם חזקות ורחקים כי נכח מרחקים
 ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ
 ואחר מהם טהור וראוי לבא בכפי
 שכינה לכן יש מין ארבה אחד שהוא
 טהור ובאחרונה מכולם יבא פלום
 והעמיד כי הם ראשונ' לכל פעולה טובה
 ואחרונה לדין סוד שלה חסך כי הוא
 אור לישראל ולצדיקים פנאמר זרח
 בחושך אור ליונים וכתוב וכל בני
 ישראל היה אור ובהפך לרשעים בחושך
 דכתי' הנה החושך יכסה ארץ אחכ
 התפארת שלה מכות בכורות כי בא
 ל' ביל בנו הבכור ישראל וכת' למכה
 מצרים בבכוריהם בבכור ישראל מבכור
 מפחה עד בכור בהמ' רמז לשמים מעלה
 יאר' זל פירו' אחת מכלת האהבים ויר'
 חנות מסקפת הסוכאים דכתי' ימך
 יי' בארתי בכח וגו' ונעשכו כח ה'
 הספירות ללחוס בגוף כי בא עת כל
 אספקלטורין שלו:

ך' יורא היה נותן בהם סימני להודיע
 כי מהם עיי' משה בעבור כי מדת
 משה מרבה בהם ומהם עיי' אהרן ומשה
 כי מדת' שניהם מרבה הם ומחב עיי'
 משה ואהרן ושכני' מדת' שלשתן מרבה
 בהם כמחא כי הנכח לעולם מרבה
 בכלם כי כח נכח וכפס שהוא לכח
 להם ולשנות הטבעי' מטבעי' בעליוני'
 בצרים וככבים ולמטה בכל דבר שהיו

כל עשר בדרך כס ופיקודי טבע כי אפילו
 באצילות סנו פעולותם לדין במצרים
 בקושי ורומה לרשעים שמהפכו רחמים
 לדין: ר' יוסי הגלילה אומר שכל
 המכות היו עלי העטרה והיא נקראת ביד
 טבה האצבעי ומכל אצבעי מכות הרי
 ג' ועל דרך האמת י' מכות גדולות היו
 מכח כל י' האצילות והעטרה מעצמה
 הוסיפו אחרת מתחת ידה ואף ה' כח
 טבה נתוספו גם בים כ' מכות אחרות
 כי מכות הים מכח האצילות היו מן
 פערים טבבינה כי מכח הבינה באו
 הים ט' ובתבונתו מחץ רהב טר עליהם
 כי לא היה מניח לעבור את ישראל עד
 טבא מטטרוץ וחבל בו ולכן בים יד
 ובמצרי אצבע כי ט' עליהם מאור
 והזכרה למר הקסה: ר' אלעזר שכל
 המכות היו מרובעו כי ד' כחות של
 גבורה הם תמיד בעטרה ומזיאה לעת
 הצורך גם עתה ושמש הרב חרוץ אף
 ע"ז משלחת הם שלוחי ומלאכים רעים
 לאויבים השיו ואילו הד' היו מלויים למכה
 לכבוד המקום אשר בא מעם:
 ד' עקיבא אומר כי ד' מכות היו מנוין
 לאותו המכה והמכה רוכב עליהם
 כאדם רוכב על הסוס טל ד' רגלים
 ללכת מהרה לעשות רצון שלוחו:

במרה מעלות טובות אלו הן טו
 מעלות נכבדות ונוראות
 מאור רמונות כי כמה מחכמי עליוני
 ג' ט' עליכות ונוראות וכמו מן
 חכמה תמא ומה שהם כפולים להודיע
 שמו י' שבחמה תמא באו לעולם
 לכורך ישראל ועוד כי הם רמוזים לטו
 שופטים ומלאכים שהיו בישראל עד
 שכבכה הבית ורמוזי טכככלו לימי הירח

עד מילואה כל אילו המעלות נתנה
 לאבותינו עד סוף כל הדורו לנו ולבנינו
 כדפירש בפסוק הרי אנו בנינו ובני
 בנינו וגם שמורים לעתיד לבא והם
 נגד חזי העם וחזיו ככולו:

רבן גמליאל היה אומר שיהיה אדם
 ייחוד היחד הגמול באילו ג' דבר
 שהם עיקר הכל והוא עיקר עליוני
 ומחתוכי הות מכה ומרור ובכתי' פסח:
פסח על פס פסח ממדה למדה
 דכתיב אשר פסח וכתו ועבר
 יי ולא יתן המסחית המקרא מסורם
 כמו ועבר המסחית ולא כתנו יי להרע
 כי פסח רמז לרחמים מכה לחסד והוא
 הבצק העומר במשפט לקמוץ דין אדם
 למכה חסד בלי פס דין דכתיב עובות
 מכות כי לא חרץ כי כתבטי חזיו כח
 החמוץ המקטרג הגדול וכסאר כולו
 מכה בחסד ואותו המקטרג נקרא כלי
 זעמו כי ממנו כל הדיכין קסים ועתה
 כסגר במקום אשר לא יראה כי הוא
 הפך המכה וסניה יחד יקראו משפט או
 קרבן תור הנקרב בסוף העומר במחץ
 תורה ועליו אמרו ז' כי לעתיד קרבנות
 בטילים וקרבן תורה אינו בטל אבל
 בפסח צריך כולו מכה ולא חמץ כלל כי
 מעשה הגאולה בחסידים גדולים ולכן
 כזה בכל יראה ובל ימצא ונקר שאור
 שאעפכ יפאר ממנו לכורך עולמות
 רבות ולכורך קרבן תורה שאינו בטל:
ברוך הוא המחריב הגדול המקבל
 מן הפחד וממנו כחות
 רחוקות וקפות שהם שרי מצרי שמררו
 בכל עבודה בט' כחות חוץ: בכל
 דור ודור כי ממה בדרך דור הולך
 ודור בא והרי אנו בנינו דכתיב

והגדת לבכך בעבור זה עשה יי' לי :

ל

הסם ועו ומורידיו ועזי פנים וממורי
ויפר הרע אבות אכלו בואר ואכחנו
עוונותיהם סבלנו הם תתקער דורות
שתלס בכל דור ודור ומהם גולים נבליס
וכסתרים מעליהם כאמר לא ימותו
ואבות על בניס לא ימותו אבות שאי
כראי על בניס הנראיס כי הארס רואה
את בניו ואיכו מכיריך וכל אלו הדרכיס
רמוזיס בתורה וכל סדר השמיטות כי
ה' שמיטות סכטארו רמו לה' חומסי
תורה ואחדטעבר רמו בפר' ראסונה
על בראשית ועבר יומו ונגו אורו
והטביעי גנוזה בויהי בנסוע הארוץ
רמו ליסוד בית קבול' הולס ולזה רמו
גס דוד בעשותה ספרי' נגד ה' חומסי
תורה הרמוני ליד ספירות לי' מאמרות
לי' דברות לכך י' היוליס ימסוררי' והכל
כלול בספר אחרון אלה הדברים הרמוז
להא' אחרונה שעל ידה נעשה הכל
ושמענו וקבלנו התורה וראינו כל הנסי'
הכתובה בה :

לפיכך אכחנו חייבים ליתן סיר
ושכת הלל וזמרה והודה
ודושה למלך אחר מיוחד סהכל מעס
ומהפך מרת דינו לרחמים ועבודה
לבאולה אבל ליום טוב חושך לאור יגון
לשמחה גדולה וכאמר לפינו הללו זה
סיתעלה הסיר והטבח מעלוי לעלוי עד
למקום כל הבאולות עולות ותהילות
הללו זה עליונה כי מן הביכה יתעלה
הכל יחכמה אסר פס ומעס הכל :
הללו עבדי יי' כל ההילוליס עונים
בביכה ומעס יתעלה עד יהי כבוד קו'
טבחות ומזמורים סבספר תהילים
הנורא עבדי יי' ישראל עם מלאכיס
ידועיס ומסרתיס עליוני' קדוסי' ונוראי' :

את אבותינו גאל בלבד כי
כולנו היינו בבאולה היא
ובמתן תורה וקבלנו עלינו כל מצוותי'
ודיקדוקי' עם תורה שבעל פה דכתי'
את אשר יסכו פה עמנו היום מהס
גלגולס מהס מתגלגליס פו היום ועד
לימות המשיח וסס יבאלו כלס ויחינו
בתחיית המתי' אחר הבאולה לא יכטרכו
עוד לגלות אבל הנסמות יתעלו בחייס
ממעלסכח וכך יתמעט הדורות עד שלא
ישארו כל אחר מעיר וסכיס ממעפחה
עד לע' כספ עד לי' סבטיס עד לג' אבו'
כי הראסונים יהיו אחרונים עד לנח
וחנוך וארס כי כאסר בא הכל ילך הכל
ויתעלה אל הגוף אשר בא מעס ומעס
לשמיטה משמיט' עד היובל הגדול אשר
לו סהרץ היא יביאת מצרים כי מעס
יבאנו כולנו וזכאנו בבית הבחירה לראו'
פני סכיכה לראות ולהראות כי אנו זכרי'
מן הזכר עליון ותפארה לנו סכיכה
סיהא התגיבה פולנו יחד מן הזכר
באנו וסס בתייחד עמנו ומס' א כתרנו'
העליונ' ואחר עשות זאת השמיטה עוד
יחדס העס עולמו כראסונה ויהיה בנין
פלטיץ יפיס וכחמדיס כולו זרע אמת
ואמונה הכל תורה ואכסי אמת כלס
ידעו את יי' בניין קויס באמת לא יתעצב
אל לבו כי יהיה אמת וסלוס בארץ וכך
בניין פלטיץ ספ' רז כולס חקר וחייס
טוביס ארי' וברכה לאב אבל בשמיטה
בה כולס קשה ויכרות קסיס ורעי'
ורוחות רעות ומטפחות מטוטת וחטאי'
ועוונות והרג ואברון וחייס ורעיס
יקברים וגלות קפ' ורעיס ולא קיוס
תורה ומנוה אלו ב' תורה וסכת

הללו את עם יי' חמ' תתאר ליחד
בתפארת ובהיות עם יי' מבורך בכל
האצילות אז תמס כל ספע וברכה
לעליוני ותחתונים : ממזרח שמם כל
הלולים שבעולם הזה איך מטיבין אלא
בעניין תפארת כי איך להם רשות יותר
וממזרח עד מערב עיקר הישוב וארץ
ישראל בנתיים שהיא עיקר כל הישוב
וממס השפע לחובות : רם על כל
גוים יי' העטרה תפארת אלהי האלהים
ואדוני האדונים על השמים הברואים
סבוד הסכינה כי הסבוד כסא לשמים
עליונים : המגביהי לסבת ארפי
שהוא על כל גוה ממ' לסבת סיוט
במקום סיודע מציאתו לכל כברא כי יט
אלה הארון ור' על כל רוממתו ומעלתו
הפגחתו בפלים לראות לרין ולישראל
ולפרנס ולהשפע ברכה בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל וו כנכת ישראל
מאשפות ירים אביון זה
כפס כריק שתעלה מעולה מיוספה
למוטבי עכ הכריקי כקראים כריבי והס
האבות : עקרת הבית ג' עקרות הס
וכולס כרמוז לסכינה סכומן סיסרל
בגלות כקרא עקרת שאינה מולרת
כפשות החדוש עד ימות המשיח שלא
יהיו בגלות בגוף ובנפש אבל תחדם
ותוליד כולם בניס חדשים ואז מבשר
לה הכביא רני עקרה כי היא אס הבנים
ושמחה עמם בגאולה הבאה מן הבינה
ובחכמה שסם ייקריה : בצאת ישראל
ממצרים אפטר רמו למכרים עליוני בית
יעקב שהס כל ישראל דל כסבאו הנסמו'
מן האצילות בעולם אמעבי בתוך כמה
כחות עזות חובות קליפות מאז נקדס
שבט יודא סמחנו עיקר מלכותס מל

ישראל כי היא רמו לסכינה וזאת ליודא
לכך בדגלי סכינה יודא במערב :
היום ראה ויכוס ראה ארון סכיני וארון
יוסף הירדן יסוב לאחור מלפני עטרת
תפארת ססכינהס יחוד אחר הנקרא
אלה יעקב ההופכי המד' הקסה לחסד
מים והקס למעיינו מים : אסר גאלנו
בעניין הרי אנו בנינו ובסוף נגאל גס
אנו ובנינו סכאל פכאים זבאים שהס
עטרת תפא' ליחוד אחר ויהיו לרבוץ על
מן בח הסס לפאר מקדשו וכחדס סס
סיר חדס הראוי לגאולה וקרבוץ חדס
הכתוב ביחזקא על גאולתינו ועל סגס
הנסמו' לא יגלו עוד כי בפסג גאולתינו
ובסבופות פרות נפסינו ססס יסובו
הבנים לאמס והסמיטה תתבלע ביאר
מקומה כי כלו חובותיה וכחה תשוב
ליסודה סבת מקומה לכולס יום סכונו
סבת והסבתות כלס יתעלו לא לאמס
בסכת היובל תסובו אל אחונתו :

תם ואחר כל זה יטול והמוציא לחס
מן הארץ ועל אכילת מצה לחס
מן הארץ רמו לחסד קטון הנוהג עמה
והמוציא רמו לחסד גדול : ואחס
כוטלין מצה ומרור וחרוסת אילו רמוזים
לב' חלקים אור סכינה סנסתלקו ב
בענוכותיהס מל ישראל בחורבוץ הבית
והס מצה הרמוז לאור תפארת ומרור
למדה הקס וחרוסת לעטרה המלוכלכת
עמס בגלותוס לכך כהנין מהס בלא
ברכה זכר למקדס כהילל סגתיד סיבב'
או החסד הרמוז במצה או בדין קסה
הרמוז במרור דכתי' על מצות ומרורים
בעניין הסופ' פסויו לפכי ולאחריו יתרוע
באמצע סאמר רז' או בדור סכונו וכאי
או בדור סכלו חייב ואחר זה סעודה

חגיגה רמז לעטרה ואח"כ אפיקומן
 בענין הסופר פשוט לפני ולאחרי
 וחרוז באמצע לרמז כי אלפי מעטפה
 כדון העטרה דע כי פעיקר התפארה
 טהוא ראש הדבר וסופו ובאמצע הדין
 כי כן ברה אלפי טהוא דין לפניו
 ולאחריו רחמיו על יחוד אמת שהכל
 תלוי בתפארת: ואחר כך גומרין את
 ההלל המתעלה על הבינה טהוא הלל
 במור תם סודות דהגדה:

**פירוש הגדה של ר' יוסף
 גקטילה זצ"ל**

ואר ייפניו אלך אחי ויפקח עיניך במאן
 תורתו וידריךך למען הפגחתו למען
 דעת אותות גבורתו שמחוך כך יכנס
 אדם נמעלתו: דע ידיו כי נכטוינו
 אנו ורע יהודה ואפרים לספר ביציאת
 מצרים כדי להבין סודות נסתרי' כשמע
 בעת צהרים ולפי המעלה פנתנו להם
 רזל מתוך הפטל ליו נסיבם ולא כראה
 אותותינו להעלותם אל מעלה חסובה
 למעלה מכל המעלות עד שיצטרך אדם
 גדול כר' אליעזר טאמר ולא זכיתי
 שתאמר ויציאת מצרים בלילות אמנם
 דעי רבותינו אלעפ טהדברי' הם אמת
 נפטנו הכה הנשמה אשר בהם היא
 המעלה הגדולה וסם אחיה יקטן:
 ולפי דרך זה ב' אותי מעלת גדולת
 ויציאת מצר' אמרתי לררום בה רמז דבר
 כדי להבין מתוכה טובה כפולה:
 והכני מסדר פערי צדק לפתח עיניס
 אשר כל רואיהם יאמרו זה בית אלהים
 וזה עשר השמים:

האלחמא עניי תצטרך לדעת
 כי לא אמר לח'
 עני על המצה מצד היות לחם מצה למט'
 ממעלת לחם חמץ כי הלחם המצה
 החמץ הוא לחם עני באמת כי לפי
 חולסת המקבל לא יוכל לראות אור
 הבהיר במעלתו עד שיתערב בו קצת
 חוטר ויחלש אז יוכל להסיב בו הדבר
 בלחם מצה: והנה סוד החמץ בלשון
 מעול וחומץ אפרו חמוץ כי העם כסהיה
 יוצאת מכהה בראשון וכוטה לכד הפסד
 נקראת מחמכת כאשר בהיות היין
 כפסד ויוצא מכחו וטובו נקרא חומץ
 ולפי טהארס בעולם הזה הוא בניו
 מחומר עכור מעכב ופעבוד מלכיות:
 הכה נתנו כלל גדול בהיות טהאור עניין
 הפסד וקלקול והוא המעכב בהסגה
 ולפי היות טבע חומר הארס אינו יוכל
 להסיב המעלות באמתתם אם לא
 יתערבו עמהן דברים עמהם דברים
 המחמיצין אותם בהיות המוסכלות
 מדומות בגופניות כן נתן לנו החמץ
 דומיא בהסגה וזה הוא סוד טאור
 טהעסא וכמו טלא נוכל להסיב דבר
 מוסכל מבלתי תערובת מורגס כן איך
 בנו כה לאכול תמיד המצה לפי חולסת
 אכולינו עד שיתערב בו טהאור ויחמיץ:
 והבין כי דומית טהאור בעיסה כדומית
 הגופני במוסכל: ולפיכך הוצריך ית'
 זכרו לומר בתורה כי מאחר טישראל
 יוצאים ממצרים והיו יחידין להסיב
 מעלת הכבואה במעמד הר סיני להבדל
 מן המורגסות טההיה עיקת ויציאת
 מצרים כולה מצה איך בה טאור כדי
 טלא יעכב דבר בהסגה וזהו סוד ויסא

העם את בצקו טרם יחמץ ואמר רז"ל
בסוד פסוק זה ומכות שהזכירו ממכרים
טעם מן היה להם וכמה עוררו בזה
להודיענו מעלת המכה שהיא אבי"ר'
ולפי שהארס חלם בטבע יאכל חמץ
ויטיב הסגה חמוצה ולפי עקר התורה
זה כזה בתורה ית' וית' כי כל שאר וכל
דבם לא תקטירו ממנו אשה לוי' :

וטעם היות קרבן תורה חמץ אמר
רז"ל כל הקרבנות עתידין
ליבטל וקרבן תורה אינו בטל הנביא מאי'
עיניך בזה הסוד ידוע כי כל עובר על
אחת מכל מצות לא תעשה נקרא חוטא
בין שהיה' אונס או סוגג או מזיד ואפילו
אמר האומר אכס רחמנה פטריה באמת
כי הוא פטור או מן האונס הראוי לאותו
עבירה אבל אלנו לא היה ראוי לעבירה זו
לא היה הסם מבלבל על ידו וזהו סוד
עבירה גוררת עבירה וזהו לא יאונה
לכדיק כל און והב' בחזור ארס בתשובה
ועוזב כל העבירות טעם' ומבקש מהם
תחילה ומורה לפני השם ברוך הוא
כאמרו והתורה אשר חטא עליה אז
השם ברוך הוא מעביר חטאו ומורה
טעמו כאמרו ומורה ועוזב ירוחם :

ואמר וחטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי
אומר אודה עלי פסעי לוי' ואתה נסאת
עון חטאתי סלה : ואם תבין זה תבין
קרבן תורה שהוא חמץ כי ראוי לארס
להתורות תמיד על החמץ והעול והרשע
טעמה וראוי ריחיה חטאו כוכר בלבבו
כאמרו כי פשעו אבי ארע וכו' ואומר
אחר טובי נחמתי ולפי שעתיד להיות
הזמן שהבטיח הק"ה לבטל שאור
שבעים ולעקרו מן העולם וזהו יצר
הרע כאמרו והקרית את לב האבן

מבשרכם הזכרכו רז"ל לומר כי כל
הקרבנות עתידין לבטל שאם איך יצר
הרע איך חטא איך קרבן אבל חרבץ
תורה שהוא זכרון לעונות טעמינו מאי'
ואנו ככלמים ובוטסים עליהם הואך היינו
מכעיסין את בוראינו ית' :

וזהו סוד' אמר סמוך לנו וזכרתם את
הרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא
טובים ונקוטותם בפניכם וקרבן תורה
אינו בטל וכוד כי פסעי אבי ארע ואחר
שהודיענו זה דע לך כי לכך נאמר חמץ
בפסח במטהו וכטווינו לבערו שהוא
רמז שעתיד הק"ה להעביר יצר הרע
מן העולם שהוא החמץ לבערו ולעקרו
ולא ישאר ממנו אפילו כל שהוא ולפיכך
אמר רז"ל כי פוסל חמץ במטהו וחייבין
עליו וזהו סוד ומל' יי' אלהיך את לבבך
ואת לבב זרעך הבטיחנו ברוך הוא
להעביר יצר הרע ולא ישא ממנו כלום
וזהו סוד וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתים וסוד ותסליך במזלות ים כל
חטאתם והנה יצ' את מצרים בטחון
וכסורה תחלה וסוף לכל הטובה שאנו
עתידין לקבל כי תחלת' עיקר כל הניסוי'
והנפלאות והסוד טבה עיקר העולם
העתיד להתחדש עלינו שלא כמדרך עוד
לניסים ונפלאות רק שכולנו נהיה כדקי'
עושים באהבה רצון יוצרינו ית' :

וכל זה ידוע ומקובל מטעם מזה כי כן
הבטיחנו ית' זכרו ימי אורי כי בא
אורך לא יהיה עוד השמש לאור יומם
וטעם כל זה מפני שנהי' תלמידי בוראינו
מפיו נקבל תורה כאמר וכל בניך לימודי
י' ולפי היות סוד לחם מזה כך הוצרך
לכות בקרבנו' כה' חלות מצות קרבן'
תורה ואחר שבררנו בזה העניין כחומר
זכר

ונבחר העניין שהתחלנו לבארנו וכאמר
ביקור הא לחמא עניא הוא רמו לברכת
המזיח בפרוסה ולאחר שאמר לחם
עוני פרט לחלוט ואפי' שה אבל לא ירמוז
להיות מזה נקראת לחם עני מצד שהוא
מזה והנה להלץ אומר מזה זו שאנו
אוכלין על שום מה וכו' והנה נותן טעם
למזה מצד הבאולה ורחמים ולא מצד
עיניו ופי' עבוד והבן זה מאד כי
הפי' עבוד בחמץ והבאולה במזה וזהו
סוד שלא הספיק בזיקו של אבותינו
לחמץ עד שנבלה עליהם מלך מלכי
המלכים הקב"ה וג' אלם : והבן מאד
שאלו החמישו ראויין להשתעבד והנה
אומר די אבל אבהתנא בארע דמכרים
וירוע כי לא אכלו מזה במכרי' והכתוב
ממיר ויאפו את הדבך אשר הוכיאו
ממכרים עונות מצות זהו עדות ברורה
על מה שאמרנו והנה המרוך טעם
לומר ראו את חויהם בו התבונן כי
החמץ הוא רמו להיותו מעורבים
בחומר לעכב ואיך בהסג' כפי מיעוט
הסג' יהי רבוי הגלות וכבודו כאמרו
תחת אשר אל עבדת ועבדות את
אויביך וסוד גם בנוים עתה אקבצם
אבל המצה היא רמו להיותנו מוכאים
חן לפני יוצרנו את זכרו וא' זה רמו
כאמרו כי מצא מצא חיי' סוף דבר מרת
הדין גמור' בחמץ ומרת הרחמי' גמורה
במזה ומה שאמר בסדר ההגדה כל
דכפי' יתי' ויכול רמו שתהי' כל אכילתא
מזה לעתיד לבא כי אז כאמר אשר
לא רעב ללחם ולא כמא למי' כי אם
לשמוע דברי יי' וזהו שאמר וחיתי כפעם
הכהנים דפן ועמ' את טובי יטבע
פאוס וי' סוף דבר החומר העכור וחזור

ספריו וזך כאמרו ויפרתיך כספירים
ואז כשמע ונקבל מפי הגבורה ויהפוך
אל העמים שפה ברורה ויהיו רעבים
תמיד ותאביס תמיד להסג' העריבה
כאמרו ככספה גם כלתה כעמי וזהו
סוד אשפוך את רוחי על כל בשר אחר
סיהי מזונכם מזה כולו ומה שאמרו
לזה שתא הכא עבדי לשמא דאתי
בארעה בישראל פרסמו כל הסוד
שאמרו כי טעם שאמרו מזה סוד שתי
גאולת הגופניים מעבדות לחירות :

וסוד גאולת כפעם השכלית מגלות יצר
הרע המעכב בהסג'תה ולפי' כך רמוז
הדבר בכפל השמא הכא לשתא דאתי
בארע' דישראל הא שתא אכן עבדי
למנה הבאה בארע' דישראל בני חורין :

מה כשתנה הלילה הזה אל יעלה
בדעתך כי מה שהטריחו רז"ל
בסיפור יציאת מצרים ואמר ואפילו
רילנו חכמים צריכים אנו לסאול את זה
ולומר מה כשתנה כי לא לחנם הוצרכו
דבר זה כי אפי' איך עם אלא אחד והוא
חכם הוא ממס' ישאל לעצמו ויחשוב
גלבנו ויאמר מה כשתנה וגו' כי לעקר
גדול וככבר אמרו דב' זה כי הם עוררנו
במקום הזה לכמה מקומות בתורה כי
כסנראה דבר שמחמיר בו כל כך והוא
דבר נקל בעינינו לפי הדמיון שלנו שלא
נחשב וכדין בלבבנו שהוא נקל מצד
עצמו רק מצד פחיתותינו וגריעות
כפעם : שאיך אנו יכולו' להסיג' ברשיתינו
עומקו של אותנו דבר ולפי' כך רמוז :

ואומר כי לא דבר רק הוא מכס' וארז"ל
אם רק' הוא מכס' הוא רק' :
ואחר הקדמה זו רע כי אולי יהיו
אומרים הנה טעם כזה
להחמיר

להחמיר כל כך בענין חמץ והוא דבר שאין לו טעם לפי מראית העין והיא מצוה קלה אבל הסברא יותר מכל שאר המצוות אלפיה שלא כפי תכליתם כפי מהם קצת רמז או התעוררות באסור חלב ורס ושאר מאכלות אסורו וזכונא בהן כי כולו כדי לתקן המזג ולהעמיד הגוף ביותר טוב שאיפשר אבל ענין המצה הוא לזמן ידועי והחמץ אסור זמן בזה ומתר כל הפסכה מה כורך :

ועוד כי מאכלו אסורות אסורין אסור עולם בלתי טבל ודומה לו עד שיפרישו הראוי ממנו אבל זה מדוע באסור זמן ידוע אינו כפי אסורין כל זה יוכל האדם לתור בדעתו במצה זו ואחר כל זה מדוע אסור חמץ במטהו ואסור שאר מאכלות אסורין בשיעורין ידועין חוץ מין כסף והרי טעמו ידוע משום שקץ תשקצונו בענין עץ ואם כן מכל הענין עוררנו רזל כי הדבר מעיד על עולו והוא דבר נקל למראית העין ונוכל לראות הסם ית' כמה הוא מחמיר עליו שהוא בכר' ועל כן ראוי לכוון לחקור שאם לא נחקור בו ישאר לנו הדבר כאמרו היה חסר ואין בדבריו ממשותף ואין לחוש על אותו הדברים ועל זה הדבר ועל זה כאמ' כי דבר י' בזה ולפי עיקר זה עוררנו זל שצריכין לנו לבקש לרבר זה טעם ולומר מה נסתנה טעם חמץ ומצה משאר כל אסורין שבתורה כמו שאמרנו ל' היות החקירה זאת כשדעת עד מאד הוצרך ר' אלעזר לומר לא זכיתי שתאמ' יביאת מצרים שאנו לא הייתה חקירה זו יקרה עד מאד לא היו חכמים וגדולים כאלו עסקוקם בה כל הלילה עד זמן קטן של שחרית כי לא

היו מפקידין ומנס אלא בענין שהוא ידוע בחקירה וטענות אבל מפני היות יביאת מצרים רמז לכל הטובות שאנו עתידין לקבל ממנו ואילך בגוף ובשפת' והכל כלול בה והכל צריכין לחקור ולהתבונן בה הסיבאסור אותה החקיר' כבר רמזנו ממנה קצת כטעם חמץ ומצה :

עברים

היינו לפרעה במצרים הנס בתשובה על פאלות מה נסתנה ראוי לומר עבדים היינו לפרעה ובאמת כי ליובא בשאלה זו נכון להשיב תשובה זו והכני לעוררך על סודות החתומים שבאו סתומים ורזל רמוזים בחלונם שקופים אטומים ואנו העניים מגפסים קיר כעורים וכולנו סומים : דע כי הפס הרי"ה הוא מפסדה הדין ומגבלו כמה עניינים כדי להבין ונקי' ג' וירותיו בכבראים הן לטוב הן למוטב והנה כשאמר ברוך הוא לעקב אל תיר' מרדה מצרימה וידוע הוא שאלו לא היה יעקב מתיירא לרדת לא היה אומר לו ית' אל תיראנו שאין ררך לומר אל תירא אלא למי שהוא יראה ואם ראוי לדעת מה יראתו של יעקב עד שנכטרך לומר ל' וית' אל תירא : דעידו כי הסכימו אנשי אמת בעלי הקבלה כי ראה לעקב מדת הדין מתוחה כנגד בניו ברדמם למצרים וראה שאינם ראויים לזאת מעם לעולם כי במדת הדין מורה היו יורדין לשם ואין להם עליהם מכר מהבגו של עולם לפי המערכות העליונות ולפי דעות העניין כך ה' חרדוד ואב ויראה עד מאד עד הוצרך הקב"ה ית' להבטיחו כי א"ל מהם יורדין במדת הדין הגמור' מעם רחוק לזאת ואמר

וְאֵלֶּיךָ אֶחָד עֶשְׂרֵים מִצְוֹתֵינוּ וְאֵלֶּיךָ
 גַּם עֵלָּה: בְּאֵמֶת כִּי לִי הַמְעַרְכוֹת אֵין
 לָהֶם עֲלֵיהֶם אֲבָל אֲנִי אֲמַנֶּה מִנְהַגוֹ מִן
 עוֹלָם וְאֶהְיֶה פָּרְדִי מַעֲרֻכוֹת מַעֲלֹבוֹי
 וְתַחֲתוֹנִים וְאוֹכִים מִמֶּנּוּ מִכֹּד הַפְּלִאָה
 וְהַגְּבוּרָה לֹא מִכֹּד כַּחַד הַמְעַרְכוֹת מִוֹם
 מוֹל וְזֶהוּ סוּד וְאֵלֶּיךָ גַּם לָהֶם:
 וְלִפְיֶיךָ הַתְּבוּנוֹת אֲמַרְס עֲבָדִים הַיֵּינוּ
 לְמַרְעָה בְּמִצְוֹת וְיִזְכְּרוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִן
 אֵלֶּיךָ הַתְּבוּנוֹת הַעֵינָר הַגְּדוֹל שְׁעוֹרֵרֵנוּךְ
 עָלֵינוּ וְתִרְאֶה מְדוּעַ רָמַז בִּיד חוֹק וְבוֹדוּעַ
 כְּטוּיָה כִּי זֶהוּ סוּד הַפּוֹךְ מִנְהַגוֹ מִן עוֹלָם
 וְנִסְרֵר הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת וְזֶהוּ שְׁאֵמֶר
 אֵלֶּיךָ אֲרַר עִמָּךְ מִצְוֹתֵינוּ וְזֶהוּ שְׁאֵמֶר
 רַז לְבֹלוֹ לְמִצְוֹתֵינוּ שְׂכִיחָה עִמָּהֶם שְׁאֵמֶר
 אֵלֶּיךָ אֲרַר מִצְוֹתֵינוּ וְאֲחֵר שְׁמַרְעַע זֶה
 הַתְּבוּנוֹת כִּי יִצְיָח מִצְוֹתֵינוּ עַל הַנֶּסֶם
 וְלִפְיֶיךָ הַנּוֹכַח יִתְּ לַעֲשׂוֹת מִכָּה עֲשִׂירִית
 בְּאֵלֵהֵינוּ מִצְוֹתֵינוּ כְּלוֹמַר שְׁנֵי מַעֲרֻכוֹת
 הַעֲלִיוֹנִים כְּלוֹמַר שְׁנֵי פָּרְדִי מַעֲרֻכוֹת
 הַשְּׁכִלִים הַנְּפִרְדִים עִמָּהֶם הַכַּח כְּשֶׁפֶעַע
 עַל הַגְּבֻלִים וְמֵהֶם לְהַסְפֵּעַ לְתַחֲתוֹנֵינוּ
 וְזֶהוּ סוּד וְיִסְרֵר אֵת אֲוֹפֵן מִרְכַּבְתוֹנוֹ:

מעשה

פִּרְיָא וְגַ' כְּכַר יִדְעַת סוּד
 אֵלֶּינוּ הַחֲכָמִים הַנּוֹכְרִים פֶּהֶם הֵיוּ גְּדוֹלֵינוּ
 חֲכָמֵינוּ יִסְרָאֵל בְּמַעַס מִרְכַּב וְכְּכַר אֲמָרוּ
 זֶה חָזַל בְּתַלְמוּד ר' פִּלְוִי הוּוּ בְּקִי וְכוּ'
 ר' פִּלְוִי בְּאַדְרַת בִּי בַּהֵינִית רַסוֹת הָאֲדָרִס
 מִסוּרָה בִּידוּ וְיִרְבֶּה בְּמַעֲשִׂים חֲכָה לְפִי
 הַמַּעֲשֶׂה יִהְיֶה הַגְּמוּלָה וְהַסְכָּר הַטוֹב
 אֵין לּוֹ מִסְפָּר וְגַבּוּל כְּאֲמָרוּ מֵה רַב
 טוֹבוּךְ אֲמַר כִּפְתַח לִירְאָךְ וְאֵם הָאֲדָרִס
 דּוֹכָה לְהַרְשִׁיעַ אֵת עַצְמוֹ וְהִנֵּה בִידוּ
 תוֹרָה לַעֲשׂוֹת הַטוֹב וְהִסְרֵר וּמִדְּרַכַת
 אֲוִתוֹ לְכָל טוֹב וְלְכָל פְּלִימוֹת מִיְגָרִס לְזֶה
 אֲבָרְךָ מִן רַק מִמֶּנּוּ יוֹבֵאֵה אֵם הִיא
 אֲכַלְתָּהּ וְאֵלֶּינוּ לֹא הִיא בְּאֲדָרִס יִכַר הַרַע
 לֹא רִיּוֹ רִאוּי לְקַבֵּל בְּיוֹל עַל כָּל טוֹב
 שִׁיעֶשֶׂה מֵאַחַר שְׁאֵין לוֹ מַעֲכָב לְמוֹנֵעַ
 כְּמַצָּא יִכַר הַרַע תִּקּוֹן גְּדוֹל וְסַלְמוֹת לְמִי
 שְׂמַח לְבַחֵר בְּדֶרֶךְ יוֹסֵר וְאֵין בּוֹ עִמָּל
 וְרַעַע מֵאַחַר שֶׁהַתוֹרָה מִיּוֹחֲדַת לְבָבוֹת
 הַרְסוּתוֹ וְלִרְפָא מַחֲלוּתוֹ וְלִפְיֶיךָ כְּמַצָּא

שני היצרים בדרך גדול בעולם הזה
שריח עולם הנסיון והמבחן אבל עולם
הבא שהוא עולם הגאול אין בדרך ליצר
הרע שכבר היה מה שהיה ואין מעם
ואוליך כי אם קבלת גאול כפי המעשה
ואחר הקדמה זו דע כי מה שאמרנו ימי
חיך בעולם הזה הוא סוד גדול כי כל
הטובות שהם ית' וית' עושה עמנו
בעולם הזה בסבה שיאנו ממכרים
וקבלנו התורה הגודרת פרוצות יצר
הרע כל ימי חיך להביא את ימות
המשחית : וזהו טעם מזה שאמרנו
כי בזמן שימול הפס ית' ברוך הוא ערל'
לבבנו ולא יסאיר בנו יצר הרע לא מעט
ולא הרבה ונהיה דבקי' בהשם מטיבהו
הטבה שאין הפסח חמרי ויתקיים
המקרא הזה הנה אלהינו זה ומ' שדרשו
בו ומה שאמר ר' זל' ושאתם מיס
בשמוץ ועיקר כל הטובה הזאת שאנו
מזומנים לה הוא סוד יציאת מצרים
וקבלת התורה וקיומה אשר בעולם
הזה כי בעבורה זכינו לכל הטוב הכפוף
לנו והבטחונו לעולם הבא ואם כן
נמצא פסוק שאמר למען תזכור את ית'
צאתיך מארץ מצרים כל ימי חיך כולל
העולם הזה כבתחילה והעילם הבא
בסוף ונמצא הכל כלול ביציאת מצרים
ועיקר הכל בהיותינו מבערין החמץ
בעולם הזה ורמזו בעבור הזה ביציאת
מצרים שהוא הסוד והעיקר לבלע המו'
לכח והנה הרל' תלוי בסוד חמץ ומזה
הנוכחים ודי לזה למסכה זו :

ברוך המקום

שנתן תורה
לישראל ברוך
הוא מה שמצטרך לדעת כי התורה
כוללת כל הדיעות אשר בעולם שאלו לא

תאמר כן נמצאת התורה חסרה ולפי
היות יציאת מצרים עקר וסרם לקבלת
עול מלכות שמים והיותינו עבדים לו
הוצרכנו ר' זל' לפתוח בו' שערי הדרך
שאיך כל הדיעות ולא כל המזגים שוים
כיום כח יוצא לפועל טוב ורע וים שאיז
יובא לא זה ולא לזה ואם אחר שאנו
חייבין לקבל התורה שהיא סוד מלכות
שמים אי אפשר שנהיה כולנו שוים וזהו
סוד ספירטנו במסנה קודם זה כי ים
ממנו שהם כדויקים וים שהם רטעים וים
כך וים כך ולפי שהדבר כך הוצרכה
התורה לומר כי לא יעלה על לב איש שיש
בה חסרון שהרי בה כל העשוי וכל
העשיר להיות הכל כפוי ממנה והכל
חוקק בה : ולפיכך אמר ר' זל' כנגד
ארבע בני דברי תורה והנני מפרט
עיקר זה שהכל תלוי בר ועמוד שהכל
כשעו עליו ידוע כי בהיות בני אדם קצת
כדויקים וקצת בינונים וקצת רטעים
הנה זהו סוד הנסיון ומבחן :

וסוד יצר הטוב ויצר הרע שאמרנו למעל'
וכתוב בתורה ברוך הוא אילו הארבע
מידות בארבע מקומות מסונים זה מז'
ובפרשיות ידועות וכל אחד מהם מעיד
ומעיד על יסוד גדול ועיקר שאין למעלה
הימנו כי הבן הנקרא חכם כתבו
בפרשות ראה באגדת' קומי פלוני
בשמעת' וכבר היו אומרים זה לזה כלה
אדברתיך ולך אכל כבעי' ואהלת כשהיו
עסוקים בסדרי מעשה מ.יכבה וסוד
סיני מנהגי העולם על סד הנסים ולפי
שהחכמים האלו היו מקובלים בתורה
סבעל פה וגם בסדרי המרכבה הכלול'
בתורה סבעל פה אמר ר' יוחנן לר'
אלעזר תא ואגמרך מעשה מרכבה אל'
אחתי

אכתי לאו קמאי וכבר ידעתה ערסו
אלו החכמים הנזכרים במסנה זו שהיו
מיוחדים בידועת מעשה מרכבה וכבר
ידעת מה שאמר ר' עקיבא ככנס בסלו'
ויבא בסלו' ק'אס כן התכונו בקוד יבא'
מזרים וסדר חג הפסח והלכותיו
ומכותיו וסוד מצ' ומרור ופא' עינייכי
הדבקים להם כולם ככללים בסודות
המנה עליונה אלהו' וקבלה יש ביהונו
על היות אלו החכמים משלשלת קבלת
מעשה מרכבה מסיכוד עמוד הימיני
החסיד ר' יצחק סני כהור בן הקדוש
רבי אברהם סבב קרע זל' ובאמת כי
לכונסא באלוראוני לדרש ולחקור על סוד
אמרו מה נסתנה : וסוד יביאת
מזרים כל הליל שלום ואם כן בא וראה
עד היכן הגיע כח סיפור יביאת מזרינו
וסוד הדברים הנכללים בהגדה זו שאנו
רנלים לאמרה אמר ר' אלעזר בן עזריא
וג' כבר ידעת מה שאחזל במר' ברכו'
במסנה תפילת בערב רשות או חובה
כעניין הרי אנו כנן טבעים סנה ולא
זכיתי שתאמר יביאת מזרים כי ר' אלעזר
בר תמנו עשר סנין הנה ולא היו ראוי
למנוחה ראש ישיבה לא מפני מיעוט
הימין רק לעניין שיבה אחת מגדרי
הסימנין הידועין לסודות כפלאים ונהו
סחזור אכל סוד שאמר לו מא ואבמרך
מעשה מרכבה ומה שאמ' עד סדרטה
בן זומא כבר ידעת מי הוא בן זומא
בעניין הארבע סכנסה לפרדם ובן
זומא היה אחר מהן כל זה על היות סוד
סיפור יביאת מזרים היו באים על כד
הגבורה והיאך היו חסנים מנהגו של
עולם ומתוך המסא ודעת היו מזכירין
היאך נעשה כס פלג' על כד הממסלה

אעליונה שהיו יודעין כח הטבע וכח
הדבר המכריע את הטבע ועל זה היו
מעמיד קרע ועל כונסא כזה אמרו וכל
המספר ביביאת מזרים הרי זה מטובח
כלומר היו ככנסים לחדרי המרכבה
ורואין בעניין ההסנה היאך נעשו המי'
דס וכסרנו הכפרדעים כאלו הם בעצמ'
היו מזכירים באותו הכס ממס וכן לכל
כס וכס אמל' מה שאחזל במסנה ביביאת
מזרים נזכרת כל ימי חיו של אדם עד
שהגיע כחו של מקרא סדרשו בו חכמי'
ימי חייך העולם הזה כל ימי חייך העולם
הבא להביא את ימות המשיח רמז בזה
סוד גדול נסתר בחביון מסנה זו ולמה
הנזכרו חכמים זל' לומר דבר זה :

דע כי בהיות יביאת מזרי' ראש
ועיקר לכנ העולם מעשה הטס
יתעלה וזכו עמנו כל הכסים והנפלאות
במזרים וביס ובמרבר ובנה לנו את
בית הבחירה ופאר כל הטובות מעשה
עמנו גרוך הוא ואי אפשר לי להרויח לך
עיקר זה ואפתח לך טערי אורה כדי
להשמירך על זה סוד מסנה זו ואעפ'י
הדברים ארוכים אקצר בהם :

דע כי היה לו לאדם לדרוש ולחקור
מדוע ברא הקבה באדם סני
יכרי' ומאחר שהוא זית זכרו לטוב ומטיב
לכל מה לו לברא באדם יכר טוב ויכר
רע והלא היו יותר טוב להיות יכר טוב
לכדו ולא טיעמוד יכר הרע לוחס
כנגדו :

תשובות חקירה זו הנכרי ומת' דע
כי הטס זית זכרו כל
מעשיו ישרים מגיד מראשית אחרית
והוא הדין וברא העולם הזה והעולם
הבא : ובעולם הזה נתן מעשים בכח

ראוין לבאת לפועל ומסר לנו התורה
סתוריע לאדם דרכים שבהם יבא מן
הכח אל הפועל וקרא' העולם הזה עולם
המובחן לו וכך הרשע והמס וסאינו
יודע לשאול כי כולם ים להם עיקר ואין
אחר מהם בא רק לעניין ידוע והכל
כלול בסוד עם מאות אלף רבלי שהם
הקקראים ששים ריבוא סקקראי אוכלוס'
וכל חכם ראוי להסכיל דבריהם החכם
שהיה מברך עליו ברכת אוכלוסא היית'
דעתו כוללת כל הדיעות מציאות
הנכללות באוכלוסא ויודע להתנהב עם
כל אחד כפידעתו והנה התורה העידה
על היות כל הדיעות מציאות באותו
מעמד ואחר שהדברים נבא בביאור כל
אחד מאלו הנזכרים כפי הראוין לנו :

חכם מה הוא אומר מה העדות
והחקים כבר ידעת מה סוד
עדות או חקים או מספטי כי סוד עדות
סאינו אומר בתורה הם כל הדברים
סאיף כח בבני אדם להסיגם מכה
החקירה בדרך מופת אלו חי אלף שנים
וזה בענין חדוש העולם למן רזונו
מאיף כי לא לזה לא ימצא אדם מוכת
סיהי' הסם מחויב לבריאה העולם ולזה
הזמן ובשבע ימים ובזרות אלו בתבוכ'
וובסיעורים אס אך הכל ברא וכתחדם
כפי גזרת חכמתו וחפכו ואלו הדברים
ודומיהם סאיף אדם יכול להסיגה מזר
ראיה מופתית כי מזר קבלה כזה עלינו
להעיר על זר שהוא אמת אלע' שלא
יסיגהו בראיה ובמופת אמנם סכאמין
בו ולא כהרהר אחריו וכעיר סכז הוא
כמו סאמר לנו בתורתו'ת בענין סאנו
מעירין כי ססת ימים עשה יי' את השמי'
ואת הארץ וכו' ואלע' שלא ראינו היאך

התחיל לחדם עולם שלא כסיגהו וסלא
ראינו היאך התחיל לפרם עולם מאיף
תייבס להעיד עם הוא בדבריו ולמיכך
תמצא בלוחות שהם סתים ולא מענה
כנגד סמור את יום הסבת לקדמו :

ועל זה אמר דוד עדות יי' נאמכ' והפירוס
כך סכל עדות סהוא מפי יי' אלע' שלא
ראינהו רק ססמענהו ממנו נאמכת
היא ואיף בה עם סקר ואיף להרהר
אחרים והיא מחכימת פתי אלע' סאיף
בעולם שהיה מצוי כשהתחיל לחדם
העולם :

ענין שבועות כענין סביעי סל
פסח לתפארת
ולעטרה :

הנני מפר' לך סוד ראש השנה
כרישתעמוד על הנכון שיום
זה הוא יום הדין לדרות למען
תרע מרה הוא ותוכל לעמוד
על תוכן האמרת :

בראש הסנה כל באי עולם עוברים
לפניו בבני מרוץ והנני מחלק
העניין בסלטה ספרוס הסער האחד
הוא בענין היום ממס הסער הסני הוא
בענין הדין הסולט באותו היום הסער
הסלס כענין הסטן המקטרב סוד
עזאל העומד להסטיף בראש הסנה
וביו' הכיפורי' ואלע' סכבד רמותי לך
במקום אחר :

השער הראשון ים לך דעת כי
הוא יתברך ב
ברא עולמו וי' אל לפי חסד כפי אסר
אמרנו ומרוג' ומהסבה העליונה
המכיח

המציא מציאותו מסוד האויר הוא
הקדמון העולה בסודו עד עם אשר
כתעטיף באור וברא את העולם ועשה
את האר' בכוסר וביוס' באמת והמציא
בכור' עליונה והכניסו בגן עדן והנחילו
חכמה עליונה על כל הבאים אחריו
ומתוך שהתחכם יותר יוס'. להכנס
בתוך מרתף יין שמרים ולפתות מעכפי
ראש פתנים וסתר רסו וכתפתה
במתקי כחשו עד אשר יבא לחוץ מכבוד
בלה נכנס בסלום: ויבא בבהלה משם
כתדבקו כל התולדות באות היין בלא
שמר' ומשכמי' לרדוף סכר ועמד
בסכיבורי לפני בוראו ביו' זה שהוא
ראש הסנה יוס דין לרורות והק'בה
משגיח ומעיין בדין כל העולם בהתעור'
המרה הנקראש פחד יבחק והיוס עומד
בחזותו הדין ורורות כי משם חפר אוכלו
סוד החדש השביעי שהוא סוד
המדה ה

השביעית הנקראת הדין ועניינו יודע
לבעלי החכמה ומה שאמרו רז"ל שאמרו
בכסא ליום חגיגו יוס שהלבנה כיתכסו'
בו והלא לא ראינו מעולם שנתכסת
הלבנה באותו זמן ואמר כן אינה יוס
שהלבנה נתכסת בו הוי אומר זה החדש
השביעי אינה יוס שהלבנה וגו' זה ראש
הסנה והסוד והדבר אמת הוא בהיות
סוד העורלה חוסף על בריח קדש ומכס'
אותו אז הוא יוס הדין על העולם בהיו'
הפתח סגור והקטיגור תובע הדין על
כל בני העולם והעדים מכוונים להעיד
על כל מעשה כעלם והמלך כפנים כלומ'
נתכסה מכל גודו מרום להטגיה על
כל פועל איס ומע'יה. והו הסוד
שהלבנה מתכסה בו ונעורלה מבחוץ

סומר ועומד לסמו' הפתח ותובע הדין
ואומר דין פלוני עשה כך וכך ופלוני כך
וכך הואיל ומכיוו' בית דין ממונה
לתבוע תביעות העובר על התורה או
העובר על מאמר כעניין ס' כי יי' אהב
משפט וגו' ומנה לזה לתבוע דין מי
שעבר מאמר יוצא מי שעבר על דברי
תורה והוא הולך ומסוטט בכל הארץ
והעדים עימן ובא ומלטיף עברא מדועו
ותובע הדין והכל על דרך האמת והדין
ואע"פ שהכל באמת וצדק הוא יתברך
בהיות חסרו וחבתו ככאף מרעיתו
פראה ויודע כי הקטיגור בא לתבוע
הדין והוא דין מושב הדין כאשר כזה
אותו ארונו לתבוע תביעות התורה
ובמזות כל ימי שעבר עליהם עד היום
סנברא העולם הפקיד אותו ארונו
לסמור את דרך עץ החיים ולא יבאו בני
אדם לפרוץ גדר פן יסוך אות' זה הנחש
כעניין אמרו ופורץ גדר יסכנו נחש
והוא ית' יודע שאין אדם צדיק בארץ
אשר יעשה טוב ולא יחטא והוא מרחם
על ישראל כרחם אב על בנים והוא
איהב להכנס להם לפנים משורת הדין
כזה לקחת ענה לכפשותם כדי לעכנס
מעונותם שתובע המקטריב ולא יוכל
לתבוע דין כזה לתקוע בסופר וקול
כשמע מתוך הסופר בסוד אס ורוח ומי'
כאחד מחובר ונעשה ממנו קול מחד
בלי פרוד אזי בהתעדרות זה מלמטה
מתעירר קול הסופר רלמעלה ודוחה
את הערלה ממקומה והפסח נפתח
והתפלה נכנסת וקם המלך מכסא הדין
ועומד ברחמים ומרחם על בניו כי הוא
דין והדין אינו כן כשהתובע אינו
לפניו ואע"פ שהוא יודע הכל וכשטענות

התובע מעורבבים כדחה מלפניו ופומע
אין לו וכסארי ישראל עם אביה שבשמי
בטלוס ומרחם עליהם : ואם תאמר
אם כן הוא הלא הכל בידו ית' למה
יבטרך לכל זה יעביר הקטגור מלפניו
ולא יפמע לו אין ככון לסל מלך לפומע
לדברו הקטגור כל סכך הוא ית' תדע לך
כי ית' סדר ותקן כל הדברים על דרך
האמת והצדק והמשפט וכאחותו ממע
פס ותקן כל הדברים למטה וכוה סכל
דין אצפי סידע האמת לא ידע בלמי
תובע ועדים וכתבע והדין עומד על
מוסדו והתובע טוען כך וכך עם פלוני
ופלוני עבר על כך והעדים מעידן ואזי
הדין ידן אמת לאמיתו בדומא זה
הוא ית' למעלה שהתובע וכתבע ועדים
והוא הדין והתובע נקרא טטן מפני
שתובע עליהם ומעיד על ישראל חטאת'
והעידים הן עיני העם' לראות כל מעשה
בני אדם בסתר ובגלוי והם פלוסיהם
ידועים נקראים עיני יי' על פס עהס
מטביחם ורואם כל מעשה בני אדם
והדין הוא ית' וכל זה כתכן מלפניו
כדכונן ית' להיות התובע דין לפניו ואם
תאמר סלא יכנס לפניו אין דרך רס
וכיפא כי כבר הוא המתקן ומעמדו בזה
והאלהים עפה סיראה מלפניו והתובע
הזה איכך תובע זולתי אמת ומשפט דין
ישראל אבל הקבה ככנסת להם לישראל
בחמלתו עליהם לפנים מסורת הדין
ונתן להם עצה כדי סיערבבו טיבות
התובע ובערבות טענותיו לפני המלך
אז ידחה מלפניו ופומע אין לו והקבה
טומע מחיכתם על ישראל ומרח' עליהם
ואומנס כי קול הסופר למטה פהוא סוד
הסכרת מדותיו של הקבה תקיעה והיא

רמו למדת הרחמים מרועה רמו למדת
הדין הקט' כאמרו עלה אלהים במרועה
יי' בקול סופר ואומנס כי הוא סוד
בהתייחד הקול כאחד קול הסופר
המתיוחד באחדתו למעלה ויס לנו ל
להרעורר אותו הקול פהוא של רחמים
בסוד ה' יועה שלמטה ואם תאמר
היאך יכול האדם בהתעוררות של מטה
להתעורר הקול ההוא למעלה תדע לך
כי ית' הוא המוציא מציאות הוייתו
מלמעלה למטה עד אפס מקום ובאמר
התעוררות רובה לעלות מטה מציאותו
עולה כי יורד ועולה כענין רוח האדם
המוציא ההבל מוציא ומכניס וזהו
הקיינס בהיותו יוצא ובהיותו כותן
ההתעוררות להינתו יוצא ואין רוח
ההבל יוצא עד פיהיה סב כך הוא ית'
אין סוד התעוררות המוציאות יוצא עד
פיהא עולה מלמט' לסוב למקיס תולרמו
ואזי התעוררות מעלה יוצא כמתחילה
וכמה עיניינס גדולים בסוד זה שאין
לכתוב אותם בתקום זה כי כמה
פרמטידי למבין :

ענין אחר ארמו על ראש
השנה הוא הנקרא יום הדין כמו
לתשוב' פהוא יוסכ בכסא
דין אל הפחד ולכן אנו מתפללים ואומ'
באזי המלך המשפט ואזן עומדים לפני
יי' ית' בתפיל' לבל יפגמ אותנו במדת
הפחד כי אם במדת הדיינים פהוא
התפארת וענין שלטה ספרים נכתבין
בראש הסנה רמו לסלטה אבות פהם
החסד והפחד והתפארת וספר של
כריקים גמורים ידן לחסד ושל ביכונים
לתפארת ושל טעם לגבורה ועל כן
התפארת

התפארת מדת רחמים והחסד יותר
רחמי ממנו סל' עולם חסד יבנה והיא
המכרעת בין הדיו והרחמים באמצע
על כן התפארת נתן לבינוניים וסל'
רעפים גמורים רמו לדיו וכלל הדברים
כו המדה שאדם תחזיק בה היא כמטבת
אליו להעלותו ולחדו אליה מאחז אמר
דל עסכר מכוה מכוה וסכר עבירה
עבירה וראש הסנה שהוא בכלל עשרת
ימי התשובה רמו לעשר ספירות ויה לכל
הספירות שהם מתעלים עד התשובה
ולכן קודמה התפילה לתשובה וכן
לפבתות ולראשי חדשים וזו כוונת כל
האדם בתפילה וביאורו זכרנו לחיים
הגזרת יי' זכרנו יברך ומגזרת בכל
המקום אשר אזכיר את שמי והוא הפס
המיוחד הכרמו בז' : והוא אלהי יעקב
ולמבינים יעם ועליהם תבא ברכת
טוב : זכרנו לחיים הזכירנו לא באמר
אלא זכרנו כלומר כזכר התשובה כדי
שזכיר בזכירתנו לחיים וחיים אלו משך
החכמה והסכל כדכתיב והחכמ' תחיה
בעליה וכתוב מקור מים חיי' סל' בעליו
אל מלך חפץ בחיים אלו תשובה מלך
כח רחמים חפץ כח הדיו בחיים כל
דבר ודבר נקרא חיים וכתבינו בספר
החיים פירש מדת הרחמים למענך אהי'
חיים כדכתיב כל פועל יי' למענהו ולפי
ששמו משותף בנו כענין סכא' והכריתו
את שמינו מן החרץ ומה תעשה לשמך
הגדול אלהים חיים כח התשובה אם
כל הבניין וחוזר ומפרש כח הרחמים
וגבורה וחסד וחומת מגן אברהם
שהוא חסד : מי כמוך אב הרחמים כח
השובה שהוא אב לר' ז' זכר וזכריו
ברחמים פי' כח ר' כורים שהוא יזכר

בריו וזכר בכח רחמים שהוא זוכר
לחיים וזהו תשובה ובאיו כח זכרם
לחיים בכח הרחמים כלומר על ידי
הרחמים מקבל מפעמ' התשובה ובכך
פי' בכח עב' שמות וזהו מניין בכך מן
עדרך המשך כח הדברים העליוני' ולפי
שהעולם הזה דבר הנראה לעינים הוא
מתחיל מכח הגבורה שהוא נקרא אטו
הגדולה ונקרא עחד וכח והוא כמו כן
התחלת המוראות יותר מן החסד ופי'
הדבר שמשך פחדו על האומות ועל כל
מעשיך ככח הדיו שלמטה הנקרא דרך
ואימתך לחיים ותפט' לסוף המקרא
כדכתיב תפול עליהם אימת' ופחד על
כל מה שבראת העליונים מהם שהם
בכח הרחמים וייראוך כל המצט' שהם
בכח הגבורה כל הברואים שהם בכח
החס' ויעשו כולם אגוד' אחת כל הבניין
נקרא אגודה כענין סכא' ואגודתו על
ארץ יסדה אחר לא כאמ' אלא אחת דבר
שהורו מתיחד וכאגד כאגד שאינן נפרד
ממנו לעשות רצונך בלבב שלם ליחד
הרצון בכח הדיו שהוא שלם מכה
הרחמים שהשלטון זה יסוד עולם לפניך
לפניו ילך דבר עזו בדרך כלומר מדת
הדיו של דרך שהו' נקרא עזו הוא בדרך
שהוא באה מכח יד שמאל הוא שכתו'
אף ידו יסדה ארץ שהוא מכח הגבורה
וגבורה בימיך וכח הגבורה שהיא
בשמאל מכח הימין הנקרא חסד כמו
שאתו כו' אש יבא ממים זלכך לא כאמ'
בימיך אלא בימיך ושם נורא הרחמי'
נקרא טס שהוא אמצעי בין חסד וגבור'
ולפי שהוא כלול מכל דר נקרא נורא על
כל מה שבראת בכח הנכח וההוד :
ובכך מן כבוד אחר שפירש כל חדברים
היאך

היאך הם מתנהגו בכח הגבורה חזק
 ופירם היאך איך מתנהגו בכח החסד
 ואמר תן כבוד המסך מסך הכבוד
 והחסד לעמך שהם איבי דאויס להתקיי'
 אלא בחסד ולפי שהם עמך תן כבוד
 תהלה ליראך תקוה טובה לדורשך זהו
 כח הגבורה שהוא כח היראה תקוה
 כח הרחמים שהוא קו האמצעי פתחון
 פה זה נכח פמח' מכה ההוד פסון יחיד
 פי' הזון במיחת קרן לרוד עברך כדק
 ועריכ' בר לבן ישימכה התשוב' פנקרא
 נר נפמת ארס ובכץ כדקיס יראו
 וישמחו יראו אלו עושה כדוקות שהם
 מכה הרחמים יא' פחד אומות וישמחו
 וישירים יעלון שהם מכה הדין יראו
 אימתו עליהם יעלון חסידים בתתן
 כבוד לעמו מכה החסד ברנה יבילו
 ועולמה כנגד המיחל' שיש להם פתחון
 פה הזכיר קפכה פיה שלא תקטגד
 מסכץ כבודך זו פכינה עיר קייסר זה
 רחמי ומלך בכח הדין איך בכח הרחמי'
 הללויה בכח התשובה כבאות כח רחמי'
 שהוא מרומם בכח החסד ובכח גבורה
 שהם קרואים מפפט והאל הקדש
 פכינה בקדש בכדקה שהוא קדש בכח
 הרחמים שהוא קרוי כדקה :

בלא דין פירום העטר' כי הפועל ומכש
 בפרשות והכזרות בהתנועד הכפאים
 ובהקהיל את הקהל תקעין ולא ידעין
 לפי שהתקיע דמו למדת הרחמי' והמפע
 את המחנות מזכיר תרועה שהוא רמו
 הדין והוא הפכינה ההולכת עמם והיו
 מרעים כ' יסתעלה למעלה ויבלבל במד'
 הרחמים וכץ בעניין במסעות תרועס
 יתקעו למסעיהם רמו לעטרה שהוא
 מולכת אותה במדבר ועל העטר' כאמר
 ומרועת מלך בו וגם עליה אמר היא
 פעמד' לאבזתינו ולכו והיא האיסיפקלרי'
 פאינה מאירה הכץ אותיות שהם מלב
 כתיבות נקראים אבנים מפולאות
 וחילו הב' בפירות שהם חסד והפחד
 כקראו' כתר' לאשה למטה מהם וירי
 ארס מתחת כנפיהם רל' על החפארת
 פכבר ביארנו שהוא הזיין לא כפי במר
 אל כף זכות וכף טובה ועליה באמר כי
 יש לכסף מוצא ומקו' לזהוב קורא לכסף
 חסד וכבר ביארנו כי גונו לבץ וזהב
 לפחד וכבר ביארנו כי הוא ארום מדד
 ימין החסד כורת עבל והזורת ההו' טעו
 ישראל ועל כן חייבה תורה להביא
 פרה ארומה ואמרו תבא האס ותכפר
 על הכה :

טעם תקיעת טופר וכונתו הטופר
 הוא רומז לתפארת כי הוא
 מוויץ כמותו התרוע' רמו לעטרה שהוא
 מדת הדין הרפה והתרועה עניין יללה
 פהיא מורא ודין וענין פסוטי' לפניה
 ופסוטה לאחריה פהיא רמו לתפארת
 פהיא מדת הרחמים כדו' שת היה מדת
 הדין בלולה ברחמים וביום הכפורים
 על יובל מזכיר ומתקעין פסוטה כתיב
 והעברת טופר תרועה לפי שאי אפשר

סוד עניין סוכה יש לנו לפרט
 ברמו העניין
 הזה על אשר פרשנו בתחילה בסוד
 הסוכה פהיא הידוע בסוד ואמו' ממס
 ור' זל' רמוזו העניין הזה בסוד אמרו כל
 האזרח בישראל ישבו בסוכות סכת חסד
 ואמרו כל מי שהיא אזרח בישראל ישב
 בסוכה וידוע ל' רורות סכל מי שאינו
 מזרע ישראל אינו יסב תחתיה כי על
 כל

כל פנים כל מי שהוא מורש ישראל עם
 הקדש הוא תחת כנפי הסכינה בסוד
 האמונה להיות כל על ראשו ולהציל לו
 מדעתו וזהו כוד שהתעוררו בתחילה
 הסודם פוכת שלום עלינו והוא סוד
 האמונה בסוד הסבת והגמי מעורר על
 עניין אמר כפלה ולא תוסוף ק' בתולת
 ישרא ואמרו רז'ל במ"ר ברכות במערב'
 מתרבי להאי קרא הכי כפלה ולא תוסוף
 לנפול עוד קום בתולת ישראל ולפי
 דקרוק העניין כדיוק יותר ואמרו בסתרי
 תורה ובמקומות אחרים כפלה ולא
 תוסוף קום ודי משל למטרוניתא שהיית
 לה קטטה עם המלך והיית' הולכת
 מביתה עד שתעביר חמתו של מלך כיון
 שעברה חמת המלך היתה היא מאליה
 שבה אל מקומה ואל ביתה פעם ופעם
 ונמש במים הלכה בחמת המלך והמלך
 מתנחם עליה כשבע שהיא לא תוסוף
 כפעם בפעם אלא הוא בעצמו ילך אליה
 ויסיבה להיכלו בכבוד מה שלא היה כן
 כשאר פעמים כענין כפלה ולא תוסוף
 קום היא לא תוסוף אבל אחי אקים אות'
 דכתי' אחי אקים את סוכת דוד הנופלת:
 וזו היא סוכת שלום וזו היא בתולת
 ישראל וזו היא אמונת ישראל ועל דרך
 זה כל האזרח בישראל יסבו בסוכות כי
 היא הסולטנות ומתיחד' בסוד המדרגות
 העליונות להיות הכל אחד בסכת כתיב
 חסר בסוכות כתיב מלא והו סוד יחוד
 האמונ' בסוד ששה קנים שהם המקורו'
 העליונות הנשפעת מהם ומקבלת מהם
 ומתיחום בהם ועל סוד זה שבעה עננים
 היו הולכים עם ישראל במדבר וזהו כי
 הסוכות הסבתי את ישראל וחוסים
 בכל יחוד האמונ' היות כל על ראשם

ולהציל להם מדעתם הרי לך הרמז בלי
 אריכות כי במקום אחר הארכתי בזה
 ודי לך העניין הזה לידע פסרדבר:

עוד עניין אחר ארמוז על סוד
סוכה אכתוב לך רובי מרותי כי
 הם מצות עליונות רמות
 לעניין גדול רע כי סוכה רמז הוא לשבע'
 ענני כבוד שהיו הולכי עם ישראל במדבר
 והם כנגד' ספירות עליונות הרמות
 כפסוק לך ה' הגדולה כו' וכבר אמרתי
 לך כי אמרו מדתו מדת הגדולה ולפיכך
 בקרא כהן גדול והוא ראם לענני כבוד
 ולפיכך אמר'ל על מ' זה הפסוק
 ויראו כל העדה כי בוש אהרן אל תקרא
 זיראו אלא זיראו סכתפזרו ענני כבוד
 שהיו מכסים עליהם בסוכה ונראו ומיד
 בא עליה' כנען וכבר עזרבו בזה ואמר
 כי עמלק היה כתי' הכא יוסב הנגב
 וכתי' התם עמלק יוסב בארץ הנגב
 וכיון אראה סכתלקן ענני כבוד בא
 להלחם עליהם והקבה לא עזבם בירו
 ועם כל זה מה כתיב יוסב ממני שבי
 לקח עבדים מישראל לפי שיבאו
 וכתפפטן מאותה הסוכה כל הסככה
 ועל כן זכנו את בתורה הקדום בסכת
 תסבו סכעת ימים ז' ימים וראי האזרח
 בישראל יסבו בסוכות ועמה הבן מאד
 העניין הזה כי לא דבר ריק הוא מכס
 ואם רק הוא מכס רע כי לא למכס זכנו
 את על כך אלא כדי לנחמתינו באהבת
 רחמי והקבה באהבתו הגדולה על
 ישראל בינם במדותיו להיותם כעין
 דומא של מעלה ואמר להם בסכת
 תסבו סכעת ימים וכבר רמזתו לך מה
 סכעת ימים שהם עליונות וקראים

ימים וסוד זה יהיה רמז לך במסוק ימים
 על ימי מלך תוסף וכבר ידעת מה הוא
 מלך סכריך תוספת ואין לו מעצמו אלא
 מה שנתן לו מלמעלה על ידי מוסף מאות'
 ימים עליונים ומה מוסף מוסף שבת
 שמוסף בראש חדש וזו היא כנסת
 ישראל ועליה נאמר אס לא תרעו לך
 היפה בנשים כאי בעקבי האזן ורעי
 גדויותיך על מסכנות הרועים כשהם
 במסכנות מובטחים בסוכה החופ'
 עליהם ורע כי כל אילו הדפנות ארבע
 והסכך וקרקע כנגד שם קבות העולם
 והם שפת ימי בראשית תפארת מזרח
 מלכות מערב חסד דרום גבורה צפון
 כקורה אמצעית כיון נכח והוד כנגד
 מעלה ומטה : ויש שהיו אמר כי
 התפארת מעלה מלכו מטה ולפי שהוא
 ארץ וכשהארס יושב בסוכה ז' צדיקי'
 יפודי עולם הם אונפיו שחזו לחלקם
 הטבעה ימים והם אברה' יצחק ויעקב
 יוסף משה ואהרן דוד וכשהוא חוכל
 צדיק להזמינם לסעודתו ועליהם הוא
 אמר בסוכות תשב שבעת ימים וצריך
 לתת חלקם לעניים למחם כרר' י'
 ושמת' בחג'ך אתה ובנך וגו' וכשהוא
 עושה כן כל הצדיקים מניחם ידיהם על
 ראשו ומברכי' אותן והקבה קורא עליו
 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר
 בך התפאר :

עוד עניין אחר על סוד סוכה
הסוכה רמז לחכמ' והחכמ' נקראת
 בית סל' בית נתיבות נכבה
 לל שהיא בית לכל הספירות כי היא
 מקפת הכל ושמיכי של חג קרא הכתוב
 עזרתה היא לל שהיא עזרה אכלו לל כי

העטרה עזרה לתפארת ועל העטרה
 אמר זל סעודה קטנה ובכל יום של חג
 הסוכות רמז לאחת מן הספירות של
 היום והם הקריבי' שבעי' פריס כנגד ע'
 אומות לל כח הממונים על ע' אומות
 וביום הסביעי' של פסח לא נאמר עזרת
 היא כי זאת מזכרים הייתה בשמי מדות
 בתפארת ובעטר' כמו סביארנו בטעם
 חמץ והתפאר עיקר ועל כן איך הקרבן
 משתנה כאשר משתנה בסוכת :

סוד הלולב והאתרוג כבר י
 ידעתה
 כי המקורג התובע דין על כל בני
 העולם בהיות ישראל לוקחים עשה
 לנפשותם ביום ראש השנה כפי אשר
 אמרנו ומערבבים טענות המקורג ולא
 יוכל לתבוע באותו התעוררות קול
 הסופר למטה להתעורר קול הסופר
 למעלה והמלך קם מכסא הדין ויושב
 על כסא הרחמי' והתובע בא בטענותיו
 מוכן לתבוע ורואה שכבר הוא ית
 ברחמים פס בכזו והדין חלף והלך
 וכתערבבו טענותיו והלך לו וסוד זה
 ועשו אחיו בא מצדו צידת החטאים
 בנפשותם ואומר קום אבי ויאכל מצד
 בנו ויחחק אמר מי הכר ציד המתודים
 חטאתם ומרבים בתפילות וקול הסופר
 ואוכל מכל בטרם תבא ואברכהו גס
 ברוך יהיה כשמוע עשו וגו' וכבר צידו
 אינו כולם ביום זה זאינו יכול לתבוע
 מה כתי' וישטום עשו את יעקב מסלק
 עצמו ליום הספורים להתעורר בחטאת
 לפני המקום והקבה אחר הואיל ואני
 מרחם אתכם ומנחם אתכם אל יבא
 התובע והתעורר ריקם כמה פעמים
 מלפני הסליכו עס' ללכלב ויובא מלפני
 ובעוד

ועבוד שהוא מתעסק ובורר אותו העב'
תכנסו אותם ואתעסק אתי עמכם וכל
זה מבואר בדברי רז"ל במדרשו הפנמי'
ואומץ כי הוא העיקר והאמת כי הקבה
סת וסודר כל העינינים למעלה להנהיג
העולם התחתון למטה ועם שומרים
ופקידים לסדר הדין למעלה לדין כל
פועל אים ומעשיהו וסת זה להיות
התובע לפניו דין כאשר אמרנו ועל זה
אמרו רז"ל עומדת מדת הדין ותובעה
מלפני הקבה כי זה הוא התובע הוא
משלים מאמרו ותובע דין בזמן שהמלך
יושב על כסא דין והקבה רוצה לרחם
על בניו ועם כל זה התובע עושה
פקידיתו אשר הופקד אתו מיום שנברא
העולם : וידוע כי זה סטורא דמלכא
פקיד להרע בני יודם הכדוני עם המלך
ואתם ומענה ותתם כל אחר לפי
הראוי ועל זה הופקד מיום שנברא
העולם וגם אשר אתו קורי' אותו רע
הכתוב קראו טוב מאד דכתי' וירא
אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד ודרשו רז"ל והנה טוב זה מלאך
החיים מאד זה מלאך המות כי הוא טוב
מאד וגם הוא אינו דובר טקרים כי
בדרך האמת תובע והקבה הואיל
והפקידו בעניין זה אינו רוצה שיבא
דיקם מלפניו כי כל בני העונסים וכל
בני ההריגה בידו נתנו ואמי המחבר
יודע כי אנשים חזים ונבוכים בעניין
מפני חסדות הרבה הנכנסות בלבם על
עניין זה הנני מעיר עליהם לפאול
ולהסתכל במה שאני יודע שלא ימצאו
זולתי שהתעוררו בלבבם מהו התועלת
ומהו התקון זה לפי שז"ל ואת
יכול לעמוד על רגליו הקרבן וסעיר

המסתלה וסעיר על ראש חדם ועניין
מעוט הלכנה כפי הסוד שאמרו בגמ'
חולין : וכתנור למה שהיו בניאורו
כי הקבה אינו רוצה שיהי המקטרג יבא
דיקם מלפניו הואיל והוא נוטל את חלקו
הראוי לו מין הדין יש לתת לו עכס
לברור בו במה שיתעסק ודבר זה מצאנו
ראייה מפסוקים וראייה מדברי רז"ל
באלה שמות רבה בסעיה שהיו ישראל
עוברים את הים ורצה הקבה לטובע
את המצרים בים בא המקטרג ותבע
דין ותבע אמת אמר לפניו רבונו של
עולם מה בשמנה אילו מאילו אילו
עובדי ע"ו ואילו עובדי ע"ו אילו גילוי
עדינות ואילו גילוי עדינות אילו פסיכת
דמים ואילו פסיכות דמים ומכלל דהכי
הו אמרו במקום שדרראי' לזה דכתי'
ואודיע להם בארץ מצרים וגו' ואומר
להם אים את סקוצי עיניו הסליכו
ובגילולי אל תטמאו וכתי' ולא שמעו ולא
הטו : וזכר להורות בירשעים גמורים
הו וזע"פ שאמרו סהמקטרג ודאי
מקטרג הוא אבל על דרך אמת והיושר
יבא אל הקבה רוצה לכנס עליהם
לפנים משורת הדין ואמרו משל לרופה
כאן שהיה על שפת הנהר והיה רוצה
לעבור כאנו עד שנכנס עיניו וראה זאב
שבא לפזר כאנו הרועה היה פקח ואמר
מה אעשה בעוד שאני עובר את אילו
בא הזאב ויאכל את אילו מה עשה בחר
מים גדול וחזק אמר אמלנו ואתכנו לו
ועבוד פהתים מתעסק עמו אעביר חכי
את באני וכך עשה הקבה בעוד פראה
המקטרג שהוא תובע דין אמת אמר
מה אעשה ואזיל את עמי מפיו כאן
מרעיתו אסליך לו תים גדול מיר אמר לו

לך אל עבדי איוב כי איך כמוהו בארץ
הרי התיש כי הפטן לא שאל על איוב
אלא הקבה נתנו לו בידו כדי שיתפרם
מבניו ולא יגע בהם מירי כיון שהקבה
אמר זה הכיח עניין ישראל וכתעסק
באיוב וכל זה שלא יבא ריקס מלפניו
הואיל והקבה לוקח מפיו דבר גדול וזה
פנתרע איוב ואמר שלא הייתי ויפרפרני
ואחר כערפי ויפצפצני ויקימי לו למטר'
תרגום משמרת מטרה כדי לסמור ישראל
היקמי אצלו ואמנם כי החכמי מודים
כי איוב מחסידי אומות העולם היה
והוא הירא את דבר יי מעבדיה פרעה
הנים וגו' זה איוב ועל כן נתנו הקבה
בירו כדי שלא יבא ריקס מתביעתו
ויסליך עצם לכלב ויתעסק בו ועל כן
כיוה לשלוח סעיר זה ביום הכיפורים
ומפני העצם הוא כמי המשליך אותו
לכלב וכהפך לולאהוב ומכשכשלו בזכנו
כך בזמן שישראל מזומני ביום הכפורי
להכניס בהיכל המלך בא הכלב ג' חים
ישראל בעצת המלך ומסליכים לפניו
עצם ואזי כהפך להם ללואהוב וסוד כי
אמר אכפרה פניו כאשר התעוררה
למעלה וסב ומתעסק באותו העצם
לגרור בו דכתי' ויטב עמו ביום ההוא
לדרכס סעירה סב לאותו סעיר ויתעסק
בו וחושב אותו מתנה גדולה וסמח בו
וישראל כסע סוכות מתעסקים במלכס
סוד הסוכ' ולמענה עשה סוכות ובאותו
הימים ישראל מקריבי' קרבן על אומות
העולם כדי שלא יתערבבו בשמחתן של
ישראל עם מלכ' והאילן כשהוא מתברך
הענפים הקטני' אשר איך בהם תועלת
והם תחת האילן סביב הפרשים כולן
מתברכים באילן וזהו סוד אחזן לנו

עולמים אעפי' שהם מחבלים כרמים יס
להם להסתברך עמנו מפני שאחזן לנו
ואומות העולם כאחזים בישראל ועל כן
מקריבים עליהם קרבן כדי שלא יהנו
ממנו ולא יקחו חלק בחיים הגנוזים
מסוד המעלה העליונה פנוטלין ישראל
מסוד המרתת המעלה העליונה לכרם
בלי עירוב אחד ועל זה מתמעט' ויורדין
עד שבעה : כתוב ולקחתם לכם ביום
הראסון פרי עץ הדור וכפות תמרים
וענף עץ אבות וערבי נחל העניין הזה
הוא סוד גדול וכסוף למזכאי דעת
בהתיחד השורש והענפים כולם בסוד
יחוד שלית' בגוי אחד בארץ ואם תאמר
מפני מה מרא סוד ייחוד דבורו :
של מקום בענפים ופרי ולא בדבר אחר
ואזו לוקחים חללו כדי להתייחד בנו
כבורו : תדע לך כי כבר יזנו
בתחילה בסוד האילן פים להקבה נגבל
ב'ב ג'בולין כפי אשר התעוררנו למעלה
ומאותו האילן פורחו הנשמות הקדושו'
שהם פרי מעשיו של הקבה וסודו דכתי'
אזי כברוס רענן ממני פריך נמצא
ובאותו הזמן מושל ממסלתו אותו
האילן בהתייחדו בשאר המקורות והוא
כלל ומבועו איך פוסק ולא יחדל הכל
יתגדל ועל סוד זה האילן אזו לוקחין
סוד האילן הנקרא כך כפות תמרים על
סם כדוק חי העולמים וזהו סוד כדוק
כתמר יפרח והתמר אינו עולה זולתי
זכר ונקבה לעשות פרי ועל סוד זה חי
עולמים בסוד החיה אשר ראיתי תחת
אלהי ישראל אשר סודה על כהר כבר
אזר סכבר היה מסם נספע בסוד החי
אשר אמרנו כדוק זהו סוד האילן
כפותים ומדובקים מו' ג' הרסין ופתי

ערבות

ערבות לא פחות ולא יותר ואמנם כי
 לולב הוא סוד גוף האילן אמרו לו לב
 כפי אשר נעורר בעיה שלמה הרסין על
 סוד רכתי והוא עומד בין ההרסין ופתי
 ערבות על סם סולו לרוכב בערבות
 ביה סמו ואמנם כי יש לי לבלות אונק
 ביה העניין תדע לך כי סוד עיינים אה
 הם עם הלולב סוד האילן המוסל בזה
 החרס כשהלבנה במלואה בהיות יחודו
 של מקום מתייחד במעלה ובמטה בסוד
 על ענין זה אמרו ל בימין של שלמה
 עמדה הלבנה במלוא' בהתייחד הכבוד
 מעלה ומטה בסוד אחד ביחוד אחר בלי
 הפסק ואין הלבנה במלואה זולתי
 בהתייחד הכל בזה האילן חי העולמים
 וה' בכ' אינה מתמלאה זולתי ממנו והוא
 אינו מתייחד בג' רל גבוהו והדרי זולתי
 בג' הרסין ופתי ערבות סהם סוד יחוד
 הכבוד באחרותו : ואמנם כי סוד ג'
 הרסין פנים הם נקראים זרעונו עלום
 והאחר הוא כולל סתיהם והלולב מן
 השלש' הכי כבוד סהם סוד יחוד הכבוד
 באחרותו סתי ערבות הם נקראי למורי
 ו' חסרו דוד הנאמנים ובשלמה סהם
 עליונים יש להם ריח ולא טעם כי הם
 סוד פני עמורים תומכי התורה האחר
 ינין ואחר בוער והם סוד סתי ערבות
 תומכי הבית והלולב מתייחד עמהם ג'
 הרסין ופתי ערבות סה' והם סוד כי
 עץ החיים מתייחד במהלכין תך סנה
 בהם ועל סוד זה אמרו עץ החיים מהלך
 תך סנה והם סוד כ' טערי בינה והכל
 אחר ועניין אחר וסוד אחד ועץ זה כריך
 סיכא מן האגד טפח סיראה בגורו
 עמהם : אחרונ' היא המתייחדת
 עמהם והיא נקרא' לב והיא לב השמים

על סם סהוא סוד הנתיבו' קסר התפילין
 סהראה הק'בה לתסה בסיו דכתי וראי'
 את אחורי ועל סוד זה כאמר וטוב לב
 מסת' תמיד וכתת לעברך לב סומע והוא
 על כי סיבתה סמאל סהיא ירקרקת
 בגוון סלה כזהב כפי קבלתה מן הכר
 ההוא ועל סוד זה רמזו רלל אסתר
 ירקרת היית' וחוט של חסר מסוך עליה
 והכל סוד אחר והיא מתייחד בה' להיות
 סוד יחוד האמונה עליון לסטון ולטמחה
 לסמוח באלהיו דכתי' וסמחתם לפני
 י' אלהיכם סבעת ימים עד יום הסמיני
 סהיא סמחתם של ישראל בלבד ומקבלים
 טפע במלכם בלא עיריב אחר לאחר
 טעברו קרבנות החב ליהותם דבקים
 במלכם בלא זרים אהם באמרו ואהם
 הדבקים ב' אלהיכם היום
 כלכם היום :

עוד עניין אחר על סוד לולב
 וענין הלולב ד' מינים רומים הם ל'
 ספירות סאמרת' לך פרי עץ הדר כפות
 תמרים ולא אמר וכפות תמרים כדי
 לסמכם ולא להפרידם וענף עץ עבות
 כנגד חסר וגבורה תפארת ג' חושים
 וערבי כחל פנים כנגדו פני למודי ו'
 סהם נכח והוד וכסיפראל כוטלין אותם
 למטה משפיעים ברכה בכל הספירות
 ומייחדים של הק'בה באגודה אחת
 וסמחים לפניו סהוכיחם כי מסעבוד
 של יצר הרע ביום הכפורים וכבר אמר
 במדרס' ר' כחוכיחא בן הקנה מהלולב לו
 לב וסימך לב השמים ואמרו במדרס'
 לולב זה הק'בה סל' והוא עומד בין
 ההרסין ערבה זה הק'בה סל' סולו
 לרוכב בערבו' ביה סמו אחרונ' זה

הקב"ה דכתי' הוד והדר לפניו וכתי' הוד
והדר לבסוף וכלזה לפי מה שארבע' מיני'
הללו הם רמז למעלת עליונות ואם הם
ד' הם 4' כי ג' הדסים וב' ערבות וס'
בו ועליהם הוא אמור חכמה עמודיה
סבעה ומה שאנו אמר ברכה על הלולב
כבר רמזנו לכו רז' רברים פנמיים עליונים
מתוקים מדבש וכופת זופים כאומרים
הואיל ומימנו גבו' מכלום ובודאי עוורנו
לעכין כעלם ארמון איתנו לך כבר ידעת
מה שאררל' על 4' עמודים העולם עומד
כרמתי חכמה עמודיה סבעה ואמרו
במקו' אחר על עמוד א' העול' עומד ומה
שמו צדיק שמנוב' וצדיק יסוד עולם וכל
הסבעה כלולים בו לפי שהלולב רמז
לזה הסולל ולפיכך אנו מברכי' עליו ואם
תבין זה תקיף למה לוכב בימין ואחריו
בשמאל זה כנגד זה מקום מרת יוס'
שרומו למקום שרמו למעלה מרת
חלילה ואיכונגבוה כן הוא יראי למקום
למעלה כי שבת הוא בסוד הימ' עין
החיים וכוחן חיים למזון לחיץ העליזות
הנקראת ארץ החיים על שפוטלת חיים
ממנו ומפוסעת לעולם בגלוי ועל זה
אמר רוד לוי הארץ ומלאה תבל וגו'
וזאת היא ארץ החיים ומלאה הם שמות
הצדיקים הנקראים מלואה והם הזוכי'
לרשת ירושלה של מעלה והראוין להכנ'
לה כי היא פתח היכל לפני יי' ועליה
הכתו' אומר זה הספר לוי צדיקים יבאו
בו צדיקי ודאי לפי מצדיק וצדיק יוצא
מתנה והדבר כעלם לא נתן לבאר יותר
זבמה שרמתי חבין עכין מה שאמרו
בעניין יוסף הצדיק ובנימין הצדיק זה
למעלה וזה למטה ועליהם הוא אומר
וצדיקים ירמו ארץ הקב"ה למען שמו

הגדול הגבור והנורא יזכנו לחנות בכו
עמו ולבקר בהיכלו ויקים בנו מקרא
סכתו' אחת שאלתי מאת יי' אות' אבקס
סבתי בבית יי' לאורך ימים טובים
ועוד טעם הלולב לולב עכמו
רמז לצדיק
יסוד עול' וגו' הדסים לאבות והחסד
והעמד והתפארת וסתי ערבות למורי
וי' יי' אלהים נתן לי לסוף למורי' היא
הנכח וההוד וההוד פירוש מ' וזה הרץ
שהם למורי תורה מהקב"ה ומדתם נכח
והוד והאתרוג רמז לעטרה להיו' בצור'
הלב כעטרה ועל כן חיץ אונגין אתרוג
ולולב ואצפי סכולם בכח אחד אינם
דומים בפועל ורמז שאמרו כפרו עליו
רמז שהכל אחד ויונק מפיוטם אחד :

סוד מילה יח סוד מילה
ברמז בר כדיל להבין
דבר מתוך דבר וכבר
רמתי לך עניין זה במקומת אחרו'
והארכתי לפס' על כן חיץ להאריך הנה
יסלך לרעת כי הקב"ה ברא האד' בחכמ'
ועשה אותנו כלול מכל הדברים הרוממי'
למעלה מכל הדברים הנפשיים למטה
והוא סוד דוגמת אלהים בהיות כדומת'
מעלה ומטה דוגמה הדברים הרוממיים
למעלה הם בדרך נסתר באדם וידועים
למוכחי חן ודוגמת הדברים הנפשיים
למטה הם בדרך נגלה ונראים בתוכן
כפי מה שהורו הרבה חכמי' בעולם
בתוכו טבעי הדברים 10' כלם נגלים
בתוך האדם נמצא שהאדם הוא בסוד
נגלה נסתר מסוד העולם שלמעלה
והואיל והאדם כלול מכל העולמו' פה
דוגמתו להיותו נרפס בסוד מעלה
אמיתית לפיכך נראה אדם ואין מי
שנקרא אדם זולת 10' אל בלבד בעניין
אמרו

ואמרו אדם אחד ואמר ר' אבא בר רב
אדם ושאר כל האומות אינם נקראים
אדם ואמרו שבה מעלת הנביא ע"ה
יחזקאל הנביא נקרא בן אדם ובכל
מקום כתיב ואמה בן אדם וחשבין
בני העולם כי אינו חשיבות זולתי ביוזן
חלילה חלילה לאלא זאת היא מעלתו
וחשיבותו אביו לפני המקום ית' שקראו
אדם ואמרו למה נקרא שמו בזוי על פי
שהיה מבזה עצמו לפני המקום ולפני
הבריות וזו היא חשיבותו וגבוהתו
ומעלתו ודרשו ר' זל אליהו בן ברכיהל
הבזוי וכו' אע"פ שיסמך החסיד' שאומר'
ממספחת אברהם אבינו דכתי ממספחת
רם אמרו אליהו כהן היה ומזרע
יחזקאל הנביא היה כתי' הכא בן
ברכיהל הבזוי וכתי' התם יחזקאל בן
הבזוי הכהן ולמה נאמר ממספחת רם
מפני שהבזוי היה מבזה עצמו לפני
המקום ולפיכך נקרא אד' ומפני שנקר'
בשם זה היה ממספחת רם וענין עמוק
ככז למזבחי דעת: ומפני כך איך
בעולם מי סנכנס לסוד זה עד שקבל
ברית קדש היה חותם ורשום בבשרו
ואזי ככלל בכלל אדם: והגני מפרט
לך בדרך קצרה כי שוד המילה היא אות
רשום בבשר האדם להיות שלם
בשלמותו כענין ט"ל לאברהם התהלך
לפני והיה תמים אימתי ואתנה את
בריתי בני ובניך לסודות שקודם לכן
לא היה שלם כיון שגמול אז היה שלם
ואזי נקרא בשם וכתוסף לו אות בסוד
שהיא הברית ואמרו שהקבה חתם
בבשרו אות יוד' וחתם בשמו אות השם
ית' להורות שלא יגזי הקבה שמו עליו
עד שגמול ועוד י' דעת כי יבחק אבינו

לא נודע בעולם ולא יבא מחלציו טל
אברהם עד שהעביר אברהם אבינו
ממנו הערלה ונמול לאחר כן יבא זרע
הקדש ואמרו שמעולם לא שמע אברה'
אבינו בשרה בעוד שערלתו בתוכו ולא
קבלה אותה צדקת שום טיפה מד
הערלה להיות טמאה כי הערלה טמאה
יותר מכל הסקדוס והרמשי' שבבעולם
ועוד כי אברהם היה יודע עקר התורה
וכיון פראה שאינו מוליד בענין
אכטגכותו בלך שלא להוציא זרע ליה' ל'
והקב' הזמין לאותו צדקת שלא
תתקרב בערלה וישמע בה כיון שגמול
אז כתחבר עמה יבא זרע הקדש וזהו
נקרא זרע הקדש מסוד הברית וכאשר
הזרע יבא מתוך הערלה נקרא טמא כי
מתוך הטומאה יבא והנה יש לך לרעת
כי הגויים שהם צרלים איך להם נפש
זולתי מתוך כד הטומאה מפני שהם
נטבעי' בערלה מפני כך רוחם בקרכם
מתוך כד הטומאה הנקרא' ערלה והוא
המקום אשר משם פורחות רוחות רע'
והטמאות משפסטות משם ועל כן איך
חבת רוחם זולתי מתוך הטומאה והיה
רוח טומא' השכף אתם בתוך טומאות
שהיא הערלה ובשעה שמעבירין
מהם הזוהמא פורח מהם טומאתם
ומתקרבין לטהרתן בתוך הצדק
האמיתי ועל כן נקרא הרג' צדק כי
זו היא מדת הברית והוא סוד ברית
נחי העולמים והוא סוד שבת ועל כן
איך כמוליד זרע הקדש עד שתעבור
עליהם שבת אחד כאומרם זל משל
למלך וכו' ואמנם כי הכל תלוי בברית
בהעביר הערלה ולקיים הברית שהוא
אות כנגד ושמתם את הטבת כמאות
היא

היא לכ' כנגד זה את קפתי נתתי בענין
 והייתה לאות ברית והכל עניין אחד :
 ואמנם כי סוד הברית היא העטרה
 בסוד העטרת מפארת ובאשר האדם
 כמול וכנס בסוד ברית הקדש כנס
 בסתי מדרגות שהן חבור אחר העטרה
 וחי העולמים סוד כל והכל חבור אחר
 ולפיכך גזרין ופורעין מהם שני ענייני'
 ביחד כסגנונרין ומעברין וזהו העלה
 הרי כנס בסוד ברית העטר' וספורעין
 הרי כנס בברית כל דרך חי העולמים
 וכנס בברית אחר כי אין זה בלתי זה ועל
 סוד זה אמר ר' בת סיי' לאברהם אבי'
 ובכל שמה צו' אשר מערס' מרחוק
 העניין זה הוא בת והוא ברית העטרה
 וכס היא עולה ומסתלקת במס איכ' עולה
 זולתו בכל שהיא חי העולמי' וסמה תלוי
 בו וזהו זיתרון ארץ בכל היא כי כל
 יתרון וכל טוב פלה בכל יש לה הפע
 זהם להקרא במס ארון כל המעשים :
 ואומנם כי אותה היתרון שהיא נעלת
 בכל עומד להתכונן על מתכונתה זהו
 סוד מעלת הברית בכורו ועניינו ברמז
 תועט ואמנם כי הערלה היא הקליר'
 מבחוץ ועידיו מבפנים כך הוא סוד
 העניין הנכון בסוד בהיות האדם כנס
 בסוד האמונה בעניין הזה ועל זה הסוד
 כאמר יראה כל זכורך את פני יי' אלהי'
 סבריך להרבה ולהראות המקום בסרסו
 וענף בעקרי להתיחד הכל בקשר בסוד
 יחודו הנאה בקשר אחד להיות יי' אחד
 וסמו אחד ודי' בעניינים סרמונו בזה
 לכל מסכיל אשר בחה עליו הרוח :

בסוד המילה סוד ערלה יש לנו להחפור
 בסוד הכלאים סזינונו הוא את בתורתו
 בענין החקה החקוקה בסוד ג' וידותיו
 של מלך וכבר ארז' בכל מקום שכ חקה
 גזירת המלך היא שאין דעות לאדם
 להרהר אחר מדותיו ואמר רז' אמר
 הקבה ה' חוקתי גזרה גזרתי ואין
 אתם דשאין להרהר אחר מדותי ועל כן
 כאמר בכאן את חקותו תשמרו בהמהך
 לא תרביע כלאים סדך לא תזרע כלאים
 ובגד פעטנו כלאים לא יעלה עליך זון
 אחת מאותם הדברים שכ בהם חקות'
 ואמנם כי סגו היא חקה והיא גזרת
 המלך הטע' עמוק הוא וגדול והוא גנוז
 בהיכלו של מלך וכוכן למסכילים יש לך
 לרעת כי הבורא את ברא' עולמו לפי
 חסד ולא לכרכו ולא לעוררו ולפיכך לפי
 חסדו המציא עליונים וחתונים כי לא
 באו לעורר יי' ולזה היה המעשה אמרתי
 עולם חסד יבנה : והוא את סדר כל
 העניינים ותקן אותם בסדר מעשה
 בראשית כל דבר וד' על תכונתו ואי'
 כל מין ומין הולך אחר מינו וסלא
 יתערבו מין בשאינו מיבן ועל כן כאמר
 בכל מעשה בראשית למינהו סהמין
 יהיה הולך אחר מינהו ואפי' בזרעים
 ובכטיפות ובבהמו' וחיות ועופות ובכל
 כמצא במעשה בראשית למינהו דכתי'
 תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
 למינהו עץ פרי עושה יי' אשר זרעו בו
 למינהו ויברא אלהי' את כל חיות הארץ
 למינהו ואת הבהמה למינהו ואת הרמש
 הרומס על הארץ למינהו סיהי כל דבר
 וכל מין אחד למינהו ולא יתערבו למיני'
 יש מין בשאינו מין יי' כבד ירעת חיי הוא
 דינו מי שמסקר בת' ע המלך מבמות
 מעשאהו

סוד בראים ושעטנו הואיל והתפוררנו

פעטאיהו כך המחליף במינים ועושה
 כלאים בסוס דבר מכחיס ומסקר מעט
 בראשית ועל כן נאמר בכאן חוקה חוק
 פה קמי לך במעשה בראשית אל תסק'
 אותו ואל תחליף אותו והסוד שלא לערב
 הכחות ואמר'ל איך לך כל עשב ועשב
 סבארץ שאיך עליו מלאך ממזכה בריקיע
 ואומר לו גזל ולפיכך מי שמערב המינין
 למטה מערב הכחות למעלה ומעביר
 מעלה שליחותם מהם וממנעים מלבמור
 מאמר יוצרם ותפקידם והסוד כלאים
 אעפי שהוא ערוב סודו על מה שאמרנו
 כמו ויכלה העם מהביא מונע הכחות
 של מעלה שמונע אותם שלא יעשו מאמ'
 יוצרם ותפקודם: ועל זה הענין נאמר
 את חקותי תשמרו והוא הדין ממש
 בענין פעטו סקרא בגד כלאים
 וראיתי מפרטי עפי פעטו והם בעלי
 השמות ואמר' שיש בטן אחד ממזכה על
 מי שלובם פעטו ויוכל להזיק אותו
 כענין שאמר' ר' זל בגמ' פסחים שיש
 בטן שמונעה על זוגת' מי שאכל תרי
 ומי שפותה תרי להזיק כך יש בטן אחד
 ממזכה על מי שלובם במר ופסתי כאחד
 שהיו טוי פוע וכו' ויוכל להזיק ונקרא
 זה בטן לו והוא הממונה על כמ' ופסתי
 ביחד והכוחים שאינם יודעין לכוון
 המילה קוראין לזה פטאכט כי ידוע
 להם לשכנו בתוכם ורובי' לומר טטן
 עו' ואמר' כד והדר אינן רחוק
 מפירושם כפי סודות דבר החכמ':
 ואמר עניין גדול על מה רפוס בסכר
 התורה פעט'ו ג' סימן התנון והדר
 הוא כדי להורות שכל המתעסק בזה
 יכל מזה כלומר כל מתעסק בתורה
 על מנה המקס' ואם לאו הדי

הרצועה כי הוא הסטן המקטרג לאדם
 כארזל תנה עולה ומטטן יורד ומטפה
 נוטל רפות וכוטל כמנה וכל העוסק
 בתורה אינו מתיירא ממנו כתפרס מן
 התורה הרי המות דכתי' כי היא חיך
 ואורך ימך כיון שכתפרס מן התורה
 הרי מזומן מי שמוכיח כסממו וכוטל
 אותה ממנו בעל כרחו וזהו הסטן וזהו
 מלאך המות ב'ן כורר גדול שהוא כורר
 גדול לאדם כדי להוליך אותו לבאר סח'
 וכה מטפטו ועל כך רפוס הוא בתורה
 התעסק בתור' הרי לך חיים כי היא חיך
 ואורך ימך ודאי ואם לא הרי לך הרצוע
 ראה והפמר מפניו שלא יעלה ויפטר
 עליך ויטול ממך כסתהך בעל כרחך
 וזהו פירוש בעלי השמות בפרט בתרי
 האותיות ופירוש' כאה בעיקר החכמ'
 ואיך לנו להארך יותר בזה כי די במה
 פרמזנו בענין זה והכל ככונ למבין:

סו ענין יבום וחליצה הדברים

האלהים
 כסדרים בעניני החכמ' וסתריה ואין
 ראויים ליכתב כל כך ולגלות אות' כגל'
 וכבר רמזתי בספר טעמיה המכות
 הדברים הכריכים זהו הנקרא ספר
 הרמזן ושם ראיתי מאותך להיות לך
 חפץ בחיים יסלי לרמוז לך ברומזים
 והוא בדעתי לכתוב בלשון סתום יותר
 אבל חמלתי עליך והוצרכתי לכתוב
 לשון פתוח לרוחה למען תהיה תור' י'
 בפיר' ואתה שמור לך את הדברים ודע
 כפי הראוי לחוס עליך ולהזעיל לו:
 ענין הנעל של חליצה רומז לבוף
 וכפאינו רוצ' ליבם ולבנותו
 היא אומרת לו אתה מוכנים לתקן

הכסף איס אינך רוצה תן לימה שבירך
ואני אתקן ויום אומר כי בעל רומז למדה
אחרונה הנועלת הכל והיא זורקת
הנשמה כי היא תהיה עומדת בבנין
הגוף וכשהוא מיבס אס היוצר אורה
פונקס להסיב האבירה תשוב האבירה
על ידי פניהם וכוד זה רומז יולר בן
לנעמי:

סוד היבוס

צו' הוא ית' בתורתו
כפאדס מת בלא
בניס לבא אחיו ולקח' את יבמתו ואעפי
ממיתים מעטין מתפטט מעין היסוד
בארץ עדיין קושיא במקומה עומדת וג'
אותם החושבים סבבר שהיגו בזה דו
הכורך כמה עניינים וכמה קשיות הם
במה שהיגו לפי דעתם אבל אעפי
סאינו יכול לגלות בהאץ כל העניינים
ארמזו בכלא דברים סיספיקו לך לדעת
העיקר כי בעו' הכור בפ' קהלת סבבר
התחלתי אכתוב סס העניינים וכל אות
הקושיות על פור בה' בסוד תולדות אל
דרך זה כי הדברים נכנסו' בעמקי
הפתר' לאין תכלית עד אשר מתפטט'
הענפים בעמקי האמונה ובעקרי טרטי
המרובה בסוד שמוית' והכל תלוי
מדבר לדבר ומסבה לסבה ונאחדו זה
בזה לכורך גדול והנני מפרש לך כפי
הכורך בענין זה: מדע לך כי הוא
ית' נתן בתוכו האבר הזה הרשום
בכסרכו בחותם אמת שהוא סוד המילה
פפי אשר רמזנו למעלה ובסוד זה נכנס
האס' בסוד ג. אמונה והוא ית' רוצא
פלא יהיהה פסוק למקור זה כי הוא סוד
דוגמת' הנהר אשר לא יכזבו מימיו ואין
הפסק למקורו וכל המפסיק מקור זה
חלמטו וייבס מבועי כביכול כמי שמתים

כח של מעלה באין חובס וכנה יבס
ויחרב הואיל והאדס עומד למטה בסוד
דוגמ' עליונה ומי שמקורו מעמות פרי
יס לדעת אין לו תקנה לעולס ומעו' לא
יוכל לתקן כגון פלא רצה לקחת
אסה ולהסתדל בכוריה ורביה ואותו
שהסתדל ולקח אסה ולא יוכל זה מתקן
בגאולה קרוב אליו ולאחר כך מבלה לך
בעניינים אלה אבל אותו שמת בלא בני'
אינו נכנס בתוך פלטרו של מלך ופסק
מאו' התמונה הכוללת כל התמונת
ונשמתו נשארה פלא ככללה במקום
שפאר הנשמות ככללת וכרת רמותו
מסס וזהו העניין וכרתה הנפש היא
מלפני: והואיל והוא כך הוא ית'
זינה להיות לו גואל סיגאלהו משחת
והוא אחיו הקרוב אל' רכתי' כי יעבו
אחים יחריו ומת רצד מהס ובן אין לו
לא תהיה אמת המת החובה לאיס זר
יבמה יבא עליה והעניין הידוע כי אות'
הנשמה ממש תבנה ותכוון כמקדס
לכונן מהללה והאבוד תשוב אליו לתוך
עמיו וישוב לימי עולמיו ויגאל משחת
חייו ואחיו יביל אותו מן המשחיתים
להסיס אל אחוזת אבותיו ואותו הזרע
סיזרע אחיו יבנה ממנו בנין להסיב
אבירותו והזרע הוא לאחיו להבנות בו
ועל זה נאמ' ובכף ראייתו רשעי קבורי'
ובאו ולפיכך כתי' יולר בן לנעמי ולפי
הכר' לא כולר זולתי לבועז ולרות אבל
על הנכוז לנעמי יולר בן אל חיקה להיו'
לה לבן והיא מכאה אבדמו כרת וחוקת
ועל כך ומקח נעמי את הילר ותפיתהו
בחיקה ולפי זה הסוד לאמור והיה לך
למשיב נפס ולכלכל' את סיבתך כי כלתך
אשר אהבתך ילדתו זכתה לך אבירותך
ולפיכך

ולפיכך היא טובה לך מטעמה בניס ואל
מחשבותי בלבבך שאעפ"י שאמרה תורה
ולא יזכרת עם המת מעם אחיו וגו' יקום
על עט אחיו שבטביל הפס מהיה לו
בתחילה כאמר חס ושלנו' אלא יפ' לנו לרע'
והוא האמת והסוד הוא נכון כי עם הו'
דבר ידוע והנשמות יוצאת עם בכח
הנסה היוצ' מעצד ועל סבתו כל הנשמו'
הן בסוד עם זה והוא יזכרת עם המת כי
הנשמות נקראות כך בכח הסבה ההיא
וזה נקרא שמו בישראל : ומדע לך כי
על כן לא היו קוראים לעולם ואין לקרא
אותו הנולד בפס המת שהיה בראשונה
כי ענין השם האמור בתורה על נשמתו
היית' ועל אשר התעוררו בתחילה
וענין הכותי' והרשעים שנשמתן באה
ממקום השומם באשר אמרו תדע לך
כי אש' אותה המו' בה שפורחו מעם
הנשמות ורוחות הטומא' אף היא נקרא'
עם זה היא המדרגה הנקראת רע ונקרא'
עם רע ועל זה הדרך הרשעים בוני
המגדל דור הפלג' כוננתם היית על
אותה המדרגה והיו הסוד שאמרו
ונעשה לנו עם כי בראותם עוצם תודק
החיבינות הבאות בזאת העולם שה'
בסבת המדרגה ההיא וכוונ' העני'
לחזק אותה בזה העולם בכח המעשה
שהיו עושים ובוניס עיר ומגדל לחכמה
ידועה כי חכמה גדולה היית בהם
באותו הדור ה' בה והם היו יודעין כי
כל עניני' תאוות הגופניות אשר בעולם
הזה כולם נמשכות וזאת מכח הסבה
ההיא ועל כן היו בוניס עיר ומגדל
לתקן אותה הסבה החשכה ועל זה היו
אומרי' ונעם לנו פס יקן אותה ולסער'
בעולם שהיו פוע' ולחזק אותם בזה

העולם עד שהפיצם הבורא ית' מפני
שהיו פועלים און ולפיכך סוד להקי' עם
המת וסוד הכוונה והרעיון והמחשבה
הנכונה באותה המת יאסף אליו הבית'
וישוב לימיעולמיו : וסודו עניין
אמרו אם ישוב אליו לבו ורוחו ונשמתו
אליו יאסף כי הכוונה ורעיון ומחשבו'
הרוח מוסף הרוח כפי מה שאמרו וזהו
סוד כוונ' התפילה בענין המחשבה
להמשיך רוח המת שהיית' בחייו
כשהוא בחיים כריכה על כל פנים להיו'
כוונת פניהם במת ודבר זה נשאל
לחכמים ושלחה התשובה פסוק זה פרח
למוד מדבר באות נשמה שאפה רוח
ועניני' בתשובה כי היא כוונה גדולה
עד מאוד לפי העניין אשר רמזו וכחזר
למה שהיינו בבחיורו בתחילה אותם
פני ההפכים שהם זה הפך זה יפ' אדם
שמסתדל בכל כח ונבורתו כרי שתפס'
כח הצורה העליונה היוצאת מכח הכה'
א' לא יכזבו מימיו וכי הוא ית' יהיה
מצוי במציאותו מעלה ומטה בסבה
כבראין אשר לכבודו ברא' כרי שהכבוד
המעלה יהי בקיום כח מציאותו מעלה
ומטה והוא סוד אמרו ולכבודי בראתיו
והאדם הז' משתדל בכל כחו ואינו מוליד
ומתים לו בחייו אעפ"י שהמת' משתדל
אם לא זכ' בבחרותו אולי תכה בזקנותו
כענין שאמ' חכם הרזי' בבקר זרע
זרעך ולערב אל תחם ידך כי אינך יודע
אני יכפר לפני האלהי' זה און זה ואם
פניהם באחד טובי' ופתרון זה הפסוק
בבקר זרע זרעך כלומר בעוד שאמת'
בחור בילדותך זרע זרעך כלו השתדל
לעשות פריה ורביה וזרע רב תזכיר לך
הפדה באפה ההנוכה לך : ולערב

אל תכח וירך אעפי שאתה זקן אל תכח
להתראש ברבר זה כלומר' הסתדל בכחך
ודי' לי או כבר הסתדלי ולא יכלתי עכסיו
סאמי זקן אמי רובה הואיל ולא זכית' אה
כל זה אל תכח ירך כי לא תדע איזי יכס'
לפני האלהים הזה או זה ל' הכנים
סתולד בבחרותך או בזקנותך :
דבר אחר כי לא תדע איזי יכסר לפני
אלהי' לסייע לך סתולד בזמן בחרותך
או בזקנותך או פני הזמנים טובי בני
הכעורי' ובני הזקונים : ועל כל
פנים כריך להחזיק בבדי' האל ואל ירף
ידו ומה לנו ראוי יותר מן החסיד ה'
יוחנן דהוה ליה בנים ומתו והיה אמר
דין גרמא עסירא ואמ' בזקנותו סנתחל'
כחו כבר וטבעו ורתחות דמו ולא היה
יכול וכתירא מעונס' זותו העולם וקס
על רבליו ואמ' מה אכא לעלמ' דאתי ולא
הסיבוער סהאיר לו הקב'ה עיני הזקן
אחר ואמר ר' יוחנן עלך דאת סבא ועל
ה' חוקיה דאיהו עקר עליכס אומ' ה' נו'
כה אמר י' לבריסיס אשר ישמרו את
סבתותי ובחרו באשר חפכתי ומחזיקי'
כבריתי מאי מחזיקיס בבריתי
סמסתדליס בכל כחס ואיכס יכוליס
מסתדלי ומחזיקי' בו להוציאו לאורה
וסלא ימוש מעשות פרי ואיכס יכולין
עליהס כאמר ונתתיה לה כביתי ובחומתי
יד ושס טוב מכנים ובכו' שס עולם אתן
לו אשר לא יכרת אשר לא יכרת אותס
סס מסוד אותה התמונה הסוללת כל
הת' ונכות וכענין פני הספוקיס האלה
התנחס אותו החסיד על יראתו ואס זה
הוא כך כל סכך שאמ' בני האדם
המסרכיס עצמן לכוננה סלא תמפטט
כורתס בסוד מציאות כוראס כפי

סאמרנו וזאתו סאינו מסתדל כמ'
סאמרנו הוה הפך מן האחר אוילו מו
יוטעהו באותו העולם כפי מה שאמר'
ואל יהי נקל בעיניך עונס מה שאמרה
תורה ערימס ימותו ותגומן בלא נלה
ימותן כי על כל פנים עונס גדול הוה
בכל אותה העונסי' הגדולים בתורה
כי אל כל פני' ככרת ולא יכנס במחובתי
סל מקו' לעול' זולתי אס לא יהי' לוגדול'
סאלה ואס איך לאיס גואל כי איך לנו אח
סיגאלנו עוד סאלה אחרת מ' סלא היה
כסוי לעולם והרי כריכי אסתו סל מת
וזה עדיין לא היה לו אשה ומת' : עוד
סאלה אחרת יקרה הוה תכלס החסיד
הסלס תמים בכל דרכיו וסומר רבליו
מעשות רע ונסתדל להיות לו בנים ולא
זכה וזה מקומו יורס באותו העולם
הסוד דכתי' לבריסיס אשר ישמרו את
סבתותי וגו' וענין כוננת היבוס ככר
רמוכו על מה הוה אסתו סל זה כריכה
יבוס או לא ואס תאמר סכריכה הלא
לפוא הוה היבוס כי הוה לא הוה על
הארץ כסהיה וסוקט ובוטח הוה באותו
העולם ואס תאמר סאיך כריכה יבוס
היארך כעבור על התורה סאמרה ליבוס
או לחלוץ' : והכני מסיבך ענייניס על
הענייניס ולפיכך הקדמתו הסאלות
האלה לסאל ולסיב עליהס למען יוכל
הארס ללכת בדרכי יוסר ולא ימערו
אסוריו ימין וסמאל הריאלה הראסונה
הוה תלויה בסאלה הסליסית והסליסי
סחרה ואתכנה קדס לוי ויס לי לפרס
הסאלה הסליסית לכונן הראסונה על
אופן מכונה : תדע לך כי החסיד
הסלס המסתדל ג' עבודת כוראו והיה
מחזיק בבריתו ולא י' ומה הלא נדא

מקומות יורם ומקל מוכן לו בין הקרואי
באותו העולם ולא יסוב לראות עמל
תחת השמש ואשתו זריכה לרבם
מסתו דרכו האחר כי אין לנו יודעין
אם הוא תוכו סברו ואם זכה לרש
מקומו ואם לאו ועכ"ת תיבם אשתו
והסנו כי מאחר שנתקבמה אע"פ ש
שאנו לתועלת אותו החכיד לזה העולם
והוא יורש את מקומו אין העניין חוזר
תיקם האדם אשר אין לו גואל שהוא
סוד השאלה הראשונה ונתקן באותו
המעשה והרי גואלו זה העניין ועל זה
אמרזל אשריהם לדתיקים אע"פ שלא
זכה בחייה לבנים במתתם זכה והקבה
עושה חסד עם בריותיו בכל העניינים
הרי הראשונה תלויה בשלישית :
השאלה אחרת מ. שלא היה נסו ומת זה
כמו כן יש לו גואל : הקרוב אליו אביו
נאמו או אחיו ואשתו כעניין אדם
הראשון ואשתו שהועילו לו תועלת
גדולה לחבל אמרו כי פת לי אלהים זרע
אחר תחת הבל ודאי כי על כל פנים יבא
גואלו הקרוב אינו ממספחתו וגואל אותו
והכל כדו שיבא ויתקן בעולם על מה
פעוה וחסד ואם זכה להתקן : ומה
אמרזל בכאן דבר גדול בסתרי התורה
כי לא תקום פעמים כרה ואין מיתתו
בטומאתו על ידי המטמא אותו ולא
יקבל עונם כל כך כבאשונה וזהו סוד
שאמר חכם הרזים דכתי' ושבח אכי
המתו' שכבר מתו כי די במה דכתיב
ושבח אכי המתים לא יותר מהו שכבר
מתו אלא שכבר מתו דייקא :
והעניין ככזו למבין ואין ראוי להאריך
בזה יותר ואמנם ה' מכל אלה ה'
הרבנים תוכל לערר על תוסף האמת

ובביאור בלי סוס כד ספיקות כלל ואע"פ
שאמר מפר' בסוד זה העניין כדוק וטוב
לו כדוק ורע לו רשע וטוב לו רשע ורע לו
הוא לפי סבור האין אבל עניין כדוק
וטוב לו כדוק ורע לו וכו' העניין הזה
בעומקי הסתרי' על דרך אחרת ובאותו
הדרך יש מקום ידוע על עניין נקודת
העומק שפא משה רבי' ע"ה לפני המקום
והנביא כמו כן מדוע דרך רשעי' כלחה
וגו' והשיבוהו כי את רגלי רכתה וילחוך
די באותה הנקודה הטבועה באותו
העומק אין תשובה בעולם ולא גלהו'ת
לעולם עד יבא מורא דק' : והחלי' הוא
כעניין חלץ מהם והסוד הפנימי הוא
על כי תועל גדולה הוא למת חלוץ
המנעל ולהכשירו בארץ ואותה המעשה
הואיל ואינם עושים חסד שניהם עם
המת להתייב ביחד ארזל כל מה דיהיב
סבבא טוב וכו' נטל כלים מן הבית כו'
כגון שנטל מנעליו כי על כל פנים הוא
רע כגו' פוסק ממנו ומסתלק חייו ממנו
ועכסיו הבונה על אותו מנעל לתת לו
חלקו בחיים וסתרי' עומק החכמ' יש מי
זתקונו במנעלים והוא קייס הכל ויש
שאין לו חלק במנעלים כלום בשום כד
בעולם והסוד מה יכו פעמיק בנעלים
בת כריב ודרשו רז"ל בתו של אברהם
אבינו בת היא'ת לו ובכל שמה : ויש
מי שאין תקונו במנעל כלום ולפיכך
נזאת לפנים בישראל וגו' לקיים כל דבר
סלף איש נעלו וכתן לרעהו כדו שיהיה
אותו הנעל המנעל בקיוס גדול ועל
העניין הזה המנעל כותכין אותו בארץ
כדו שיבא המת מאותו רשות ואין תקונו
במנעל ויכנס ברשות המתקן בסוד
המנעל וכאשר תדע מהו ועל מה המנעל

שהיא משונה ובהם תרע עניין מלאכת
פכה פכחת לככות למלך שלמה בחירות
והאחת מהם סבבמה ממנו לעשות לה
אפעל ועל דרך חידה נסתהו ברבר זה
וכתו' ויגלה המלך את כל לבה ולא
כתו' ויעט לה אזי תאכל ועמוד על עומק
הסתרים ברבר נכון ותרע כי סוד סתרי
התורה גדולים ורמי' לאין חקר ותכלית
ופי' קהלת בעת ארמונו יותר בנסתרים
האלה ודי כמה פרמנו עד עתה לכל
הפכיל אשר נחה כליו הרוח :

הקבה להסיר פוט דבר מתקן העולם
והבן : ויוקיס ואכסי כוונה ויואט
וטרף אשר בעלו למואב ויטובי לחם
והדברים עמיקים : יש לרעת עניין
סוד הפסוק הזה וגם בירזל גלו וסתמך
ופירשו לעניין דרשה העניין הזה אבל
הפסוק לוי פטוטו נראה מהם שמות
בני ארם אשר כלרו בזמן השוא זבא
הכתו' ליחס שמותם אבל יש לחקור
ולרעת עניין זה הפסוק בסוד החכמה :
תרע לך כי יוקיס ואכסי כוונה אפלי
מהם נראים שמות בני ארם ענייני

סוד בשר בחלב פכאמר שלמה באמכוסה מכני ארם ויחוס התולדות

פכמסכן מהמסכת תולדות ארם מאחר
פכמטך וכפאב עליו והמתו של נחש
ולפי זה העניין יחוס תולדותיו בתורה
וכולם דברי' סתומים פתח בן ארם
פמע וחכס ופיש כך כי הדבר פופו
מוכיח על תחילתו ממה פכתו והדברים
עתיקים דברים פכסה אותם עתיק
יומין אבל יש לרעת כי פכת המסכת
הכחם הקדמוני היא תולדות המיוחסין
מארם הראשון ואמכס כי פכת אותו
הכחם בהמטך על הארם אותו הוזהמא
כל תולדותיו מיוחסין על טוב ועל רע
הטוב והרע מהם פתי פכות כחלקות
וכפרדות וזו מן וגם כי יסוד האילן אחר
הוא ועל פכה זו תמצא כל העניינים על
הטוב ועל הרע זבא ברברי הימי ליחס
על התולדו זה וזה זה רואי מזר פכות
הטוב וזה פהוא מסיבת הרע כי לפיכך
תמצא בעניין חכס הרזים בהיותו
בחכמתו מוכח מכני ארם זבא להורות
עניין חכמתו מלאה וקנותו חטא פאין
ראוי לטושים פאי בהם לא רעת ולא
תבונה וירעו כי לא לא פרה ממנו
ולא

פעמים לא ת
תבטל גדי בחלב וזמנו ותרבו לא תכלוך
בשר בחלב ודרטו אחת לאכילה ואחת
לביסול ואחת להכא והסוד הזה הוא
סוד עמות בסוד הסכמ' והמראה ואינו
רפאי לכתו' זולתי ברמז והטעם הזה כי
הבור פאין לו מים וכחמים וקרבים יש
בו אל יתערב בבאר מים חיים אשר לו
מימיו לכל כד ולפני פמש ינון וכנוליס
מן הלבנון והחלב והרבע יובאים מנס
אשר יי' פס ואל יתערב פניה' כי הבור
הריק הוא בעוד הבשר ביכולתו הועם
ואף חיה כעס וקץ כל בשר יתרחק מן
החלב המתוק ויש לעם הקדש לעשות
לחם הרחקה יתירה ועל כן הזהרכו
בתורה ג' פעמים להיוטנו נוהרי' ובוזה
הדבר נסתרים ואין להאריך : וזה
פאמרזל רבה יעקב אבינו לגלות הקץ
לב' רבה לגנות הקליפה מעל האבן
ככה פהיה בידו כדי שלא תטלוט זאת
המרה הנקראת קץ בבניו ובזרעו ופלא
תהיה תופעות על ברית קדש ו
ונסתלקה ממנו הטכינה מפני שלא רבה

ולא אברה ממנו והרי חכמתו הסכלית
וכתי לעת זקנת שלמה נסיו הטו את
לבבו אחרי אלהים אחרים וכתי וילך
שלמה אחרי עשתורת אלהי כדונו
ואחרי מלכום סקוץ בני עמון ותימה
גדול על חכם זה אשר היה אהוב לאלהיו
סיטעה בדבריו האלה אבל אל תחמה
על זה ועל כל הדבריו הללו כי חם ושלום
סבות רוב חכמתו והאילץ אשר הוא
קסור בומורה על זה כי בהכרח היה לו
לומר הדבריו האלה ולא להטרא בהם
ויס להקדים לך כמו כן עניין הוסע בן
בארי נביא גדול כמוהו שנא לו ויאמר
י' אלי לך קח לך אשה זנוני וילדו זנונים
דכתי וילך ויקח את גומר בת דבלים
ופיר' כאן שחם ושלום שלקח אה במראה
הנבואה היא ירשנו רזל מאי גומר
שהכל גומר גומרים בה דבלים דבה
רעה בת דבה רעה כל העניינים האלה
מוכרחי לעניין ידוע בסוד חכמת הנוראה
כי סבת האילץ אשר אמרנו הוא אומנם
לפי שלמ' עה ברוב חכמתו והתקשרותו
באילץ ההוא רצה להפלים חכמתו
וכסתתו כוד האלף נסים שהיו לו נכדיו
בסוד סבת אחרת מכא כי כך הוא עניין
אותו הרע הנקשר באילץ ההוא וסכום
המדרגות של אותו האילץ אלף נסים
נכדיות הם בכבת אל אחר ושלמ' ברוב
חכמתו להבחין זה החכמה ולהפלים
סוד עניין האילץ נמשך אחריה לרעת
ולסכור ולהפלים המדרגה וזהו שאמר
וילך שלמה ולא כתי ויעבור שלמה אלא
הלך לחפס ולבקש עניין שלום החכמ'
דבר על בריו שנמשך הרבה אחר זה
יותר מכדי הכורך ה' לו אסם מעם
ב'או כי על כל פניו כאמ' רבם מכאת'

הכל

הכל גומרין בה ובסבת ההיא כמשכיס
כל התולדות שבצולם וזהו שאמר נעים
ומירות ישראל הן בעוון חוללתו ובחטא
יחמתי אחי כיעל כל פנים איך תולדות
בעולם אלא מצד סבת זה ועל זה אמרו
שהכל גומרין בה מלאכת התולדות
היא הסבה ממע בת דבלי כי היא כאשר
פירשו רבה רעה בת דב רעה וזהו ענין
אותה ולדות אדם אשר אמרנו בתחילה
בהיותו כמשך אחריה ונשתאב זהו זו
בחנה וברורותיה ובאדם ובכל הבאים
אחריו וכך להורו סבת המשכות הזוהמא
הזאת המדרגות הבאים על התולדות
אשר יבאו ממנה : ויוקיס היא המדרג'
הראשונה על סבת האילן מצד הרע
והוא המשכ' ראשונה להדבק בתולדות
ועל זה כאמר ויוקיס ר'ל המעורר והקס
להעיר אדם משנתו אחר אותה הסבה
ולעשות המשכת הרע בקרבנו בלתי
המשכה זו איך מי שקס לחטא בהם
אבל בהיות סבת האילן ממשיך ורמת
הרע אשר בקרבנו הוא כמשך בכבראים
ומקיס ומעורר אותו כאים אשר יעיר
משנתו והוא להתעוררו התולדות בסב'
אותו הנחש הקדמוני אשר בא על חנה
והטיל בה אותה הזוהמא ובכל הבאים
ברורות לעולם ובכאן תמצא שם
מדרגות של סבה ההיא מצד הרע
שבאילן כאשר הם שם מדרגות מצד
הטוב שבאילן והראשון הוא ויקיס כפי
אשר אמרנו כי לא תמצא בסבת שמות'
ברצולם כפי אר שמות אחרים ולתי
בגרעון או בתוספת שמות המוספת
הוא גרעון ועל אותה הסבה אמרו כל
המוסיף גורע וכך בדרך כל הנביאים
שראו ודקדקו והבנו בסבה ההיא לא

כאמר פראה ראיתם בתלמוד אלא
בגרעון וחסר כמו סכתו וארא ונהנה
רוח סער' באהמן הצפון מאחר שהיה
לו ליכנס בסוד דבר זה גרעה ממנו
הראייה ולא כתי' ואראה אלא וארא וכך
בלעם שהיה מצד הסב' ההיא כתי' ויקר
אלהים אל בלעם ולא כתי' ויקרא אלא
בדרך גרעון וכך בכאן ויוקיס בדרך
גרעון כפי הראוי להיות הסבה ההיא :
ואנשי כוננה כי בראים הם בני בראים
ממקום הסקר והכונה וכך ההמשך מהם
מאותם המדרגות רוחות הטומאה
ומשפסוט בעולם מודיעים כזבים
וסקר לבני אדם בדמיון החלומות אשר
הם רואים בלילה ולפיכך נקראו אנשי
כוננה כתכנו על שם המהו' שנקראו כך
על שם הכוזב והסקר : לעולם אנשי
כוננה הם מאותה הסב' הרעה של סקר
וכזב : ויואש זהו הענין יאוש הטוב
מסבת האילן ההוא כי איך שם שמוך
ודבקות כלל באותו סבת הטוב אשר
שם ואעפכ לפי פוד המדה הידוע אשר
שם כי אם חלוק מעט כפי אשר אמר
נעים ומירות ישראל חיוי' כי בפתע בני
ובין המות והדבר על האילן הזה אשר
כתקשר בו להורות סוד הסיעור שיש
בין הטוב ובין הרע ואמנם כי סוד
המשכתו באותו הרע מסכרבק יאוש יש
לומד הטוב לעולם וזהו ואת יואש אשר
כאמר בכאן ושם סוד המדרגות מאותו
הצד : וסרף על כל פנים כך ראוי
להקרא וכך שמו כי בור זה אשר איך בו
מים כלל מצד הבאר המלא ברכת יי'
בבור זה איך בו מים כי נחש הקדמוני
הזה אשר אמרנו המדרגות שלו הם
סרף נחש וקס יוד הנחש וסבת
ועל

ועל כן בקראו ערף כי הוא סוד מין אחד
וענין אחד כי ערף זהו המדרגה
הרביעית ממדרגות סבת הכתם אשר
אמרנו ועל זה אמר הוא ית למטה עס'ך
ערף: בהיותו אותו ומן אותם
החוטאים בעלי אומותו של כתם לדבר
בלשון הרע דכתי' וידבר העב' אלהים
ובמטה ולפיכך הכה אותם בכתם זה
ונאמר עשה לך ערף במה סהוא ית
מוחץ בו מרפה: אשר בעלו למואב
על כל פנים כך הוא ויש להקרי' בתחילה
במה שאמ' הכתו' ובאחריתו יהיה מנון
כולו על סבת יצר הרע פגעמה לאחר
כך ארוץ על האדם כי מעשוריו גרלו
כאב ולפתח חטאת רובץ מיום שנולד
אדם אותו הוא מנומן אכלו ולהתגדל
אכלו ולהעשוע' לו ארוץ ואמנם כי
איך תאות סבת זו להדבק זולתי בעם
הקדש ולהטות אותם מדרך וזו היא
אשר בעלו למואב כלו אשר בעל' וכעשו
ארוני' למואב לאותם העובדים לאב
שבטמים וזהו אכלת ער מואב ער מואב
שבטמי' כענין אשר בעלו וכעשו ארוני'
לאותם שהם מואב ואינם דבקים
ונמסכים אחר אומה אחרת אלא לאומה
זו כי שאר האומות ענייני' וסבתם מהם
זולתי ישראל שהם מואב שבטמים וצ'כ'
הולכים אחריהם ונדבקים ונמסכים
אחריהם להטות אותם מן הדרך:
ויסובי לחם: ר' באץ ארז' לא תמצא
לתקוות שמכ' שום דבר בעולם בסבת
אותה המסכת החטא אשר בקרבו ער
שיאכל לחם כי באוכל לחם אותו המסכ'
סבת הרע אינו בטבע בו כך בטבע
חומר יוצר כבר אסוכה האוכל לחם אזו
ית ואלה התינוק סהיה' וכי מה שלו היה

קודם לכן בהיותו בטבע בתוכו אותה
הזהמא והוא כאשר ימסע העיור
באפלה: אמנם יש לדעת כי כל אלו
המדרגות נמסכים באדם מיום הנולד
ער זמן סהוא אוכל לחם להכיר קצת מן
העולם והוא תחלתו להכיר וזהו המדרגה
אחרונה מאות' המדרגות מכאן והלאה
כסאדם מכיר ואותו לפי כחו ועניינו סר
ממנו הנבע וכל אלו המדרגות פורחות
ונמסך על האדם רוח אחרת הסולטת
על כל אלו וממסכת אותו ער היותו בן
יב' שנים ומסם והלאה כפי אשר יתנהב
האדם בין להדבק בטוב אשר באותו
האילץ ובין להדבק בר' אשר בקרבו
ועל כל אלו הענייני' והסבת עשה הוא
ית למעלה כפי חפצו ורצונו אבל הפ'
דברי' עתיקי' פכסה אותו עתיקי' וימין
ואיץ מי פיודע למה בראש ולאיה כורך
הוא העניין אבל בהכנס האדם בכר
החכמ' הנראה יוכל להסיג דברים
ועב' סהם תימה לכנס בהם והוא
ית הכל עשה בתיקון ויושר על אופן
אחרתי: המה היוצרים ויושבי בטעים
וי' דהעם המלך במלאכתו יסבו סם:
המה היוצרים: יסלרעת כי סבת כל
תולדות האדם בעולם מיום שבא נחש
על חיה והטול הזהמא המה היוצרי'
בכל התולדות ואיץ מי יוצא מידו רופים
לחוץ כי איץ התעוררת שום תולדות
זולתי בסבת ההיא ואמנם כי הם סבת
להתעוררות המסגל בכל התולדו' וכבר
אמרז' כי בימי עזרא וביה' ריכו אסו'
ומנעו יצר הרע מן העולם ובקסו בכל
ארץ ישראל ביצה של תרנגולת ולא מצאו
כי הכריות מנעו מהם התעוררות
התאו' כיון שראו כך אמרו כל מה שפעל

חִבְּהָ לַמַּעֲנֵהוּ הַזְכֵּרְכוּ לְהַטִּיבוּ אֲמִקוֹתַי
כִּי צוֹרֵךְ הָעוֹלָם הוּא בְּכֹל הַתּוֹלְדוֹת
הַנִּבְרָאִים בְּעוֹלָם כְּאִמֵּר כַּעֲשֵׂים זְמִירוֹת
יִשְׂרָאֵל הֵן בַּעֲזוֹן חוֹלְלָתִי וּבַחֲטָא יַחֲמֵתִי
אֲמִי כִּי עַל כָּל פְּנִים הָעוֹן וְהַחֲטָא הֵמָּה
הַיּוֹצֵר בְּכֹל הַתּוֹלְדוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת
מֵהֶם נִמְצָא וְיוֹסֵבִי נִטְעִים כִּיּוֹן פְּנוּלָר
הָאֵרֶס וְנוֹצֵר מִסַּבְּתָם הֵם הַיּוֹסֵבִים
בִּיטוֹב עִם הַבְּרִיּוֹת וְנִטְעִים בְּתוֹכָם
וְאִין מִי שְׂמוּכִיא אֹתָם חוֹכֵה כֶּךָ הֵם
נִטְעִים בְּקֶרֶב וּבְתוֹךְ בְּטֶכֶס וְזֶהוּ הַמַּסַּל
דְּכַתִּי וַיְבִיא הֵלֶךְ לְאִישׁ הַעֲשִׂיר בְּתַחֲלִילָה
קִרְאוּ הֵלֶךְ בְּאֵרֶס שְׂרוּכָה לְהַלְנוּךְ לְדַרְכוּ
וְאִינוּ רוּכָה לְאַחֲרָה בְּבֵית זַלְבָּסוּף
קִרְאוּ אֹרַח לְאַחַר כֶּךָ כַּסְנֵטַע בְּתוֹכוֹ
קִרְאוּ אִישׁ בְּעַל הַבֵּית נְטוּעַ בְּמוֹךְ אֵהְלוּ
וְזֶהוּ וְיוֹסֵבִי נִטְעִים : וְגִדְרָה אֲמַרְזֵל
כִּיּוֹן שִׁצְרָה רַעַע נְטוּעַ בְּקֶרְבוֹ הָאֵרֶב עֵבֶר
לּוֹ וְאִינוּ יוֹכֵל לְכַחַת מַרְשָׁמוֹת בַּפּוֹם פְּנִים
כִּי הוּא אֲרוֹן אֲזֵלוּ : אֲמַנְסָ כִּי לְבַסּוּף
בְּהִיּוֹת נְטוּעַ זֶה בְּתוֹךְ הָאֵרֶס הַזֶּה
וְאוֹרֵב לּוֹ בֵּין הַגְּדֵרוֹת כְּדִמּוֹת הַנַּחַשׁ
הַמְּכוּי בֵּין הַגְּדֵרוֹ לְעוֹלָם כֶּךָ הוּא אֹרֵב
לּוֹ אִם יִרְאֶה לּוֹ לְאַרְסַּת פּוֹרֵץ גְּדֵרֵי הַקוֹרֵץ
בַּפּוֹם כִּד הֵם יוֹכָאִים וְנוֹקְמִין מִמֶּנּוּ
וְנוֹסְכִין אֹתוֹ נְסִיכַת נַחַשׁ כְּאִמֵּר וּפּוֹרֵץ
גְּדֵר יִסְכְּנוּ נַחַשׁ : אֲמַנְסָ כִּי עַל כֶּן
מְכוּה מוֹטֵל זֶה וְכֹל כִּיעֲמוֹ לְהַנְקֵם מִן
הַבְּרִיּוֹת נִקְמַת אֲיוֹיב וְעַל כֶּן כְּנֵה הַכְּתוּ
לְהַס גְּדֵרָה עִם הַמֶּלֶךְ בְּמַלְאֲכָתוֹ יִסְבוּ
עִם : יִסְ לְרַעַת סוּד הַעֲנִיין הַזֶּה וְהַכְּנִי
מַעֲוֹרֵר בְּסַבְּתָהּ זֶה כִּי סוּד הָאֲבוֹז שֶׁהוּא
סוּד הַמַּרְכָּבָה יִסְ בּוֹ קְלוֹפוֹתָיו זֶה לְפָנִים
מִזֶּה כְּדוֹגְמַת הָאֲבוֹז אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ פְּנִימִי
וְעַלִּיו מְסוּבְּכּוֹ קְלוֹפוֹתָיו וְזֶהוּ סוּד עֲנִיין
אֹתָם ר' שְׂכַנְסוֹ בַּפְּרָדֵם שֶׁהִגִּיעוּ לְסוּד

הָאֲבוֹז וְלֹא יִדַע לְהַסְמַר מַעֲנִיין זֶה כְּאִמֵּר
אֲמַרְנוּ וְהַתְּעוֹרְרוֹנוּ כִּי סוּד הַקְּלוֹפוֹת הֵם
הַחוֹפְעִים עַל הָאֲבוֹז בַּסּוּדָה וְעֲנִינִים
וְהֵם יוֹסֵבִים עִם הַמוֹחַ וּדְבָקִים בּוֹ בְּכֹל
צְדִיין וְסוּדוֹ כִּי הַרְסַע מַכְתִּי אֶת הַצְּדִיין
אֲמַנְסָ כִּי הוּא סוּד זֶה הַמְּמוּנָה מִמַּחַת
יַד הַמֶּלֶךְ וְצוּעָה לְהַלְקוֹת לְחַטְאוֹ בְּנַפְסוֹ
וְצְרִיךְ הָעוֹלָם וְתַקּוּנוֹ הוּא כִּי בְּלִתִּי זֶה
אִין בְּנֵי אֵרֶס יִרְאִים לְקוֹנְסָ כְּרִאוּ
וְאֲמַרְזֵל וְהֵנָּה טוֹב מֵאֵד וְהֵנָּה טוֹב זֶה
מֵלֶחֶךְ הַחַיִּים מֵאֵד זֶה מֵלֶחֶךְ הַמוֹת כִּי
צוֹרֵךְ הָעוֹלָם הוּא וְאֲמַרְזֵל עַל מַסָּה רַבָּן
עַל כָּל הַנִּבְיָאִים שְׂרַכָּה לְהַעֲבִירוֹ מִן
הָעוֹלָם אֲמ' לוֹ הִקְבָּה לְמַסָּה חַיִּיךְ צְרִיכִין
לּוֹ הַבְּרִיּוֹת כִּי צוֹרֵךְ הָעוֹלָם הוּא וְאֲמַנְסָ
כִּי אֹתוֹ עֲנִיין שְׂרַכָּה יִטְרַב אֲבִינוּ עֲלֵה
לְגַלּוֹת לְבַנְיָו אֶת הַקֶּן וְנִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ
סַכִּינָה וְאִם יַעֲלֶה עַל דַּעַתְךָ מִיַּעֲקֵב
אֲבִינוּ בְּקַם לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָו צְרוֹת אַחֲרוֹנוֹ
וְלְהוֹכִיא רַבָּה בְּבַסּוּרָה רַעָה בְּגַלּוֹת
אַחֲרוֹן וְעִדִּין הַרְאִסוּן לֹא בָּא לְהַס וְדִי
לְהוֹדִיעַ לְהַס הַצְּרָה רַאֲסוֹנָה מֵאֹתוֹ
סַהִיָּה לְהַס לְסַבּוֹל וְלַסְאֵת אֶת סַבְּלוֹ
וְעִדִּין לֹא בָּא לְהַס וְהוּא לֹא רַכָּה לְגַלּוֹת
לְהַס וְלַבְּסַר בְּבַסּוּרָה רַעָה הֵיחִיא כָּל סַכָּן
לְבַבְרַס בְּבַסּוּרוֹת אֹרֵךְ הַרַע וְהַגַּלּוֹת
הַזֶּה הָאֲחֲרוֹן חֲלִילָה כִּי דִיָּה לְצַר בְּטַעֲמָה
כְּסִיּוּדַע לְהַס הַדְּבַר הַזֶּה אֲבָל חַס וְסֵלֵנוּ
כִּי מָה שְׂאֲרֵזֵל בְּקַם לְגַלּוֹת לְהַס אֶת הַקֶּן
לֹא אֲמַרְנוּ אֲלֵא עַל סוּד חֲכָמָה הַעֲלִיכָה :
וְעַכְשָׁיו הַכְּנִי מַלְּהָ לֶךְ אֶת הַרְסוֹ בְּכַתֵּב
אֲמַת תְּדַע לֶךְ כִּי סוּד הָאֲבוֹז אֲשֶׁר אֲמַרְנוּ
וְהוּא סוּד הַמַּרְכָּבָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא סוּד
הָאֲבוֹז וְאֲמַנְסָ כִּי אִין אֲבוֹז זֹלְתֵי הַמוֹחַ
אֲמַנְסָ בְּהַדְּבָק רִמּוֹחַ אֹתָם הֵן לִיפּוֹת
נִקְרְאוּ גַם כֶּן בּוֹ תִּיחַדֵס אֲבוֹז אֲמִי
הַקְּלוֹפוֹת

הקליפות כמו מוח ובהפרד הקליפו' מן
המוח אברו עס אבנו ולא נקראו אלא
קליפו' ולא אבנו וזהו עס המלך במלאכ'
עס עס בלי פירוד : אומנס כי אותו
המוח אשר אמרנו הוא נקרא קץ המוח
והקליפו' כמו כן נקראו בעס קץ המוח
נקר קץ הימים והקליפו' בהד' קץ המוח
נקראו קץ וזהו קראס להם בתורה קץ
הימים ולא קץ הימים קץ כל בשר קץ עס
לחוסך ולכל תכלית הוא חוקר כי אין
חקירתו זולתי תכלית וסממון : וזהו
אמרם הול' בפעם שאמר הקב"ה לרביאל
לך לקץ אמ' לורבונ' של עולם איני קץ
לקץ הימים איני לקץ הימים אמר לב' ורלך
לקץ הימים בכאן בשרו על סוד מוח
האבנו עס קראס עולם הבא בסודותיו
וכבר ידעת מה קץ בהיותו מאותו
המעכת הזה מא' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
ויבא ממנו קין כפבא לקרב קרבנו מה
כתי' ויהי מקץ הימי' ויבא קין כי הקריב
קרבנו אותו הזה מא' אשר יבא ולפיכך
ואל קין ואל מכתו לא עשה : ואומנס
כי יעקב אבינו ע"ה בקס' לגלות להם את
הקץ בראותו קליפו' האבנו אשר יוסב'
הם המלך במלאכתו עס : ואינס זויס
מקרבן בקס' לעבר אותם ולגלות המוח
אשר מפני' פלא יתכסא בקרבס ומפני
כי הם כורך העולם נסתלקה סכינה
ממנו : והבן כי הכל על דרך האמת
ליוסבים לפני' קץ : אומנס כי זה
הסוד הוא סוד ויברא אלהי' את האדם
בצלמו וכי תעלה על רעתך כי האדם
בכאן עס האברים והבשר והעצמו'
ועס כלס אלהים חלילה חלילה אלא
תרע לך כי על בורת' את' אשר מבפני'
אמר כי אין מית' רח' בעס ארס זולתי

הנשמה ממס ובהרבק הקליפות אשר
מבחוץ בתוך הימוח שהיא הנשמה
הנקראת ארס כל הקליפו' אשר מבחוץ
סהס הבשר והעור והעצמות והגידים
כולס נקראים ארס : אומנס כי לפיכך
לא תמצא בתורה שנאמ' עליהם אלא
לבוס וזהו שאמר עור ובשר תלבישני
ועצמות וגידים תסובבני ואס אינו
לבוס עיין מי הארס והכל סוד רוגמת
האבנו : אומנס כי זה הוא סכ' על זה
הלבוס שהו' הבשר והעור והעצמות
והגידים אשר מבחוץ בהפרד מהס סוד
הנשמה הנקראת ארס באמר על בשר
ארס לא יסך כלומ' בשר ולבוס מהארס
אשר מבפני' וכך בכל הנבראי' תמצא
סוד זה : אומנס כי בהפרד הארס
שהו' המוח סוד הנשמה אשר מבפני'
מן הקליפות איני יאברו הקליפות עס
ארס ולא יקראו זולתי בשר ארס ועל
העניין אשר אכחנו בו בהיות הקליפות
דב' עס המוח בלי פירוד באמר אשר
ישבו עס המלך במלאכתו עס פירוד כי
הכל לכורך ידוע והבן במלאכתו
על אכנות אשר הוא עושה את עושה
בעולם בעסק הנבראים כי בלי המססה
זו אין נברא העולם עס באותה המלאכ'
אשר הוא עושה יתברך בהם כאשר
אמרנו בסודותן בעון חוללתי וגו' ואלו
סתי הסבות אמיתים לארס לאחר כן
וזהו אמרם רז' אין מיתה בלא חטא
ואין יסורין בלא עון והם אותה סתי
סבות עון וחטא כך סמותס על עני'
ירוע והסוד גדול למכין ורילך
ברמוי אילוניס לברך
והבן :

סוד כיוסי הרם

למה בזה זית כב
בתורתו לכסו'
רם חיה ועוף ועל רם בהמה אמר על
הארץ תטפכנו כמים לפי שהחי' ועוף
תליס במרוכ' ורמס וך ביותר רמו לכפס
העולה למעלה ודמו כקי' שמי יאכל אותו
זוה לכסומה וכפס הבהמה יוררת
למט' והוא רם עכור ביותר וכפס האדם
קצה בו ולא יבא לאכול ממנו על כן לא
הקפיד תורה ורמו במותו סתהי' כפסה
כרורה ככרור החיים ועל זה הסוד
אמרזל בעניין יהוסי' ויקברו אותו
בבבול כחלת בתמכת כרח אשר בהר
אפרים מכפון להר געס מלמד שבעס
עליהם ההר להורגן על שלא עשו לו
כבוד במותו כראוי כי דריק היה ודבק
בעליוני' אבל הדבק בתחתוני' אחר
הבלי בעולם רמו כספך כמים ואין לו
קבורה ואין גנוזה לכסמתו אלא הולכות
ומטוטט בארץ ועל זה אמר שלמה ע"ה
ומותר האדם מן הבהמה אין לוומר
אין לו מותר אלא החכמ' היוצא מאין :

והזהיר לכהן המקריב סכריך לכויף
דעתו להקריב הכחות שלא יקצץ
בכטיעות עץ תגלה חטאו ויענש כי
החטא דבר ערוה הוא ולפי שעל ידו של
כהן בקרבנות שהוא מקריב מתברכין
עליונוס ותחתוני' הוכרך הקבה להזהר
לו ליחד ספירות כלס על המזבח וכבר
ירעת כי כנסת ישראל כקראת מזבח
העולה כמו ארון הברית והכץ :

כב ומר

סיהיה המסכץ עשר ירועות
רמו לעשר' ריקיעי' סהס דירה
לכבודו ואומר כוטע שמי' כיריעה והס
חמש כנגד חמש ויא יריעות רמו לקליפ'
האילץ : וטעם מה סל' במסכץ פרוכת
להבריל בין הקדס וביז' קדס הקדסים
ובמעטה בראסית ו יומבריל בין מים
למים כוונץ כל העניין זה כנגד זה :

עניין ארון סס מכיחיס תורה סבכתב
רמו לכנסת ישראל סכקראת ארון
הברית תורה סבעל פה לקבל בה תורה
סבכתב והכפורת רמו למקום סהכפור'
באה משה וממנה יוצאים כרובי' סהקול
יוצא מביכתים ובא למטה כי הידים אין
להס עסק כריבור ודי למבין ויס אומרי'
כי הכרובי' למטה מזה והכפורת למטה
מהכרובים : והסלחן רמו למקום
סמסתלחין הברכות מסס סלח ססלח
את האס ואת הבנים תקח לך ולזה רמו
המנורה הטהורה פ"ה קנים יוצאים
מכירה ולזה רמו מזבח הקטורת ודי
למבין' ואל תתמה כי יס ארס כדמה
לסלטה לזה בקומה ולזה ביופי ולזה
בוותרנות ולזה בחכמה . ואני סמעתי
הסלחן ליכחק ולפיכך כתונה במקומה
ככפון והמנור לאג' יס ולפיכך כתונ' ז'
כדרוס

סוד לא תעלה במעלות על מזבחי :
דע כי מה סכזה לעשות מעלות במזרח
כמו מדרון רמו בכאץ כי המעלות
העליונות כולס דבר אחר בסלהבת
הקטורה כגחלת ואין הפסק והתחלה
כבר בהס אלא ממקו' סכסלס זה מתחיל
זה ואין חבורס כיכר ואס המעלות היה
כמעלות הסולס יהיה חבורס ופירודס
כיכר ויראו ככנים וסלטה ויורו רבוי
ויגלה ערות חסרונו כמו ערות הארץ
באתס לראות ברקא דארעא ויהיה לא
תעלה במעלות על מזבחי כמו והעלה
על רוחכס סיס הברל ופירוד בין האילץ
לכר ליוצא ממנו לא תעלה על דעתך כן

בדרום ומזבח הקטורת ליעקב ולפיכך כח וטעם

לחם הפנים למה לא היה
הלחם מונח על השלחן
אלא על קמות המעיין הכלים שאמרו:
ובפסוק הבשר עודנו בין פניה טרם
יכרת יבין טעמו למה הלחם מונח על
הקמות: ומה שהיתה המנורה
מקשה רמז ליחוד וכב גביעים לכב
אותיות וכפתרים אחד עשר ופרחים
תשעה כפתור לדבר סתו' ומאמר סתו'
ופרח רמז למאמ' פתוח וכפ' הדין כי
הכפתור סתום מכל כדדין ואין לו פתח
והפּרַח הוא דבר יוצא לפועל להוציא
הפרי ושבעה נרות בין הכל מוט כנגד
מט פנים של יובל:

כו

ומה טעם היו' לולאות רמז לטעם
החמסי' כי הוא הכולל הכל ובו
מחוברים וכלולים כל העניינים וכפ'
הבריה המיוכז מבריה מן הקצה אל
הקצה וכל שבאילו מוט ענייני' שבמנורה
מ' יא בדרום סרומז לחכמה כרמוז לו
למשה נ' מעריבינה חוץ מאחת שלא ידע
הוא בה כלום ולכפ' מוט ולא יותר:

כו

וטעם ח' בגדים של כהן גדול לפי
שהוא כריך להמסיד ממקו'
מוכאס במחשבה כי אין לפחות מסמוכ'
ואם עבר וקפץ בכטיעו' ודי למבין וכהן
הדיוט בר' כי בהם ככללי' ח' כמו שכתוב
בתורה האל הגדול הגיבור והנורא:

כח ועניין

אורים ותומי' הם המפורס'
היה נתון בחוסן טבו
מתכוין הכהן וברח הסס הוא היו
בולטי' האו מיות הכתובים באבנים ות'
סמות הסבטים ואברהם יצחק ויעקב
ושבטי ישראל על זה כתוב הם וכסרונה

בתוכו באמצע והכל אחד כי חמנה
כמסך הכל לחוט אחד ותרונת ליצחק
נאור פנים לאברהם ועושר ליעקב ועל
כך אמרו' כי הקטורת מעשיר את
העוֹפְקִים בה ואמרו' שלא שינה בה אד'
מעול' ולפיכך היו אומרי' חדשים לקטור'
וכו' כלומר שהיו מתקנין אנפי' חדשים
סלא עשו קטורת מעולם כדי שיעשירו:
וכפ' רמז להם משה באמרו יסמו קטרת
באפיך וכליל על מזבחך מיד בירך יו'
חילו סהברכה באהלהם לזרעו של
אהרן וכבר ידעתה מה עניין הקטרת
לסוף קטר סהקוסר דברים רוחניים
ועוסה אותם דבר אחד ומיד כל שפע
וברכה ג' אה לעולם וכהנים מקבלים
בתחילה כי מן ז' גורם להם והמזבח
הוא רמז לאם השחורה וטירה דמץ
חבריה והמזבחה לאם אדומה סנכלל
כשהיא בשלימותה כשמקטירין בה
האברים נקטר הכל ביחד והכל דבר
אחד:

כד

טעם הקרשים שהם מ'ח שהם
כנגד מ'ח איברים שבאדם
שהם עולם קטן ומכסה עור עליהם סכ'
זיקרם עליהם עור תלמעלה: ארון
וכפורת וכרובים מזבח הזהב ומנורה
מזבח העולה רומזים השפה לשפה ימי'
ומה סנתן מזרח העולה בחוץ מקבורת
רחל אמנו כלמור העניין וכבר ידעתה
ג' כלים מהם לא לעולה ולא לקטורת
מעני' שהם דברים רוחניים מביניהם
דבר יו' יוצאים והשלמה

עוסיכ מעין
ולכחן י

ועלה בולגת ו' מיהודא וע' משמעון ול
 מלוי ו' מיהודא ובן כל מל' ומלה שהוא
 רובה בולגת האותיו ומאירות בעיני
 הכהן הפואל בכח הסם ההוא הנקרא
 אור'ס והסם הפני נקרא תומים מצד
 האותיו ומקרבן כרו' שלא יטעה הכהן
 כיון שהם מפונרות : וטעם מה שאמר
 פתי כתיפיו לזכרון וזכרון באפור יותר
 מבחוסן לפי שהכתמים מקום הגבוה
 שבגוף ורומים לקמרי הזרועות במקו'
 חבורן ורומים לאבות עול' שהן זרועו'
 עולם ואם השמאל רובה לעמו' דין הנה
 החסד בבידו מזכיר' תורה שקבלו על
 האבנים ורומ' א' ישראל כספוני ליתין
 פס אבן ישראל וכספונה לשמאל פס
 אבן ישראל סלימי ברכה :

כט
וטעם היין כסף פנאמר פביעה
 לפי שיש יין חמר מלא מסך
 ואם כובע בו הפותי מתערב הנוגע
 שהוא מצד הטומאה עם כח היין ה' מ'
 ונמצא שאפי' יין מותר הבא מכח ובהסך
 לאיוב והוא כלחם בנו והפומה ממסך
 ל'ו הטומאה וישכח אלהי עושיהו
 וימסך כח מצחק לפי שמדורדי' דיבחה
 יבא עמו וישראל קרוסי' פותין יין הרק'
 וממשיכין כח לישראל וכיון שנקרק ביד
 ישראל כי כבר כספע דרך ישראל שהוא
 אמצעי שוב אין רשות הכותי להמשיכו
 למעניו היטב :

ל
יין העגור כי מלאך שהיה
 עתיד ליבטל אם
 ירדו הלוחות ירד וערבב שמחתם
 והטעה את הגדים שקבל משה בתחיל'
 לפי שהם כוחים להטעות ולפיכך אמר

משה למה ה' ימרה אפך בעמך והלא
 אותם הגדים שקבלתי עכשו עשו ואם
 עמי חטאו למה ימרה אפך בישראל ועל
 כן אמ' ויתפרקו כל וכו' ולא כל ישראלי :

לא וטעם הקרבת הנשיאים

בהסכמה אמת כראש ליחד המרו' ביום
 האחרון קשרות כסף כנגד אברהם
 מזרק כסף כנגד יעקב כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת כנגד רחל וארמונו לך
 בזה לפתוח עיניך ולברר הענין כבר
 ידעתה כי הכסף כנגד אברהם ויעקב
 כמו כן כלול בו ורחל האמורה כאן רמוז
 לכנסת ישראל הנקרא עפר וכסמסתכל
 בה הסמט אוי רבה בה זהב ומספעת
 העולם דכתי' ועפרו זהב עכ' הקף
 שהיא סל' זהב ומספעת ערה כנגד' כי
 היא העשירית : ומה שהיית מלאה
 קטרת לפי שבה נקשרים כל הכתרי'
 וכסכולס דבקים ומספעים בה אף
 מלאה כל טוב וברכה וטעם הרבה יורד
 בעולם : ומה שהתחיל ברכת
 כהנים בלסון דבור לכלול מרת הדין
 במרת רביה ויהיה הברכה בהסכמה
 ובחבור הכתרים אילו לאילו ואומרי'
 יברכך ה' וימסך כנגד הגדול : יאר ה'
 פניו אליך ויחכך כנגד הגבור : יסא
 ה' פניו אליך ויפ' לך שלום כנגד הנורא :
 ומה שאמר בו וישס לך שלום לפי שכבר
 ידעת אחת ושלום אחד הוא ובפסוק
 ראשון כלל הסמירה בכלל הברכה וכב'
 ידעת הסמירה רומז לכנסת ישראל
 סנקראת שמור :

לב
וטעם מה שזכרה פרשת נסכים
 לפרשת ג' לפי שהם

קצצו בנטיעות דכתי' ויכרתו מעס זמור
ועת' הזהיר על זה ואמ' כיעל הקרבן
וקריב לחס ויין ולא יפרידו בין פניהם
ואחר כך הזכיר עניין חלה שאין לה
סיעור ורומזת לחמה' והוא קרם לכהן
והוא ראשית ורמז לנו כי מקצה השמים
וער קצה השמים יש לנו רפור' לשאל ולא
יתר והי' חלה ראשונה יש הנמשך מאין
ומעס באה הברכה דכתי' ראשית
עריכות' תדעו לכהן להניח ברכה אל
ביתך :

עתיד לעס' עמהם בחסרו להזמין להם
מלאכים ללוחם : וטעם הנדר סגור
יעקב נראין דברי הרב שאומר שאינו
תנאי אלא כאומר לאדוניו אני אין בירי
כלו' ואינו משתוקק לעמוד לפניך לעבדך
ואין כבודך בהיות עבדך ערום עכ' תן
לי לחס לאכול וכבר ללבוש ואעבוד
לפניך ורמז בכאן סוד נכבד כמתנה
בשפה נפואיך ודי' למבין והיה ה' לי
לאלהים :

לה

וטעם רועה רחל רמז אחרונה
האלהים הרועה אותי
מעודי עד היום הזה וכבר ידעת' כי הוא
ממונה על עסקי הבית כמה דאית אמר
ותקם בעד לילה ותתן טרף לביתה וחק
לנערותיה :

לו

וטעם למה לא נזכרה מיתת רבך
בתורה מפני כבוד ועקב
סל' היה מס' בשעת מיתתה ועוד אמרו
במדרש כרי שלא יקללו אותה העולם
מחמת עמו הרשע הבונה וההורג
אותה :

לז

וטעם בז זקונים שהיה משמש
פני זקנים יבחק ויעקב :
וטעם האלומים שראה הם היו שבעה
רמז לז' מעלות וארמז לך בזה דע כי
הזדיק כשראה זה החלו' הראשון ראה
בו המעלות העליונות אותם על מה
שאת הכתוב חכמה עמודיה פגעה
ועל כן הזכיר ז' אלומים ואמ' לחיו
והנה קמה אלומתי זו מעלה שלי שהיא
קמה בקיו' גדול והעמידה שלימה בסוד
מה טכ' וזדיק יסוד עולם והנה תסובבה
אלומתכם

לב

וטעם פרה ארומה אני קבלתי
כיהי' כנגד
פרה סוררה ולפיכך מטמא' את העוסקי'
בסריפת' - שמזין על אומו שיש עליו
טומאה בורחת יומאתו ממנו בראותו
הדין העשוי בפרה - וררה ורוח טהורה
סורה עליו ומטהרתו : ושמעת' בעניין
יבחק שהיה בעל כויד ומכלה חמתו
וגבורתו בחיות ועכ' היה אוהב עמו ומ'
טמא' לאכול קודם ברכה כרי לסמח
מרתו כי מדת הדין כריכה סמחה בא
יעקב בעקיפין ונטל את הברכו' מעמו
לפי סבת חילה בא הנחם בעקיפין וגר'
קללה לאדם יעקב שהוא ברומתו של
אדם הראשון דסופרי דיעקב מעין
סופרי דאר' הראשון לכך נאמ' על יעקב
עס נכר תתכבד ועס עקם תתפל ויעקב
פני חלקים ירם מאבותיו אס ומיס
ולפיכך היו ראוי לפרע מן הנח' ולעקור
ממנו הכרכות ולא טוס אחר מאבותיו :

לד

וטעם סלחוהו יחידו מפני סכך
דרך האבות לסלח בניהם
יחידים' שהיו ב' אחים בהק'בה שהוא

אלומוותך ותשתחון לאמתי לפי שמעלתך
למטה ממעלתו כי יב בקר שתחת היס
החמ' ג' פונים פפונים וג' פוני ומה וג'
פונים נבדה וג' למור והו' עליה' מלמעל
ועכ' סדרתם התורה למטה ג' בכל דגל
לארבע דגלי' לארבע רוחות העולם
ופסיכה טורה עליהם ועכ' קרבנס
בחצובת המזבח יב בקר רמו למעלותם
למעלה יב בקר תחת ים החכמה :

לח

וטעם מה שלא הלך יעקב לחברון
בשבא מארס ועכב עכמו
בשכס טהיה קרובה לחברון לפי טהיה
כוסע על פי הדיבר כרי שתמות רחל
ותקבר בדרך בגלוי וזה יעיד לך היות
חברון קרובה לשכס רכתי' ויפלהו'
מעמק חברון ויבא שכמה ואילו היה
רחוק לא לא היה פולחו :

לט

וטעם פרעה ואבימלך מעשה שכס
שבא על ירם דע כי היא חרית'
עליונה לפי שהכנס בא להטיל וזהמה
טנית בימי אברהם כמו פעשה בימי
הראסון ונתכנע זאת תהיה תור'
המכורע על דבר טרי אשת אברם היה
לו לאמר על טרי אשת אברם מה דבר'
מלמר טוכר לו הקבה' עון הראסון
שהטיל וזהמה בימי ארם למלת דבר יור'
עניין זה ליורעים פורים :

מ

וטעם שלא נתכנע אבימלך כמו
בטעם פרעה לפי
בטהוכיח וחר מיד : ומה שלא הוכיח
לפרעה לפי טהיה מרטיע לפניו והוא
מעין מה שאמר ר'ל בעניין הנחם אין
מהפכין בזכותו של מסית טאס היה

אומר לו הקבה מה זאת עשית כמו
טהוכיח לארס הים לו טשוב' לומר דברי
הרב ודברו התלמיד דברו מי טומעין
וכן לפרעה ורצה הקבה לרמוז לו כן
עמיד ללקות על בניה כמו טלקה בטאף
בלילה : ילקה על עסק בניה בלילה
דכתי' ויב החכות הלילה ומה טהחזיק
בטרה יותר מבאברהם לפי שלא החזיק
בו לעוברו לפי טהפסיכה גלמה עמהם
ולפיכך נלקחה טכס :

מא

וטעם מפנימה לא כאמר במעשה
בראשית ברכה לחיות
ולבהמו' כמו טכמה לרגיס ולארס כרי
סלא יתברך הנחם לפי פכמה הקבה'
מה עמיד לעשות ועליו כ' כקבלה
ויאהב קללה זתבאר וזומר וחוטא
אחר יאבד טובה ורבה טהרי כמנע'
ברכה מן החיות בסיבתו ופוד זה רמוז
ר'ל באמרו מפני מה לא ברך אברהם
את יצחק בנו כדי שלא יתברך עסו אמר
אברהם אחזיר הברכות לבעליהו והוא
יעשה מה פירצה ומה עשה הקבה' ויהי
אחרי מות אברהם ויברך חלקים את
יצחק בנו וכילא היה ידוע שינחק בנו
של אברהם מה תל' בנו לפי טרבה
את יכול יהיה עסו בכלל תל' בנו מי
טעושה מעשי בנו של אברהם יבא עסו
סלא עושה מעשה בנו :

מב

וטעם מכות עשה טאין בהם מיתה
לפי טבאים מכח המטפיע :
ומכות לא טעשה מכח המקבל על כן
יט בו מיתה :

מה שאמרו רז"ל בתורה
 סבעל פה כי שלמה המלך
 תקן ערוכין יש לך להסתכל בסוד
 החכמה העליון הוכח מצאו סמך סעל
 ערוכין מתקן אמר עליו הסתו בני אדם
 חכם לכך ישמח לבו גם אני ואשיבה
 חרפי דבר והכני מעומדך ע"ה סדרברים
 מהם כבסונו של עולם אבל ברמת ודו
 למכין כי בראות המלך שלמה בחכמתו
 היות מכות סבת גדולה מכל המכות
 קיום העולמות ובה קדם הקבה את
 ישראל להיות לו אומה יחידה אות היא
 בנינו ובינו וראה כי אדם מוציא
 בנהגות לרשות הרבים וחייב קהילה
 בתן לבו לרשות לה סייב אבנים שלמות
 לא תקיף ע"ה ברזל כריסלא יקרבו
 א המקדש ולא יוכי... סוס דבר מרסותו
 עמר ותקן לה ערוכין לערב הכל
 ולעשותו דבר אחד ועל זה ארז"ל ב
 בתחילה היתה התורה רומה לקופה
 שאין לה אזנים עד שבא שלמה ועשה
 לה אזנים סכ' און ותקן וחקר כגון
 ערוכין לטבת ידים לתרומה וסוד זה
 רמז בפסוק ויסס כסא לאס המלך אס
 המלך סבת היא אס בינה שמעה זאת
 כי הוא עשה כסה למה שהוא מעלה
 לכסא ועשה לה כסה לכבודה שלא יקרבו
 בה מי שאינו ראוי ומי יכול ומי באה
 לתקן לה כסא אלא שלמה בנה של בת
 סכע וקשר משימה במשימה ודלה באר
 מים חיים מבאר סבע להסקות סרהו
 ועשה לה עירוב וסס כל ישראל מיוסבים
 מחתילים תחת גפנן ומאכתן לבטח
 כחול אשר על עפת הים ואיך זויס מעס
 ליסמר סליו תוציא ססת אר דרך כנורות
 יחזיקת לאותם המתעורבים עמה

מ"ה ויהיכו ישראל בני ביתה ולא סאר עמיס
 מהם רשות אחרת יונקים מאלהים
 אחרים אסר סביבותיהם ואינס ראויס
 לקבל ספע אלא בני ישראל בני ובין בני
 ישראל ויזכר הספע דרך סערי ירוסלים
 אב סבטיס ל"ב סערים סתחמיהן סער
 יהודא אחר סער לוי אחר וכו' ואזי הירח
 במלואו בימי שלמה והוא למטה רמז
 למה שלמעלה והס יב' כזיבים לכלכלו
 כרי להספיע מיב' בקר ספע לעולם
 התחתון ואזי העולמות ביחוד והסמך
 הטוב יונק לעולם העליון ומסס לעולם
 התחתון ואזי הירח במלואה וכך תמצא
 כי מאברהם סמימו ה' סחילה להאיר
 בבאר סבע ער שלמה טו' דורות כנגד
 טו' ימים ממולד הלבנה למטה ער
 סעומרות במלואה וטו' דורות מפלמה
 ער דקיהו ססרר בית המקדש בימיו
 וכת' ועיני דקיהו עור' והירח
 בפנימתו כנגד טו' יוס ער סוף החרש
 ועתיר הקבה להאיר הירח במאור
 החמ' וגו' ובסוד מילה ארמון לך כי היא
 כנגד היסוד והסומר סלא לטמאס
 סת וזכוי' גורס ספע מכיון לירוסלי'

מד

בענין הקרבנות וקרבו וסרעיו
 ירחן במים והקטיר הכהן
 את הכל המזבח ידוע מדע כי הקרבנו'
 כולם אינס אלא לחבר התורה סבכתב
 לתורה סבעל פה וזה הכתוב יוכיח
 דכתי' והקטיר הכהן את' אל המזבח
 כל תורה סבכתב המזבחה תורה סבעל
 פה וראס כל הקרבנות לפי שהיא באה
 לכפר על המחשבה שהיא ראס לכל
 הפעולות ומתקרבת כנגד המחשבה
 העליונה לקשר הכל ביחד ער סוף כל

שמחשבתה שנקראת כל ולפיכך עולה
זכר ולא נקבה כי מדת כל גרמה לה וזה
כל מקומו על המזבח והכל תלוי
במחשבת הכהן העובר שיודע לקטר
הכל ולפי שאר' כשחוט' מדבק מחשבתו
במחשבת רעה וכיון שכן עומדת עליו
להכריתו נתכל' לו תורה כס חיים סיקריב
בהמה טהור' על המזבח וכשעלה הריח
יתרו ממנו אומ' שמד שמאל למטה
הקטורים במחשבת רעה פהיו עומדין
ע' הנה על אומ' האיש כי הוא משכס
אכלו בעונו ועכסיו פהם אתרווי' מאומו
הריח ולאחר כך עולה ריח דק מאר'
והוא נחוח כח' רוח למי שאמר והיה
העולם ואזי הכהן במחשבתו הטהורה
מדבק ומקטר הכל למזבח כי כרג'
מפריר אלוף וכהן אים פלס מזוגו ואזי
אומ' האיש מתכפר עונו ומדבק
במחשבת טהורה ועניין בני איוב יוכיח
על זה שהעולה מתכפרת על הרהורי
עבירה שבלב ועו' ארזל על מה עולה
מתכפרת על עשה ועל לא תעשה שניתק
לעשה כי כבר ידעת על דרך האמת כל
מצות עשה מצד המשפיע ומצות לא
תעשה מצד המקבל ולפיכך עולה זכר
על מצות עשה היא מתכפרת וחטאת
נקבה תמימה על מצות לא תעשה
ומתקרבת למקום מדת הדין כדי שלא
תעשה דין כרת באיש ההוא כי בסוגג
עשה האלו הזיר איך לו תקנה : ויס' לי
לעוררך על עניין גדול כבר ידעת מה
שאמרה אביגיל לרוד והיתה כפס ארוכי
ברורה בכרור החיים את' ה' אלהיך כי
הנפש ברור' באומ' מקום הנקרא ברור
החיי' ונקרא כפס דוד ועליה נאמר אשר
לא כשא' לפוא כפסו והיא מדתו ממס'

ואם ארס עובר עבירה פים בה כרמ
אם הוא מזיר ככרת מסס ולא יסוב פס
לעולם עד סיקבל חטאו ואם בסוגג
מביא נקבה תמימה כי המדה גורמת
והיא פרה ארומ' תמימה : עלומי אמוני
ישראל ואזי כהן בעל הפלום מתכוין
ומס' פלום בין האיש ההוא ובין אביו
שבטמים ואמו סבה אליו ומכסה עליו
באברות רחמי' ואיך אמו אלא ככנת
ישראל דכתי' ואל תטוס תורת אמך
ולפיכך שחיטתן בכפון בעולה לכפר על
כפוני הלב בחטאת פלא תקום עליו דר
כפון להחריבו ועס כל זה צריך הוא
להיזכר לפני המזבח כמורה ויסוב
מעונו ויכלס ממנו ויפס' על לבו חטאו
סגר' להביא רעה עליו ועל' לזה העולם
ועכסיו כשהבה רוי' הכונה פלו לטוב'
וכהן יודע להקריב מקריב קרבנו ואז
מוחל לו הפס :

מה
וענין

עולה שכולה כליל וחטאת
איך כליל אף האמורי והבסר
כאכל לכהנים : לפי שהעולה על
המחשבת המתפשטות בכל וחטאת על
המעשה לכן הכליות המביאות לירי
המעשה נקרבות והשאר לכהנים לומדי
התורה שבקשו עליו רחמי' ועל זה ארזל
גדול פונסו פל הרהור ממעשה והמעשה
מטמא גופו :

פו
וענין שלמים

זכר או נקבה לפי
שבאין להטיל
פלום והכל כלול ביחד והבן עניין גדול
לכך יס' בהם הנאה לכל האמוריין
למזבח חזוי ופוק לכהני'
פסר לב' לים :

ועניין אשמות כל האשמות וכו'

לפי שאינם על הפק כרת: ועניין מנחה כל המנחות' מזה או קולת והם באות להספיע מאות' מדה הנקראת מזה ולהמסיד מנחה ברכה לכל אוכלוסיה ומנחותיה החונים סביבותיה פבעיה ופכים קתדראות פרים כחצי גורן ועגולה לפטיך וכל הפקודים ל'ב אזילי עבטיה עכמו מספרות ראשי ועל אותה מדה כתי' זה היס גדול ורחב ידיים עם ראש ואין מספר חיות קטנות כל הפקודים עם גדולות אילו יב בקר וכולם ממנה יונקים אבל יש לי לעוררך על סוד גדול מסוד המורה לא ניתן להיאמר רק ליחידים: ואלהים תורת ה' בלבם לא ימעדו למה ב' הקטורת המנחות הכתובות בפרשה וקראו כתי' המזבחה ובהקטרת מנחה פמיני למלוואיה וכן בצו את אהרן גבי זאת תורת המנחה כתי' זאת תורת המזבחה כבר אמרו לנו מאורות גבי זאת תורת המנחה העולם המקיימים אותה בזכותם כי המדה זאת נקראת ל'ל וכשמתחבר' למעלה נקראת לילה דכתי' ל'ל שמורי' הוא לה' להוכיחם מארץ מצרים הוא הלילה בתחילה ל'ל ואחר כך הלילה משום דכתי' לה' וגם נקראת מזבחה וכשנקשרת למעלה כתי' המזבחה והאדם החוטא הוא המפריד אוף וכשמביא קרבנו הכהן איש האה' איש הפלוס מקשר הכל ביחד והיינו והקט' הכהן את הכל המזבחה' ואחר הקדמה זו דע כי מנחות הכתובות בפרשת ויקרא כולם במקום עולה לעני שהוא ברלי דלות טכף מפורם בכתוב עם כיתקריב ה' מנח' אמר הק'בה

מז מעלה אנו עליוך כאילו הקריב נפשו לפני וכיון שהיא במקום עולה והק'בה לא בזה ולא פיקץ ענות פני מעשה אותה המנחה בפלמות כמו העולה והקריב הכל המזבחה אבל מנחת זו את אהרן או מנחת פמיני הם באות עם הזבח וכיון שהזבח הקטור והקריב הכל המזבחה תבא המנחה ותפקט מן המזבחה לכל חיינו פרי ולעולם אין המזבחה בפלימות' לא כשהיא בבעלה ביחד והמנחה הזאת באה להמסיד למטה ולפיכך המזבחה כי באותה פעה אינה מקבלת פלימו' אלא משפעת ממה שקבלה מלמיתה:

מח

ועניין תורים ובני יונה פנקסו לקרבן ללא תסיב ירו שמש גרם תור תורה פבעל פה כקראת תור יוכה דכתי' יוכתי בחגוי הפלע פפור לטהרת מכורע אינה קרבן אלא מכשרת דכתי' גם פפור בית' ומה פמקריב' בעו פעיר יותר מפאר מפאר חטאת פמה גרם:

מט

ובענין שני שעירי יום הכיפור' אחד לה ואחד לעזאזל פני מלאכים יש למעלה תחת כסא הכבוד וינקיתם ממנה ונקראים מרגלי הארץ ואילמלי' פניהם הזלכים להטטין אין כל בריאה יכולה לעמוד לפניהם אמר הק'בה האחד יסב אזלי והפני ילך ויפוט בעונט כפבא ה' ויורד לעולם ומוכא ישראל ביום הכפורה' כולם פלוס בימיה ומקריבין קרבנותיה' והק'בה כותן להם עצה פישלחו הפני למדבר חרב פממה ולא הגיע למחצית

ההר עד הנעשה איברים איברים והוא
פועל לזה כשרואה כך איך לו פתחון
פה לקטרט מפל לפכור טהור בבית
המלך אם תתן לו כוס של יין ותראה לו
כל תועבותיו הוא אומר שאיך כמוך
ואם לא תתן לו כלום לפעמים יאמר רע
בשבילך בבית המלך וישמעו הדבר
גדולי המלכות ויעשו דין עליך ואם
תאמר והיאך אינו עושים כן והלא כתי'
ולא יזכחו עוד את זבחייהם לפעירות
אינו דומה לזה כי מה שאסור הכתוב
עלם נקרום לפעירות אבל כאן להקבה
אינו מקריבין אות דכתי' והעמיד אותם
לפניה והקבה אותן מתל' לאחר מעבדיו
כדי שיסבול כל עונו ישראל והוא הנקרא
מצלות מאותן הנקראים וכתי' ומשלך
במצלות ים כל חטאתם :

ג

וענין מנחת סוטה פעורים לפי
טעמה מעט
בהמה וסערת הסם חמה תשא עליה
אם עשה כדבר הדבור ומרת הדין
הוא זה כי היא חטאת לגבי אשת חיל
עטרת בעלה לפיכך דינה מאותו מקום
באה לה ואותו עפר אש' בקרקע המסכן
כך יתעורר עליה להרבה וכמה בטנה
ונפלה ירעה וסימך ונחם עפר לחמו
ועל כן נקראו מי המרים המאחרים
דכתי' בנחם ארור הוא מכל הבהמה
ומכל חיותו הטהרה ומאותו נחם מתפשט
המשחית בעולם בטפה של מרה בראש
זרבו והמדובקים בהקבה אינו פולט
בהם כענין שאמרו על משה ואהרן
ומרים סל' במיתתם על פיה' ובוודאי כי
במרים לא נתפשט דלאו אורח ארעא
ואעפ"כ ולפיכך טס ממשה ואם נקיה

האפה הזרות איך השות לאותו ארוך
לפלוט בה והקבה מזה לה בניס הגוני'
זאת נחלת עבדי' וזרקת' לפי פנרבקו
בזאת ולא סקרה בה והיא גורמת
מתעורר אליה זרקה ואז שלום לכל כד :

ועתה

ארמונו לך שבע ברכות
ארזל עשר חפנות עשה
הקבה לאדם הראשון בגן עדן דכתי'
בעדן היית' כל אבן יקרה מפוכתך
אודם פטרה ויהלם מרשיט טהם ויטפה
ספיר נופך וזרקת וזהב וזרכו ב'ו'
ברכות כחזן המברך לכלה ב'ו' ברכות
וע"כ ארזל כי מחלת תורתנו ברכה
וסופה במילות חסדים ברכה תחילה
ויקח אלהים את האדם וי' אהו בעדן
סופה דכתי' ויקבור י'תו בביא ובכאן
רמזו לנו ענייני גדולים מאירים
ומזוהרים כשמש בעת זהרים וענין
עשר חופות רמז לעשר ספירות שבשמו
הגדול נקשרות בשלהבת בגחלת ושבע
ברכות כדי שימברך העולם התחתון
מעולם העליון באותם ז' עמודים גדולי'
להביא להם ברכה מעדן העליון מקום
עיף לא ראתה אלהים וולתוך וישבעו
אבות ואחר כך בניס ואדם התחתון
עולם קטן הוא בכני על סוד זה ועלכ הוא
חשוב לפני הקבה כשהולך ברכיו
יותר ממלאכי השרת טהרי נעשו לו
סומכין שלו והשבע ברכות שברכו
הקבה הוא שהספיע עליו טפע גדול
מאותם ז' עמודים טהעולם עומד בהם
וכנגדם הקנו חכמים ז' ברכות לחתן
ברכה ראשונה ב'אזי אמה בלה בשביל
שיתברכו תחילה מצד הגבורה לפי
שלמעלה היא מתעוררת תחילה הזו
דכתי'

דכתי' שמאלי תחת לראשי כנגד מדה זו
 אמר רוד ע"ה בסבב קולות קול ה' בכח
 ברכה שניה שהכל ברא לכבודו כנגד
 מדת החסד שנקרא אל כנגדו בסבב
 קולות אל הכבוד הרעים ה' הרא הוא
 דכתי' וימינו תחבקי שלשית יוצר האר'
 כנגדה מדת רחמים מדת יתקב שנקרא
 אדם כנגדו ב" קולות קול ה' בהדר
 דביעית אשר יוצר האדם בצלמו והתקין
 לו ממנו בנין עדי עד כנגד דיוקיסוד
 עולם שהוא בנין ויסוד לכל והו' עץ
 החיים וממנו פורחות הנשמות בשמחה
 וצריך לברך עולם התחמוץ שהוא עולם
 כנגדו ב" קולות קול ה' יחיל מרבר יחיל
 ה' מרבר קדש: ברכה חמסית שם
 חסיד ותג' יתקר' כנגד מדת נכח כנגד'
 ב" קולות קול ה' יוצר ארזים: ברכה
 ששית שמח תשמח כנגד מדת ההוד
 והוא מדת אהרן כי השמחה והאהבה
 במדת הכהן וכנגדו ב" קולות קול ה'
 חוכב להבות אש לפי שמדתו ענף חסד
 ומטף אש האש: ברכה שביעית אשר
 ברא שסוף ושמחה חתן וכלה כנגד
 כנסת ישראל שהרי שסוף ושמח' משמח
 לשמחה וכתי' לימות המשיח ושאלתם
 מים בשסוף ממעיני היסועה שסוף זה
 צדיק שמחה זו צדיק ממעיני היסועה
 הם למעלה כנגד' ב" קולות קול ה' יחולל
 אילות ויחטוף יערות ובהיכלו כולו אומ'
 כבוד ה' ולפי זה האשה נשאת ב" קולות
 כנגד' ו' ספירות של מעלה הבא עליה
 אחר כך מסקרה בהקב"ה וכנסת ישראל
 ואין לו ארוכה הקב"ה ויכלנו מכל מוקם
 ועון וכיון שכן הוא ועולם התחתון
 ממקדש בכך אנו הקב"ה מברכו ברכה
 שלימה מעולם ועליון ואותו הנורע

היוצא מעם נקראים בניו לה' וכנסת
 ישראל ועליהם אמר הכתוב ואני זאת
 בריתי אותם אמר ה' וגו' ומה טעם לפי
 שהקב"ה הסכים בזה:

ב ענין מעשה בראשית אמרו רז"ל
 בעשרה מאמרות נברא
 העולם ומה תל' והלא במאמר אחד יכול
 להבראות וכו' דע כי מעשה בראשית
 היא כלל ופרט על דרך כלל הוא מאמר
 דכתי' ברבר ה' שמים נעשו ועל דרך
 פרט הם' מאמרות למעשה בראשית
 והפרט בתוך הכלל וכן הוא על דרך
 האמת כשברא הקב"ה את עולמו ישאם
 אותו בכנסותיו כדי שידור כל הנבראים
 על מהות שמו ומעלותיו ותעיד כל
 בריאה ובריאה על העליון הבא לה
 מאת ה' ית' ולכן נברא בו' מאמרו'
 כנגד' ו' ספירות וכנגד' ו' הדברות
 ואור ישראל היה סוקל אותם עשרה
 מאמרות כנגד' ו' הדברות בטקל
 הקדש ואמרו כתוב במתן תורה
 אכני ה' אלהיך וכתי' במעשה בראשית'
 יהי אור ויהי אור רהא ידעת הקב"ה
 בקרא אור דכתי' ה' אורי וישעי
 ממי אירא ה' מצוה חיי ממי אפחד
 כתוב במתן תורה לא יהיה לך אלהי'
 אחרים על פני וכתוב במעשה
 בראשית יהי רקיע בתוך המים
 ויהי מצדיל בין מים למים: יהי
 רקיע אלו ישראל שהם חלקו של
 הקב"ה ואחו לחלקם מדה הק'
 הנקראת שמים וזהו טעם אחת
 שלח ר' דוסא לר' אילעי אמ' לו
 הגויים נתן להם הקב"ה תחת פריס
 ממוכים עליהם והם ע' פריס

הסובבים כסא כבודו ישראל באיזה
מקום כתנם שלח לו ויתן אותם אלהים
ברקיע השמים : והאמת שלח לו ויתן
בתוך המים בתוך דברי תורה שנמשלו
למים ולכך כסהם עוסקים בתורה אין
כל בריאה ואומה ולשון פולטת בהם
ולא עין הרע כדגים הללו שהם בתוך
המים תוך מים שאין מזורה נכנסת
שם ואפי' יזר הרע שהוא המזודה אם
מקטרב עם התורה שומרת האדם שלא
ילכד במזדותו : ויהי מבדיל בין
מים למים בין הקב"ה שהוא באר מים
חיים ובין שהם בורות נעבדים אשר
לא יכילו מים והם מים סרוחים
מכונסין ועל זה ישראל עומדין להבדיל
בין מים למים : כתוב במתן תורה
לא תשא את עם ה' אלהיך לשוא וכתו'
במעשה בראשית יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד בא וראה שכל
הנשבע בשמו הגדול כאלו מפריד אלוף
בין הבה ובין כנסת ישראל וכל המדות
אינם מתערבות בקומן כדרך אותו עץ
החיים הנקרא קו האמצעי כדכתי'
ברג' מפריד אלוף ואין אלוף אלא הבה
וכתיב יקוו המים מתחת השמים אל
מקום אחד ולא תשים פירוד בין שמים
אל מקום אחד בחמתו הנקרא אמת
תשבעו ולא לסקר ומאי סקר לפי קודם
שהולכים המים אל מקום אחד
וכתיב במתן תורה זכור את יום הסבת
זקדשו וכתיב במעשה בראשית תשא
... תשא עשב אימתי עץ חיים החיים
הוא מעוטר ומכוללת כמו כלה הכלולה
מהכל הוי אומר ביום הסבת כי אז
מתברכת ארץ ישראל ומתברכ' למעלה
להוכיח דשמים וברכות נשמות לעולם

ואזי היא מריקה נשמות על בניה
המזדווגים מערב סבת לעם ועל' הוא
אומר כה אמ' ה' לפרקים אשר ישמרו
את סבתותי מאי פריקים אילו תלמודי'
חכמים שמפרסים עצמן הסבועה
וממתיכין לסבת לשמרו כד' ואביו
שמר הרב' : כתו' במתן תורה כבד
את אביך ואת אמך וכתו' במעשה
בראשית יהי מאורות ברקיע השמים
אילו מאורות הם אביך ואמך אביך זה
השמש ואמך זה הירח ואין שמש אלא
הבה מנ' כי שמש ה' זבאות ואין ירח
אלא כנס' ישראל כדכתי' וירחק לא יאסף
כי ה' יהיה לך לאור עולם ועל זה הכל
אחד : כתוב במתן תורה לא תרצח
וכתיב במעשה בראשית : וזו המים
ערץ נפש חיה גם ה' לא תהרוג
אתם שנקרא כן : כתוב האדם לנפש
חיה לא תהא כדגים שהבדולים אוכלים
את הקטנים : כתוב במתן תורה לא
תכאף וכתו' במעשה בראשית תוצא
הארץ נפש חיה שלא יבא אדם על אמת
חברו שלא היא מינה ולא היא בת זוגו
ועל כיוצא בזה כתו' תוצא הארץ נפש
חיה שלא מילדת אמה אלא למינה ומי
הוא מינה בן זוגה : כתוב במתן
תורה לא תגנב וכתו' במעשה בראשית
ויאמר אלהים לא טוב האדם היות
לברו הנה נתתי לכם את כל עשב זרוע
זרע מה שנתתי לכם יחא שלכם לא
תגנבו מאחרים : כתו' במתן תורה לא
תענה וכתיב במעשה בראשית נעשה
אדם בצלמנו בדמותינו מי הוא בכלם
ודמות לא תעיר בו ערות סקר שכל
המעיר בו סקר כאילו מעיר למעלה :
כתו' במתן תורה לא תחמוד וכתו'
במעשה

במעשה בראשית ויאמר אלהים לא טוב האדם היות לבדו אעשה עזר כנגדו הנה בת זוגך לא תחמוד אסת רעך : הא לך עשרה מאמרות הכף במקל הקדש הם שקולים יחד וכל המקיים אילו ואילו מקיים אילו ומעשה בראשית שנכבד בעשרה מאמרות ועל זה הדרך מעשה בראשית כלל ופרט יביח על מציאות העולם ואילו הספירות ויציאתם מן הכח אל הפועל כולם רמוזים על דרך כלל ופרט : בראשית חכמה בראשיתך יומין : בי' דכתי' ונהר יוצא מעדן היינו חסמה נהר בינה נהר אשר לא יזכו מימיו את כלל ימין ושמאל חסר וגבורה השמים רחמים ואי, כלל ימין ושמאל והוד ואת היינו יסוד עונ' הארץ היינו כנסת ישראל האל לך הכל דרך כלל : ויאמר אלקים יהי אור פרט יהי אור כנגד חסר כנגדו אכני מצות עשה בסביל כך מניין מצות עשה רמז כמניין אברהם שייס לחלקו מדת חסד ומצוה ראשונה שנכטוה היתה מצות עשה דכתי' לך לך : ויאמר אלקים יהיה רקיע כנגד מדת הגבורה מדת יצחק כנגדו במתן תורה לא יהיה לך ומצוה ראשונה שנכטוה מצות לא תעשה דכתי' אל תרד מכרימה ומניין מצות לא תעשה סכה' ימי החכמה שהוא מאיר מצד הגבורה ויאמר אלקים יקוו המים כנגד קו האמצעי מדת יעקב כנגדו לא תשא את יו' אלקיך לשוא והיא כלולה ממצות עשה ומצות תעשה כמו שיעקב איס תש יושב אהלים כלול מחסד ומגבורה גם כן לא תשא שהיא כנגד מדתו כסס שהוא אסור כשהוא נכבד למקור

ועובר בלא תעשה : הכימיו הוא מצות עשה כשהוא באמת כדכתי' ונסבב חי יי' באמת חותמת רנוסנכפחא ויאמר אלקים תדעה הארץ כנגד זכור את יום השבת לקדשו כנגד דרוק חי עולמים והוא כל ומדת דרוק היא מדת יוסף וג' שבת כלול ממצות עשה ומצות לא תעשה ושמרתם את השבת ולא תעשו כל מלאכה וכמו שיעקב כלול כן יוסף כלול והוא כלל מצות עשה ומצות לא תעשה ויאמר אלקים יהי מאורות כנגד מלכות בית דוד סיהרא דלא פסיק כהורא ויאמר אלהים ישרכו המים כנגד כח ויאמר אלהים תוציא הארץ כנגד הוד נעשה אדם בינה הנה נתתי לכם את כל עשב כנגד כתר בראשית כנגד חכמה הא לך הכל רמזו בעשרה מאמרות סבהם נברא העולם ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

ג

סוד ברעם רצה הקבה להיות

לאומות העולם נביא לבלתי יהיה להם פתחון פה לעתיד לבא והוא שהסיג בפעם סבירך ישראל למעלה גדולה עד תפארת טכז ארזל ולא קס נביא עוד בישראל כמשה בישראל הוא דלא קס אבל באומות העולם קס ודוקה בפעם הברכה כי לא נתקיימה וולתי התפארת בהמשכת הכל כי היא במדת הרחמים אבל לאחר הברכה ככתלקה ממנו והיה רמתחילה כרי לקבמים כסאר הקובמים ועל כן קראו הכתוב בלעם הקום והאתון מן עשרה דברים שנכבד בערב שבת בין

המשפחות :

גדול איפור עולם טעם מצות
 עשה ומצות לא תעם כל מצות
 עשה מזכור שהוא תפאר' והוא מצד
 ימיץ והוא כמסך מן החסד ומצות לא
 תעם' משמור שהוא הכון והוא מצד שמא
 והוא נמשכת ממדת הדין הקשה שהוא
 הפחד והמשכת הנשים מן הכון עכ
 כתייבו הנשים בכל מצות לא תעשה
 כי המשכת הנשים והמשכות מצות לא
 תעשה ממקור אחר שהוא הכון ועכ
 אינם חייבות במצות עשה כלום שאין
 המשכת ממקור אחר :

נה

מר שאמרו כי האדם עולם קטן
 רוצה לומר כי כמו שהקבה
 תמלא את העולם כולו וברוחו מעמיד
 העולמים עולם עליון ועולם התחתון
 כן נפש האדם מעמדת הגוף ומנהיגותו
 לכל אשר יחפוץ : וטעם טבילת
 הטמא במים מפני שאנו רוצים להחזירו
 ליסודו הכא משלם אמות אמת ופירוש
 אויר מים אש והעיקר המים שהרי מן
 המים יוצא האש הגורם טומאה כמו
 שביארנו במקום אחר ומן המים יוצא
 אש והמים והעפר וכל בנין יסוד האדם
 ויש לשאול ולמה אין מצריכי' טהרה
 ברוח שהוא קרמה למים' תשובה כי
 המים רוב בניין האדם כמו שפירשנו
 ועוד כי המים באים מכח החסד מקבל
 כל השב בתפירה ומוחל וסולח ויטעם
 מים חיים על פס כח החסד שהיא
 התחלת הבניין והיא חיים :

נו

טעם לא ותבשר גדי בחלב אמו
 הרב רבי' משה בר כחמץ אמ' כי המורה

הזהירה לא תבטל גדי מפני האכזריות
 סיחלוב אדם את הבהמה ויבטל הנוכח
 ממנה עם בשר בנה והוא הרוץ לכל
 הבערים :

נז

צריך

אמה לרעת כי אדם וחיה
 השכבראו בקומתם כזביונ'
 וברעתם נבראו ועלנו למטה פנים וירדו
 טבעה קין ותאמותו הבל ותאמותו
 שמים ואדם וחיה הרינו' ובריאת האד'
 יש מאין וחיה ולירת קין והבל וטלפ
 תאמות הכל נוצרו ביו' אחד כיבס קין
 והבל ותאמותיהם מכה עליון נוצרו
 כאשר נוצרו אדם וחיה והינו' כנחרו'
 ספירות כי מכה נוצרו וגם היו כנברו'
 קבה מכורה היוצאים מעין אחר כי
 מקשה הייתה כן' תולדות אילן
 אדם וחיה וקין והבל ותאמותיהם מן
 הספירות אשר הזכרנו והם עיקר אחר
 בלי פירוד ועל כן לא כאשר זה בזה כי
 היו כולם כאחד בלי פירוד כאדם וחיה
 שהיו פניהם כאחד כרו' פרכופין כזין
 וכו' כעין רובמא של מעלה והנה שארל
 אדם וחיה מזכר ונקבה נבראו ויריעת
 היץ והלון אדם מכה תפאר' וחיה מכה
 העטרה עץ החיים תפארת עץ הדעת
 צדיק יסוד עולם פריעץ הדעת העטרה
 שהיא מקבלת מכה צדיק' וחטא אדם
 וקצץ בנטיעות ואמ' אני אמרתי אלהי'
 אתם ובני עליון כולכם מתינו כאחדים
 וכסקצץ נקצץ ואמ' איכן כאד' תמותו :

נח

וטעים

וידעו כי ערומים הם בעבור
 שחטאו באורו דבר כצדיק
 שהוא אות הבריות שהפרידו בינו ובין
 העטרה ולא התבוננס' תחילה כשהיו
 בטללים

במכלים כדלית טרם פכבראו כי
מתחילה היה אותנו עניין להם כענים או
בדיה שאין אדם מתבייש להראות
פניו חו יריו ואחר פחטאו התבוסמו
להראות העניין פככטלו בו :

נט

ונרב ואביהו גם הם ירדו סכ
בהקריבם אם זרה
לפני ה' ובפביל כי העטרה מרת הרין
רפה קראם אסזרם שהפרידו וגם אחר
טעה בה וחטא פקפץ בכטיעות :

ס

טעם למה אסרה תורה חלב ודם
וכל השרצים וכל הרברים
הנאסרים באכילה יש לך לרעת ולהבין
כי לא נבראו אדם יאלא לרעת ולהביר

בוראו והדם הוא הבהמית ואף כי
יש בבשר מתולדות הבהמות לא יויק כי
אם בהתערבו מעט בגוף ישתנה הבשר
ותשתנה התולדות הבהמית ותלך לה
חבל הדם איכו משתנה בהכנסו בגוף
כי תקף שהוא בכנס הוא מתערב אם
דם האדם שהוא הנפש הטכלית ומכא
כי הנפש הטכלית והנפש הבהמית
מתערבות ויאבוס לב האדם ועל כן לא
יוכל להסיג ולא יוכל להסיג בוראו מפני
נפש הבהמית שבו כי תהיה נפשו
מקולקלת ובלקחה אל האלהים אשר
כתנה לא תוכל להסיג מעלתה מפני
הטכפה בנפשה ומי והוא הטעם

לחלב כי יהוע לכל יודע כי החלב מטמא
הלב והוא הטעם לבשר בחלב שהוא
מטמא בהתערב יחדיו כי החלב נפש
מן הד' ובהתפכו לחלב תאבד ארמותו
ובהחירבו עוד עם הבשר חזור לבחו
הר' וכן ויאטם הלב והוא הטעם לכל

הרברים הנאסרי באכילה מטמא
הלב פכא' וביטמטם כס כך קבלתי מפני
הרב והוא הנכון לפי ראות עינים :
ובאמת כן הוא סוד הפס המיוחד
הפס של ארבע אותיות על דרך בסתר
הזהי ואסרי המבין סו זה ואסרי וילדתו
כו בפס הזה מוסכל ומוכץ כל יסוד
הפועל מדרך המרכבה ולמבינים ינעם
ועליהם תבא ברכת טוב :

קבלתי

מפיה' אליה' מי כמנך
באליו ימי כמנך נארה
בקר' מרי מלאי' הא רמו לעפר כסירות
וכן הפיר' מי כמוכה באלו' יו' הפס
הנאסר ב' ספיות הר' דמו' ספיר'ו
מן המורה :

סא

אמר

רבו' לוי קסים מונתיו של אר'
מין הגאולה ראלו בגאול'
כתוב המלאך הגואל אותי ואלו במזונו'
כתוב האלהי' הדועה אותי' פלם
מעלות כתיב בפסוק זה הראסונות וכו'
האבות האלהי' אשר התהלכו אבותי
לפניו השנייה האלהים הדועה אותי
ר' דעך דעך אביך ר' המרה כרבקת
בו ר' המפארת פנתנה ליעקב הסליטי'
המלאך הגואל אותי :

ובוארה

פמות רבה הנה אכני
פולח מלאך לפניך
לשמורך בדרך מלשון התרגום מטרת
ויו היק העטרה כאשר פרשנו בספר
תורה פולח כהנים ולוים וישראל' ולכן
אמר'ו כהני בעלי מומים לא יפאו כפיה
ואמרו ע'ה כסם פהוא מנוקה תכל מדה
רעה כך בריך להיות מנוקה מכל מום
ועל כי מדתם החסר לפיכך כתנה לכהן
המעלה לכפר העזן כי בחסר יכופר

הענין ולקרב הנפשות להרבה לבוראם
כי הנפש אחד שהוא מנוקה מענין הוא
כדבקות בבוראה ועל כן הכהן קרום
ומוקדם יותר משאר העם מפני שלימות
מדתו ותמימות גופו ולכך הזכרינו
לקדמו ולהרבות כבודו כמו שאמרנו
וקדמתו לכל דבר שבקדושה לפתוח
ראשון ולברך ראשון כל זה מוכרח כי
הכל הוא התחלת להכל פנאי עולם חסד
יבנה וזה מעלת הימין על השמאל לקבץ
בשמאל ולא בימין וכום של ברכה בימין
ולא בשמאל וכפיאת כפיס היה הימין
למעלה מן השמאל ומטעם זה כל דבר
אשר לא יבא באש טהרתו במים ואשר
יבא באש טהרתו באש אך במי יורה
יתחטא כי הוא הטהרה הגדולה ומדת
החסד מלובב ולכן ה' מלבנין עוכותיהן
של ישראל שהם ארומים ממדת הדין
האראם בהסתנותה פנאי אש והיו
חטאיכ' כפני כעלב ילבינו אש יאדימו
סתולה כזמר יהיו אל יהיו מחולים על
ידי החסד שהוא בהמשכותן כאשר
ביארנו ועל זה הטע' אורזל כי האב
מזריע לובץ והאם מזרעת אודס לשי
חילוק המידות וגם כפרואה דם היא
עומרת בטומאה אל במדת הדין ובעת
סתהר ותתעבר הדם והפך לחלב אל
למדת החסד מעלת כהן שמעלת לוי
כמעל' ימין על השמאל עוד אורזל בשר
כתורים בשר כבני יוכיס בשר כבני ווכה
פסול כתורים אל כי התורים כריכין
נהיות גדולים ולא קטנים כי סבת' ממי
ובני ווכה כריכין קטנים ולא גדולים
כי סבתם אש ומז' אמר הלל הזקן שהיה
רחמי ולא קפדן כי היה בא ממדת
החסד ושמאי להסך ומה הטעם שאמרו

חוייבי חכמים לעום בכום של ברכה מי'
פאין פאין שלימות אלל מים ועל המים
התקיכו לברך שהכל נהי' ברברו ואמרו
בכ' שבח לברך על היוץ שהכל לא יחזור
מטעם עולם חסד יבנה והטעם יראנו
כפלאות מתורתו:

אל תפחדו ואל תראו הים אלהו
מבלעדו יאין כור' כל ידעתו
בטעם ואש לא ארעה ובטעם וארעך
בטעם שהוא המסכה והדבקות בטעם
וידע וידע אדם את אמתו של הדבקות
וכל לשון ידיעה אלל הבורא ית' כגון זה
הוא המסכה והדבקות שהוא האמפייע
טובו וחסדו חק בשאריו פס וכאחא
חתם ברית קדש כריך אמה לרעת כי
אות ברית קדש קורא' את המורה
הקודמת אלפי' פכה קוד' בריאות העול'
ובביאור אמרו סוד ה' ליראיו זו ברכת
מילה:

שמר של הקב'ה תורת אמת ועוד
אמרו בברכות זוכה לתור'
פנתכס בחמסה קולת התפארת
והעטרה והנכס וההוד וכדיוק והס
שהסיבו ושהיה יכול מש' רבינו ע"ה לקבל
ולא עוד ואליהם כאמר' יהי אור ויהי אור
ה' פעמים:

סב
פירוש י' מרות כשתזכור
אותם שתכנין מדה
ומדה המאמכת לה כגוי' שמפורסם בכאן
שלשה שמות הראשונים יי' וי' אל רחום
וחנון הם' הראשון תשוב' שהי' השלישי'
הפס השני חפארת הפס השלישי'
אל היא העטרה רחום וחנון ארך אפים
לחשובה ורב חסד ואמת כוכר חסד
לאלפי' לתפארת כושא' עון וג' צע
ונקה

ונקה לעטרה שהיא מדת הדעה
 וסג
טעם טהרת טמאים במים חיים כי
 המים נרמזים בחסד למעלה
 מברמת הטמאה שהגורם טומאה הוא
 מזר שמאל שהוא מדת הדין הקטנה ומז'
 הטעם בותה התורה לרחוץ ידהן במי
 כיור לרמוז על העטר' בעפעפת מן החסד
 זבגרי כהן לבנים כפרוכה לכנס לפני
 ולפנים לרמוז לכוננת החסד כי הלזבן
 רמוז לחסד כאשר ביארנו ומזר שמאל
 צורת אריה ומסס סוד הזאת רמים עט'
 מדת הדין שגונו ארום ולכך עבודתה
 בדם כי כן חייבה החכמה לתת לכל
 מדה ומדה כח לפי עניינו ולכך אמר
 הפסוק ב' **ו**גורל אחד גורל אחד לוי
 וגורל אחד גורל אחד לשמן שהוא מקבל
 טעם ממדת הדין כי שלא לקטרנו ועוד
 מעט לרמוז מצות שהיטה וכיסוי הדם כי
 השחיטה היא מכח הדין ועל כן אמ'
 ד'ל לשחוט בסכין שאינו פגימה כרי
 שתבא כפסה מהר' בסביל כבוד הנמשך
 ממנה זה הכח וגם כסוי הדם הוא כן
 לכבוד המדה ההוא ובגדי זה סל כהן
 רמוז לאותה מדה כי הכהן כלבש לכוננת
 הפחד והרקחת הטמאות ומאכלות
 אסורות וכל מיני טומאה בסתי המדות
 החסד והפחד שהיא מדת הדין :

סד
וטעם ניסוך דמים לכוננת מדת
 החסד וניסוך היין
 כוננת מדת הדין באמן הכר ההוא וה'
 מטמטמין הלב ועל זה אמ' ר' זל סכר
 מכה מצוה וסכר עבירה עבירה ר'ל
 בהגורם מצוה הוא החסד וביכר טוב
 ע מהם המתעב במכה כאכל עליו

המדה הטוב הזאת וטעם היכר טוב
 כאכל עליו לברכו ולהצלוחו וסכר עביר'
 עבירה הוא כמו כן הפך הטובה וכן
 אמ' ר' זל בא לטה' מטייעין לו בא לטמ'
 שתחון לו כלומ' מטמטמין אותו פ'י' הר'
 שהוא טעם המדה השמאלית כאכל עליו
 ולכן אמ' שלמה ע'ה לב חסס בוימיו ולב
 כסיל לשמאלו כל כוונתו וחפצו להמטך
 בר שמאל ימין למען מאכל עליו המדה
 הזמנית ולב כסיל לשמאלו להסכו וגם
 כאמ' טויתיו' לבגדי תמיד כי בימינו כל
 חמוט למדה הימנית ומזאת המדה
 השמאלית מקבל כח מארום שהוא
 ממשיך המלחמה וספיכת דמים ובעבור
 זה אנו מענים כפשותינו ביום כפורים
 להחליט היכר שלא יהיה נגרר אחר יכר
 הרע והטעם מן המדה הזאת ובסביל
 טעם זה כל המעניות ועל עניין זה
 כווננו ר'ל סכי מלאכים מלוי' לאדם אחד
 טוב ואחר רע ר'ל למה שהזכרנו כי האר'
 כדומא של מעלה ועל סתי המדות האל'
 החסד והפחד הזהירה תורה לא תעשו
 אותי אלהי כסף ואלהי זהב כבר פרשתי
 בוונת המדות לא יהיה לך אחר' על פני
 ר'ל שלא יקבץ בנטיעות לעבוד למדת
 האלה לברם בלא דיבוק וחבוק וכן לא
 תעשו אה כסף ואה זהב כב' פירסת' כוונ'
 המדות ר'ל בלא חבור ועל כן כאשר חלב
 ודם לפי שהיו מיוחדים ליקרב לכוננת
 סתי המדו' האה שבנטיה' אדומי' ולבמי'
 מה שאין כן בבט' כי במקדש היו שלמי'
 באכל' לבפלי ועל לא כחור הבט' וע'
 אמרו על סתי המדות האל' שהם החסד
 זהפחד נקראים הרים והבונים היו
 עובדים אותם לברם על ידי קניצה וגם
 כן נקראו גבעו' סל' ההרים הרמים ועל

הגבועות וכמו כן כיון הפסוק לטמי
המדות האלה סך שמעו הרים את ריב
המס :

סח

נצח והור

אמרו מזד נכח מהוא
נמסך החכר החסד
זורת כבס וכוונת קרבץ הכבס היא
לאותה המדה ולכך אמרה תורה אם
כבס הוא מקריב וזהו סוד כלאים
ולבוסת ששטנו פעל כל דבר ודבר כח
ממונה עליו ומזד שמאל שהוא ההוד
זורת פור ועל זה אמרה תורה לא תחר'
בפור וחמור יחדיו כי על כל כח יש ממונ'
עליו ואיך ראוי לעלות לערב הכחות
בפעלותם ותבין אילו שני העמודים
שהם הנכח וההו נמשוך היסוד המקבל
מלמעלה ממסך ומשפיע למטה כנגד
מחברתו שהיא העטרה ומסס סוד לא
תכאף שאיך ראוי להדבק רק בבת זוגו
ומסס כמו כן מצות פריה ורביה ומילה
מן היסוד ומס' סוד נעשה אדם בכלמינו
בדמותיכו כי הכל כדוגמא זו ובזד
שמאל כמו כן איל והוא סוד האיל
שהקריב אברהם אבינו וכוונתו הייתה
כשהקריב האיל לאיל האיל העליון :

סו

וטעים

הללוהו בתקע שופר כוונתו
לומר על האיל העליון כי
השופ' ללקח תקרן האיל והמד' העשירי'
המקבלת שפע מן התשע מדות שלפניה
היא החיה הנרמזת ביחזקאל והיא
עטרה ערוכה בכל ושמורה : ומסס
סוד מצות עונה כי אמרו חכמי תלמידי
חכמי מערב סבת לערב סבת כי המדה
הזאת היא שביעת לשפע ספירות כי על
כן חייב ביום השביעי במצות הזאת

וממנה סוד מעשרות ומרומה לעשרות
ויקחו לי תרומה הקבה יוכנו לאור באו'
סגנון לכדוקים באסכול יסוד עולם :

אדם הראשון דו פרזופין נכח' זיץ
וכו' כפי דוגמא שלמעלה וזהו מאמר
סא' ר' זל אר' וחיה מזכר וקבה נבראו
ל' מכה כדויק וחטא אדם הראשון
וקצוץ בנטיעות שהפריד העטרה מזדי'
ומן התפארת שהכל ממנו והכל מחד
ובדבר אחד חטאו נדב ואביהו וגם
אחר שקצו בנטיעות ובאותו הלכה
היוצר מטטרון זהו העטרה מן העטרה
באה הנבואה לשני הכרובים הסכלוי'
הנבדלי' שהם מרכבת העטרה ומן
הכרובי' הסכליים משתלמלת הנבואה
לכרובים שפשה משה ומס' משה ומסס
לכביאס אלא שמס' איסמכל באיספקלר'
המאירה והיא . התפארת והנביאי'
לעטרה ויש או' כי האי ופקלריא המאיר'
פראה משה היא העטרה והנביאי'
למטה מן העטרה ואיך דעמינו מססים
לרעתם :

סז

צרוך

החיי' נקרא התפארת וטעם
הכרובים שהם של זהב מפני
שהם באי' מכה העטר' שהיא מרת הדו'
הרפה וכבר אמרנו כי מרת היא אס'
ממים והרב ר' משה בר' נחמן זל כתב
כי הכרובי' שפשה משה לכבוד ולתפארת'
והוא רמז לתפארת ולעטרה וטעם חמט
אמות הכנף האחד וחמט אמות הכנף
האחר כנפי הכרובים רמז כיהכל תלוי
בעפר ספירות :

סח

וטעים

וידעו כי ערומי' הם בעבור
שחטאו באותו זדויק רבר
בזדיק שהוא אית' הברית שה' ידו
בינו

בינו ובין העטרה ולא התבוסמו חלה
שהיו בפסלים כבדלים טרם שחטאו כי
מתחלה היה אותו עניין להם בפנים
וברים שאין אדם מתבויש להראות דריו
או פניו ואחר שחטאו התבוסמו להראו'
העניין שנכסלו בו: שמעתי בשם
רבינו שהנשמות מקומן בתשובה שהיא
הספירה הקרויה בינה ויוצאות משם
ומתקלסות עד העטרה ויוצאות ונכנסות
בגוף ובחזרתן אם נכדרת בתפארת
שהיא כבוד החיים ומן העטרות שלם
מעלות הכבואה ורוח הקדש וכת קול
הכבואה בארץ ישראל זוכן לה וכת קול
בכל מקום פירוש חומר בנדרים
משבועות יש לו קוד שהנדר יסוד לבניו
דהיינו הדין כי הוא מדיר עצמו מדירתו
של עולם שהם ספירות: על כן בעל
כרחיכו יראה שה' א נודר בבינה שהוא
יסוד ו' ספירות והשבועה היא מלסוף
שבעה שהם ספירות והשבועה מלסוף
שארם עוסה נסבע בבניו שהוא ו'
ספירות כי השבועה היא ב'ו היא שהיא
התפארת והעטרה נמצא שהנדרים על
בני תורה עולים כי התורה מן השבע
ספירות מן התפארת והנדרים מן היסוד
שהיא הבינה ולכן הנודר לבטל מצוה
לא יקיים המצוה כי הנדר למעלה מן
התורה שהמצוה כתובה בה ואין בן
השבועות כי הן מאותו הנטיעות:
אמר ר' אליעזר כל הענית שלא שקעה
חמה עליו לאו שמה תענית ובמה
בתפילתו וזהו יסר בכלו פירוש יאסור
עצמו מן המאכל בתפילה וזה רמו
לעובר בתפילת מנחה מרת התפארת
שהיא מרת רחמי' ולהתפלל למדה ההיא
סתחזור אחרי' בתחנוניה בלילה

וכסוב מור תפלתו יכוין למדת התפארת
שהיא מרת הרחמים לבמדת הבינה
שהיא התחנוני' שהמדות המלה בתחלה
כענים רל מקבלת ספע ואחר כך עונין
והמסכיל יבין ואם יתפלל המתעב' בלילה
אזי יטבלכו כי ישתתפו תחנוניו ותחנוני'
מרת הרחמים באחת ויענה ובלבד
שתהיה תפלתו מחכות לילה ואילך וזהו
חכות לילה חקוס להורות לך כי עד
חכות מדת הרחמים משוררת ומשבחת
למעלה ואחר כך מבקשת ומשתתפת
עם מרת תחנונים שהיא הבינה:
המדה הנקראת תחנוני' היא הבינה
שהיא שליטת לראשונות כדכתי' וחנותי
את אשר אחוץ ורחמתי את אשר ארחם
וזהו מדת רחום ומדת חנון שבי'ג מדות
וזהו שאמ' ר'ל אל תעם תפילתך קבע
אלא רחמים ותחנונים ביחד בגמר
תחשב' הלב ביחד שתוי מדות של הקבה
כדכתי' וחנותי את אשר אחוץ ורחמתי
את אשר ארחם כתיב לפני לא נוצר אל
ואחרי' לא יהיה זה מאמר התפארת
והעטרה שנאכלו והמבין יבין:

סט

פירוש טעם כתר יתנו המוני
מעלה עם עמך
ישראל קבוצי מטה המאמר הזה שליטת
שהיא הבינה ואו' כי השפע הראוני לבא
לחלקים מן הכתר יבקשו לשליטת
שהשפע שעת' לבא להם יהיה על ידה
וכן ישראל מבקשים מן התשובה שהיא
השליטת שהיא הבינה ועל זה נאמר
שלם פעמים קרום אחד לחכמה ואחד
לבינה ואחד לכל הבנין דהיינו ו' ספירו'
ושבח זה לכתר זה לרעת ר' יהודה בר'
יקר ולרעת החסיד ר' יצחק כן הרב' זל

הסכנה לתשובה דהיינו הבינה ושלם
קרום לשלמה אבות:

ע

אנשי דור הפלגה היו מורדים
בבולא וקצבו בנטיעות וזהו
שאמרו נעשה לנו מס רל פהאמינו
בעטרה שלא בהמסכה הספירות ועל
כן נעטנו להפירידם בלענות ובארכות
זהו מרה כנגד מרה כי הם קצבו
בנטיעות והם נתקצבו בארכות והם
חטאם דומא לחטא אביהם וביסביל זה
דרסו רזל אשר בנו בני האדם אמר
ברכי אטו שאר איכסו ברי גמליא ברי
חמריא אלא בנו בארם קדמאה שעשו
כמעשה ארם והסתכל בו כי בכל עניין
המבול הזכיר אלהים ובעניין הפלגה
הזכיר הטם המיוחד כי המבול בעבור
הסתחת הארץ והפלגה בעבור טקצו
בנטיעות והם עטשים בשמו הגדול
בתפארת על טקצו והאמינו בעטרה
לברה וזה טעם הירידה : וכך מרת
קרום הפירודו טכ הכצעקתה הבאה אלי
והמבין יבין : לך יי הגדולה והגבורה
התפארת הם אבות העולם שהם
החסד והפחד והתפארת הוא הנוף עם
הראש והנכח וההוד הסוקי כי כל יסוד
עולם ממש בעטר ובתפארת הממלכה
העטרה והמתנשא הוא הכתר המקבל
מבין שני הכרובים : ענין מה שאמרו
רזל לא די להם לרשעים פעושים סלע
פלי תומכי אלא שמטרחין אותי לכייד
תמזורי כבר ידעת כמעט שפירות
הוא עולם היחוד מעלות הקרום ומסם
כבראין נשמותיהן של ישראל דכת קרום
ישראל לוי ראסית תבואתו מפרי עץ
החיים שממך הגן הנשמות פורחות

באור ולפיכך כתו בישראל לענין תמים
בנים אתם לוי אלהיכם בנים ממשיכי
מאות שלם הקרום נחכבו נשמותיהן
של ישראל וכומיים מכח עשר מדרגות
הטומאה נחכבו ולפיכך בחייהם
קרואים טמאים ובחיותם אשר בשר
חמורי במה מאחר פנסתלקה טומאת
כשאריו כבהמות בעלמא ולפיכך אף
הקבה אין דיון לרשעים פעושים סלע
פלי תומכי רל פאותה הנשמה סגריה
מכסא הכבוד שהוא סלע מחליפין אות
לחול שמחליפין לעשר מדרגות טומאה
ולא עוד אלא סטריחין לכייד צורות
ממזרים לעסות צורה טומאה בכורה
קדושה ולא עוד אלא שמטרחין לסם את
ולהכנס במקו' טומאה לברא יד אותה
צורה : ענין ויכולו למא אלו ב'
פעמי' בליל מפני פה ומעידין על שלמה
עולמות עולם העליון והעולם האמצעי
ועולם הפלג:

עא

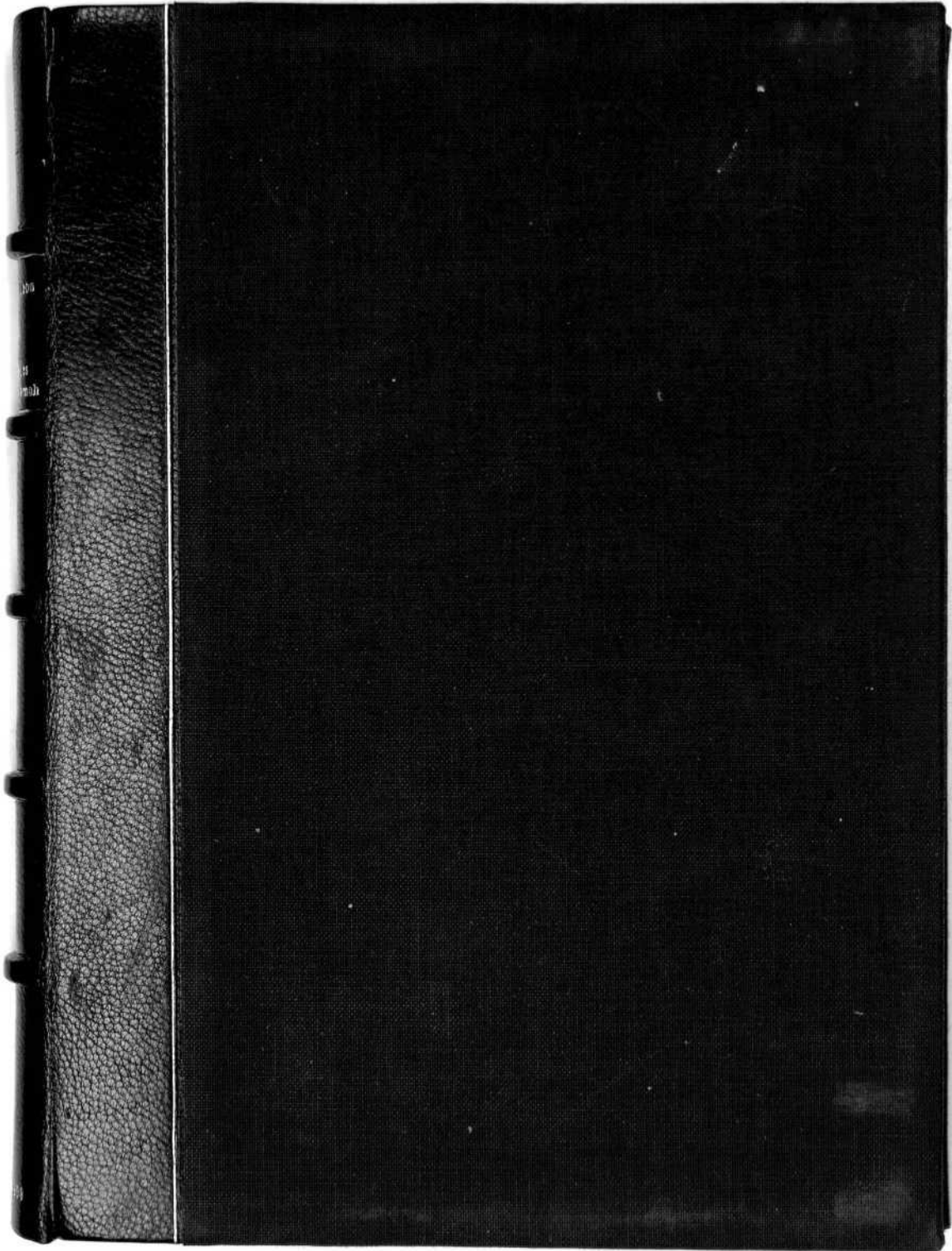
וזה טעם הבכורים כזה הם את
להביא בכורי
ידוע הוא מה שזוה את בתורה להקריב
מנחת בכורים מן הפעורים בפסח
ומהחטה בשבועות וידוע ששני מיני
תבואה אלו ברוב הם שבני העולם כונו'
מהם וכך הפירות כריך גדול הם למזון
העולם ולחיון כאמדם רזל תאיני מזן
זייני בו כמה פירות אחר' שיחיה האדם
בהם ומן רב כמו תמרי ועכבים וכיוצא
בהן וכוה את כמו כן להביא בכורי מן
הפירו' וכל זה כדי שידו בחדוש העולם
באמת במעשה בראסית וידוע שמכח
השמש והירח ושבע' ככבי לכת שמקבלי'
כח ושפע מיב מזלות עושים ומתבטלים
הפירות

הפירות ואלעם סכחם ואדנות וממסלט'
 וממטרם גדול בארץ כזה ית שמו לברו
 ידו ויתנו כל כח כח הפמים בעליונים
 ובתחתונים שהוא ית כותץ כח לכולם
 וממנו כל כוחם ובידו למנוע ולהפיע
 כחם כפי מרת כח חכמתו והפגחתו
 ורבו הראיות על זה בתורה ובכביא
 ובחזו' ובתלמוד כמו כן בהרבה מקומו'
 ואו' ומגד תבואות שמם ומגד
 גרם ירחים סלל חדשים ועל שהירח
 מתחדם לנו בכל חדם וחדם אמר כן כי
 בלחות כח הלככה ובכח חום השמש
 מתפשלים התבואה מהשעורים והחטו'
 וכל שאר מיני דגן ותבוא' וירוע שהשמש
 הוא אמצעי לסבבה ככבי לכת וארץ
 ישרא היא גאמצע היישוב ועל כן פירות
 ארץ ישרא וכל דג' י' ותבואת' מובחר'
 וגדולים ומוטעמי' וטובים משאר ארצות
 ואלעם כן לא רצה ית פניו להם כי הכח
 והממסלה והאדנית לו ית : וענין
 שאמרו ולקח הכהן הטנא מידך ובכל
 ענין הקרבנות לא בא אלא לסוף כל
 ואלעם שהלעז הוא אחד ויש לומר שרומז
 על הנדאות הארצות והחדום וההפגחה
 הפרטו' והכללית לפס ית לבדו כי הטנא
 חסכוני אדני שהיה מודה ומסבח מביא
 הבכורים לפס על שהזכהו להביא
 בכורים לביתו הקדום שהוא מוכן כנגד

הנקודה הראשונה האמצעות מחרוש
 העולם ומהותו כמו שדרשו על אבן
 סתיה שהיה במקדש שממנה היתה
 משמיתו של עולם וירוע סכמה היו
 מישראל' שלא היו מאמינים במציאות
 הפס ית ולא בחדום העולם באמרו
 כחשו בני' ויאמרו לא הוא והמאמיני' היו
 אומרים עזב יי' את הארץ שלא היו
 מאמינים שהפגחת הפס ית מתחת
 גלגל הירח אלא או' על זה הלכה אחרי
 מאהבי נותכי לחמי כמרי ופסתי סמי
 וסקווי : ועם כח הירח והשמש
 מתהוים וזמחים האילנות ומתבסלין
 פירותיהו : ועלכץ יט' לומ' כמו שאמר
 הכהן הפקים' ממעון קדשך מן השמי'
 כי אנו מאמינים שאתה משקיף למטה
 ממגלגל הירח בנו עכ' הסקף חתה
 לטוב לנו לברכנו ולהוסיף תבואתינו כי
 לך לברך הנדאותינו ובידך גופינו
 וכפסינו וירוע שמהלך חמש מאות סנה
 יש מהארץ עד לרקיע הירח ומילת
 הסקיפה עולה חמש מאות לא פחות
 ולא יותר כי כמו שיש להאמין באמת
 גאמוכת מציאו' הפס ובאחדתו וקדמתו
 כן חייב וראוי לאדם להאמין באמת
 אמוכת חדום העולם המעיד' על המחדם
 ברוך הוא כי מצאנו לסוף אמת על חדום
 העולם סכ' מעשה ידיו אמת ומשפט :

פגח והוד : לאל כורא אסר עזרי להרפים הספר הזה עד הלום אבל חסרתי
 דרשות של רבינו יוסף קטליא זל ודרשונה של רבינו יעקב דובריין
 זל כאשר רשמתי בסמיים מחמת הקוצר הזמן
 והסם יתברך יזכני להרפים שאר
 ספרי' אכיר :

Moses de Leon

—
Ha Nefesh
Ha Chachama

London 1603